

கிறிஸ்தவ தமிழ்

வேதாகமத்தின் வரலாறு

சபாபதி குலெந்திரன்

A History
of the
Tamil Bible

Sabapathy Kulandran

ஆக்கியோன் சீவிய வரலாறு

முறை: 23, செப்டெம்பர், 1900.

கல்வி: பரி. யோவான் கல்லூரி, யாழ்ந்திராண்மைக் கல்லூரி, கொழுப்புப் பல்கலைக்கழகத் கல்லூரி.

தேவீயல் கலை: செந்திர்.

தேவ ஊழியர் பிறவேகம்: 1931, தென் இந்திய சீக்கியசமையின் யாழ்ந்திராண்மைக் கல்லூரி.

அத்தீயட்ச அபிவேகம்: 1947.

கலாநிதிப்பட்டம்: 1961.

ஆக்கிய நூல்கள்:

அமரிக்க பிரசங்க பீடத்தின் செந்தியும்மனமும்.

பெரிய துது.

கிறிஸ்தவ மிபிக்கைகள்.

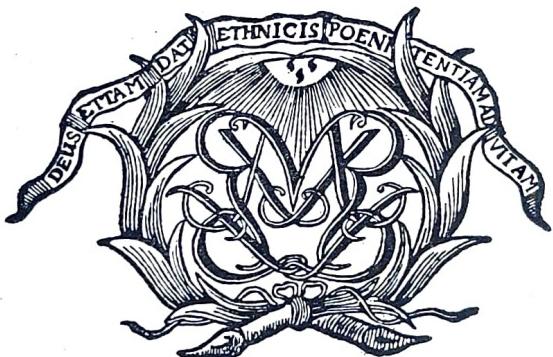
புனர் உத்தாரணத்தை கோக்குதல்.

கிறிஸ்தவ சமயத்திலும், இந்து சமயத்திலும் உள்ள அருள் கொள்கையிட்ட ஒப்புவரை.

கிறிஸ்தவ தமிழ் வேதாகமத்தின் பரலாறு

குதாங்கப்பூர்வையினுக்கீழ் ஏசுக்காஞ்சிரக்கு நாதாநான்டா

இந்தப்பட்டலோகத்திலேமனுஷ்ணப்படி நதவிசீஷங்க
 அனாயும்போநிசீஷசுகாணமூடபதேஷங்கானாயும்சேயத அ^१
 ரபுத்தகானாயுமமதமனுஷ்ணககுதேண்டிப்பாடுபடு^२
 எல்லானாயுமமுண்டுதேஷிததங்கானாநகானாயும^३
 உய்மோடெந்துநகருப்பாலோகத்திலேமநீமையாக
 எற்றனதநந்தயுமஅஶ்ருநையப்பீஶாககலாகநாகநாக^४
 ததலமாகலாலோகமேநுகும்போயுபெட்டுக்கொத்த
 சுசுவிஹிசேஷங்கானாசங்கலச்சேனங்காநகருக்கும்பி நசங்க
 மபண்ணனநந்தயுமநேவீபடுத்துகநாகநாக
 நபாமனுநையப்புமதலாமநகுப்பாகநா
 அகுசுஹேதபோஷதநகமா

கீழ்க்கண்ட நூலில் காத்துப்பந்தனர்களுக்கு
உமாக்ஞ போன்ற முதாக்ஞன்பாடியேயும்
பாதாமாக்ஞன்டையாச்சிலேபதங்குப்பட்டநூல்.

சீகன்பால்குவின் புதியேற்பாட்டு முதற்பாகத்தின் முகப்பு—1714
 (The title page of the first part of Ziegenbalg's New Testament)

கிறிஸ்தவ தமிழ்

வேதாகமத்தின் வரலாறு

சபாபதி குலேந்திரன்

இந்திய வேதாகமச் சங்கம்

A/1 மகாத்மா காந்தி ரோட்

பெங்களூர்

A HISTORY OF THE TAMIL BIBLE

1967

5,000 copies—580

THE BIBLE SOCIETY OF INDIA
A/1 MAHATMA GANDHI ROAD
BANGALORE

அர்ப்பணம்

என்னுடைய பிரிய தமைய ஞார்,
சாமுவேல் அரியரத்தினம் சபாபதி (கால
மானது 12-2-1964) அவர்களின் ஞாப
கத்திற்கும்,

என்னுடைய பிரிய சிநேகிதன், முன்
ஞார் சென் ஜீன அத்தியட்சர், டேவிட்
செல்லப்பா (காலமானது 25-8-1964)
அவர்களின் ஞாபகத்திற்கும்,

இச் சிறு நூல் அர்ப்பணம் செய்யப்படு
கிறது.

சபாபதி குலேந்திரன்
அத்தியட்சர்

சாற்றுரை

சீகன்பால்க் ஜியர் வெளியிட்ட தமிழ்ப் புதிய ஏற்பாட்டின் 250ஆவது ஆண்டு விழாவின்போது, அந்த மொழிபெயர்ப்பின் நிலைவுச் சின்னமாக, அத்தியட்சர் குலேந்திரன் அவர்கள் எழுதிய தமிழ் வேதாகமத்தின் வரலாறு என்னும் இந்நால் வெளிவருகிறது. இந்தத் தலைசிறந்த மதிப்பு வாய்ந்த நூலின் ஆசிரியருக்குத் தமிழ் நாட்டுத் திருச்சபை மிக மிகக் கடப்பாடுடையது. ஆசியா கண்டத்து மொழிகளுள் தமிழிலேதான் வேதாகமம் முதன்முதல் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. எனவே, சீகன்பால்க் ஜியர், ஆசியாவில் எழுந்த வேதாகம மொழிபெயர்ப்புக்களின் வரலாற்றில் முதலிடம் பெற்று விட்டார். ஆசியாவில் எழுந்த வேதாகம மொழிபெயர்ப்புக்களின் வரலாற்றைத் தெரிவிக்கும் நூல்களில் இந்நாலுக்கு இனையானது எதுவுமில்லை. இவ்வகையில் அத்தியட்சர் குலேந்திரன் ஒரு தனிச் சிறப்புப் பெற்றுவிட்டார்.

இந்நாலாசிரியர் பல்லாண்டுகளாகப் பொறுமையுடன் அரும்பாடு பட்டுத் தமிழ் வேதாகமத்தின் வரலாறு சார்ந்த குறிப்புக்களைத் திரட்டி, அவற்றை ஆராய்ந்து, தாம் கண்ட உண்மைகளை ஒழுங்கு படுத்தி நமக்குத் தந்திருக்கிறார். வேதாகமத்தைத் தமிழில் திருப்பிய வர்கள் தத்தம் கருத்திற்கேற்ப வகுத்துக்கொண்ட செயல்முறைக் கொள்கைகளையும், செயற் பாங்குகளையும் இந்நாலாசிரியர் துருவிப் பார்த்திருக்கிறார் என்பதை இதனைப் படிப்போர் எளிதில் கண்டு கொள்ளலாம். மிகச் சிக்கலான காரியங்கள்பற்றி மொழிபெயர்ப்புக் குழுக்கள் செய்த தீர்மானங்களின் முக்கியத்துவத்தை ஆசிரியர் விளக்கிச் சொல்வதையும் இதில் காணலாம். தமிழ்க் கிறிஸ்தவ பொது மக்களுக்கு இதுகாறும் தெரியாத பல விபரங்களும், மொழிபெயர்ப் பாளரின் வாழ்க்கைக் குறிப்புக்களும் இதில் அடங்கியுள்ளன. இவை ஆசிரியருடைய ஆராய்ச்சியின் பரப்பையும் நூட்பத்தையும் தெரிவிக் கின்றன. இத்துணை அரிய கருத்துக்களை ஆசிரியர் எளிய தமிழ்

கனடையில் கூறியிருப்பதால், அறிஞர், ஆராய்ச்சியாளர், இதற்கியல் கற்றோர் உட்பட எல்லாத் தமிழ்க் கூறிஸ்தவர்களும் அவற்றை எளிதில் புரிந்துகொண்டு, 'வேதாகம மொழிபெயர்ப்பு' என்னும் வேலையின் பெருஞ் சிறப்பைக் கண்டு மகிழ்க்கடும்.

வேதாகமச் சங்கமும், இந்தியாவிலும் பிற நாடுகளிலும் வேதாகமச் சங்கமும் இந்தியாவிலும் பிற நாடுகளிலும் தமிழ்த் திருச்சபையும் இந்துஸ்தானத்தில் ஒரு பெரிய செல்வம் என்பதோற்றும் என்பதற் கையமில்லை.

A. E. INBANATHAN

General Secretary

Bible Society of India

Bangalore

February 6, 1967

P R E F A C E

It will, I think, be agreed that a book on the translation of the Bible into Tamil has been badly needed ; but I must confess that I took up the subject not because I felt the lack of any literature on the subject, but almost by accident. In August 1944 Dr. D. T. Niles was conducting a 'school' on the Bible and wanted somebody to speak on its translation into Tamil ; he invited me to do this, though of course I knew very little on the subject at the time.

I am not sure how much material I had when I delivered the lecture ; but very early I ran into copies of the following : the Tentative Version of the Bible produced in Jaffna by Peter Percival ; the Version put out by the Dutch in Ceylon in 1759 ; and A Brief Narrative of the Operations of the Jaffna Auxiliary Bible Society, published in 1868. These were rare books, and their discovery put me on the trail.

It is amazing how much a person picks up, as he goes along, if he is sufficiently interested in a subject. As fresh matter kept coming in, I felt that lecturing on the subject, whenever occasion arose, was definitely called for ; but I never entertained the idea of writing a book on the subject, although it was suggested by others. As time went on, however, the lecture lengthened to a series of four lectures. It was obvious that a book could not be delayed much longer. I sat down to this task about the middle of 1964 and before the end of the year had finished the first draft of the greater part of the book. A book demands a degree of accuracy and a fulness in the presentation of facts which are not essential in lectures. For finalising my text, therefore, I had to correspond for months with many people in many parts of the world, checking facts and getting information on many points, which may seem trivial to the reader but indispensable to the author. What is then set forth here is the result of more than twenty years labour.

There are many to whom I am indebted in various respects. It is impossible to mention everyone by name ; but I remain grateful to everyone who helped me. There are, however, some, a public acknowledgement of whose service cannot be evaded. The Rev. H. K. Moulton of the British and Foreign Bible Society, London, was a source of invaluable help at all times. The hours I spent at the headquarters of the Society were extremely profitable. Miss G. E. Coldham, then assistant Librarian, let me read and copy out anything I wanted and continued to be helpful. The Archivists of the Church Missionary Society and the Society for the Propagation of the Gospel, London, were unfailingly courteous in answering my many inquiries. The Librarian of the United Church Board, New York, gave me the information I wanted promptly. My own neighbour, the Librarian of Jaffna College kindly lent me some versions of the Tamil Bible and many numbers of the Ceylon Dutch Burgher Union Journal. Mr. Bhupalan of the Madras Auxiliary was very helpful and the Rev. C. Arangaden of the Bible Society of India supplied me with two of the files of the Monahan Committee. Mr. Lynn de Fonseka, for long Librarian of the Colombo Museum, endured me patiently every time I called, off and on for nearly nine years, and let me use whatever books I wanted. Mr. S. J. Kadirgamar, Advocate, Colombo, placed his vast knowledge of the Dutch period in Ceylon at my disposal to draw upon whenever I wanted. Mr. James Ratnam lent me a rare copy of the Ceylon Literary Register. Dr. C. G. Diehl of Uppsala, Sweden, Dr. M. H. Harrison and Rev. Arul Thangiah provided me with information about the proceedings of the Monahan Committee on which they had worked ; and Mrs. Bjerrum of Copenhagen, Denmark, about her husband's work on it. But my invariable standby was the Rev. D. Rajarigam who seemed to know everything about everyone, living or dead, and constantly filled in gaps in my knowledge.

I must also acknowledge my gratitude to the following for pictures, photostats or printed material : The Rev. Prof. Thaninayagam of the University of Malaysia for photostats from the Portuguese publications ; Prof. Arno Lehmann of the University of Halle, for photostats from the version of Ziegenbalg ; the Librarian of the British and Foreign Bible Society, London, for photostats from the version of

Fabricius, the printed catalogue of all publications of Tamil versions and the printed copy of the minutes of the Society in regard to Tamil versions ; Mrs. M. J. Johnson of Guilford, Surrey, for the picture of her grandfather, Dr. Henry Bower ; and the Methodist Missionary Headquarters, London, for the picture of the Rev. C. H. Monahan.

The first draft was done by me ; my wife rewrote it in her hand to make it more legible. A third draft was done by Mr. Subramaniam of the Jaffna Diocese, who ‘doctored’ my Tamil somewhat. The fourth draft, which was the copy sent to the press, was done by Mr. N. Kanapathipillai, Headmaster of the Naval Station School.

The style in which I wrote this book is what is called ‘Christian Tamil’. I found that that was the style used in the reports of the Madras Bible Society in the last century. Knowing that the Jaffna version of 1850 had been rejected out of hand in India because it had departed from it, I would have dreaded using any other style. But I used ‘Christian Tamil’ not merely out of policy, but with something amounting to fervour, since it was the style that came to me naturally. Mr. Rajarigam to whom I submitted the book before it went to the Press rightly considered my style very poor Tamil. The authorities of the Bible Society, on the other hand, believed that anything coming from a Jaffna author would be in ‘Jaffna Tamil.’ This belief was very unjust to ‘Jaffna Tamil’ and also somewhat curious, since such a charge on previous occasions was levelled against versions of the Bible, not because they were in bad Tamil but because they were in extremely good Tamil. Nevertheless, for the sake of eliminating criticism from both quarters, it seemed that a little touching up of the language was necessary. This has been done both by Mr. Rajarigam and myself at various stages, both before and after the work had gone to the Press.

I am grateful to my friend, the Rev. C. Arangaden, Translations Secretary of the Bible Society of India, who had always taken an interest in my work, for taking on the publication of this book on behalf of the Bible Society. I am also grateful to Dr. A. E. Inbanathan, General Secretary of the Bible Society of India, for kindly writing the Foreword. The patronage of the Bible Society will give the book a status which I had not expected when I wrote it.

In the absence of any other book on the subject, this work may become a source of reference in all matters pertaining to it. I have, therefore, taken great pains to make the presentation full and accurate and have laboured through months to check every fact.

The Bible is the Word of God. My readers may see how unceasing has been the effort and how great the dedication and persistence through the years, to see that we were given a translation of it in our language that was worthy of the book itself. May those who read this learn to value their Bible ; and may God use this little effort to further that cause ; and may He glorify His Name.

Jaffna
October 1966

SABAPATHY KULANDRAN
Bishop

பொருளாடக்கம்

	பக்கம்
சாற்றுரை	 vii
முகவரை—ஆங்கிலம்	 ix
படங்களின் நிரல்	 xv
1. கிறிஸ்தவ வேதாகழும், அதன் பழைய திருப்புதல்களும்	1
2. வேதத் திருப்புதலின் பொதுப் பிரச்சினைகளும், தமிழ்த் திருப்புதல்களும்	 14
3. ஆரம்பம்	 31
4. சீகன்பால்க்	 40
5. தெய்வ நாமங்கள்	 55
6. இலங்கையில் ஒல்லாந்தர் வெளியீடுகள்	 66
7. பப்ரிஜியுசின் திருப்புதல் ...	 88
8. இரேனியுஸ்	 105
9. பெர்சிவல் திருப்புதல், அல்லது பரீட்சை மொழிபெயர்ப்பு	 117
10. 'ஐக்கிய திருப்புதல்', அல்லது பவர் மொழிபெயர்ப்பு ...	150
11. லார்சன் திருப்புதல்	 185
12. மோனஹன் திருப்புதல்	 215
அனுபந்தம் I	
ரோமான் சபைத் திருப்புதல்கள்	 244
அனுபந்தம் II	
கடேயச்சைத் திருப்புதல் ...	 250

CONTENTS

	PAGE
FOREWORD	vii
PREFACE	ix
LIST OF ILLUSTRATIONS	xv
1. THE BIBLE AND ITS EARLIER TRANSLATIONS	1
2. GENERAL ISSUES OF BIBLE TRANSLATION AND THE TAMIL VERSIONS	14
3. THE BEGINNINGS	31
4. ZIEGENBALG	40
5. NAMES OF GOD	55
6. THE DUTCH PUBLICATIONS IN CEYLON	66
7. THE FABRICIUS VERSION	88
8. RHENIUS	105
9. THE PERCIVAL OR TENTATIVE VERSION	117
10. THE UNION OR BOWER VERSION	150
11. THE LARSEN VERSION	185
12. THE MONAHAN VERSION	215
APPENDIX I	
ROMAN CATHOLIC VERSIONS	244
APPENDIX II	
INDEPENDENT TRANSLATION	250

படங்களின் நிறல்

பக்கம்

1.	சீகன்பால்குவின் புதியேற்பாட்டு முசற்பாகத்தின் முகப்பு—1714—புத்தகத்தின் முகப்பு	... 36.
2.	போர்த்துக்கேயர் வெளியிட்ட ஒரு நூலில் கர்த்த ருடைய செபம்—1579	... 36.
3.	பிலிப்புஸ் பல்தேயுஸ் என்னும் ஒல்லாந்த குரு வெளியிட்ட நூலில் கர்த்தருடைய செபம்—1672.	... 39
4.	பர்தலோமேயு சீகன்பால்க்—1682-1719.	... 40
5.	சீகன்பால்குவின் புதியேற்பாட்டின் ஒரு பக்கம்	... 48
6.	இலங்கையில் ஒல்லாந்தர் வெளியிட்ட புதியேற் பாட்டின் ஒரு பக்கம்—1759	... 66
7.	பப்ரீசியுசின் புதியேற்பாட்டின் முகவுரை—1772	... 87
8.	பப்ரீசியுசின் புதியேற்பாட்டிலிருந்து ஒரு பக்கம்—1772.	... 95
9.	பீற்றர் பெர்சிவல்	... 117
10.	ஹெண்டி பவர்—1813-1889	... 150
11.	எல். பி. லார்சன் பண்டிதர்—1862-1940	... 185
12.	சி. எச். மோனைஹன்—1871-1963	... 215

LIST OF ILLUSTRATIONS

	Page
1. The title page of the first part of Ziegenbalg's New Testament—1714—Frontispiece	
2. The Lord's Prayer in 'Doctrina Christam' issued by the Portuguese—1579	.. 36
3. The Lord's Prayer in the Description of Ceylon by Phillipus Baldaeus—1672	.. 39
4. Bartholomeus Zeigenbalg—1682-1719	.. 40
5. A page from Ziegenbalg's New Testament	.. 48
6. The title page of the New Testament issued by the Dutch in Ceylon—1759	.. 66
7. Preface to the New Testament of Fabricius— 1772	.. 87
8. A page from the New Testament of Fabricius— 1772	.. 95
9. Peter Percival	.. 117
10. Henry Bower—1813-1889	.. 150
11. L. P. Larsen—1862-1940	.. 185
12. C. H. Monahan—1871-1963	.. 215

கிறிஸ்தவ வேதாகமமும், அதன் பழைய திருப்புதல்களும்

பதங்களின் கருத்து

கிறிஸ்தவ போதனையின் ஆதாரநால் ‘வேதம்’ அல்லது ‘வேதாகமம்’ எனத் தமிழ்ப்பாகையில் அழைக்கப்படுகிறது. முதலில் ‘வேதம்’ என்கிற பதமே இதற்குத் தனித்து வழங்கப்பட்டது. சென்ற நூற்றுண்டின் நடுப் பகுதியின் பின்னரே ‘வேதாகமம்’ என்ற சொல் உபயோகிக்கப்படத் தொடங்கியதாகத் தோன்றுகிறது. இருபதங்களும் இந்து சமயத்திலிருந்து எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டவை. கிறிஸ்து மார்க்கம் தமிழ்ப்பாகையை உபயோகிக்குமிடத்து இப்படியாகத் தமிழ்ப்பாகையில் தொன்றுதொட்டு உபயோகத்திலிருந்த சொற்களை எடுத்து உபயோகிப்பது அவசியம்.

‘வேதம்’ என்னும் சொல் இந்து சமயம் முழுவதற்கும் ஆதாரமாயுள்ள இருக்கு, யஸர், சாமம், அதர்வணம் ஆகிய நான்கு நால்களில் ஒவ்வொன்றையும் குறிக்கும். ‘வேதம்’ என்பதன் பொருள் ‘அறியப்பட்டது’, அல்லது ‘அறிவு’ ஆகும். இதிலிருந்தே ‘வித்தை’, ‘வித்துவான்’, ‘வித்தகன்’ என்பன பெறப்படுகின்றன. இந்துக்கள் தமது ஆதார நூல்களையிட்டு உபயோகிக்கும் இன்னொரு பதம், ‘சுருதி.’ இதன் பொருள், ‘கேட்கப்பட்டது’; அதாவது, ஆதிபிலே வேதங்கள் ரிஷிகளுக்கு ஒத்தப்பட, அவர்கள் கேட்டவை என்பதாகும். இச் சொல்லையும் வித்துவான் கிருஷ்ண பிள்ளை போன்ற பாடகர் நமது வேதத்தைக் குறிப்பிடும் போது சில தடவைகளில் உபயோகிப்பதைக் காணலாம். ‘ஆகமம்’ என்பது ‘வந்தெய்தியது’ என்ற மூலக்கருத்தைக்

கொண்டது. ஆதிலிருந்து, ‘நந்தைய்திய அறிவு’ எனும் இரண்டாங் கருத்தையும் உடையது. ஆகமங்கள் இந்துக் கனுக்குள்ளே சைவக் கொள்கையுடையவர்கள் மந்தியிற்றுன் விசேஷமாய்ப் பாராட்டப்படும். இருபத்தெட்டு முக்கிய சிவாகமங்களுண்டு. ‘வேதம்’, ‘ஆகமம்’ என்னும் இரு சொற்களும் புணருவதால், ‘வேதாகமம்’ என்னும் சொல் உண்டாயிற்று.

ஆங்கில பாகையில் நமது வேத நாலீக் குறிக்க இரு சொற்கள் சாதாரணமாய்ப் பயோகிக்கப்படுகின்றன. ஒன்று ‘பைபிள்’. இது ‘புத்தகம்’ என்னும் கருத்தையே ஒரு கிரேக்க மொழி. இது முதன் முறையாக கி.மு. 132இல் பழைய ஏற்பாட்டைக் குறிக்க உபயோகிக்கப்பட்டது. இதிலிருந்தே ‘விவிலியம்’ என்கிற பத்தை நாம் உற்பத்தியாக்கிக்கொண்டோம். அநேக புத்தகங்கள் உலகிலிருப்பினும், இது ஒன்றை உண்மையான புத்தகம் எனக் கருதப்பட்டபடியால், இதை ‘பைபிள்’ என்று அழைக்கலாயினர். ஆகவேதான் சார் வால்டர் ஸ்கோட் (Sir Walter Scott) என்னும் பெரியார் மரிக்கும்பொழுது, ‘புத்தகத்தைக் கொண்டு வாருங்கள்’ என்று கேட்க, ‘என்ன புத்தகம்?’ என்று வினவியபோது, ‘உள்ளது ஒரே புத்தகந்தான்’ எனக் கூறினார். ஆங்கிலத்தில் உபயோகிக்கப்படும் மற்றப் பதம் ‘ஸ்கிரிப்சர் (Scripture)’ என்பது. இதன் பொருள், ‘எழுதப்பட்டது’. அதாவது, காலத்துக்குக் காலம் மனிதர் சொன்னவைகளை இது அடக்கியிராமல், ஆதியிலே கடவுளுடைய வழிநடத்துதலைக்கொண்டு எழுதிவைக்கப்பட்ட உறுதியான வார்த்தை என்பதே.

சமய வேத நால்களின் மோழிபேயர்ப்பு

நமக்கிருப்பதுபோல உலகத்திலுள்ள ஒவ்வொரு சமயத் திற்கும் அதன் போதனைகளுக்காதாரமான ஒரு நால் அல்லது சில நால்கள் உண்டு. இவை ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு பாகையில் எழுதப்பட்டிருக்கும். இவைகளிற் பொதிந்துள்ள பொருளின் நிமித்தமே இவைகள் மதிக்கப்பட்டபோதிலும், அது வெளிவந்த அதேவழிற்கே கூடுத

லான மதிப்புண்டு. எனவே, இந் நூல்கள் எழுதப்பட்ட அந்தந்தப் பாஷைகளிலே இவைகளை வைத்துக்கொள்ள அவர்கள் விரும்புதலே இயல்டு. இதற்கு முன்று காரணங்களுண்டு:—

(1) வெளிப்படுத்தல் கொடுக்கப்பட்ட திட்டமான மாதிரிக்கும், வடிவிற்கும் ஓர் அதிகாரமுண்டு.

(2) அந் நூல்கள் எழுதப்பட்ட அதே பாஷைகளில் அவை இருக்குமாயின், அவைகளின் கருத்திலே எவ்வகையான மாற்றமும் ஏற்படுவதில்லை.

(3) கடவுள் ஏதோ ஒரு பாஷையில் பேசியிருந்தால், அந்தப் பாஷை அவருடைய பாஷை அல்லது அவருக்குப் பிரீதியான பாஷை என்ற நம்பிக்கை.

காரணங்கள் எப்படி இருப்பினும், சமய நூல்கள் எழுதப்பட்ட பாஷைகளையே அச் சமயத்தவர் எப்பொழுதும் பேசிக்கொண்டு வந்தால், எவ்வகையான மொழிபெயர்ப்புக்கும் அவசியம் ஏற்பட மாட்டாது. ஆனால்—

(1) அச் சமயங்கள் வேறு பாஷைகள் பேசவோர் மத்தியில் பரவக்கூடும்.

(2) அப்படி அவை பரவாவிட்டும், அவைகளை அனுசரிக்கிறவர்கள் வேறு பாஷை பேசகிறவர்கள் மத்தியில் தீவிக்க ஏற்பட்டு தமது தாய்மொழியை மறந்துவிடக் கூடும்.

(3) ஒரு மதம் வேறு நாடுகளில் பரவாமல், அதே நாட்டிலிருந்தாலும், வெளிப்படுத்தப்பட்ட சத்தியம் பொதுமயப்பட்டுள்ள அதே பாஷையில் காலசுதியில் மாற்றங்கள் ஏற்படக்கூடும்.

வேத நூல்கள் மனிதர் கேட்கவும், படிக்கவும் படியாகவே கருதப்படுகின்றன. ஆகவே, மேலே நாம் கவனித்த காரணங்களில் ஏதாவது ஒன்றின் நிமித்தம், மூல பாஷையிலிருந்து வேறு பாஷைகளில் திருப்புதல் அவசியமாகும். ஒருபுறம் வெளிப்படுத்தலின் பூர்வ வடிவத்தைப் பாதுகாதும், மறுபுறம் புதிய சந்தர்ப்பத்திற்கு ஏற்றதாய் நடவடிக்கைகளைக் கையாளுவதற்கும், பழைய பாஷைகளைக் கடவுள் வழிபாட்டிற்கும் விசேஷ வகையான தருணங்களுக்கும்

வைத்துக்கொண்டு, உலக வாழ்க்கைக்கு வெவ்வேறு பாஸூர் களைப் பல குழுவினர் உபயோகிப்பர். இம் முறைப்படி இந்துக்கள் தமது வேதங்கள் எழுதப்பட சமஸ்கிருதத்தையும், இல்லாமியர் அரசிய பாஷையையும், புத்த மதத்தினர் பாலியையும் உபயோகிக்கின்றனர். ரோமன் கத்தோலிக்கர் வத்தின் பாஷையை உபயோகிப்பதும் ஓரளவுக்கு இதே மனப்பான்மையைக் காட்டுகிறது. புதிய ஏற்பாடு வத்தினில் எழுதப்படானிட்டாலும், வத்தின் திருப்புதலே கத்தோலிக்கருடைய வேதமாய்ப் பல நூற்றுண்டுகளாய் இருந்திருக்கிறது.

• பழைய ஏற்பாடு

நம்முடைய வேதாகமம் பழைய ஏற்பாடு, புதிய ஏற்பாடு என இரு பாகங்களை உடையது. பழைய ஏற்பாட்டின் பெரும்பாகம் எபிரேய பாஷையில் எழுதப்பட்டுள்ளது. (பின்து எழுதப்பட்ட சில பாகங்கள் எபிரேய பாஷையோடு சம்பந்தப்பட்ட ‘அரமேக்’ எனும் பாஷையில் எழுதப்பட்டன.) நெடுங்காலமாய் அது யூதருடைய வேதமாயிருந்தது. அவர்கள் கடவுளின் வெளிப்படுத்தல் தமக்கு மாத்திரமே கொடுக்கப்பட்டதென்று உணர்ந்ததால், தமது மார்க்கத்தை அதிகமாய்ப் பரப்பவோ, தமது வேதத்தை மொழிபெயர்க்கவோ முயலவில்லை. எனினும், அவர்கள் எல்லாரும் எப்பொழுதும் பல்ஸ்தீனில் இருக்கமுடியாமற போயிற்று. வேறு பல சாதியினர் படையெடுத்துவந்து யூதரை வருத்தியதாலும், வியாபாரம் முதலிய நோக்கங்களைக்கொண்டும் அவர்கள் வேறு நாடுகளுக்குச் சிதற்தொடங்கினர்.

கிறிஸ்துவுக்குச் சில நூற்றுண்டுகளுக்கு முன் நடந்த ஒரு பெரிய சம்பவத்தினால் இந் நாடுகள் எல்லாம் ஒரு பொதுப் பாஷையைத் தழுவின. கி.மு. 334-324இல் பெரிய அலெக்சாந்தர் கிரேக்கத் தேசத்திலிருந்து புறப்பட்டு, எகிப்து, சின்னுசியா, பர்சியா போன்ற தேசங்களைக் கைப்பற்றி, சிந்து நதி வரைக்கும் வரலாயினர். இதனால் பல நாடுகளில் கிரேக்க பாஷை பொதுப் பாஷையாக வழங்கப்படத் தொடங்கியது. அந் நாடுகளிலிருந்த

యుత్కానుమ் ఎపిరోయ పాణశియ మరంతూ, కిరోక్క పాషాషయయే పేచత తొటఙ్కినార.

ఇవర్కాలిల్ అనోకార్ ఎకిప్తు తేచత్తిల్ వచ్చిత్తనార్. ఇవర్కానుక్కుత తామ విలాంకక్కుటియ పాషాషయిలోయే వెతామ తేచవయాకవిగ్రంతత్తు. ఆనులుమ ఇతు విశ్వయత్తిల్ ముయన్ర వార్కస్ అవార్కస్ అల్ల, ఎకిప్తు తేచత్తినీ కిరోక్కర మణ్ణనీ ఎన్పటే జ్ఞాతికమ. కి.మ. 285-247 ఇల్ ఎకిప్తు తేచత్తాత ఆణ్ట 'పిలటెల్పస్' (Philadelphus) ఎన్ట వాన్ 72 యుత అర్థగ్రుక్కుప పాషయ ఏర్పాట్తెక కిరోక్కర పాషయిల్ మొழిబెయార్కుమ ఉత్తరవాత తత్తత న కొట్టతానెనీనుమ, అవార్కస్ తమక్కిటప్పట వేలియై 72 నాటకాలిల్ ముటిత్తార్కసొనీనుమ చొల్లప్పట్టుకిర్తు. ఇక్కారణతత్తకెంటే ఇత్త తిరుప్పుతల్ 'ఎమ్ముపత్తి రణ్టు' ఎన్న నుమ అర్తతంకొణ్ట 'చెప్తువాకిన్తా' (Septuagint) ఎన్నుమ కిరోక్క పతత్తాల్ అమ్మకప ప్పటిక్కుర్తు.

అత్త తిరుప్పుతలిన్ పొరుణటక్కతత్తిర్కుమ ఇప్పోతు నామ ఉపయోకిక్కుమ పాషయ ఏర్పాట్టిన్ పొరుణటక్కతత్తిర్కుమ చిల విత్తియాచంకస్ ఉన్నట్. నమతు పుత్తకత్తిల్ ఉసీ చిల వచనానుకస్ మాత్తిరమల్ల, చిల అతికారానుక్కుమె అతిల్ ఇల్లి. ఆనుల్ నమతు పుత్తకత్తిల్ ఇల్లాత 'తసీనుపాటి ఆకమంకస్' (Apocrypha) ఎన్ను చొల్లప్పట్టు పుత్తకానుకస్ అతిల్ చేర్కికప్పట్టుసీనాన.

తర్కాలత్తిల్ 'చెప్తువాకిన్తా'వుక్కు అతిక మతిప్పిల్లి. అతర్కుక కారణమ నామ ఇప్పోతు ఎపిరోయ ములప పిరతికిణియే ఆరాయక్కుటియతాయిగ్రుప్పతాక్కుమ. 'చెప్తువాకిన్తా' ఉపయోకిత్త పిరతికస్ అతిక విచోషిత్తవైవకసల్ల ఎనీ ఇప్పోతు కాణప్పట్టుకిర్తు. ఎనినుమ, అక్క కాలం కానిల్ చిత్రుణ్ణిగ్రుంత యుత గ్రుక్కు ఇతువో వెతమాక విగ్రంతత్తు. పవుల్ అప్పోస్తలన్ పాషయ ఏర్పాట్టి గ్రీగ్రుంతు మేర్కోస్ కురుమెపామ్తు, ములత్తిలిగ్రుంతల్ల చెప్తువాకిన్తా'విలిగ్రుంతో కురుక్కుర్రార్.

పుత్తియ ఏర్పాట్టిన్ ఉఱ్పత్తి

నమతు ఆణ్టవరుటయ కాలత్తినుమ, అప్పోస్తలార్

காலத்திலும் 'வேதம்' என்பது பழைய ஏற்பாடே. அப் பொழுது புதிய ஏற்பாடு எழுதப்படவில்லை. புதிய ஏற்பாடென நாம் அழைக்கும் தொருதியில் முதலில் எழுதப்பட்டவை பழலுடைய நிருபங்களே. இவை களும், இவைகளுக்குப்பின் எழுதப்பட்ட ஏணைய புதிய ஏற்பாட்டு நூல்கள் யாவும் கிரேக்க பாதையில்தான் எழுதப்பட்டன. ஏனைனில், கி.மு 197 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம், கிரேக்க நாடுகள் ரோமருடைய ஆதிக்கத்தின்கீழ் வந்திருந்த போதிலும், கிரேக்ககலாச்சாரம் மிகமகிழையுள்ளதாகையால், அது ரோமரையும் ஆட்கொண்டுவிட்டது. அதனால் கிரேக்க பாதையும் பண்பாடும் ரோம சாம்ராச்சியத்தில் அதிகமாய்ப் பரவின. பல ரோமர் லத்தீன் பாதையை விட்டு கிரேக்கப் பாதையையே பேசத் தொடங்கினர். அப். 21:37இல் பவுல் அப்போஸ்தலன் எருசலேமின் சனங்களிடமிருந்து தன்னை மீட்டுக்கொண்ட ரோமச் சேஞ்சேயோடு கிரேக்க பாதையில் பேசுவதே இயல்பாகவிருந்ததெனவும், கற்றே ருடைய பாதை பவுலுக்குத் தெரிந்திருந்ததைக் கண்டு ரோமச் சேஞ்சேயதி ஆச்சரியமடைந்தானெனவும் காண்கிறோம். அதாவது, கி.பி. முதலாம் நூற்றுண்டில் கிரேக்க பாதை இப்போது ஆங்கில பாதையிருக்கும் நிலையிலிருந்தது.

புதிய ஏற்பாட்டின் புத்தகங்கள் காலகதியில் வேதாகம நிலையைப் பெறத் தொடங்கின. கி.பி. 130 வரையில் 4 சுவிசேஷங்களும், பவுலுடைய 13 கிருபங்களும் சிசேஷ சன்மானம் பெறத் தொடங்கி, கி.பி. 170-220 வரையில் பழைய ஏற்பாட்டுப் புத்தகங்களோடு சமநிலை அடைந்தன. கி.பி. 2ஆம் நூற்றுண்டு தொடக்கம் கிறிஸ்துவுக்குமுன் எழுதப்பட்ட நூல்களைப் 'பழைய ஏற்பாடு' என்றும், கிறிஸ்துவுக்குப்பின் எழுதப்பட்ட நூல்களைப் 'புதிய ஏற்பாடு' என்றும் அழைக்கும் வழக்கம் கிறிஸ்தவர்களுக்குள் ஏற்பட்டது. கி.பி. 369ஆம் ஆண்டு வரையில் நாம் புதிய ஏற்பாடு என அழைக்கும் புத்தகங்கள் எல்லாம் வேதாகம நிலையை அடைந்துவிட்டன. அதன்பின் பழைய ஏற்பாடும் புதிய ஏற்பாடும் அடங்கிய திரட்டு கிறிஸ்தவர்களின் வேதாகமமாய் எப்பொழுதும் பாராட்டப்பட்டு வருகிறது.

கிறிஸ்தவ வேதாகமம் மொழிபேயர்க்கப்படுவது

வேறு எந்த மார்க்கத்தைப் பார்க்கி இலும் கிறிஸ்து மார்க்கத்திலேதான் அதன் ஆதார நூல் எல்லாரும் விளங்கக் கூடிய பாதையில் இருப்பது அவசியம். ஏனெனில், கிறிஸ்து மார்க்கம் ஒரு மார்க்கம் மாத்திரமல்ல; அது ஒரு சுவிசேஷம், அல்லது நற்செய்தியுமாகும். அந் நற்செய்தியை உலகமெங்கும் போய்க் கூறுமாறு நமது வேதத்தில் வற்புறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. பூர்வத்தில் கடவுள் செய்த உடன் படிக்கையைப் பழைய ஏற்பாடு எடுத்துரைக்கிறது. அவர்தம் சூமாரன் மூலம் எல்லா மனிதரோடும் பின்செய்த உடன்படிக்கையைப் புதிய ஏற்பாடு எடுத்துரைக்கிறது. இது மனிதனுடைய இரட்சிப்பைப்பற்றிய உடன்படிக்கை. இந்த நற்செய்தியை மனிதர் அறியாத பாதையில் பூட்டிவைப்பது மிகப்பெருந் தவறு. கடவுள் ஏதாவதோரு பாதையில் விசேஷ விருப்பங்கொண்டவர் என்னும் கொள்கை மதியீனமானது. இயேசு இரட்சகர் தாமே ஒரு பாதையைப் பேசியவராயிருந்தும், அவரைப் பற்றிய சுவிசேஷங்கள் இன்னொரு பாதையில் எழுதப்பட்டுள்ளன. எல்லா மனிதரிடமும் கடவுள் அன்பாயிருக்கிறார். அவர்கள் பேசும் எந்தப் பாதையிலும் சுவிசேஷம் அறிவிக்கப்படுதல் வேண்டும். ஆகவேதான் கி.பி. முதற் சில நூற்றுண்டுகளில் ரோம சாம்ராச்சியத்தில் பலர் கிரேக்க பாதையைப் பேசிய போதும், அதைப் பேசாதவர்களின் நன்மைக்காக அவர்கள் பாதைகளில் . வேதம் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. சீரியாக் (Syriac) பாதையில் இரண்டாம் நூற்றுண்டிலும், கோப்திக் (Coptic) பாதையில் மூன்றாம் நூற்றுண்டிலும், அடுத்துத்த நூற்றுண்டுகளில் கோதிக் (Gothic), ஆர்மீனியன் (Armenian) பாதைகளிலும் திருப்புதல்கள் எழுந்தன.

இப்படியிருக்கும்போது, கி.பி. இரண்டாம் நூற்றுண்டில் ரோம இராச்சியத்திலேயே அடிப்படையான ஒரு கலாச்சார மாற்றம் ஏற்படத் தொடங்கியது. அது யாதெனில், கிரேக்க பண்பாட்டின் செல்வாக்குக் குன்ற, திரும்பவும் ரோமரின் சொந்தப் பாதையாகிய லத்தீன் பேசப்படத் தொடங்கியது.

எனவே, வேதம் லத்தீனில் மொழிபெயர்க்கப்பட வேண்டியதாயிற்று. இதைப் பலர் சுரையச்சையாகச் செய்து கொண்டிருந்தனர். ஆகையினால் தான் ஆதூஸ்தீன் (St. Augustine) பெரியார், ‘எபிரேய பாஷையிலிருந்து கிரேக்க பாஷையில் திருப்புதல் செய்தவர்களை கணக்கிடலாம், கிரேக்க பாஷையிலிருந்து லத்தீன் பாஷையில் திருப்புதல் செய்தவர்களை கணக்கிட இயலாது’ எனக் கூறினார்.

வல்கத்தா (The Vulgate)

இப்படி லத்தீன் பாஷையில் பல திருப்புதல்கள் செய்யப்பட்டுக்கொண்டு இருந்தபடியால், நாலாம் நாற்றுண்டின் கடைசிப் பாகத்தில் பாப்பாண்டவராயிருந்த டமேஸஸ் (Damasus) என்பவர், அக் காலத்தில் பேரறிஞர் எனக் கணிக்கப்பட்ட ஜேரோம் (Jerome) என்பவரை, எவரும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு லத்தீன் திருப்புதல் ஒன்றை செய்துமுடிக்க வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொண்டார்.

புதிய ஏற்பாடு கிரேக்க பாஷையில் எழுதப்பட்டிருந்தபடியால், இது இலகுவான காரியமாகலாமென நாம் எண்ணலாகாது. வேதப் பிரதிகள் அக் காலத்தில் சுருள்களில் எழுதப்பட்டுள்ளன. இவைகளிற் பலவற்றை ஜேரோம் பரிசோதித்து, எது ஆதியில் எழுதப்பட்டபிரதியோடொத்து இருக்கக் கூடுமென நிதானித்து, மொழிபெயர்க்கவேண்டிய அவசியமிருந்தது. கி.பி. 384இல் இவர் நான்கு சுவிசேஷங்களையும், 386இல் புதிய ஏற்பாடு முழுவதையும் மொழி பெயர்த்து முடித்தார். கி.பி. 386 தொடக்கம் தமது சிவிய காலமெல்லாம் இவர் பெத்லகேம் நகரில் வாழ்ந்து வந்தார். பழைய ஏற்பாட்டை மொழிபெயர்க்கத் தொடங்கிய போது, எபிரேய பாஷையை அறியாதிருந்தபடியால் ‘செப்துவாகிந்தா’ (Septuagint) என் நூம் கிரேக்க திருப்புதலையே உபயோகித்தார். ஆனால் எபிரேய பாஷையைப் படிக்கத் தொடங்கிய பின்னர், அப் பாஷையிலிருந்தே பழைய ஏற்பாடு மொழி பெயர்க்கப்பட வேண்டுமென உணர்ந்தார். கி.பி. 404இல் ஜேரோம் வேதம் முழுவதையும் மொழிபெயர்ந்து முடித்தார்.

ஜேரோமுடைய திருப்புதல் வெளிவருங்காலத்தில், ரோம இராச்சியம் தனர்ச்சியுறத் தொடங்கிவிட்டது. தியோடோசியஸ் (Theodosius) சக்கரவர்த்தி கி.பி. 395இல் மீரிக்குமுன், ரோம இராச்சியத்தை இரண்டாகப் பிரித்து, ரோமாபுரியை ஒரு தலைநகராகவும், கொன்ஸ்தாந்தினேபுரியை (Constantinople) மறு தலைநகராகவும் ஆக்கினார். ஆனால் கி.பி. 410இல் ரோமாபுரி ஹன்ஸ், கோத்ஸ் (Huns, Goths) ஆகிய அநாகரிக சாதியினரால் கைப்பற்றப்பட்டது. சில நூற்றுண்டுகளின் பின் திரும்பவும் கி.பி. 800இல் ஒழுங்கான ஆட்சிமுறை ஜேரோப்பாவில் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அதன்பின் அநேக இராச்சியங்களிலிருந்தும், ஒரே கிறிஸ்தவ சக்கரவர்த்தி பல நூற்றுண்டுகளாய் எல்லாராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுவந்தார். அப்படியே எல்லாரும் ஒரே போப்பாண்டவரையும் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அந்த அமைப்பிற்கு லத்தீனே பொதுவான பாலையாக இருந்து வந்தது.

அவ்வமைப்பிலே ஜேரோமுடைய திருப்புதலே திட்டமான கிறிஸ்தவ வேதமாய் வந்தது இயல்பு. அதற்கு வல்கத்தா (Vulgate) என்ற பெயர் கொடுக்கப்பட்டது. இதன் பொருள் ‘பொதஜனத்திற்குரியது’ என்பதாகும். ரோமான் சபைக்கு இதுவே பொதுவான வேதமாயிருந்ததாலும், ஜேரோப்பாவில் அநேக நூற்றுண்டுகளாய்க் கிரேக்கபாலையின் செல்வாக்கு குன்றியிருந்ததாலும், ‘வல்கத்தா’ ஒரு திருப்புதலாயல்ல ஒரு மூலப் பிரதியாகவே பாராட்டப்பட்டு வந்தது. பின் வேறு பாலைகளில் திருப்புதல் செய்யவிரும்பியவர்களும் இதையே ஆதாரமாகக்கொண்டனர். 1545-1563இல் ரோமான் சபையின் மகாசங்கம் திரேஞ்து (Trent) நகரில் கூடி, கிறிஸ்தவர்கள் வேறு திருப்புதல்களை உபயோகிக்கக்கூடாதெனக் கட்டளையிட்டது.

வல்கத்தாவிற்குப் பின்

ரோமான் கத்தோலிக்கச் சபையார் எப்படித் தீர்த்தபோதிலும் ‘வல்கத்தாவின்’ ஆட்சி எக்காலமும் நிலைகிறகவில்லை. பிற்காலத்தில் அதன் ஆட்சி குன்றத் தொடங்கியது. கி.பி. 1453இல் கான்ஸ்தாந்தினேபுரி (Constantinople)

துருக்கியர் கைவசமாக, கிரேக்க பாழை அறிந்த அரேங் கல்விமான்கள் ஐரோப்பாவின் பல தேசங்களுக்கும் பரவினர். ஆகவே, அவ்விடங்களில் இருந்தவர்களிற் பலர் கிரேக்க பாழையைக் கற்கலாயினர். இவர்கள் ‘வல்கத்தா’ வருமுன் இருந்த மூலப் பிரதிகளை அறியக் கூடியதாயிருந்தது. இவை பலவகைப் பட்டிருந்தபடியினால், திட்டமான ஒரு கிரேக்க வாசகத்தை அவர்கள் விரும்பினர். இதற்கிணங்க அக்காலத்தில் இருந்த இராஸ்மஸ் (Erasmus) என்னும் பேரறிஞர் சில பிரதிகளைப் பார்வையிட்டு, ஒரு கிரேக்க வாசகத்தை வெளியிட்டார். ஏறக்குறைய இதே போன்ற இன்னுமோர் வாசகம் அக்காலத்தில் வெளிவந்தது. இவைகளுக்கு அடிப்படையாக ஏறக்குறைய 20-25 மூலப் பிரதிகள் இருந்தன.

‘மூலப் பிரதிகள்’ என்று இந்நாவில் அழைக்கப்படுவை முர்வ காலத்திலிருந்து வந்தவை; இவைகளுக்கிடையில் பல இடங்களில் வித்தியாசங்கள் உண்டு. அது மாத்திரமல்ல, எந்த மூலப் பிரதியும் முழுப் புதிய ஏற்பாட்டையும் அடக்க யுள்ளதன்று. ‘வாசகங்கள்’ என்னும் பதம் சந்தர்ப்பத்துக் குரியபடி இரண்டில் ஒரு கருத்துடன் உபயோகிக்கப்படும்; ஒன்றில் மூலப் பிரதிகளை ஆதாரமாகக்கொண்டு பிற்காலங்களில் இயற்றப்பட்ட பிரதிகளைக் குறிக்கும்; அல்லது எந்த நாளின் சொல் அடுக்கையும் குறிக்கும். எப்படியெனினும் Text என்கிற ஆங்கில பதத்துக்குச் சமமாகும்.

இராஸ்மஸ் இயற்றிய வாசகத்தை 1624இல் எல்சிவேர்ஸ் (Elzivers) என்னும் ஒல்லாந்து கம்பெனியார் அச்சடித்தனர். இவ்வாசகம், டேக்ஸ்டஸ் ரீசிப்டஸ் அப் ஓம்னிபஸ் (Textus Receptus ab Omnibus) என்று லத்தீனில் பெயர்பெற்றது. இதன் பொருள் எல்லாராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட வாசகம் என்பது. இது ஒரு மொழி பேயர்ப்பு அல்ல வென்பதை நாம் உணரவேண்டும். இது புதிய ஏற்பாடு எழுதப்பட்ட கிரேக்க பாழையில்தான் செய்யப்பட்டது. ஆனால் இதுவே எல்லாரும் அறிந்த ஒரு திட்டமான வாசகமானபடியால், பிற்காலங்களில், ஆதாவது 19ஆம் நாற்றுண்டின் நடுப்பகுதிவரையிம், புதிய ஏற்

பாட்டை மொழிபெயர்த்தவர்களால் இது ஒரு மூலமாகப் பாராட்டப்பட்டது. எனினும் ஸ்தேவான் ஸ்லீ (Stephen Neill) அத்தியட்சர் ‘ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட வாசகம்’ என இதற்கு பிற்காலத்தில் கிடைத்த அதிகாரத்திற்கு ஆதாரம், 1633ஆம் ஆண்டு அச்சிடப்பட்ட பிரதியில் புகுத்தப்பட்டிருந்த ஒரு சிறிய குறிப்பேயன்றி வேறலை கணக் கூறியிருக்கிறார்.

ரோமான் சபைக்கு எந்தச் சாதாரண பாஷைகளிலும் வேதத்தை மொழிபெயர்ப்பது மிக வெறுப்புக்குரியதா யிருந்தது. ஆகவே, அநேக நூற்றுண்டுகள் சென்றுவிட்ட பிறகும், வேதம் லத்தீன் பாஷையிலேயே பூட்டப்பட்டிருந்தது. கி.பி. 4ஆம் நூற்றுண்டின் இறுதியில் ‘வல்கத்தா’ வெளிவந்தது. அக்காலத்தில் பொதுமக்கள் லத்தீன் பாஷையையே பேசினர். ஆகவே அக்காலத்தில் எவரும் அதை விளங்கிக்கொள்ளக்கூடியதாயிருந்தது. ஆனால் பிந்திய நூற்றுண்டுகளில் வேறு பாஷைகள் ஐரோப்பாவில் வளர்ந்துவிட்டன. எனினும், அப்பாஷைகளில் வேதம் திருப்பப்படுவதை ரோமான் சபை விரும்பவில்லை. எல்லாரும் வேதத்தை விளங்கும்படியாகத் தன்னுடைய திருப்புதலை ஜெரோம் லத்தீன் பாஷையில் செய்திருக்க, லத்தீன் உபயோகிக்கப்படாத காலத்தில், அப்பாஷையில் வேதத்தை பூட்டிவைக்க ரோமான் சபை விரும்பியது ஏன்? ரோமான் சபை இது விஷயத்தில் கொண்டுள்ள மனப்பான்மையாதெனில், மார்க்கத்தைப் பிரசங்கிக்கும் உத்தரவாதம் சபைக்குரியது. சபை வேதத்தை வைத்திருக்கிறது; சூருமார் முதலியோர் அதன் சத்தியங்களை எடுத்துக் கூறுவர். ஏனையோர் வேதத்தில் அடங்கிய உண்ணத் விஷயங்களை விளங்கமாட்டார்கள். ஆகவே, அவர்கள் அதை வாசிப்பதனால் தொல்லைகளும், தாங்கங்களும், விபரீதக் கொள்கைகளும் ஏற்படும் என்பதே. ரோமான் சபையாரின் இவ்வித மனப்பான்மை சமீப காலத்தில் மாற்றமடையத் தொடங்கியிருக்கிறது.

புரோட்டஸ்தாந்து இயக்சமும் வேதமும்

புரோட்டஸ்தாந்து கொள்கையுடையவர்களின் திட்டமான நம்பிக்கையாதெனில், கடவுள் வெளிப்படுத்திய நற்

செய்தியை ஒவ்வொரு மனிதனும் அறியவேண்டும். அதை அறிவது அவனுடைய கடமையும் சிலாக்கியமுமாகும். அதை எடுத்துரைக்கும்பொழுதும், விளக்கும்பொழுதும் மனிதர் தவறக்கூடும்; ஆனால், வேதமோ அதை உண்டாயாக எடுத்துரைக்கும் என்பதாகும் மார்ட்டின் லுத்தா (Martin Luther) வேதத்தை ஆராய்ந்ததாலும், அதன்பின் நடந்த எல்லா விவாதங்களிலும் வேதத்தையே ஆதாரமாகக் காட்டியதாலும், புரோட்டஸ்தாந்து சபை உற்பத்தியானது. எல்லா மார்க்க விஷயங்களுக்கும் வேதமே அடிப்படை என வற்புறுத்தியதாலேயே அது வேறுந்றியது. ‘சத்தியத்தை நீங்கள் அறிந்துகொள்ளுவீர்கள், சத்தியம் உங்களோச் சுயாதீனமுள்ளவராக்கும்’, என்று ஆண்டவர் உரைத்தார். இதை உணர்ந்த புரோட்டஸ்தாந்து பிரமுகர்கள் புரோட்டஸ்தாந்து இயக்கம் உற்பத்தியான காலந் தொடக்கம் வேதத்தை மனிதருடைய தாய்ப் பாஷைகளில் திருப்பு முயன்றிருக்கின்றனர்.

அவ்வியக்கம் தொடங்கியபின் வேதத் திருப்புதலின் சரித் திரம் ஏறக்குறைய புரோட்டஸ்தாந்து சபைகளின் முபற்சியின் சரித்திரமே. 1521 வரையில் மார்ட்டின் அத்தர் இரகசிய காவலில் இருந்தபொழுது, ஜெர்மன் பாஷையில் புதிய ஏற்பாட்டைத் திருப்பினர்; பின்னர் அப்படியே முழு வேதத்தையும் திருப்பினர். இதன் பயனும் வேதம் சொல்வதையும், ரோமான் சபை சொல்வதையும் ஜெர்மன் மக்கள் ஒப்பிட்டுப் பார்த்ததால், புரோட்டஸ்தாந்து மதம் ஜெர்மனியில் வேறுந்றலாயிற்று. இங்கிலாந்தில் தீன்டேல் (Tyndale), கவர்டெல் (Coverdale) என்பவர்களது திருப்புதல்கள் முறையே 1525லும் 1538லும் வெளியாயின. இவர்கள் இருவருடைய திருப்புதல்களையும் ஆதாரமாகக் கொண்ட ஓர் ஆங்கில திருப்புதல் ‘அத்தியட்சர் மாருடைய வேதம்’ (Bishops' Bible) என்னும் பெயருடன் 1538இல் பிரசரிக்கப்பட்டது.

இவைகளைக் கண்ட ரோமான் சபையினர், புரோட்டஸ்தாந்து மக்களே வேதப் பிரதிகளையுடையுவர்களாகி இருந்தால், தமது சபையினர் சுத்த அறிவீனர்களாய் இருப்பார்கள்.

வென்றுணர்ந்து, ஆங்கிலத்தில் ஒரு மொழிபெயர்ப்பை ஆரம்பித்து, ரோன்கு தேசத்தில் ரேம்ஸ் (Rheims) நகரில் 1582இல் புதிய ஏற்பாட்டை வெளியிட்டனர். அவர்களது பழைய ஏற்பாடு 1609-1610இல் டேவே (Douai) நகரில் வெளிவந்தது. 1857இல் அவர்களது புதிய ஏற்பாடு புதுச்சேரியில் தமிழில் பிரசுரமானது. இன்னுமொரு திருப்புதல் திருச்சிராப்பள்ளியில் 1890இல் வெளிவந்தது.

‘வல்கத்தா’வைத் தவிர மூல பாதைகளிலிருந்து செய்யப்பட்ட எல்லாத் திருப்புதல்களிலும், 1611இல் இங்கிலாந்து தேசத்தில் வெளிவந்த ‘அதிகாரம் பேற்ற திருப்புதல்’ (Authorized Version) என்றழைக்கப்படும் வெளியீடே மிகப் பெயர் பெற்றது. இது இங்கிலாந்தில் அக்கால மன்னனுயிருந்த முதலாம் ஜேமஸ் (James I) உடைய கட்டளைப்படி மொழிபெயர்க்கப்பட்டதால், ‘ஜேமஸ் அரசனின் திருப்புதல்’ என்றும் அழைக்கப்படும். 1604ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதந்தொடக்கம் அங்கிருந்த ஏறக்குறைய 50 கல்விமான்கள் இந்த வேலையில் ஈடுபட்டனர். இவர்கள் ஆறு சிறு குழுக்களாய்ப் பிரிந்து, இரண்டு ஒக்ஸ்வோட் (Oxford), இரண்டு கேம்பிரிட்ஜ் (Cambridge) சர்வகலாசாலைகளிலும் இரண்டு லண்டன் மா நகரிலும் வேலை செய்தனர். இதன் முக்கிய மொழி பெயர்ப்பாளனுகிய லோன்ஸ்லட் அன்றோஸ் (Launcelot Andrews) என்பவரைப்பற்றி, இவர் பாபேல் கேபுரம் கட்டப்பட்டபொழுது, ஒரு பொது மொழிபெயர்ப்பாளனுக இருப்பதற்குத் தகுந்தவரென்றும், இவரது கல்வியறிவை விளங்கிக்கொள்வதற்கு உலகிலே கல்விமான்கள் இருக்க வில்லை யென்றுஞ்சொல்லப்படும். ‘ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட வாசகம்’ (Textus Receptus) என்றும் கிரேக்க வாசகத் திற்குழுன் இது வெளிவந்தபோதிலும், இரண்டும் ஒன்றே டொன்று மிக ஒத்திருக்கும். இத்திருப்புதல் மிக கவனமாயும் திறமையாகவும் செய்யப்பட்டபடியால், ஏறக்குறைய 270 வருடங்களாய் ஆங்கிலேய செல்வாக்கு நிலவிய நாடுகளில் எல்லாம் மிகுதியான திருப்புதல்களுக்கு இதுவே ஆதாரமாயிருந்தது.

வேதத் திருப்புதலின் பொதுப் பிரச்சினைகளும், தமிழ்த் திருப்புதல்களும்

சாதாரண மொழிபேயர்ப்பும், வேத மொழிபேயர்ப்பும்

உலகத்தின் எந்தப் பாஷாயிலாவது ஒரு விசேஷத்து நாலிருப்பதை மனிதர் கேள்விப்படும்போது, அதைத் தாங்கள் படிக்கவேண்டுமென விரும்புகிறார்கள். பூர்வத்தில் ஐரோப்பாவில் வழங்கிய கிரேக்க, லத்தீன் பாஷாகளிலிருந்த பல விசேஷத்து நால்கள் இக்காரணத்தினால் பிற்காலங்களில் வெவ்வேறு ஐரோப்பிய மொழிகளில் திருப்பப்பட்டிருக்கின்றன. அதனால் ஹோமர் (Homer), பிளேற்றோ (Plato), அரிஸ்டோட்டில் (Aristotle) என்னும் கிரேக்க ஆசிரியரின் நால்களையும், வேர்ஜில் (Vergil), சிசரோ (Cicero) என்னும் ரோம ஆசிரியர்களின் நால்களையும் எந்த ஐரோப்பிய பாஷாயிலும் படித்துக்கொள்ளலாம். இங்கிலாந்தில் இருந்த ஷேக்ஸ்பீயர், இந்தியாவில் இருந்த காளிதாஸ், திருவள்ளுவர் முதலியவர்களுடைய நால்களும் பல பாஷாகளில் மொழிபேயர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு பாஷாயிலிருந்து இன்னொரு பாஷாயில் ஒரு நாலைத் திருப்புவது உலகில் நாடோறும் நடைபெற்றுவருகிறது.

- எனினும், இப்படிச் சாதாரண இலக்கியங்களை வேறு பாஷாயில் திருப்புகிறவர்களுக்கு அதிக சுயாதீனமுண்டு. அவர்கள் விரும்பியபடி பல முறைகளில் மூலத்தைக் கையாளலாம். அதில் இருப்பதை அவர்கள் நீட்டிலாம், சுறுக்கலாம், விருப்பமில்லாதவற்றை விட்டுவிடலாம்.

எப்பொழுதும் அவர்கள் இப்படிச் செய்கிறார்கள் என்றில்லை; இப்படிச் செய்ய அவர்களுக்குச் சுபாதீனமுண்டு. சேக்ஸ்பியருடைய நாடகங்களைச் சென்னையில் ஒரு பிரபல தமிழ் ஆசிரியர் எடுத்து உபயோகித்திருக்கும்முறை இதற்கு எடுத்துக்காட்டு.

ஆனால், வேதம் என்று எந்த மார்க்கத்திலும் பாராட்டப் படும் எந்த நூலும் இப்படி மொழிபெயர்க்கப்படுவதில்லை. சாதாரண இலக்கியங்கள் உலகில் நடைபெறும் விஷயங்களை எடுத்துப் பாராட்டும்; வேத நூல்கள் உன்னத விஷயங்களைப் பாராட்டும். இவைகள் சொல்வனவெல்லாம் அவ்வச்சமயத்தவர்களுக்கு முக்கியமானவை. இவைகளின் வசனங்கள், சொற்கள் மாத்திரமன்றி, உருடுகள், இடைச் சொற்கள் முதலியனவும் முக்கியமானவை. ஆகவே, வேத நூல்களை மொழிபெயர்ப்பவருடைய சுயாதீனம் மிகவும் கட்டுப்படுத்தப்பட்டதாகும்.

பெரும்பாலான சமய நூல்களைவிடக் கிறிஸ்தவ வேதத்தை மொழிபெயர்ப்பவர்களின் வேலை மிகக் கடினமானது. வேறு எந்த மார்க்கத்திலும் பார்க்க நமது மார்க்கம் நமது வேதத்தோடு ஒட்டியுள்ளது. இந்தக் காரணத்தாலேயே கிறிஸ்தவர்களாகிய நம்மை நம் நாட்டு இந்துக்கள் ‘வேதக்காரர்’ என அழைப்பார். அவர்கள் நமது கிறிஸ்தவ விசவாசத்திற்கும் நமது வேதாகமத்துக்குமுள்ள நெருங்கிய தொடர்பைக் கண்டிருக்கிறார்கள். மகமது நபியும் தமது காலத்தில் ஏறக்குறைய அதே பதத்தை கிறிஸ்தவர்களைக் குறித்து உபயோகித்தார்; ‘புஸ்தகத்தின் சனம்’ என அவர்களை அழைத்தார். பூர்வ காலத்தில் ரோம சக்கரவர்த்திகள் கிறிஸ்து மார்க்கத்தை அழிக்க விரும்பிய போது, அவர்களின் வேதாகமப் பிரதிகள் அனைத்தையும் சேர்த்துச் சுட்டெரித்துவிட்டால் காரியம் நிறைவேறிவிடு மெனத் தீர்மானித்தனர்.

வேத மொழிபெயர்ப்பின் பிரமாணங்கள்

இப்படியான நூலை வெவ்வேறு பாலைகளில் திருப்புவ தென்றால், மூலத்தின் முக்கியத்துவமும், வல்லமையும்

குன்றுமல் இருக்கவேண்டும். அதற்குக் கையாளப்படவேண்டிய பிரமாணங்கள் என்ன?

முதலாவதாக, அத்திருப்புதல் எவ்விடத்திலும் தவருமல் மூலத்தைத் திட்டமாய்த் தழுவுதல்வேண்டும். ஒரு சொல் தவருநைதாயிருக்குமாயின், கடவுளைப்பற்றிய செய்தி குறித்தோ, மனித கடமை குறித்தோ அபத்தம் கூறப்பட வேர்டும். முதலாம் எலிசபெத் இராணியின் காலத்தில் இங்கிலாந்திலே நடந்த ஒரு சம்பவம் இதை நன்கு விளக்குகிறது. அக் காலத்தில் வேதத்தை அச்சடித்த ஒருவன், பத்துக் கற்பணிகள் ஒன்றில் ‘not’ என்ற ஆங்கில பதத்தைத் தற்செயலாகத் தவறவிட்டதால், எதிர்மறையான கற்பனையொன்று உடன்பாடாகமாறி, செய்யவேண்டாமென விதிக்கப்பட்டது செய்யவேண்டுமென்பதாய்ச் சொல்லப்பட்டது. ஆகவே, இந்த வெளியீட்டின் பிரதிகள் அனைத்தையும் அரசினர் அக்கிணிக்கிரையாக்கினதுமன்றி, அச்சிட்ட வணியும் தொழுமரத்திலிட்டனர். இந்த வெளியீடு ‘துஷ்ட வேதம்’ (Wicked Bible) என்ற பெயரைப்பெற்றது. இன்னும் இப்படிப்பட்ட பல உதாரணங்கள் கொடுக்கப்படலாம். சங். 119:161இல் ‘Princes’ (பிரபுக்கள்) என்ற சொல் ஒருமுறை பிழையாக, ‘Printers’ என்று அடிக்கப்பட்டபடியால், ‘அச்சடிப்போர் காரணமில்லாமல் என்னைத்துண்பப்படுத்தினார்கள்’ என்றும்; 1 கொரி. 6:9இல் ‘not’ என்ற சொல் விடப்பட்டபடியால், ‘அநியாயக்காரர் தேவனுடைய ராஜ்யத்தைச் சுதந்தரிப்பார்கள்’ என்றும் சொல்லப்படலாயின. ஆகவே, வேதத்தை மொழிபெயர்க்கும்போது மூலத்தை எவ்வளவு கவனமாய்த் தழுவவேண்டும் என்பது தனிவாகிறது.

மூலம் யதார்த்தமாய்த் தழுவப்படவேண்டுமென்பதால், சொல்லைச் சொல் எப்பொழுதும் தழுவவேண்டும் என்பதல்ல. அப்படி எப்பொழுதும் செய்வதனால் முதலாவது, வசனத்தின் கருத்து மறையக்கூடும். இரண்டாவது, பாதைநடை அலங்கோலமாகும். மூன்று வது, நாம் கருத்தையல்ல சொற்களையே பெரிதும் மதித்து அவைகளை ஓரளவுக்கு விக்கிரகங்களாகப் பாராட்டுபவர்களாவோம். மூலத்தைத் தழுவவேண்டுமென்பதன் தாற்பரியம், மூல பாதையின்

கருத்தை இன்னுமொரு பாலை சூ யில் யதார்த்தமாய்த் தெரிவிப்பதேயாகும்.

இப்படி யதார்த்தமாய் மூலத்தைத் தழுவவதனால் புதுப் பிரயோகங்கள் பல தடவைகளில் அவசியமாகும். புதியன வென்ற காரணத்தால், அப்படியான பிரயோகங்களைத் தவிர்க்கலாகாது. எபிரேய பாலையைப் பேசியவர்களும் கிரேக்க பாலையைப் பேசியவர்களும் நம்முடைய பாலையைப் பேசுவோரும் வெவ்வேறு பண்பாட்டிற்குரிய வர்கள். ஆகவே முந்தியவர்களுடைய கருத்துக்களை நமது பாலையில் கொண்டுவரும்போது புதிய பிரயோகங்கள் அவசியமானவை. உதாரணமாகப் பின்வருவனவற்றை நமது வேதத்தில் காண்கிறோம்: ‘கர்த்தர் என் மேய்ட்பர்’, ‘அவன் கொம்பு உயரும்’, ‘கர்த்தரின் நாமம் பலத்த துருககம்.’ இப்படியான உபயோகங்கள் நமது பாலையில் இல்லாவிட்டு இல்லாவிட்டு அவசியம் இது சரி ஆயினும், பப்ரீசியஸ் ஐயர் (Fabricius) மத். 5:5இல் ‘மனத்தரித்திரர் பாக்கிய வான்கள், அதேனென்றால், வானராச்சியம் அவர்கள் ஞடையதாயிருக்கிறது’ என்று திருப்பும்போது, ‘அதே னென்றால்’ என்ற பதம் கிரேக்க பாலையில் ‘ஹோற்றி’ (hoti) என்ற பதத்தின் மொழிபெயர்ப்பாகும். மூலத்தில் இருக்கும் பதம் தமிழிலும் இருக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் அப்படி மொழிபெயர்த்தார். ஆனால், அச் சொல் தமிழ்நடையில் அவசியமற்றது. ஆகவே, மூலத்தைப் பாதுகாக்கும்போதும், அதை ஒரளவு சாதுரியமாகச் செய்யவேண்டும். எனினும், அவர் நோக்கம் நன்னேக்கமே. மூலத்தை நெருங்கித் தழுவவேண்டும் என்ற பிரமாணம் முக்கியமானது. இந்த நூற்றுண்டில் நமது வேதம் இருமுறை மொழிபெயர்க்கப்பட்டபொழுது, சில அறிஞர் அது தமிழ் இலக்கியத் தன்மையுடையதாயிருக்கவேண்டும் என்று வாதாடித் தமது விருப்பம் நிறைவேருதபடியால் மிகவும் அதிருப்தியடைந்தனர். ஆனால், தமிழில் உள்ள கிறிஸ்தவ வேதாகமம் ஒரு மொழிபெயர்ப்பு என்று நாம் உணரவேண்டும். மூலத்தில் உள்ளதைச் சொன்னால்தான் அது கிறிஸ்தவ வேதமாயிருக்கும்.

வேத மொழிபெயர்ப்பில் கடைப்பிடிக்கவேண்டிய அடுத்த பிரமாணம் அதன் பாலைநடை தசுதியுள்ளதாயிருக்க வேண்டும். அப்படியிருப்பதற்கு மூன்று இலட்சணங்கள் தேவை. அவையாவன:—

- (1) பாலை அழகாக இருக்கவேண்டும். மொழிபெயர்ப்பு மூல பாலையையிட்டு வேறு பாலைக்குள் வருகிறது என்பதை நினைவுகூரவேண்டும். ஆனதுபற்றி, எந்தப் பாலையில் வேதம் திருப்பப்படுகிறதோ அந்தப் பாலையின் குணத்துக்கும், தன்மைக்கும் ஏற்றதாகவே திருப்புதல் செய்யப்படல்வேண்டும். எனவே, அப். 21:13இல் ‘என் இருதயத்தை ஏன் உடைந்துபோகப்பண்ணுகிறீர்கள்’ என்பதைத் தமிழ் என்று சொல்ல இயலாது. ‘அப்போஸ்தல கைய பவுல்’ என்பதும் நல்ல தமிழாகாது.

(2) இலக்கண வி தி க ஸ் பாதுகாக்கப்படவேண்டிய தவசியம். முன்னெருகாலம் ஒரு பாப்பாண்டவர் கடவுளை இலக்கணவிதிகளினாற் கட்டுப்படுத்தலாகாது எனச் சாதித்தார். இது வீண்பேச்சென்பது எவரும் அறிவர். ஆகவே, பப்ரீசியஸ் (Fabricius), பவர் (Bower) என்னும் மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் அஃறினைப் பண்மை எழுவாயோடு ஒருமைப் பயனிலையை உபயோகித்தது சரியன்று.

(3) வேதத் திருப்புதலின் பாலை நடைக்குத் தேவையான அடுத்த இலட்சணம் தெளிவு. பாலை அழகாயிருக்க வேண்டியதுதான்; எனினும், அது எல்லாருக்கும் விளங்கக் கூடியதாயுமிருக்கவேண்டும். வேதம் கற்றவர்க்கு மாத்திரமன்றி, கல்லாதவர் க்கும் உரியது. ஆகவே, ப்பவுல் அத்தேனே பட்டணத்தின் விக்கிரகாராதனையைக் கண்ட போது, ‘சுக்குமணில் அனல்கொண்டார்’ என்ற ஒரு சுயாதீன மொழிபெயர்ப்பாளனுடைய திருப்புதல் கல்வியில் தேறுதார்க்கு ஒரு இடறலாகும்.

- மோழிபெயர்ப்பாசிரியருக்கு வேண்டிய தராதரங்கள்

வேத நூல் எதையும் மூலத்திலிருந்து மதிப்புக்குரியதாய்த் திருப்புவது எல்லாராலும் செய்யக்கூடியதல்லவென்பது மேற்குறிப்பிட்டதிலிருந்து தெளிவாகிறது. இப்படியான

உத்தரவாதத்தைக் கையேற்பாருக்கு அவசியமான தராதரங்கள் என்ன?

• முதலாவதாக, அவர்கள் மூல பாஷைகளை நன்கு அறிந்த வர்களாயிருத்தல்வேண்டும். ஆகலே, நமது சீதாத்தை மொழிபெயர்ப்பவர்கள், சுபிரேய, சிரேக்க பாஷைகளை அறிந்தவர்களாயிருத்தல்வேண்டும். எனி னும், ஒரு பாஷையின் நுட்பக் கருத்துகளைப் பூரணமாய் அறியும் ஒருவர் அப்பாஷையின் இலக்கண இலக்கியங்களை மாத்திரம் அறிந்தாற்போதாது. அப்பாஷை உற்பத்தியான நாட்டுப் பழக்க வழக்கங்கள், சரித்திரம், கலாச்சாரம் ஆகியவற்றையும் அறிந்திருத்தல்வேண்டும். அகராதிகளிலிருந்து கண்டுகொள்ள இயலாத நுட்பக் கருத்துகளைக் கலாச்சாரத்திலிருந்தும், நாட்டுப் பழக்க வழக்கங்களிலிருந்தும் அனுமானிக்கக்கூடியவராயிருத்தல்வேண்டும்.

இரண்டாவதாக, மொழிபெயர்ப்பாளர் எந்தப் பாஷையில் வேதாகமத்தைத் திருப்புகிறார்களோ அந்தப் பாஷையை நன்கு அறியவேண்டும். இது வும் வெளியிலிருந்தல்ல, உள்ளேயிருந்தறியவேண்டும். அப்படி அறிபவர்களே காலக்கியிலும், அந்தந்தத் தேசவாசிகளின் உபயோகத்திலும் பதங்கள் அடையும் நுண்ணிய விகரப்பங்களை அறியக்கூடும். ஆப்பிரிக்காவிலே பம்பாரி (Bambara) பாஷையில் ‘கடவுள் நம்மை இரட்சித்தார்’ என்பதை மொழிபெயர்க்க முயன்ற போது, அதைச் சரியாக விளக்குவதற்கு, ‘கடவுள் நம் தலைகளை வெளியே எடுத்தார்’ என்று திருப்பவேண்டியதாயிற்றி. ஏனெனில், பல ஆண்டுகளுக்குமுன் அந்நாட்டினரை அடிமைகளாகக் கொண்டுபோகும்போது, யாராவது ஒருவர் பணங்கொடுத்து, இன்னெருவனுடைய தலையை இருப்புக்கழுத்துப்பட்டியிலிருந்து விடுவிப்பதுண்டு. இது வே அவர்கள் விளங்கிய இரட்சிப்பு. இன்னெரு சாதியாருடைய பாஷையில் வேதத்தைத் திருப்பியபொழுது, ‘உறைந்த மழை’ (பனி) என்பதை அவர்கள் விளங்கிக்கொள்ளக் கூடாதபடியால், ‘தேங்காய்ப் பருப்பைப்போல்’ எனத் திருப்பவேண்டியிருந்தது. பஞ்சாவில் (Panama) வாழும் வலியன்தே (Valiente) என்னும் மேற்கிந்திய சாதியாருக்கு, ‘அதிகாரமுள்ளவர்கள்’ என்பதைக் ‘கைப்பிடியிலுள்ளவர்

கள்’ எனத் திருப்பவேண்டியதாயிற்று. ஏனெனில், அஹா
கஞக்குள் அதி காரியே வேட்டைக்கு உபயோகிக்கும்
கத்தியின் கைப்பிடியை வைத்திருப்பவன். ஆகவே, வேதம்
என்ன பாலை ஷயில் திருப்பப்படுகிறதோ, அதைத்
திருப்புகிறவர் அப்பாழையை உள்ளேயிருந்து அறிந்திருக்க
வேண்டியது அவசியம்.

அடுத்ததாக, அவர்கள் முன்கூறப்பட்ட பாலைகளை
அறிந்திருப்பதோடு, வேறு முக்கிய பாலைகளையும் அறிந்
திருப்பது நன்றுமாத்திரமல்ல, அவசியமுமாகும். அப்படி
அறிந்திருந்தால் பல்வேறு திருப்புதல்களில் எப்பதம்
எவ்வாறு திருப்பப்பட்டுள்ளதனை ஆராய்ந்துகொள்ளலாம்.
நாம் பின்னால் கவனிக்கப்போகும் பல மொழிபெயர்ப்பாளர்
எவ்வாறு பல பாலைகளில் பாண்டித்தியமுள்ளோராய்
இருந்தனர் என்று காண்போம்.

நாலாவதாக, மொழிபெயர்ப்பவர் வேதத்தை நன்றாக
அறிந்தவராயிருக்கவேண்டும். வேதத்தில் பல புத்தகங்கள்
அடங்கியிருந்தபோதிலும், அது ஒரே செய்தியைக்கறும்
ஒரே புத்தகமாகும். ஒரு பாகத்தை மொழிபெயர்க்கும்
போது ஏனைய பாகங்கள் என்ன சொல்லுகின்றனவென்பதை
அறிந்தவர்களே அதன் உண்மையான கருத்தை அறிந்த
வர்களாவார்கள்.

கடைசியாக, வேதத்தை மொழிபெயர்ப்பவர் தாமே
வேதத்தின் செய்தியை நம்புகிறவராயிருக்கவேண்டும். ‘யார்
கார்த்தருடைய பர்வதத்தில் ஏறுவான்? யார் அவருடைய
பரிசுத்த பர்வதத்தில் நிலைத்திருப்பான்?’ என்பது சங்கீதக்
காரணின் கேள்வி. கிறிஸ்தவ செய்தியை நம்பாமல், அச்
செய்தியை எடுத்துரைக்க விரும்புவது வீண். பலதடவை
களிலே மொழிபெயர்க்கிறவர்கள், பாலைநடையைச்
சிறப்பாக்குவதற்குக் கிறிஸ்தவர்களல்லாதாரின் உதவியைப்
பெறுவது வழக்கம். இதுவேறு; அப்படியானவர்களையே
• மொழிபெயர்க்கவிடுவது வேறு.

ஒரே பாலையில் பல திருப்புதல்கள் ஏற்படுவது ஏன்?

மூல பாலைகளிலிருந்து வேதம் வேறு பாலைகளில்
திருப்பப்படுவதன் அவசியத்தைக் கண்டோம். அப்படித்

திருப்புதல் செய்யப்படும்போது கைக்கொள்ளப்பட வேண்டிய பிரமாணங்களையும், அதற்கு வேண்டிய தராதரங்களையும் கவனித்தோம். இப் பிரமாணங்களைக் கைக்கொண்டு ஒரு முறை ஒரு பாதையில் வேதத்தை மொழிபெயர்த்தால் போதாதாவெனக் கேட்கலாம். ஒரே பாதையில் பலமுறை வேதம் மொழிபெயர்க்கப்படுவதேன்? அதற்கிருக்கும் காரணங்களைக் கீழே கவனிப்போம்.

(I) வேதம் திருப்பப்படும்பொழுது அநுசரிக்கப்பட வேண்டிய முன் கண்ட முக்கிய பிரமாணங்கள் இரண்டையும் ஒரே முறையில் கைக்கொள்வது கஷ்டம். ஒரே பாதையில் பல திருப்புதல்கள் எழுவதற்கு இவ்வண்மை ஒரு காரணமாகும். இவ்விரு பிரமாணங்களும் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பாடுள்ளனவாகையால், ஒரு பிரமாணத்தை ஊக்கமாய்க் கைக்கொண்டால் மற்றப் பிரமாணத்தின் அநுசரணை கஷ்டமாயிருக்கிறது. மூலத்தைத் தவறுமல் தழுவ, பாதை நடையின் இலட்சணம் குன்ற ஏற்படும். இதுவே 'செப்துவாகிந்தா'விற்கு நடந்தது. மறுபுறத்தில் பாதைநடையைப் பெரிதும் பாராட்டும்போது மூலத்தைத் தழுவவது கஷ்டமாகும். இரு பிரமாணங்களையும் ஒப்புரவாயும் சம ஊக்கமாயும் கைக்கொள்வதற்கு. அரிதாயிருப்பதினால் அது ஒரு காலும் செய்யப்படுவதில்லை என்றல்ல. ஜேரோமுடைய 'வல்கத்தா', மார்ட்டின் அத்தருடைய ஜேர்மன் திருப்புதல், 1611ஆம் ஆண்டின் ஆங்கிலத் திருப்புதல் ஆகியவற்றில் இவ்விரு பிரமாணங்களும் சரிவரக் கைக்கொள்ளப்பட்டன. இப்படி எப்பொழுதும் கைகூடுவதில்லை.

(II) முன் கண்ட பிரமாணங்களை ஊக்கமாய்க் கடைப் பிடித்தலோடாகிலும், மொழிபெயர்ப்பாளருடைய திறமை கள், தராதரங்கள் முதலியனவற்றேரூடாகிலும் யாதோருதொடர்புமில்லாத ஒரு நியாயம் பல திருப்புதல்கள் எழுதுவதற்கு இன்னுமொரு காரணமாகும். தற்காலத்தில் அச்சிடப்பட்ட நூல்களையே நாம் உடையவர்களாயிருப்பதால், எந்த நூலின் எந்தப் பிரதியும் ஒரு எழுத்தும் வழுவாமல் எப்பொழுதும் ஒரே மாதிரியாக இருக்கக் காண்கிறோம். ஆனால் பூர்வ நூல்கள் கையினால் எழுதப்பட்டவை. அப்படி

யாகிலும் ஆக்கியோன் தனது கையினால் வரைந்த பிரதியே இக்காலம் அதைத் திருப்புகிறவரின் கைவசமிருந்துவிட்டால் ஒரு தொல்லையும் இருக்கமாட்டாது. ஆனால் பூர்வகால ஆககியோன் ஒருவர் எழுதிய பிரதியொன்று அப்படியே பத்திரப்படுத்தப்பட்டுப் பிற்காலங்கள் வரையுமிருப்பது அசாத்தியம். பூர்வ நூலாசிரியன் ஒருவன் எழுதியதை இன்னுமொருவர் பிரதிபண்ண, அதை வேரூருவர் பார்த்த தெழுத, இப்படியே பலர் எழுதப்பல பிரதிகள் உண்டாகும். இப்பிரதிகளுக்கிடையில் சிறிய வித்தியாசங்கள் தோன்றுவதியல்பு. ஆகவே எந்தப் பிரதியைத் திருப்புதலுக்கு ஆதாரமாகப் பாராட்டுவதென்ற கேள்வி எழும்புகிறது.

வேறெந்த நூலையிட்டும் இவ்வித்தியாசங்களைப் பெரிதுபண்ணுமல் விடலாம். ஆனால் வேத நூலையிட்டு நாம் அப்படி விட இயலாது. ஆக்கியோன் ஆதியில் எழுதப்பட்டது எதுவெனக் கண்டுபிடிக்கவேண்டியதவசியம். சிலர் மதியினமாகப் புதிய மூலப் பிரதிகளைக் கண்டுபிடிப்பதனால் திருப்புதல்களிலே செய்யப்படும் திருத்தங்களை ‘வேதப்புரட்டல்’ எனச்சொல்லி கூக்குரவிடுகிறார்கள். ஆனால், ஆதியில் எழுதப்பட்டதே வேதம் என்பதை உணரவேண்டும். இப்போது வெவ்வேறு பாதை வர்சகங்களிலுள்ள பிழைகளை நீக்கி ஆதியில் எழுதப்பட்டதைத் திரும்பவும் சபைக்குக் கொடுப்பது ஓர் இன்றியமையாத கடமை. எனவே, இதனைக் குற்றமென எண்ணுவது பேதமை.

வித்தியாசங்கள் பழைய பிரதிகளிலிருப்பதும், இவைகள் சிறியனவாகவே இருப்பதும் இயல்பென நாம் காணலாம். பெரிய வித்தியாசங்கள் ஆசிரியர்களால் வேண்டுமென்றுண்டாக்கப்படுபவை. வேதத்தைப் பிரதிபண்ணுகிறவர்கள் அப்படிச் செய்திருக்கமாட்டார்கள். ஆகவே, மிகுதியான வித்தியாசங்கள் பெரும்பாலும் அற்பமானவை. சில உதாரணங்களை இங்குக் காணலாம்:

(1) மத. 11:15. சில பிரதிகளில் ‘கேட்கிறதற்கு காதுள்ளவன் கேட்கக்கடவன்’ என்றும், சிலவற்றில், ‘காதுள்ளவன் கேட்கக்கடவன்’ என்றும் சொல்லப்பட-

இருக்கிறது. தமிழ் மொழிபெயர்ப்புக்களில் பழையவை முந்தியதையும், மற்றவை பின்தியதையும் தழுவுகின்றன.

(2) மத். 12:4. சில மூலப் பிரதிகளில் ‘தாவீதும் அவனே டிருந்தவர்களும் தேவனுடைய வீட்டிற்குள்போய், அவனும் அவனே டிருந்தவர்களும் தேவ சமுகத்து அப்பங்களைப் புசித்தார்கள்’ என்றும், சிலவற்றில் ‘தாவீதும், அவனே டிருந்தவர்களும் தேவனுடைய வீட்டிற்குள் புகுந்தார்கள்’ என்றும், அப்பத்தைப் புசித்தது தாவீது என்றும் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. தமிழ் மொழிபெயர்ப்புக்கள் முந்தியதையும், சென்ற நூற்றுண்டில் வெளியிடப்பட்ட ஆங்கில திருத்திய மொழிபெயர்ப்பும் இந்த நூற்றுண்டில் வெளிவந்த ‘புதிய ஆங்கில வேதமும்,’ பின்தியதையும் தழுவுகின்றன.

(3) ஊக். 8:45. பெரும்பாடுள்ள ஸ்திரீயின் சரித்திரத்தில் ‘நாங்கள் தொடவில்லை என்று எல்லாரும் சொல்லவே’ என்னும் வார்த்தைகள் சில பிரதிகளில் இல்லை.

(4) அப். 4:1. சில பிரதிகளில் ‘ஆசாரியரும் சேனைத் தலைவர்களும் வந்தார்கள்’ என்றும், சிலவற்றில் ‘பிரதான ஆசாரியர்’ என்று மாத்திரமும் இருக்கிறது. அதே புஸ்தகத்தின் சில பிரதிகளில் 20:4இல் பவுலுடைய சில சிநேகிதர் ஆசியா நாடுவரைக்கும் அவனை வழிவிட்டனுப்ப வந்தார்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது; சிலவற்றில் ‘ஆசியா நாடுவரைக்கும்’ என்பது இல்லை.

(5) ரோம. 14:19ஐச் சில பிரதிகள், பக்தி விருத்தி உண்டாக்கத்தக்கனவைகளைப் பின்பற்றக் கடவோமென்றும், வேறு சில ‘பின்பற்றுகிறோம்’ என்றும் கொண்டுள்ளன.

இப்படிப்பட்ட வித்தியாசங்கள் சிறியவையானாலும், திருப்பப்படும் நால் வேதமானதால், எது ஆதியில் எழுதப் பட்டதென ஒவ்வொரு வித்தியாசத்தைக் குறித்தும் கவனமாயும், நுட்பமாயும் ஆராய்வது அவசியம். எது நமக்கு விருப்பமானதென்பது அல்ல, எது உண்மையாய் எழுதப் பட்ட தென்பதே முக்கியம். இதை நிபுணரே தீர்மானிக்க வேண்டும்.

பழைய ஏற்பாட்டைப் பொறுத்தவரையில் இக்காரணத் தைக் கொண்டு அதிக திருத்தங்கள் நேரவையில்லை. இற்றை வரை உபயோகிக்கப்பட்ட எபிரேய மூலப் பிரதிகள் எல்லாம் கி. பி. 820-க்குப்பின் வரையப்பட்டவை. இவை களின் வாசகம் ஏறக்குறைய ஒரே வாசகம். இவை மிகப் பிந்தியவையாகையால், இவற்றை நாம் ஏற்கவியலா தென்றும், ‘செப்துவாகிந்தா’ மொழிபெயர்க்கப்பட்ட பொழுது வழங்கிவந்த பிரதிகளே நல்லவை யென்றும் சில் சொல்லிவந்தார்கள்; இதற்கு மாருக இந்த வாசகம் யூதரால் பல நூற்றுண்டுகளாய் ஆராயப்பட்டுச் சரியென ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது; ஆகையால் இதை நம்பிக்கையாய்ப் பின் பற்றலாமெனப் பலர் கூறினர்.

இற்றைவரைக்கும் நாம் ஏற்றுக்கொண்ட எபிரேய வாசகமே சரியான வாசகமென்பதற்கு ஒரு திட்டமான அத்தாட்சி சமீபகாலத்தில் கிடைத்துள்ளது. 1947-1956 இல் சாக்கடலின் (Dead Sea) அருகாமையிலுள்ள குகைகளில் பல புராதன சூருள்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. இவை களில், பழைய ஏற்பாட்டிலுள்ள பல புத்தகங்களின் பாகங்களும் ஏசாயா தீர்க்கதறிசியின் முழுப் புத்தகமும் இருக்கின்றன. இச்சூருள்களை முன் உபயோகித்தவர்கள், அக்குகைகளில் கி.மு. 135—கி.பி. 70 வரை இருந்திருக்கவேண்டுமென நிபுணர்களால் ஊகிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, இச்சூருள்கள் மிக மதிப்புக்குரியவை எனக் காண்கிறோம். இவைகளின் வாசகத்திற்கும், நாம் இதுவரை உபயோகிக்கும் பழைய ஏற்பாட்டு எபிரேய வாசகத்திற்கும் அதிக ஒற்றுமை உண்டு.

ஆனால் புதிய ஏற்பாட்டு விஷயத்தில் இவ்வித வசதி யொன்றும் நமக்கில்லை. கி.பி. 4 ஆம் நூற்றுண்டில் ஜேரோம் தனது திருப்புதலைச் செய்தபோது, சில கிரேக்க மூலப் பிரதிகளையும் அக்காலத்தில் வழங்கப்பட்ட சில லத்தீன் திருப்புதல்களையும் ஆதாரமாக உபயோகித்தனர். இவரது லத்தீன் திருப்புதல், பிந்திய நூற்றுண்டுகளில் ஏறக்குறைய ஒரு மூலச் சாசனமாகப் பாராட்டப்பட்டு வந்தது. ஆனால், ஜேரோப்பிய ‘மறுமலர்ச்சி’க் (Renaissance) காலத்தில்

இராஸ்மஸ் (Erasmus) என்னும் அறிஞர் எப்படி ஒரு கிரேக்க வாசகத்தை வெளியிட்டார் என்றும், அதை எல் சிவேர் கம்பெனியார் 1624லும், 1633லும் வெளியிட்டார்களென்றும், அது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட வாசகம் (Textus Receptus) என்று பெயரடைந்ததென்றும், அதுவே நீண்ட காலம் புரோட்டஸ்தாந்து மக்களுக்குள் எல்லாத்திருப்புதல்களுக்கும் ஆதாரமாகப் பாராட்டப்பட்டு விந்ததென்றும் முதலாம் அதிகாரத்தில் கண்டோம். ‘ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட வாசகம்’ ஏறக்குறைய 20 பிரதிகளை மாத்திரம் உபயோகித்துத் தொகுக்கப்பட்டதாகும்.

ஆனால் இப்பொழுதோ நம்மிடத்தில் அவ்வகையான அநேக மூலப் பிரதிகள் உள்ளன. இவற்றை இரு பிரிவுகளாக வகுக்கலாம். தமிழ் எழுத்துக்களைப்போல் தனி எழுத்துக்களில் எழுதப்பட்டவை (Uncials) ஒரு பிரிவு; ஆங்கில கையெழுத்தைப்போல் தொடர்பெழுத்தில் எழுதப்பட்டவை (Cursives) மற்றப் பிரிவு. தனி எழுத்துக்களில் எழுதப்பட்டவை தொடர்பெழுத்துக்களில் எழுதப்பட்டவைகளிலும் பார்க்க முந்தியவை. ஆகவே அவை கூடுதலான மதிப்புக்குரியவை. இவைகள் எல்லாம் சருள்களில் எழுதப்பட்டவைகளே.

ஆனால் சருள்கள் எழுதப்படுவதற்கு முன்பு எழுதப்பட்டவையெனக் கணிக்கப்படும் வேறு பிரதிகளும் உண்டு. இவை ஒருவகையான நீர்ப்பூண்டிலிருந்து செய்யப்பட்ட மெல்லிய தட்டைப் பலகைகளிலே (Papyri) எழுதப்பட்டுவை. இப்படி 70 பிரதிகள்வரை இக்காலமுண்டு. ஆனால் இவைகளில் புதிய ஏற்பாட்டின் சில பாகங்களே எழுதப்பட்டுள்ளன. எனினும், இவை மிகப் பிரயோசனமானவை; ஏனெனில், ஏனைய பிரதிகளின் சரி, பிழையை இவற்றின் உதவியைக்கொண்டு தீர்க்கக்கூடியதா யிருக்கிறது.

தனியெழுத்துச் சருள்களில் 230லட்ச, தொடர்பெழுத்துச் சருள்களில் 1700 வரையும் இப்போதுண்டு. இவைகள் ஒவ்வொன்றும் மற்றவை ஒவ்வொன்றிலுமிருந்து வித்தியாசமானவையல்ல. இவைகள் எல்லாவற்றையும் சில திட்ட

மரன குடும்பங்களாகப் பிரிக்கலாம். ஒவ்வொரு குடும்பத் தைச் சேர்ந்த சுருள்களும் ஒருவகையான வாசகத்தை உடையதாயிருக்கும். தொடர்பெழுத்துர் சுருள்கள் பெழும் பாலும் தனியெழுத்துச் சுருள்களின் குடும்பங்களுள் ஆடங்கும்.

தனியெழுத்துச் சுருள்களில் நான்கு சுருள்கள் மிகப் பிரதானமானவையாகப் பாராட்டப்படுகின்றன. அவையாவன: சீனைய்ச் சுவடி (Codex Sinaiticus), வத்திக்கான் சுவடி (Codex Vaticanus), அலேக்சாந்திரியாச் சுவடி (Codex Alexandrinus), பிசாய்ச் சுவடி (Codex Bezae). இவைகளில் முதலிரண்டும் மிகவும் விசேஷித்தவை ஏனை னில், இவைகளே ஆதியில் எழுதப்பட்ட வார்த்தைகளோடு ஒத்திருக்கும் என்பது நிபுணர்களின் அபிப்பிராயம். ஆனால் புதிய ஏற்பாட்டின் ஒவ்வொரு புத்தகத்திற்கும் குறிப்பிட்ட ஒரு சுவடி விசேஷித்ததாய் இருப்பதாகத் தோன்றுகிறது.

இந்த மூலப் பிரதிகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டபடியால், முந்திய திருப்புதல்களில் திருத்தங்கள் அவசியமென்பது வெளிப்படை. அதுமாத்திரமின்றி, கண்டுபிடிக்கப்பட்ட வெவ்வேறு வாசகங்களை ஒப்பிடும்போது, ஆதியில் எழுதப்பட்ட வாசகம் எது என்பதைப்பற்றி அபிப்பிராய பேதங்கள் வந்துகொண்டிருப்பதால், எந்தத் திருப்புதலையும் கடைசித் திருப்புதல் என்று சொல்லிவிடவும் இடமில்லை. எனினும், இப்படியான விவாதங்கள் எல்லாம் மிகச் சிறிய காரியங்களைப் பற்றியனவே. இது நமக்கு மகிழ்ச்சிதரும் செய்தியாகும்.

(III) புதுத் திருப்புதல்கள் தேவைப்படுகிறதற்கு இன்னுமொரு தியாயம் உண்டு. இது மூலப் பிரதிகளில் அல்ல, மூல பாலைத்தகளில் தங்கியுள்ளது. எபிரேய, கிரேக்க பாலைத்தகள் ‘வழக்கிறந்த பாலைத்தகள்’ (dead languages) என்ற வகுப்பைச் சேர்ந்தவை; அதாவது, அவைகள் இப்போது பேசப்படாத பாலைத்தகள். எபிரேய, கிரேக்க பாலைத்தகள் என்ற பெயரைக்கொண்டு, இதே பாலைத்தகள் விருந்து உற்பத்தியான பாலைத்தகள் இன்றும் பேசப்படுகின்றனவெனினும், தற்கால எபிரேய, கிரேக்க பாலைத்தகள்

வேறு; முற்காலங்களில் பேசப்பட்டவை வேறு. ஆகோ, பூர்வ காலத்தில் இப் பாஷைகள் உபயோகிக்கப்பட்ட பொழுது, ஒவ்வொரு சொல்லுக்குமிருந்த கருத்து ஆராய்ச்சிக்குரிய விஷயமாகும். ஆராய்ச்சியினால் பிறக்கும் அறிவு மேலும், மேலும் வளர்ந்து வருகிறது. எனிரேய பாஷையிலுள்ள கருத்துக்களைப் பூர்வத்தில் வழங்கிய அதே போன்ற மற்றப் பாஷைகளிலுள்ள மரபுத் தொடர்களின் துணைகொண்டு பார்க்கும்போது, அவை முன்னிலும் பார்க்க இப்பொழுது தெளிவாக விளங்குகின்றன. புதிய ஏற்பாடு கிரேக்க பாஷையில் எழுதப்பட்டது. இப் பாஷை பழைய கிரேக்க இலக்கியங்கள் எழுதப்பட்ட உயர்ந்த நடையில்லை. பெரிய அலெக்சாந்தரின் சேஜைகள் பரப்பிய சம்பாஷணைக்குரிய பாஷைநடையில் எழுதப்பட்டது. இப் பாஷைநடையின் பல கருத்துக்கள் (சாதாரண வைபவங்களுக்குரிய வாசகங்கள், கடிதங்கள் முதலியவற்றின் துணைகொண்டு) சமீப காலங்களில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எனவே, இவை முன்னிலும் அதிகமாக இப்போது புலப்படத் தொடங்கியிருக்கின்றன. இந்த அறிவைக்கொண்டு திருப்புதல்களில் திருத்தம் செய்வது அவசியமென நாம்தாணலாம்.

(IV) புதியதிருப்புதல்கள் காலத்துக்குக் காலம் தேவைப் படுவதற்கான கடைசி நியாயம் மூல பாஷைகளில்லை, திருப்புதல் செய்யப்படும் பாஷையில் ஏற்படும் மாற்றங்களில் தங்கியுள்ளது. ஐரோப்பியச் சரித்திரத்திலே ‘மத்திய காலங்கள்’ (Middle Ages) என்று சொல்லப்பட்ட காலத்தில் வழங்கப்பட்ட ஆங்கில பாஷை, முதலாம் ஜேம்ஸ் அரசனின் காலத்தில் வழங்கப்படவில்லை. ஜேம்ஸ் அரசனின் காலத்தில் பேசப்பட்ட ஆங்கில பாஷை இப்போது பேசப்படுவதில்லை. வட இந்தியாவில் ஒரே பாஷையிலிருந்து ஹிந்தி, பஞ்சாபி, குஜராத்தி முதலிய பாஷைகள் வந்திருக்கின்றனவெனக் காண்கிறோம். அப்படியே தென்னைட்டிலும் எப்படிப் பூர்வ தமிழ்ப் பாஷையிலிருந்து வேறு தொல்டி பாஷைகள் பிறந்திருக்கின்றனவெனக் காண்கிறோம். இவைகளும் காலத்துக்குக் காலம் மாறுதலடைகின்றன. இப்படிப் பாஷைகள் மாறுதலடைவதினால், திருப்புதல்களும்

காலத்திற்கேற்ப மாறவேண்டியதுகியப். இது காரணத் தாலேயே 1961ஆம் ஆண்டில் 'புதிய ஆங்கில வேதம்' (The New English Bible) என்ற ஒரு மொழிபெயர்ப்பு வெளிவந்தது.

தமிழ்த் திருப்புதல்கள்

தமிழில் செய்யப்பட்ட திருப்புதல்களை நாம் கவனிக்கும் போது புதிய ஏற்பாட்டின் முதற்திருப்புதல் 1715லும் கடைசித் திருப்புதல் 1949லும் வெளிவந்ததைக் காணலாம். இந்த 250 வருடங்களிலும் புதிய ஏற்பாடு 8 முறையும், முழு வேதம் 6 முறையும் திருப்பப்பட்டிருக்கின்றன. ஆங்கில பாதையில் 273 வருடங்களில் ஒத்திருப்புதல்கள் மாத்திரம் செய்யப்பட்டிருக்க, நமது பாதையில் இத்தனை அதிக திருப்புதல்கள் செய்யப்பட்டிருப்பதற்குக் காரணம் யாது?

உலகத்திலேயுள்ள 95 சதவீதமான பாதைகளில் கிறிஸ்தவ வேதாகமத்தின் ஏதாவது ஒரு பகுதியாவது திருப்பப்பட்டிருக்கிறது. 1965ஆம் வருடம் வரையில் முழு வேதமும் 231 பாதைகளிலும், புதிய ஏற்பாடு 290 பாதைகளிலும் திருப்பப்பட்டுள்ளன. இவைகளில் பல நீண்டகாலம் வழங்கிவந்த பாதைகளாகும். ஆனால் வேறு அனேக பாதைகள் அநாகரிகமுள்ள சாதியாரின் பாதைகள். இவை களின் அமைப்பையும் இலக்கண விதிகளையும் மாத்திரமன்றி நெடுங்கணக்கையும் மிகவேறாக வருத்துவதுணர்வு. ஆங்கில பாதையின் வுசனநடை அமைப்பையும் 1611ஆம் ஆண்டின் மொழிபெயர்ப்பேதிட்டமாய் வருத்துவது.

தமிழ்ப் பாதையோவெனில் இப்படிப்பட்டதன்று. இது சினருடைய பாதையைத் தவிர உலகில் பேசப்படும் எல்லாப் பாதைகளிலும் மிக்க பழமைவாய்ந்ததொன்று. கி.பி. 2ஆம் நூற்றுண்டில் தமிழ்ச் சங்க நூல்கள் வெளிவந்தன. நெடுங்காலமாய்த் தமிழ் நூல்களைல்லாம் செய்யுள் வடிவில்தான் எழுதப்பட்டன, அதற்கு மூன்று காரணங்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. முதலாவது, எல்லாரும் ஏட்டில் எழுத வேண்டுமாதவின் சுருக்கமாக எழுதவேண்டும். இரண்டாவ

தாக, ஏடுகள் எல்லாரிடமும் இருக்க இயலாதாகையால் யாவரும் நினைவு கூரக்கூடியவன்னைம் எழுதப்படவேண்டும். மூன்றுவதாக, முற்காலங்களில் நடந்த யுத்தங்கள், விரிந்த நால்கள் எழுதப்படப் பெரும்பாலும் தடையாயிருந்தன. மகா அகராதி ஆக்கியோன்கிய உவின்ஸ்லோ (Winslow) அவர்கள் தமிழ்ச் செய்யுள் இலக்கியத்தைப்பற்றிக் கூறும் போது, ‘அது கிரேக்க இலக்கியத்திலும், திருத்தமும் நண்ணியதுமானது’ என்கிறார்.

தமிழில் உரைநடை முற்காலத்தில் அதிகம் இல்லா விடினும், பூர்வந்தொட்டு சிறிதளவு இருந்துவந்தது. ‘உரைநடை’ என்பது செய்யுளின் கருத்தை வெளிப்படுத்தும் நடை என்பதாகும். ‘சிலப்பதிகாரம்’ போன்ற பண்டைய நால்களில் உரைநடையும் சிறிது கலந்துள்ளது. உரைநடை கி.பி. 5 ஆம் நூற்றுண்டில் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனாருடைய கவனத்துக்கு வந்தது. கி.பி. 10 ஆம் நூற்றுண்டு தொடக்கம் பழைய நால்களுக்கு உரை எழுதும் வழக்கம் அதிகமாய்ப் பரவியது ஆகவே, உரைநடை அல்லது வசனநடை மிஷனரிமார் வரும்போது இருக்கவில்லையெனச் சொல்ல வியலாது. உவின்ஸ்லோ ஐயர் தமிழிலுள்ள இரு நடைகளையும் சேர்த்தால் அது லத்தீன் பாதையிலும் நிறைவான தென்றும், அவருடைய அகராதியில் சாற்றப்பட்ட டேய்லர் (Taylor), தமிழ்ப் பாதை மனிதரால் பேசப்படும் எல்லாப் பாதைகளிலும் திருத்தமும், பூர்த்தியுமானதென்றும் கூறியிருக்கிறார்கள்.

உ.கைத்தில் தற்காலம் வழங்கிவரும் ஏறக்குறைய எல்லா ஏனைய பாதைகளைப்போன்று தமிழ் காலகதியில் மாற்ற மடைந்த ஒரு பாதையல்ல. அதன் நெடுங்கணக்கில் கி.பி. 13 ஆம் நூற்றுண்டின்பின் ஏற்பட்ட மாற்றமாக அறிந்தபடி மிகவும் சொற்படை. பாதையமைப்பில் எவ்வகையான மாற்றமும் ஏற்பட்டதாயில்லை. செய்யுள் சங்க காலத்தின் பின் ஒரு மாற்றத்தையுங் காட்டவில்லை. எழுதப்பட்ட உரைநடையிலும் மாற்றமில்லை எனலாம். வெவ்வேறு பேர் வெவ்வேறு வகையாகப் பாதைநடையை உபயோகிக்கலாம் ஆனால் பாதையமைப்பு இதனால் மாறவில்லை. பேசப்பட்டு

வந்த தமிழ்ப் பாலையில் சில மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஆயினும் எழுதப்பட்டுவந்த பாலையையேயின்குக் கவனிக்கின்றோம். இப் பாலை முற்காலத்தில் கொண்டுள்ள புனிதத்தோடு தற்காலத்திற்கு வந்திருக்கிறது.

இப்படிப்பட்ட ஒரு பாலையில் வேறு நாடுகளிலிருந்து வந்தவர்கள் வேதத்தின் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்வதே அமைத்துவிடுவது மிக அரிது. நம் வேதத்தைத் திருப்பிய முன்னாள் மிஷனேரிமார் தமிழ் அறியாத வர்கள் என்பதல்ல; எல்லாரும் கற்றறிந்தவர்களே. அதே காரணத்தாலேயே அவர்கள் தம் வேலையைக் குறித்துத் திருப்பியடையவில்லை. பலதிருப்புதல்களை (எல்லாவற்றையுமல்ல) அவர்கள் செய்ய ஏவப்பட்டதற்குக் காரணம், அத்திருப்புதல்களிலே உபயோகிக்கப்பட்ட பாலைநடைபற்றி அவர்களுக்கிருந்த அதிருப்தியாகும். இது மாத்திரம் எல்லாத் திருப்புதல்களும் ஏற்பட்டதற்குக் காரணமாயில்லாவிட்டிரும், இது ஒரு முக்கிய காரணமாகும்.

அடுத்த காரணம் சென்ற நூற்றுண்டில், புதிதாய்க் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட மூலப்பிரதிகள். இவைகளின் நிமித்தம், எல்லாத் திருப்புதல்களும் திருத்தப்படவேண்டியடியதாயின. அவ்வாறேதமிழ்த்திருப்புதலும் திருத்தியமைக்கப்பட்டது. இங்கிலாந்தில் இவ்வணர்ச்சி ஏற்கெனவே எழுந்து விட்டபடியால், 1611ஆம் ஆண்டின் ஆங்கிலத் திருப்புதலின் திருத்தம் 1870இல் மேற்கொள்ளப்பட்டு, புதிய ஏற்பாடு 1881லும், பழைய ஏற்பாடு 1885லும் வெளியிடப்பட்டன. சென்ற நூற்றுண்டின் கடைசிப் பகுதியில் வெளிவந்த நமது பிரபல திருப்புதல் இன்னும் சில வருடங்களுக்குப்பின் வந்திருக்கக்கூடுமானால், நமது தொல்லை அதிகம் குறைந்திருக்கும்.

3

ஆரம்பம்

ஜேரோப்பியர் வருகை

இந்திய பாணைகளில் தமிழ் மொழியில்தான் முதன் முதல் எப்புத்தகமாயினும் அச்சிடப்பட்டது. கிறிஸ்தவ வேதாகம மும் தமிழில்தான் முதன் முதலில் திருப்பப்பட்டது. இவை நமது பாணையின் மேன்மை காரணமாயல்ல, சரித்திர சம்பந்தமான காரணங்களையொட்டியே நடந்தெய்தியது. ஜேரோப்பானிலிருந்து புறப்பட்டு, கடல்மார்க்கமாக முதன் முதல் இந்தியாவை வந்தடைந்தவன் வாஸ்கோ ட காமா (Vasco da Gama) என்னும் போர்த்துக்கேய மாலுமி. இவன் 1498ஆம் ஆண்டில் மே மாதம், கள்ளிக்கோட்டை (Calicut) என்னும் தென்மேற்குத் துறைமுகத்தில் வந்து சேர்ந்தான். போர்த்துக்கேயர் தாம் வந்த சில காலத்துக்குள் (1510இல்) கோவா என்னும் முக்கியமான இடத்தைக் கைப்பற்றி, பின்னர் வேறு இடங்களையும் கைப்பற்றினர். இந்து சமூத்திரத்தில் அவர்களுடன் போட்டியிட ஒரு நாற்றுண்டாய்; ஒரு ஜேரோப்பிய சாதியும் முன்வரவில்லை. ஆகவே, அவர்கள் தங்கள் ஆதிக்கத்தை இந்தியாவின் தென் மேற்குக் கரையோரங்களிலும், இலங்கையிலும் நிலை நாட்டினர். இதோடு சென்னைக்கு அருகாமையிலிருக்கும் சான்தோமையும் பிடித்தனர். இவர்கள் தாம் போகும் இடங்களைங்கும் கிறிஸ்து மார்க்கத்தைப் பரப்பவேண்டுமென்ற நோக்கமுள்ளவர்களாயிருந்தனர்; அதற்கு வேண்டிய குருமாரையும் வரவழைத்தனர். தாம் வருவதற்குமுன் பிரேரணை இந்தியாவில் வாழ்ந்துவந்த சூரியானிய கிறிஸ்த வர்களைத் (Syrian Christians) கேரளத்தில் கண்டு, அவர்கள் தங்களது பழைய முறைகளை விட்டு விட்டு, ரோமான் திருச்

சபையில் சேரும்படி. செய்தனர். இந்தச் சம்பவங்களின் பொருட்டுத் தென்னுட்டல்தான் கிறிஸ்தவ குழுவினர் முதன் முதல் உண்டாயினார்.

போர்த்துக்கேயர் கீழூத் தேசங்களுக்கு வரும் வாசலைத் திறந்து, இவைகளை மேல்நாட்டார் அறியச் செய்தமையால், எனைய ஐரோப்பிய நாட்டினர் அவர்களைப் பின்பற்றி இங்கு வந்தபோது, முன்வந்தவர்கள் கண்டடைந்த அதே இடங்களுக்கே அவர்களும் வருவது இயல்பு. வெவ்வேறு நாட்டினர் தமது சொந்த நன்மையைக் கருதி ஒரே இடத்துக்கு வந்தால், அவர்களுக்கிடையில் சண்டை ஏற்படுமென நாம் எதிர்பார்க்கலாம். 1605இல் ஒல்லாந்தருடைய கிழக்கிந்திய கடற்படை போர்த்துக்கேயருடைய கடற்படையைத் தோற்கடித்தது. அதன்பின் ஒல்லாந்தர் இந்து சமூத்திர ஓரங்களில் பரவினர். ஒல்லாந்தருக்குப்பின் டென்மார்க் தேசத்தினரும், ஆங்கிலேயரும் கீழ் நாடுகளுக்கு வந்து சேர்ந்தனர். டென்மார்க்குக் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி 1616இல் இங்கு வந்தது; ஆங்கிலேய கம்பெனி 1619 வரையில் வந்து 1639இல் சென்னையில் ஒரு தொழிற்சாலையை நிறுவியது.

ஐரோப்பிய ஸ்தானங்கள் தென்னுட்டைத் தவிர எஞ்சியபாகங்களிலும் சிற்சில இடங்களில் நிறுவப் பட்டபோதிலும், தென்னுட்டில் ஏற்கெனவே இருந்த கிறிஸ்தவ பரம்பரையின் பொருட்டும், போர்த்துக்கேயர் ஆரம்பித்த இயக்கத்தின் பொருட்டும் வேறு பூகத்தைவிடத் தென்னுட்டில்தான் கிறி ஸ்துமார்க்கம் பரவுவதற்குக் கூடுதலான வசதி இருந்தது.

போர்த்துக்கேயரைத் தவிர இந்தியாவிற்கு வந்த மற்ற ஐரோப்பிய குழுவினர் எவரும் அவர்களது அரசினரால் அனுப்பப்பட்டவர்கள் அல்லர். அவர்கள் வியாபாரத்துக்காகவே வந்திருந்தபடியால், தங்களைத் தங்கள் நாட்டுக் கிழக்கிந்திய கம்பெனி என்றே அழைத்துக்கொண்டனர். அவர்கள் தம் நாட்டிலிருந்து வந்த சுவிசேஷகரை எப்பொழுதும் சந்தோஷமாய் வரவேற்றனர் என நினைப்பது தவறு. சுவிசேஷகர் வருவதால் தமது வியாபார நடவடிக்கை

தஞ்சூப் பெரும்பாலும் பங்கம் வருமென எண்ணினர்; காலகதியில்தான் அவர்களை அங்கீகரித்தனர். எனினும், தம் நாட்டு ஆட்களும், அதிகாரங்களும் புற நாட்டில் இருப்பது சுவிசேஷகருக்குக் காரியங்களை வசதியாக்கிற ரூபாயில்லை.

போர்த்துக்கேயின் முயற்சி

அச்சடிக்கும் வித்தை 15ஆம் நூற்றுண்டில் தான் ஐரோப்பாவில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அங்கு அது கிறிஸ்தவ உபயோகத்துக்குச் சீக்கிரத்தில் பயன்பட்டது ஆச்சரியமன்று. அடுத்த நூற்றுண்டில் இந்தியாவில் கிறிஸ்து மார்க்கத்தைப் போர்த்துக்கேயர் பரப்ப முயன்றபொழுது, அவ்வித்தையை உபயோகிக்க விரும்பினர். ஆயினும், அதற்குவேண்டிய வசதி எதுவும் ஆரம்பத்தில் இந்தியாவில் கிடைக்கவில்லை. எனவே, அவ்வேலை ஐரோப்பாவில் நடைபெற வேண்டியதாயிருந்தது. போர்த்துக்கல் மன்னன் மூன்றும் யோவானின் கட்டளைப்படி, 1554இல் லிஸ்பன் (Lisbon) நகரில் ஐரோப்பிய நெடுங்கணக்கில் ஒரு தமிழ்க் கிறிஸ்தவ வினாவிடை அச்சிடப்பட்டது. ஆனால் சில வருடங்களுக்குள் இந்தியாவில் அச்சியந்திரத்தை உபயோகிக்கும் வசதி ஏற்பட்டது. 1571இல் இயேசு சங்கத்தைச் (Jesuit Society) சேர்ந்த கோன்சல்வேஸ் (Gonsalvez) என்பவர் முதன் முதலாகத் தமிழ் அச்செழுத்துக்களை இந்தியாவில் கொல்லம் என்னும் இடத்தில் வார்ப்பித்தார். தமிழ் நெடுங்கணக்கில், இந்தியா தேசத்தில் முதலாவது அச்சடிக்கப்பட்ட புத்தகம் Doctrina Christam என்ற போர்த்துக்கேய பெயர் கொண்ட ஒரு வினாவிடை.* இது கொல்லத்தில் 1578இல் இயேசு சங்கத்தைச் சேர்ந்த ஹென்றிக்ஸ் (H. Henriques) குருவானவரால் வெளியிடப்பட்டது. இவர் புனிக்காயல் என்னுமிடத்தில் நிறுவப்பட்டிருந்த கல்லூரித் தலைவர். இப் புத்தகத்தில் 16 பக்கங்கள் மாத்திரம் உள்ளன. இதில் தமிழ்ப் பாதை ‘மலபார் பாதை’

* ‘கிறிஸ்வமும் தமிழும்’ என்னும் நாவில் Flos Sanctorum என்னும் புத்தகமே தமிழில் முதன் முதலாக வெளியிடப்பட்டதெனச் சொல்லப்பட்டது தப்பிதம். அது 8 வருடங்களுக்குப் பின்னரே வெளிவந்தது.

என்று அழைக்கப்பட்டிருக்கிறது. 18ஆம் நூற்றாண்டு இறுதிவரை ஜோப்பியர், தமிழ்ப் பாலையை ‘மலபார் பாலை’ என்றே அழைத்து வந்தனர். அதற்குக் காரணம் இந்தியாவில் போர்த்தாங்கேயர் கண்ட முதலாம் பாலை மலபார் பாலை. பின்னர் தாம் சென்ற பல இடங்களிலும் பேசப்பட்ட பாலையும் அதைப் போன்றதாகையால், அதையும் மலபார் பாலை என்றெண்ணினர். ஆகவேதான் எல்லா ஜோப்பியர் மத்தியிலும் 250 வருடங்களாப் தமிழையிட்டு அப் பதம் வழங்கப்பட்டு வந்தது.

இது விஷயமாய் ‘கிறிஸ்தவமும் தமிழும்’ என்ற நூலை எழுதிய மயிலை சீனி வேங்கடசாமி அவர்கள் ஒரு நீண்ட விளக்கங் கொடுக்கிறார்கள். *Doctrina Christam* மலபார் பாலையிலேதான் வெளியிடப்பட்டது என்று சொல்லி யிருக்கிற காரணங்கொண்டு, அது தமிழில் அல்ல மலையாளத்திற்குன் எழுதப்பட்டிருக்கிறதென பலர் என்னுகிறபடி யினாலே, மேற்கூறப்பட்ட நீண்ட விளக்கத்தைக் கூறி அவ்வெண்ணத்தை நிராகரிக்கிறார். ஆனால் *Doctrina Christam* என்ற புத்தக முகப்பை அவர் பார்த்திருந்தால், இந் நீண்ட விளக்கம் தேவையற்றதாய் இருந்திருக்கும். அதன் மேற்பக்கத்தில் போர்த்துக் கேய பாலையில் ‘*Doctrina Christam en Lingua Malabar Tamil*’ என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மலையாளமும், தமிழும் ஒன்றென்று அவர்கள் அக் காலத்தில் நினைத்து இருபாலையைப் பெயர்களையுந்தொடுத்து எழுதினர். முகப்பின் கீழ்ப்பாகத்தில் சொல்லப்பட்டிருப்பதைக் கவனிப்பின், எல்லாச் சந்தேகமும் நீங்கி விடும். அதிலே, ‘இது இயேசு சபை ஹன்றிக் பாதிரியார், தமிழில் பிரித்தெழுதிய தம்பிரான் வணக்கம்’, என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. உள்ளே தமிழில்தான் எழுதப்பட்டிருக்கிறதெனச் சொல்லவேண்டிய தேவையில்லை.

Doctrina Christam என்னும் நூலில் அப்போஸ்தலர், விசுவாசப் பிரமாணம், பத்துக் கற்பனைகளின் சுருக்கம், கர்த்தருடைய செபம், ரோமான் சபையின் சில செபங்கள் ஆகியவை அடங்கியுள்ளன. இதிலிருந்து பத்துக் கற்பனை

களின் அடக்கத்தையும், கர்த்தருடைய செபத்தையும் பின் கொடுக்கிறோம்.

நாம் தற்காலம் எழுதும் தமிழ் எழுத்துக்களுக்கும் இடையிடையே நீங்கள் வாசிக்கும் இப் புத்தகத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் 16ஆம், 17ஆம், 18ஆம் நாற்றுண் டின் எழுத்துக்களுக்கும் சில வித்தியாசங்கள் உண்டெனக் காணலாம். அதற்கு மூன்று காரணங்கள் உண்டு:—

(1) அக்காலங்களில்தான் முதன்முதலாக ஐரோப்பியர் தமிழ் எழுத்துக்களை அச்சில் உருப்படுத்த எத்தனித்தமை.

(2) சில எழுத்துக்கள் அக்காலங்களில் சொற்ப வித்தியாசங்களுடன் எழுதப்பட்டமை.

(3) 18ஆம் நாற்றுண்டின் நடுப்பகுதியில் வீரமா முனிவர் என்ற தமிழ்ப் பட்டம் பெற்ற பேஸ்கி (Constantine Beschi) என்னும் பேர்பெற்ற ரோமான் சபை குரு, தமிழ் நெடுங்கணக்கில் செய்த சில திருத்தங்கள். இவைகளை இப்போது எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்ளுகின்றனர். அவருக்கு முன் இவைகள் இல்லை. அவையாவன:

(அ) மெய்யெழுத்துக்களின்மேல் புள்ளி யி டு த ஸி வழக்கில் கொண்டுவருதல் (க).

(ஆ) ஏகார, ஓகார, உயிர் மெய்யெழுத்துக்களுக்கு இரட்டைக்கொம்பு உபயோகிப்பது (கே; கோ). வீரமா முனிவருக்குமுன் ஒற்றைக்கொம்பே உபயோகிக்கப் பட்டது. ‘நேசம்’ என்பது ‘நெசம்’ என்றே எழுதப்பட்டது.

(இ) ரகரத்துக்குக் கீழே ‘கால்’ அமைத்தல் (ர). ‘மரம்’ என்பது ‘மாம்’ என்றே முன் எழுதப்பட்டது.

இவைகளை உணர்ந்து அக்காலங்களில் எழுதப்பட்டவை களை வாசிக்கும்போது அவை இலகுவாகத் தோன்றும். அக்காலத்தில் உபயோகிக்கப்பட்ட சில எழுத்து வடிவங்கள் இப்போதில்லாதபடியால், அவைகளுக்குப் பதிலாக இக்கால வடிவங்களை இங்கு உபயோகித்திருக்கிறோம். ‘த’ வுக்குப் போர்த்துக்கேயர் உபயோகித்திருக்கும் எழுத்தை இக்காலம் அச்சிட இயலாது; முற்காலம் ‘அ’ கீழ் ‘வயிறு’ இல்லாமல் எழுதப்பட்டது. பின் காட்டப்படும் புகைப்படத்தில் அவர் கருடைய எழுத்துக்களின் நவீனத்தைக் காணலாம்.

பத்துக் கற்பணிகளுக்கும் கர்த்தருடைய ரூபத்திற்கும்
கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் தலையங்கங்கள் போர்த்துக்கேய
பாவையில் உள்ள சொற்கள்.

உதாரணங்கள் :

Os Mandamentos (பத்துக் கற்பணிகள்)

தமபிரான் மாகதத்தின் காபினீகளாவது பதது.

முதலாவ தெலலாத்திலும் பாக தமபிரானை நெசித்
திருப்பது.

இரண்டாவது தமபிரான் திருநாமத்தை கைக்கொண்ட
வீணை சத்தியஞ் செய்யாமலிருப்பது.

மூன்றாவது நாயாடசைகளும் பெருநாடகளுக்கு சுத்தமாக
கொண்டாடியிருப்பது.

நாலாவது பிதாவையும் மாதாவையுஞ் சங்கிதத்திருப்பது.

அஞ்சாவது கோலீ செய்யாமலிருப்பது.

ஆாவது மறுமுக ஞைக்காமலிருப்பது.

ஏழாவது களவாண்மலிருப்பது.

எட்டாவது பொயசசாட்சி சொல்லாமலிருப்பது.

ஒன்பதாவது ஒருநுத்தன பெண்சாதிக்காகைப்படாம
லிருப்பது.

பத்தாவது ஆதனம் வசததுக்களுக்கு அவெடகைப
படாமலிருப்பது.

இந்த பததுக காபினீகளும் மின்னிடலடநக்குது முதலாவது
தெலலாத்திலும் பாக தமபிரானை நெசிதத்திருப்பது இரண்
டாவது தன்னைத்தான் சினெகித் திருக்குமாப போல
யவணணம் எல்லாரையுஞ் சினெகிதத்திருப்பது.

Padre Noso (கர்த்தருடைய செபம்)

வானங்களிலிருக்கிற யெங்கள் பிதாவை வன்னுடைய நாம
மெலாருஞ் சுத்தமாக வன்னுடைய விராசசியமவா வன
மனதினபடி வனதில் வானவாகள் செய்யுமாபோல பூமியில்
ஹும் எல்லாருஞ் செய்ய அனறன்றுவாள வெங்களாபம்
மெங்களுக்கின்றுதா எங்கள் பிழை கடன்காருக்குநாங்கள்
பொறுக்குமாபபெலை எங்கள் பாவ கடன்களை பொறு

வெங்களை தொழுசத்துக் கெதுவாக வொட்டாதெயெங்களுக்கு பொலாங்கு வாராமல விலகு—ஆமென.

1579இல் திரும்பவும் Doctrina Christam என்ற பேர் கொண்ட ஒரு நால் அதே ஆக்கியோனல் அதே பட்டணத் தில் வெளியிடப்பட்டது. இதில் 112 பக்கங்கள் உள்ளன. இதில் பரமண்டலச் செபம் அடங்கிய 3 ஆம் அதிகாரத்தின் ஒரு பாகத்தின் புகைப்படத்தைப் முன் காட்டினாலும் செபம் இடது கைப்பக்கம் கீழ்ப்பாகத்திற் தொடங்குகிறது. முந்திய ஆண்டு அடிக்கப்பட்ட புஸ்தகத்தில் உள்ள து போலவே இதுவும் இருப்பதைக் காணலாம். செபத்தின் கடைசிச் சொற்கள் அங்குளின் அடுத்த பக்கத்தில் வருகிற படியால் இப் படத்தில் அகப்படவில்லை. அவை பின் வருமாறு:

விலகு ஆமெனி செசு

ரோமான் சபையின் இயேசு சங்கம் (Jesuit Society) பல நால்களைக் கோவா (Goa) விலிருந்து வெளியிட்டது. வேதத்தை மொழிபெயர்க்க ரோமான் சபையார் முயல வில்லை. (1857இல் புதுச்சேரியில் புதிய ஏற்பாட்டை வெளியிட்டபொழுதுதான் அவர்கள் இது விஷயத்தில் முதன் முதலாக ஈடுபட்டனர்). இவர்கள் 1586இல் Flos Sanctorum என்னும் பெயர்கொண்ட ஒரு பெரிய நாலைத் தமிழில் வெளியிட்டனர். இது 560 பக்கங்கள் கொண்டது. இதன் புகைப்படப் பிரதிகள் (Photostats) யாழ்ப்பாணப் பொதுசன நால் நிலையத்திலும், சென்னை சர்வ கலாசாலை நால் நிலையத்திலும், வேறு சில இடங்களிலும் உண்டு.

பிலிப்புஸ் பல்தேயுஸ் (P. Baldaeus)

புதிய ஏற்பாட்டின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு இலங்கையிலே தான் முதன் முதல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 16ஆம், 17ஆம் நாற்றுண்டுகளில் இலங்கையின் கடலோர மாகாணங்கள் ஒவ்வொன்றில் போர்த்துக்கேயர் கைவசமாயினார்கள். 1619இல் யாழ்ப்பாணமும் போர்த்துக்கேயர் வசமாயிற்று. இம் மாகாணங்களைல்லாம் 1656-1658இல் ஒல்லாந்தர் ஆளுகைக்குட்பட்டன.

யாழ்ப்பாணம் பிடிக்கப்பட்டபோது பிலிப்புஸ் பல்தேயுஸ் என்னும் சூரு இலங்கையில் இருந்தார். அவர் 1658இல் யாழ்ப்பாணப் பிரிவுக்குப் பிரதான சூருவாச சியமிக்கப் பட்டார். அங்கு அவர் வேலையைத் தொடங்கிய காலத்தில் 50,000 கிறிஸ்தவர்களும், 150 ஆலயங்களும் இருந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. இக்கிறிஸ்தவர்கள் ரோமான் சபையிலிருந்து வந்திருக்கவேண்டும். பல்தேயுசுக்கும் கம்பெனி யின் அப்போதைய அதிகாரிகளுக்கும் பெரும்வாக்குவாதங்கள் ஏற்பட்டதனால், 1665ஆம் ஆண்டு முடிவில் அவர் இலங்கையைவிட்டுப் போகவேண்டியதாயிற்று. அவர் இலங்கையிலிருந்த காலத்தில் மிக நல்லாழியம் புரிந்தார்.

இவர் கர்த்தருடைய செபம், பத்துக் கட்டளைகள், விசுவாசப்பிரமாணம் முதலியவற்றை மொழிபெயர்த்து, தம் சொந்த நாட்டைச் சேர்ந்தபின், 1671இல் ராட்டர்டாம் (Rotterdam) என்னும் நகரத்தில் அதை ஒரு சிறு துண்டுப் புத்தகமாகப் பிரசரித்து வெளியிட்டார். பின் கீழ் நாடு களில் தம் அனுபவத்தைப்பற்றி எழுதிய பெரிய புத்தக மொன்றில் அவைகளைச் சேர்த்தபடியால், பரமண்டல செபத்தின் புகைப்படத்தை இந்நாலில் காட்டக்கூடியதாய் இருக்கிறது. அதை வாசிக்கும்போது, போர்த்துக்கேய ருடைய நூல்களில் கண்ட நெடுங்கணக்கின் தன்மையை உணர்ந்து வாசிக்கவேண்டும். வரிகளுக்கு நடுவே காணப் படும் ஆங்கில எழுத்துக்கள் அவ்வச் சொற்களின் கருத்தை லத்தீன் பாலையில் கொடுக்கின்றன. இங்கு கொடுக்கப் படும் கர்த்தருடைய செபமும், அத்துடன் பல்தேயுஸ் பிரசரித்த விசுவாசப்பிரமாணம், பத்துக் கட்டளைகளின் சுருக்கம் முதலியவை மேறுட்டாருக்குத் தமிழ்ப் பாலை எப்படிப்பட்டதெனக் காட்டுவதற்காகவன்றி வேறு நோக்கத் திற்காக இருந்திருக்கமாட்டாது.

எனினும், அவர் இலங்கையில் இருந்தபொழுது வேதத்தை மொழிபெயர்க்கத் தொடங்கியிருந்தார். அவர் சொற்பகாலம் மாத்திரம் அங்கு இருந்தபடியால், மத்தேய சுவிசேஷத்தை மாத்திரம் முடிக்கக்கூடியதாயிருந்தது. இன்னும் சிலகாலம் இருந்திருப்பாரேயாகில், இன்னும் அதிகம் மொழிபெயர்த்திருப்பார் என்பதற்கையமில்லை.

Our Father in y Malabar
language & Characters

பானங்களைக்கு
Pater noster.
நினைக்காட்டி நாடை
qui es in celis.
ஒன்று தூதையாடம்
Sanctificetur nomen eius.
ஏல்லா குஞ்சுக்கத்தம்
tuum veniat.
ஏக்கண தூதையு
tuum regnum tua.
ஏரச்சயம்பாதனம்
Fiat in terra.
ஊதி மாப்பானு
voluntas ut.
கனமானத்துசே
in calcis.
யதுமாப்போலேபு
hodie Panem.
மீழுமனல்லாரு
da nobis.
குசெய்ய. சுண்டீயா
nobis quotidianum.
உள்ளாரங்களட
et debita nostra.
படமாங்களுக்கு
nobis remitte.
நாசுதாரங்களாடி
ut et nos.
தழுக்கட்டாகாருக
remittimus nobis.
குநாங்களபோத
debitoribus et non.
ககுமாப்போலெந
inducas nos.
புமெங்களபாதக
in tentationem.

கடமாக ஸ்தாபதோ
verum tu
ஷரங்களாக நோ
libera nos
விதங்கஞ்சுக்காக
a malo
டெட்டாகெனங்கள்
nam est.
ககுப்போல்லாங்கு
tibi
பாாமல விலகு
et tuum
உதேண துமழு
தயு
regnum
ஏது காச்சழு
et quoque
லலழும்மோக்கிழுமா
potentia et
யப்போநழு
gloria in facula
டாங்காச் சுமேன
faculorium Amen

the Creed in the Malabar

பானமுடமடபுடம
in Deum
படைத்தசுவஷத்து
Patrem omnipotentem
ககுமாசலைப்பிதாவு
cacci terrene
நாகமபிரா மீடை
creatorem Credo ego
விசகுந்கக்ரேண்டு
et in Iesum
உதைதைமகண
Christum Filium
குஶணநமழுண்டய
eius unicenitum

பிலிப்புஸ் பல்தேயுஸ் என்னும் ஒல்லாந்த குரு வெளியிட்ட .

நாவில் கார்த்தருடைய செபம்—1672•

The Lord's Prayer in the Description of Ceylon by Phillipus Baldaeus)

ஆயினும் அடுத்த நூற்றண்டில் இந்தியாவுக்கு வந்திருந்த கீகன்பால்க் ஜெயர் (Ziegenbalg) பல்தேயுஸ் போர்த்துக் கேயர் எழுதிய தமிழ்ப் புத்தகங்களை மாத்திரம் படித்த புடியால், தமிழில் ஒருகாலும் தேறவில்லையெனக் கூறுகிறார்.

17ஆம் நூற்றண்டில் இலங்கையில் அச்சகம் இல்லாத படியால், பல்தேயுஸ் திருப்பிய மத்தேயு சுவிசேஷம் அச்சில் வெளிவரவில்லை. எனினும், ஏட்டுப் பிரதிகளில் வெளிவந்திருப்பதுபோல் தொன்றும். ஏனெனில் ஒல்லாந்தர் அடுத்த நூற்றண்டில் வேத வெளியீடுகளைப் பிரசுரித்த போது, ‘பிலிப்புஸ் பல்தேயுஸ் என்றவராலே தமிழ்ப்படுத் தப்பட்ட மத்தேயுசடைய சுவிசேஷத்தினாலும் உபதேசிக் கப்பட்டிருக்கிறது’ எனக் கூறியிருக்கின்றனர். பல்தேயு சுடைய மத்தேயு சுவிசேஷம் பின் பலராலே திருத்தப் பட்டு, 1741இல் கொழும்பில் வெளிவந்தது. ஒல்லாந்தருடைய முழுப் புதிய ஏற்பாடும் 1759இல் வெளிவந்தது. அப்புதிய ஏற்பாட்டிலிருந்து சில வசனங்களை இங்கே கொடுக்கிறோம். இது பலருடைய கைகளுக்கூடாகச் சென்றபடியால், அவருடைய தமிழிலும் இது மிகவும் திருத்தமானதென்றே கணிக்கப்படவேண்டும்.

**பல்தேயுசடைய மத்தேயுவிலிருந்து சீல பாகங்கள்
(மத. 5:1-6.)**

இயேசு நாதர செனங்களைக் கண்டு ஒரு மலையின் மீதையெறியிருந்தபோது அவருடைய சீலாகள் அவரிடத்திலே வந்தாகளா

அபபொ அவா திருவாய மலாநது அவாகளுக்குப் பொது விதது திருவிளாம பற்றினதாவது ஆததுமதத்திலே எழிமையைக் கொண்டிருக்கிறவாகள் ஈடெற்ற முள்ளவாகள் அதென்னால் வானராசசியமவாகளுடைய தாயிருக்குது.

சலிப்புள்ளவாகள் ஈடெற்ற முள்ளவாகள் அதென்னாலவாக பூமியைச் சுதநதாரித்துக் கொள்ளுவாகள் நீதத்துக்குப் பசியுநதாகமுமாயிருக்கிறவாகள் ஈடெற்ற முள்ளவாகள் அதென்னாலவாகள் சமபூரணமாவாகள்.

சீகன்பால்க்

சீகன்பால்கும், தரங்கம்பாடியும்

• 17ஆம் நூற்றுண்டிலேயே இலங்கையில் ஓரளவுக்கு வேத மொழிபெயர்ப்புத் தமிழில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருந்தபோதி அம், இந்தியாவிலேதான் இவ்வேலை ஊக்கத்துடனும் வைராக்கியத்துடனும் தொடர்ந்து முதன் முதலாக முடிக்கப்பெற்றது, இதற்குக் காரணமாயிருந்தவர் பார்த்தலோமேயு சீகன்பால்க் (Ziegenbalg) ஐயராவர். இவரோடுதான் சீர்திருத்த அல்லது புரோட்டஸ்தாந்து இயக்கம் (Protestant Missionary Movement) இந்தியாவில் தொடங்கியது. தற்கால மிஷனரிமார் உபயோகிக்கும் முறைகளாகிய பள்ளிக்கூடங்கள், அச்சகங்கள் முதலிய உபகரணங்களைக் கிறிஸ்தவ ஊழியத்தில் கையாடும் வழக்கத்தை ஏற்படுத்தியவரும் இவரே. இவர் மிஷனரி ஊழியம் நடப்பதற்கு வகுத்தபாதை இவரது உடன் ஊழியர்களால் மாத்திரமன்றி, இவருக்குப்பின் வந்தவர்களாலும் புறக்கணிக்கப்படவில்லையெனத் தரங்கம்பாடி ஊழியத்தின் ஆரம்பத்தை விவரிக்கும் ஆர்ணே லேமன் (A. Lehmann) பண்டிதர் கூறுகின்றார். சீகன்பால்க்கின் சீவிய சரித்திரம் இந்திய கிறிஸ்தவ சரித்திரத்திலே பொன் எழுத்தில் பொறிக்கப்பட வேண்டியது.

• டென்மார்க் அரசன், நாலாம் பிரேட்ரிக் (Fredrick IV) தனது ஆதரவின் கீழ் இந்தியாவிற்குப்போய்க் கிறிஸ்தவ சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்கச் சிலரைத் தேடிக்கொடுக்கும் படி தனது குருவானவரைக் கேட்டபொழுது, அவரது குருவானவர் ஜௌமெனியிலிருந்து சீகன்பால்க் ஐயரையும்

Bartholomaeus Ziegenbalg
Misionis Saxo Ecclesia & Indis
collectæ Propofitus.

பர்தலோமேயு சீகன்பால்—1682-1719

(Bartholomeus Zeigenbalg)

அவரது சினேகிதன் புஞ்ச்சோ ஜயராயும் (Pluetschau) தேழிக் கொடுத்தார். சீகன்பால்க் 1682ஆம் ஆண்டில் பிறந்தவர்; அவரது சினேகிதன் அவரைப் பார்க்கிலும் ஆறு வெய்து மூத்தவர்.

இவர்களிருவரும் 1706ஆம் வருஷம் ஜுலை மாதம் 9ஆம் தேதி டேனிய கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் ஆதிக்கத்தின் கீழுள்ள தரங்கம்பாடியில் வந்திறங்கினர். ஆகவே சீகன் பால்குக்கு இங்கு வரும்பொழுது வயது இருபத்துஒன்று. அவர் வந்திறங்கிய இடத்தில் அவரின் வருகையை நினை ஆட்டும் பொருட்டு ஒரு ஞாபகச்சின்னம் நிறுவப்பட்டு, இன்றும் இருக்கிறது. தரங்கம்பாடியிலுள்ள டேனியருக்கு ஜெர்மன் சுவிசேஷிகர் தம் மத்தியில் வருவதும், இதர மார்க்கத்தவருக்குப் பிரசங்கஞ் செய்வதும் விருப்பமில்லாதிருந்தமையால், இவர்கள் இருவரையும் அதிக இம்சைச்குட்படுத்தினர். இவைகளையெல்லாம் சகித்து இவ்விருப்பும் தரங்கம்பாடியில் குடிபுகுந்து வேலையில் ஈடுபட்டனர். செப்பெடம்பர் மாதத்தில் ஒரு சிறிய பள்ளிக்கூடத்தை அவர்கள் தொடக்கி, அதிலே தாங்களும் சிறு பிள்ளைகளோடு சம்மாணிக்கொட்டி, தரையில் விரலினால் எழுதித் தமிழ் எழுத்துக்களைக் கற்றனர். சூழவிருந்த பல தொழிலாளர்கள் போத்துக்கேயப்பாலையை உபயோகித்து வந்தபடியால், புஞ்ச்சோ போர்த்துகேய பாலையில் தேறவேண்டுமெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. இத்துடன் டேனிய அதிகாரிகளோடும், உத்தியோகஸ்தரோடும் சம்பாஷிக்க அவர்களுடைய பாலையையும் படிக்கவேண்டியிருந்தது.

சீகன்பால்க் தமிழை எப்படிப் படித்தாரெனத் தாமே எழுதிவைத்துளர். இரண்டு வருடங்களுக்குத் தாம் ஒரு ஜெர்மன், அல்லது லத்தீன் புத்தகமாவது படிக்காமல், தமிழையே கற்றதாகக் கூறுகிறார். காலை 7 மணித் தொடக்கம் 8 மணி வரை தாம் முன்னர் கற்றுக் கொண்ட தமிழ்ச் சொற்களையும், சொற்றெடுர்களையும் மனப்பாடமாய்ச் சொல்வார். 8 தொடக்கம் 1 வரை தாம் முன்படியாத தமிழ்ப் புத்தகங்களை படிப்பார்.

இவையெல்லாவற்றையும் ஒரு வரேயாதிபத் தமிழ்ப் புலவரின் முன்னில்லை செய்து வந்தார். வினங்காததை அவர் விவக்கினார். திரும்பவும் 3 மணி தொடக்கம் 5 மணி வரையும் வெறுஞ் தமிழ்ப் புத்தகங்களை வாசித்தார். இரவு 7 மணித் தொடக்கம் 8 மணி வரை தனது கண்களைப் பாதுகாக்கும் வண்ணம் வேறு யாரையாவது தமிழ்ப் புத்தகங்களை வாசிக்கச்சேய்து அதைக் கேட்பார். இப்படி ஊக்கமாய்ச் செந்தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களைக் கற்றுக்கொண்டு வந்ததினால், தமிழ்ப் பாதையானது தனது சொந்தப் பாதையைப்போலத் தமக்கு வந்துவிட்டதாகவும், தாம் வந்து இரண்டு வருடங்களில் பல தமிழ்ப் புத்தகங்களையும் எழுதி முடித்ததாகவும் கூறுகிறார். இவை ஏடுகளில்தான் வெளிவந்திருக்கவேண்டும். அவருடைய பாண்டித்தியம், நூல்களைக் கற்றதனால் மாத்திரமல்ல, கற்றேருருடனும், மற்றேருருடனும் கலந்து, வீடுகளிலும் பிரயாணங்களிலும் வீதிகளிலும் சம்பாவித்துத் தர்க்கித்ததினாலும் வந்தெய்தியது. இவர் தமிழைக் குறித்துப் பேசும்போதெல்லாம் அக்கால வழக்கத்தின்படி ‘மலபார் பாதை’ என்ற பத்தையே உபயோகிக்கிறார்.

பாதையை மாத்திரம் படித்தால் போதாதென்றுணர்ந்து, இந்நாட்டு மக்களைப்பற்றி ஐரோப்பியர் முன் எழுதிவைத்தயாவற்றையும் படித்துக்கொண்டார். இப்படிப்பட்ட புத்தகங்களில் ஒன்று, பிலிப்புஸ் பல்டேயுஸ், யாழ்ப்பாணத்திலும் தென் இந்தியாவிலும் தான் கண்டவைகளைப்பற்றி எழுதிவைத்த நூலாகும்.

மோழிபேயர்ப்பில் ஈடுபோதேல்

1708ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 17ஆம் தேதி ஊக்கமான செபத்துடன் புதிய ஏற்பாட்டை மோழிபேயர்க்கத் தொடங்கினார். அவர் இந்தியாவிற்கு வந்து இரண்டு வருடங்கள்தான் சென்றிருந்தபோதிலும், தாம் இவ் வேலையைச் செய்துமுடிக்கக்கூடிய சக்தி வந்து விட்டதாக உணர்ந்தார். ஆயினும், அவர் மேற்கொள்ள வேண்டிய சுதாங்களதிகம் என்பதை நாம் காணலாம்.

பாலை அவருக்கு மட்டும் புதியதல்ல, வேதத்துக்கும் புதியதாகும். அவருக்குமுன் ஒரு வரும் வேதத்தைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்திருக்கவில்லை. அந்துடன் நமது வேலையைத் தனி யேய செய்யவேண்டியதாயிருந்தது. தங்கம்பாடியைத் தவிர, தென்னுட்டில் அல்லது இந்தியாவின் வேறு எந்தப் பாகத்திலும் புரோட்டஸ்தாந்து சபையைச் சேர்ந்த வேறு எவரும் அக் காலத்தில் கிறிஸ்தவ தொண்டாற்றவில்லை. ஆங்காங்குள்ள வர்த்தகர்களுக்கும், பட்டாளங்களுக்கும் குருமார் இருந்தபோதிலும், அவர்கள் தமிழ்ப் பாலையைக் கற்றுச் சுதேசிகளோடு நடவடிக்கைகள் வைத்துக் கொண்டவர்கள்லர்.

அதுகாறும் தமிழில் வேதம் திருப்பப்படாதபடியால், அவருக்கு முக்கியமாயிருந்த கஷ்டம் யாதெனில், நமது வேதத்தில் உள்ள பல விசேஷ பதங்களைத் திருப்புவதற்குச் சாதாரண தமிழிலும் இந்துசமய நூல்களிலுமிருந்து யான பதங்களைத் தேடிக் கண்டுபிடிப்பது. நாம் பேசும் பொழுது மாத்திரமல்ல, எழுதும்பொழுதும், சில சமயங்களில் தமிழ்ப் பாலையில் ஏற்ற பதம் இல்லாவிடில் மூல பாலையில் உள்ள பதத்தையே தமிழில் எழுதிக்கொள்கின்றோம். உதாரணமாக, ‘காலேஜ்’, ‘ரெயில் வண்டி’, ‘சாய்பு’, ‘கவர்னர்’. ஆனால் செவ்வையான எந்த மொழி பெயர்ப்பிலும் மூலத்திலுள்ள ஒவ்வொரு பதமும் மொழி பெயர்ப்பில் விளக்கப்படவேண்டும். ஆகவே, மூல பதங்களைத் திரும்பவும் எழுதுவது வேத மொழிபெயர்ப்பில் தகுதியன்று. சீகன்பால்க் ஜயருக்கு இருந்த ஒரு வசதி யாதெனில், ரோமான் சபையார் ஏற்கெனவே நமது தமிழாராதனை நூல்களில் பல வேதப் பதங்களையும், வேதத்தின் சிறிய பகுதிகளையும் மொழிபெயர்த்திருந்தனர். தனது மொழிபெயர்ப்பைச் சொல்வனே செய்யும்படி சீகன்பால்க் ஜயர் அவைகளை நன்கு கற்றனர். ‘கடவுள்’ என்னும் பதத்தை எப்படித் தமிழில் திருப்புவதெனக் கண்டுபிடிக்கவேண்டியது முதலாம் அவசிய கடமையாயிருந்தது. இது ஏன் கஷ்டமாயிருந்ததென்பதை அடுத்துவரும் அதிகாரத்தில் விரித்து விளக்குவோம். இங்கு, சீகன்பால்க் ரோமான் சபையார் அக்காலத்தில் உபயோகித்த

‘சர்வேசுரன்’ என்ற பத்திரை ஏற்றுக்கொண்டு, அதோடு உபயோகித்தார் என்று சொல்வதுபோதும்.

வேறு வேலைகள்

மொழிபெயர்ப்பு வேலை ஒரு பக்கமாக நடந்த, சிகன்பால்க்கமது சபை வேலை, சுவி சேச சீ வேலைகளையுஞ் செய்ய வேண்டியதாயிருந்தது. 1707 முடிவில் அவருடைய சபை 37 பேர்களைக் கொண்டிருந்தது. இத்தொகை நாலு வருடங்களில் ஏறக்குறைய நாலு மடங்கு விருத்தியடைந்து, அவர் மரிக்கும்போது 250 பேராயிருந்தது. அவருடைய வீட்டிலும் அதிக வேலையிருந்ததாகத் தொன்றுகிறது. 1712இல் வருஷத்தில் அவருடைய வீட்டில் 64 பேர் நாள்தோறும் உணவருந்தினர். இத்துடன் பல பிரயாணங்களுஞ் செய்யவேண்டியிருந்தது 1708இலும், 1709இலும் நாகப்பட்டணங் சென்றுர்; 1710இல் அவர் சென்னைக்குச் சென்றதாயறிவோம். இவை அக் காலத்தில் நீண்ட பிரயாணங்கள். கிறிஸ்தவர்களுக்குத் தங்கள் பாதையில் பாடப் பாட்டுகளிருக்க வேண்டுமென்று ஜர்ந்து, 1707இல், மார்ச் மாதந் தொடக்கம் பாட்டுகளையும் மொழி பெயர்க்கத் தொடங்கினார். ஐரோப்பிய இராகங்களுக்கிசைந்த ‘ஞானப்பாட்டுகள்’ மாத்திரம் போதாதெனத் தீர்மானித்து, தமிழ் இராகங்களுக்கேற்ற ‘கீர்த்தனைகளையும்’ இயற்றினார். இவற்றில் 48 ஞானப்பாட்டுகள் எட்டு வருடங்களுக்குப்பின் அச்சிடப்பட்டன. அத்துடன் கிறிஸ்தவ கொள்கைகளைப்பற்றி ஒரு சிறிய விடையையும் எழுதினார்.

இவைகளையன்றி 1711இல் வேறு சில நூல்களையும் ஜேர்மன் பாதையில் எழுதிக்கொண்டிருந்தார். இப்படி இவர் எழுதிய முதலாம் புத்தகத்தின் பெயர் ‘மலபார் (தமிழ்) நாட்டு மார்க்கத்தைப்பற்றிய முழு விபரமும்’ (Complete Description of Malabar Heathendom). இது 44 அதிகாரங்கள் அடங்கி 332 பக்கங்கள் கொண்டது. இப் புத்தகத்தில் தென்னைட்டு இந்து மக்களின் மார்க்கக் கொள்கைகள், பழக்க வழக்கங்கள், ஆசாரங்கள், தென்னைட்டு இலக்கியங்கள், சங்கீதம் ஆகிய

வற்றையெல்லாம் எடுத்துக்காட்டியன்னார். புதிய ஏற்பாட்டுத் திருப்புதல் முடிந்து அச்சுக்குப் போகுமுன், 1713இல், மூன்று மாதத்திற்குள் ‘தமிழ்நாட்டுத் தெய்வங்களின் புரம்பரை’ (Genealogy of Malabar Gods) என்னும் வேறொரு நூலையும் எழுதிமுடித்தார். இது 219 பக்கங்களைக்கொண்டது. அத்துடன் ‘நீதி வெண்பா’, ‘ரொன்றை வேந்தன்’, ‘உலக நீதி’ என்னும் சிறிய தமிழ் நால்களை ஒன்றுசேர்த்து ஒரு முன்னுரையுடன் ‘நானுவித நால்கள்’ என்ற பெயர்கொண்ட ஒரு நூலையும் ஆக்கினார். ஜெர்மனியில் சபை அதிகாரிகள் அஞ்சான மார்க்கங்களைப்பற்றிய அறிவு கிறிஸ்தவர்களுக்கு அனுவசியமானதென அபிப்பிராயங்கொண்டிருந்தபடியால், இந் நால்கள் அக்காலத்தில் வெளியிடப்படவில்லை. இரண்டாம் நால் 1791இலும் மற்றவை எல்லாம் பத்தொன்பதாம் நாற்றூண்டிலும், இந் நாற்றூண்டிலுமே வெளிவந்தன. லத்தீன் பாதையில் ஒரு தமிழ் இலக்கணமும் (Grammatica Tamulica), இன்னும் வேறு பல நால்களும் இவரால் எழுதப்பட்டன.

புதிய ஏற்பாடும், அச்சுப் பதிப்பும்

இவையெல்லாம் அவரது இடைநேர வேலைகளே. அவரது முழுக்கவனமும் வேதத் திருப்புதல் வேலையிலேயே செலுத்தப்பட்டது. மூல பாதைக்காதாரமாக ஷிமிட் (Schmidt) என்பவரின் பிரசரத்தையே உபயோகித்தார் அத்துடன் லத்தீன் திருப்புதலையும், ஜெர்மன் பாதையில் மார்ட்டின் அத்தரின் திருப்புதலையும், ஓல்லாந்த, டெனிய, போர்த்துக்கேய திருப்புதல்களையும் உபயோகித்தார். வேலைதொடங்கி இரண்டரை வருடங்களுக்குள், அதாவது 1711ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 31ஆம் தேதி அதை முடித்தார். இதில் நான்கு மாதங்கள் அகியாய்மான சூற்றுச்சாட்டுகளின் நிமித்தம் சீகன்பால்க் கிறையில் இருக்க நேரந்தது. முதன் முதலாகச் செய்யப்படும் ஒரு பெரிய வேலையைத் தன்னந்தனியனுக இவ்வளவு சீக்கிரத்தில் செய்து முடித்தாரென நாம் காணும்போது வியப்புறவு இயல்பே.

ஆனால் அக்காலத்தில் ஒரு புத்தகத்தை முடிப்பதற்கும், அதை அச்சிலேற்றுவதற்கும் இடையே அதிக நடை இருந்தது. அச்சியங்கிரமொன்றை இங்கிலாந்தினிருந்து 'கிரிஸ்து மார்க்க கல்வி அபிவிருத்திச் சங்கமும்' (S.P.C.K.), அச்செழுத்துக்களை ஜூர்மணியிலிருந்து சில நண்பர்களும் கொடுத்து உதவினர். அச்சியங்கிரத்தை இந்தியாவுக்குக் கொண்டு வந்த கப்பலை வழியில் பிரெஞ்சுக்காரர் பிடித்துக் கொண்டனர். அதைச் சென்னைப் பட்டண கவர்னர் பணங்கொடுத்து மீட்டார். ஆனால் தரங்கம்பாடிக்கு வந்துகொண்டிருந்த அச்சியங்கிர முதலாளி, நண்ணம்பிக்கை முனையில் மரித்தனன். ஆகவே, தரங்கம்பாடிக்கு யந்திரம் வந்த பொழுது, அதை உபயோகிக்க இயலாதிருந்தது. எனினும், டெனியச் சேணையில் கடமையாற்றிய ஒருவன் அச்சடிக்கும் வித்தையை அறிந்தவனெனக் கேள்விப்பட்டு, அவனைக் கொண்டு, முதலில் சில சிறிய துண்டுப் புத்தகங்களைப் பதித்துப் பார்த்து, பின் புதிய ஏற்பாட்டைச் சீகன்பால்க் கூனிடம் ஒப்புவித்தார். 1713ஆம் வருட இறுதியில் அச்சுப்பதிப்புத் தொடங்கியது. 1714 கோடை காலத்தில் சுவிசேஷங்களும், அப்போஸ்தலர் நடபடிகளும் முடிவடைந்தன. இதன் முகப்பையே இந்தாலின் ஆரம்பத்தில் காட்டியிருக்கிறோம். இப்பாகத்தையே முதலில் வெளியிட்டுப் பரப்பினர். ஜூர்மணியிலிருந்து வந்த அச்செழுத்துக்கள் மிகப்பருமனுக இருந்தபடியால், புத்தகத்தைத் தொடர்ந்து வெளியிடப் போதிய அளவு காகிதம் இல்லாமற்போயிற்று. காகிதம் குறைந்த மட்டில் செலவாகும்படி, தரங்கம்பாடியில்தானே சிறிய எழுத்துக்கள் வார்ப்பிக்கப்பட்டன. புத்தகம் அச்சிலிருக்கும்போதே, சீகன்பால்க் லூரோப்பாவுக்குப் போய்விட்டார். புருச்சோவின்பின் அவருக்கு உதவியாக வந்த குநண்டேலர் (Gurundler) என்பவரே வேலைக்குப் பொறுப்பாய் விடப்பட்டார். 1715ஆம் வருடம் ஜாலை மாதம் 15ஆம் தேதி இரண்டாம் பாகமும் அச்சிலிருந்து வெளி வந்தது. சீகன்பால்குடையபுதிய ஏற்பாடு, அக்கால டென்மார்க்கரசனுகைய 4ஆம் பிரெட்ரிக் என்பவருக்கு அர்ப்பணங்கு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

சீகன்பாலகருடைய புதிய ஏற்பாட்டின் சில பகுதிகளை இங்கு கொடுக்கிறோம். அடுத்த பக்கத்திற்கெதிரே மத்தேயு சுவிசேஷம் 4 ஆம் அதிகாரத்தின் கடைசிப் பகுதியையும், முதற் பகுதியையும் புகைப்படத்தால் காட்டுகிறோம். அக்காலத் தமிழ் எழுத்துக்களைப்பற்றி முன் சொன்னதை மனத்தில் வைத்து வாசிக்கவேண்டும்.

யோவான் 3:16

அதென்னால்ச சறுவெசான லொகத்தை யித்தனை சினைகித்திருந்தபடியினுலை தமக்கொண்ணுன் குமாரனைத் தந்து அவரை விசுவாசிக்கிற பொகளொல்லாரும் கெட்டுப் பொகாமல் நித்திய சீவனைப் பெறவேணுமென்றிருந்தார்.

அப். 17:22,23

பழுவு செனகிறவரோவென்றால் நடுகெழுக்கிறயிஷ்தத்தலத் தின நடுவே நின்று சொன்னதாவது அதென்னகிற பட்டணத்தாராயிருக்கிற பொகளை நீங்கள் சகல காரியங்களிலே அபத்த நமபிக்கைக்க காற்றாயிருக்கிறீர்களன்று காணகிறோம்

அதென்றால் நாமங்கங்கெ நடந்துபொய உங்களுடைய வழிபாடுகளை ஆராயந்து பாாத்தபொது அறியாத சறுவெச வெசற்றுக்குயெனகிற வசனத்தைக்கொண்டிருந்த ஒரு பிடத்தைக் கண்டோம் அப்படியே நீங்களறியாமல் ஆராதினைசெய்கிறவரை நாம் உங்களுக்கு அறிவிக்கிறோம்.

1 கோரி. 13:1-4 பதிமுனும் அதிகாரம்

நான் மனுஷருடைய பாஷஷகளையானுலும் சமமனசுக் ருடையபாஷஷகளையானுலும்பெசினுலும்யெனக்கு சினைக்மில்லாதெபானால் சத்தங்குடுக்கிற பஞ்சலொகமபொலையானுலும் கிணினை கிணினெனகிற மனிபொலையானுலுமிருக்கிறென.

நான் தீற்கத்தெரிசனத்தைச் சொல்லுகிறதுக்கான வாத்தைக் கொண்டிருந்தாலும் சகல பாமாகசியங்களையும் சகல அறிவுகளையும் அறிந்தாலும் மலைகளைத் தங்களத்தைத் திட்ட அபபாலெபொகப் பண்ணுகிறதுக்கான சகல விசுவாசத்தைக்கொண்டிருந்தாலும் சினைகமானது யெனக்கு யில்லாதெபானால் நான் ஒண்ணுடில்லாதவனுபிருக்கிறேன்

நான் யென்னுடைய உடமைகளைல்லாததையும் பிச்சூர் குகு குடுத்தாலும் யென்னுடைய சர்ராததை வெந்து பொக யொப்புக்குடுத்தாலும் யெனக்கு சினைகமில்லாதெபானால் யெனக்கு பிறையோசனமொன்றுமில்லை.

சினைகமெனகிற புண்ணியம் சாந்தகுணமுமாயுபதாமுமாயிருக்குது சினைகமானது வறமமாயிருக்க யில்லை துறசினஞ்சு செய்யயில்லை அது பெருமை கொண்டிருக்கயில்லை போதுக் குறிப்புக்கள்

சீகன்பால்குடைய திருப்புதலை நாம் பார்க்கும்போது அதன் வசனங்களின் நடை சற்று நூதனமாகத் தோன்றும். அதற்கு முதற் காரணம், அவை நாம் அறிந்து பழகிய வேத வசனங்களிலும் வித்தியாசமானவை. ஆகிலும் இது முக்கிய காரணமன்று; சீகன்பால்குடைய தமிழ் நல்ல தமிழ் அல்லாததே முக்கிய காரணம். அவர், பல பிராமணர், பண்டிதர்மார்களுடன் பழகிச் சம்பாஷித்தபோதிலும், சாதாரணமாக அவரைச் சுற்றியிருந்தவர்களும், அவருடைய சபையாரும் பேசி வந்த தமிழையே அவர் நன்கு அறிவார். அவர்களை மனத்தில் வைத்தே தமது திருப்புதலை செய் திருப்பார்.

எனினும், பல திருப்புதல்களைக் கண்ட நமக்கு அவருடைய வேலையின் மேன்மை ஒருவேளை தோன்றுமலிருக்கலாம். ஆனால் அதை நாம் உணருவது நன்று. முதல் முறையாகப் புதிய ஏற்பாடு தமிழில் வெளிவந்தது. அது ஒரு உண்மையான மொழிபெயர்ப்பு; யதார்த்தமாய் மூலத்தைத் தழுவியியுள்ளது. இதன்பின் எவரும் கடவுளுடைய வார்த்தையைத் தமிழில் வாசிக்கக்கூடிதாயிற்று. ‘எழுதப்பட்ட வர்த்தை நிலையானது’ (The written word remaineth) என லத்தீனிலே ஒரு பழமொழி உண்டு. இப்படிப்பட்ட ஒரு புத்தகம் ஒரு தனியாளால் செய்து முடிக்கப்பெற்றதென நாம் நினைக்கும்பொழுது, அது எவ்வளவு பெரும் சேவை யென்பதைக் காண்கிறோம்.

விவாதம்

சீர்திருந்திய அல்லது புரோட்டஸ்தாந்து உழையம் தமிழ் நாட்டில் செய்யத் தொடங்கி, ஒன்பது வருட காலத்திற்குள்

മന്ത്രേപ്യസ്തുതി അംഗകാരാട്ടം

山西

அதற்குடையக்குத்தாச்சியை
 யேனக்குத்தெசுத்தீலைக்கு
 பொம்பச்சிருத்தப்படிய
 துலேநோக்காக்காடுக்களைய
 • துபதித்துப்போக்குவரப்
 பலவூதிசாந்தால் துலேயை
 மகுணப்பகுல் துலேப்புமந
 தித்துப்படிச்சாக்களைய
 பிசாக்கிடித்துருந்துவா
 க்களையாய்ப்பாக்காச்சித்து
 வாக்குவாக்குமோக்கில்துதை
 குகோடுத்துக்குல்லுராவாக்கு
 க்கலையென்னதித்துதேச
 தத்துலேயம்தேக்காட்போ
 வீரன்நாநித்துபத்துக்குப்படிய
 ணாக்கல்லுலேயம்பேறு
 சுலேயமேனத்துப்பண
 கக்குலேயம்பைதேயென்னதித்து
 சிர்காமையெலேயம்போ
 றுகானனனத்துநக்குநப்
 பாலேயுமிருந்துஉனே
 குத்தேனாக்குஉங்காப்ப
 ணாத்தென்காக்காந்துக்கு

உத்தாமமத்தாமை

உ உருசேண்ணாகுதலாபா
நதுக்கோண்டாருக்கக்
சுசேய்தேஏருப்புபத்ததி
னபேர்லேன்றிப்போ
ஞாசுவடகுதலேலூருக
காநந்தருநதபோநுஷுரு
நடய்ச்சிராகக்களாவாண
நடய்லேசேநதுஷநதாா
களாவகூ

மேதக்கனாயிருக்கீற
போக்களபாயக்கீற்யா
னக்களாஷுதேநென்றுல்லா
க்களாழுமக்குநடயாக
ளாயிருப்பாாக்களாவரு
நதுக்காயதநனபேர்லே
பச்சுதாகுமுளாளபோக
ளபாயக்கீற்யானக்களா
ஷுதேநென்றுல்லாக்களா

அப்போன்ற வாக்குமிகுநை
மட்டுமல்லன்றுவாக்களார்
யார்யத்திற்கு அவ்வாக
வாக்களை சீர்
ஊட்டுத்தேசிக்குக்கொண்டு
நய்முள்ளபோதன்பா
குநீருஷின்மபதநின்னதாக
பக்கிப்பான்களாக்குதே
குவிவை
ஏன்றுல்லாஶாக்களத்தியங்கை

மனசீது லேதார்ததாமு
ஸாலோபோகஸ்பாடகஸிட
ச்சான்கலா அக்ரதேநாலுல
மோதிசாாச்சீயமானது
அங்காக்லாடடயசமமநு
மாய்ருக்கிறநூற்கு

சீகன்பால்குவின் புதியேற்பாட்டின் ஒரு பக்கம்
(A page from Ziegenbalg's New Testament)

புதிய ஏற்பாடு வெளிவந்தது. ரோமான் சபையார் ஏற்குறைய 150 வருடங்களுக்குமுன்பே தென்னாட்டில் ஊழியம் செய்யத் தொடங்கியிருந்தனர். 1604இல் டோபிலி (De Nobili) என்னும் இயேசு சங்க (Jesuit) குரு இந்தியாவுக்கு வந்து 50 வருடங்களுக்குமேல் ஊழியம் செய்தார். இவர் சமஸ்கிருதம், தமிழ், தெலுங்கு ஆகிய பாதைகளில் பாண்டித்தியம் பெற்றவர். ‘தத்துவப் போதகர்’ எனத் தமிழ் நாட்டிலே அழைக்கப்பட்டார்.

இவரினும் மேலான ஒருவர் அதே சங்கத்தின் குருவாகிய கோன்ஸ்ரன்றைன் பேஸ்கி (Constantine Beschi) என்பவர் 1710இல் மதுரைக்கு வந்து சேர்ந்தார். இவர் தமிழில் மிகத் தேறியவர் மாத்திரமன்று, முற்காலப் பெரும் புலவர்களோடு ஒப்பிட்டுப் பேசப்படக்கூடியவருமாவர். ‘சிந்தாமணி’ என்னும் தமிழ்க் காப்பிய நூலைப்போல் இவர் இயற்றிய ‘தேம்பாவணி’ என்னும் காப்பியம் மிகவும் சிறந்த தென் எல்லா அறிஞர்களும் பாராட்டுவர். இவர் பாக்கள் இயற்றும்போது, ஒவ்வொரு வரியையும் எழுத ஒவ்வொரு எழுத்தாளனுகை, எப்பொழுதும் நாலு எழுத்தாளரை வைத்திருந்தாரெனச் சொல்லப்படுகிறது. இவருடைய சதுர்அகராதியே பிற்காலத்தில் வந்த பெரிய அகராதிகளுக்கு ஆதாரமாயிருந்தது. வத்தீன் பாதையில் செந்தமிழ், சோடுந்தமிழ் என இரண்டு இலக்கண நூல்களையும் இயற்றி, திருக்குறளில் ஒரு பாகத்தையும் அப்பாதையில் திருப்பியுளர். தமது மகா பாண்டித்தியத்தினிமித்தம் இவர் ‘வீரமா முனிவர்’ என்றழைக்கப்பட்டார். இப்பட்டம் மதுரைச் சங்கத்தாரால் ‘தேம்பாவணி’ அரங்கேற்றப்பட்ட பொழுது கொடுக்கப்பட்டதெனச் சொல்லப்படுகிறது. தத்துவ போதகருடைய உரைநடையிலிருந்து ஒரு உதாரணத்தைக் கொடுக்கிறோம்:—

‘ஆதி மனுஷனையும் அவனுக்குத் துணையாகக் கற்பித் தருளின ஸ்திரீயையும் பரிபூரண செல்வங்களைப் பொழிந்திருக்கிற ஒரு ஸ்தலத்திலே நிறுத்திப் பூமியி விருக்கிற மனுஷருக்கு அப்படிப்பட்ட ஸ்தலம் விசேஷ ஸ்தலமாயிருக்கத் தக்கதாகக் கர்த்தரானவர் கட்டளையிட்டருளினார்.’

வீரமா முனிவரின் காப்பியத்திலிருந்து இரண்டு உதாரணங்களைக் கீழே கொடுக்கிறோம். முதலாவது தானிது கோவியாத்தைக் கொன்றதைக் குறிப்பது. இது கம்பனுடைய கவிக்குர் சரியானதென R. K. சேதுப்பிள்ளை அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

‘கல்லீ ஏற்றலும் கவனைச் சுழற்றலும் அக்கல் ஒல்லீ ஒட்டலும் ஒருவரும் காண்கிலர் ஆடிக்கும் செல்லீ ஒத்தன சிலைதுதல் பாய்தலும் அன்னை எல்லீ பாய்ந்திருள் இரிந்தென வீழ்தலுங் கண்டார்.’

• மற்றது மதுரைக் கருகாமையிலுள்ள திருக்காவலூரில் இருக்கும் அடைக்கல மாதாபேரில் பாடியது:

தாள் அணிந்த மதிமுதலாத் தமியனும் அக்கமலத் தாள் தாங்கிலேனே கோள் அணிந்த குழலணிதார் குடைவண்டாய்ப் புகழ்பாடி மதுவண்ணேனே வாள் அணிந்த வினைப்படை வெல்வலிச் சிங்கம் என்ற ஒருமானுய் வந்தாள் கேள் அணிந்த காவலூர்க் கிளர்புனர்த்துப் பசும்புல்லாய்க் கிடவேன் நாலே.

தத்துவப் போதகர் ‘யேசு வேதம்’ என்ற ஒரு நாலை இயற்றியிருந்தபோதிலும், அவராவது வீரமா முனிவராவது வேதத்தை மொழிபெயர்க்க முயன்றார்கள். ஆயினும், சீகன் பாலக் ஜெயருடைய திருப்புதலைக் கண்டதும் வீரமா முனிவர் அதை அதிகமாய் ஏனாஞ்செய்தார். அதன் பாலைக்கையைக் கேட்டதும் தன் கண்கள் வீங்கவும், நாவறளவும், காதுகள் வெடிக்கவுங் தொடங்கினவென்றும், அதை வாசிக்கக் கேட்டவர்கள் யாவரும் விழுந்து விழுந்து சிரித்தார்களென்றும் எழுதினார். நாம் சீகன்பால்கருடைய தமிழ் நடையையும், தத்துவப் போதகர், வீரமா முனிவர் என்பவர்களுடைய தமிழ் நடையையும் பார்க்கும்போது, அவை ஒன்றுக்கொன்று எவ்வளவு வேறுபடுகின்றனவெனக் காணலாம். இதற்குக் காரணம் ரோமான் சபைக் குருமார் கல்வி மாண்கள், பிராமணர் முதலியவர்கள் மத்தியில் வசித்து, அவர்களைக் கொடுக்கிறார்கள்.

கருடைய பழக்க வழக்கங்கள் பலவற்றைப் பின்பற்றித் தமிழ் நாட்டுப் கலாச்சாரத்திற்குள் கிறிஸ்து மார்க்கத்தை புகுத்த முயன்றனர். ஆகவே, அவர்கள் எழுதியதை எல்லாம் பழைய தமிழ் இலக்கியங்களை ஒட்டியிருந்தன.

சீகன்பால்க்கற்றோரை இடையிணையே சந்தித்தாலும், அவருடைய நடவடிக்கைகளைல்லாம் பாமரரோடுதான் இருந்தன. இவர்கள் பழைய தமிழ் இலக்கியங்களையும், பண்பாட்டையும் அறிந்தவர்களைல்லர். இவர்கள் மத்தியிலேயே அவர்வசித்து வந்தார்; இப்படிப்பட்டவர்களே அவருடைய சபையார்; இவர்களையே தமது மனத்தில் வைத்து, தமது திருப்புதலைச் செய்தார். சீகன்பால்க் 1 கொரி. 3:2லூ ‘நீங்கள் இன்னும் மாம்சத்தாராயிருக்கிறீர்கள்’ எனத் திருப்பியிருந்தார். அதை ‘உடலாசையில் தாழ்ந்த உணர்வினர்களாயிருக்கிறீர்கள்’ எனத் திருப்பியிருக்க வேண்டுமென்றார் முனிவர். அப்படித் திருப்பியிருந்தால் சீகன்பால்குடைய சபையாருக்கு அது விளங்கியிருந்திருக்காது. எனினும், இத்துணை அதிக பாண்டித்தியம் பெற்றவர்கள் செய்யாத திருப்புதல் வேலையைச் சீகன்பால்க் செய்து முடித்தார் என்பதை கிணைவுக்கரவேண்டும்.

பாஷாயில் மாத்திரமன்றிச் சில தடவைகளில் கருத்து வும் வீரமா முனிவர் குற்றங்கண்டார். 1 கொரி. 9:5லூ சீகன்பால்க் மூலத்தின்படி ‘மற்ற அப்போஸ்தலன்மார்களைப்போலேயும், ஆண்டவருடைய சகோதரரைப்போலேயும் கூடப்பிறந்தவளாயிருக்கிற ஒருத்தியைப் பெண்சாதியாக அங்கங்கே கூட்டிக்கொண்டுபோகவும் எங்களுக்கு வல்லமை உண்டாயிருக்கிறதல்லவோ’ என்று திருப்பியிருந்தார். இது முறைகேடென வாதித்தார் முனிவர். அப்படியாகில் எப்படித் திருப்பவேண்டுமெனக் கேட்டபோது, ‘நாங்களும் ஒரு பெண் பின்னையைத் தங்கச்சியாகக் கூட்டிக்கொண்டு போகக்கூடாதா?’ என்றிருக்கவேண்டும் என்றார். ‘தங்கச்சி’ என்ற சொல் மூலத்திலில்லை; தங்கச்சியைக் கூட்டிக்கொண்டு திரிய தனக்கு உரிமை இருக்கிறதென்று ஒருவரும் வற்புறுத்தத் தேவையில்லை. இதிலிருந்து முனிவர் வேதத்தைத் தமிழிலே திருப்ப எத்தனியாமல்விட்டது நன்றெனத் தெரிகிறது.

சீகன்பால்க் ஜியரின் இறுதிக்காலம்

1714இல் சீகன்பால்க் ஜியர் நமது புதிய ஏற்பாட்டு வேலையைக் குருஞ்டுவர் என்பவர் கையில் விட்டு விட்டு, ஜிரோப்பாவுக்குப் பயணமானார் எனக் கண்டோம். போகும் போது, அவர் மலையப்பன் என்னும் ஒரு வாளிபனையும் கூட்டிக்கொண்டு போனார். போகும் வழியில் அவனுடைய உதவியைக்கொண்டு, பழைய ஏற்பாட்டை யோசவாளின் புத்தகம் வரைக்கும் திருப்பி முடித்தார். 1716இல் திரும்பி வந்து, 1719ஆம் வருடம் பெப்ரவரி மாதம் 23ஆம் தேதி தமது 37ஆம் வயதில் தரங்கம்பாடியில் காலமானார். அவருடைய சரீரம் அந்த ஊரில் அவர் கட்டிய ‘எருசலேம் ஆலயத்தில்’ பலிபீடத்தின் முன்பாக அடக்கஞ்செய்யப் பட்டிருக்கிறது. அவர் மரிக்குமுன் ரூத்தின் சரித்திரம் வரைக்கும் திருப்பி முடித்திருந்தனர்.

சீகன்பால்க் ஜியரே முதன் முதலாகச் சீர்திருந்திய அல்லது புரோட்டஸ்தாந்து மார்க்கத்தை இந்தியாவுக்குக் கொண்டு வந்தவர். அவர் மரிக்குமுன்னரே அதை ஸ்திரமாய் ஸ்தாபித்து விட்டார். வேதம் கிறிஸ்தவ விசவாசத் திற்கு எவ்வளவு தேவையென்பதை உணர்ந்துதான் இரண்டு வருடங்களுக்குள்ளேயே அதன் திருப்புதலை ஆரம்பித்தார். அவர் வாழ்ந்த காலம் 37 வருடங்கள். அதில் ஏறக்குறைய மூன்றிலொரு பாகத்தை இந்தியாவில் கழித்தார். ஆயினும், அவருடைய ஊக்கம், விசவாசம், பரிசுத்த சீவியம், பொறுமை, தெரியம், தாழ்மை என்பவை என்றைக்கும் இந்திய கிறிஸ்தவ சபைக்கு முன்மாதிரியா யிருக்கின்றன. அவர் செய்த வேலை அவர் அதற்கு விட்டுப்போன ஒரு பெரிய சுதந்தரம்.

வேலை தோடர்ந்து நடைபேறுவது

இவர் முடிக்காமல்விட்ட பழைய ஏற்பாட்டுத் திருப்புதல் வேலையை இவர் மரித்த வருடம் தரங்கம் பாடியில் வந்து சேர்ந்த பெஞ்சமின் சூல்செ (Benjamin Schultze) என்பவர் எடுத்துக்கொண்டார். ஆனால் சீகன்பால்க்ஜியர்ரைப்போல் இவர் தம் வேலைக்குத் தம்மை ஆயத்தம் பண்ணவில்லை. செந்தமிழ் இலக்கியங்களை அதிகம் படிப்பது தமக்கு மாத்திரம்

திரயோசனமாகுமே யொழிய மற்றவர்க்கல்லவென நினைத் தார். சீகன்பால்க் ஜியருடைய உன்னத தராதரங்கள் இவரிடம் இல்லாவிட்டும், சீக்கிரம் பாஷையைக் கற்றுத் தம் வேலையை முயற்சியுடன் செய்தார். ஆனால் தமிழை இன்னும் நன்றாய்க் கற்றபின் தமது வேலையை ஆரம்பித்திருந்தால் நன்றாயிருந்திருக்குமென எண்ண இடமுண்டு.

அவர் 1723ஆம் வருடம் மார்ச்சு 18ஆம் தேதி பழைய ஏற்பாட்டுத் திருப்புதல் வேலையைத் தொடங்கினார். தமக்கு முன் பற்பல எபிரேயப் பாஷைப் பிரதிகளையும், பக்கத்தில் தமிழ்ப் பாஷை நடையில் உதவிசெய்ய ஒரு பிராமணையையும் வைத்திருந்தார். நாளொன்றுக்கு ஆறு மணிநேரம் வேலைசெய்து, 1725ஆம் வருடம் நவம்பர் மாதம் 24ஆம் தேதி 9 மணிக்குத் திருப்புதலை முடித்தார். அதன் பின் ஒவ்வொரு சொல்லையும் மூலத்துடன் ஒப்பிட்டுத் திருத்தவேண்டியதைத் திருத்தினார்.

பழைய ஏற்பாடு 4 பங்காக அச்சிடப்பட்டது. கியாயாதிபதி வரை 1723இலேயே அச்சிடப்பட்டது. சங்கீதங்கள் 1724இலும், ரூத் தொடங்கி உன்னதப்பாட்டு வரை (சங்கீதங்கள் தவிர) 1726இலும், ஏனைய புத்தகங்கள் 1727இலும் அச்சிடப்பட்டு வெளியாயின. இவைகள் அச்சடிக்கப்படும்பொழுதும், காகிதம் குறையவே, வழக்கம் போல கிறிஸ்தவ கல்வி அபிவிருத்திச் சங்கம் உதவிசெய்தது. இப்பிரதிகளில் முதலாவது சீகன்பால்க் ஜியர் இயற்றியது. மற்றவை சூல்க் ஜியர் இயற்றியவை.

சூல்க் ஜியருக்குச் சுவிசேஷத்தைப் பரப்பும் வேலையில் மிகுந்தவாஞ்சையிருந்தது. ஆனால் வேதாகம நாலொன்றை மொழிபெயர்ப்பதற்கு வேண்டிய பாஷை அறிவு எவ்வளவு அதிகமும், நுண்ணியமூமா யிருக்கவேண்டுமென்பதை அவர் உணரவில்லை. போதிய அளவு தகுதிவருமுன் வேலையைத் தொடங்கி, அதிக விரைவாய்ச் செய்துமுடித்தார். வேத மொழிபெயர்ப்பை மாத்திரமன்றி வேறு பல நால் களையும், தெலுங்கு, இந்துஸ்தான் முதலைய பாஷைகளில் மொழிபெயர்த்தார். ஆயினும், இவ் வேலைகளை ஏவிய ஆர்வத்துக்கு ஏற்ற அறிவும், பொறுமையும் அவருக்கு

இல்லை. ஆகவே, அவருடைய உடன்னழியால் அவருடைய திருப்புதலில் குறைகள் காட்டத் தொடங்கினார். வேதத் திருப்புதலின் சரித்திரத்தில் இவரது பிரயத்தனம் பெரிதும் பாராட்டப்படுவதில்லை.

இவருடைய திருப்புதலில் காணப்பட்ட சில நாதன பதங்களைக் கீழ்க் காணக:—

மூலபதம்	மோழிபேயர்ப்பு
அப்பம்	கஞ்சி
அத்தியிலை	வாழையிலை
ஓய்வுநாள்	சவாது
ஆவி	ஸ்பிரீத்து
கழுதை	நீசவாகனம்

திருப்புதல் வேலை முடிந்தபின், தரங்கம்பாடிப்பாதிரிமார் சென்னைப் பட்டணத்தில் தொடங்கியிருந்த வேலையைச் நடத்தும்படி சூல்ச ஐயர் 1726இல் அங்கு போய், 1743 வரை அங்கேயே வசித்தார். சீக்கிரத்தில் வேதப் பிரதிகள் இன்னும் தேவைப்பட்டபடியால், இவருடைய மொழி பெயர்ப்பை இவருடைய உடன்வேலையாட்கள் இவரைக் கொள்ள திருத்தத் தொடங்கினார். 1740இல் பப்ரீசியுஸ் ஐயர் இந்தியாவுக்கு வந்தபோது, இம் மொழிபெயர்ப்பைக் குறித்து அதிக விவாதமிருப்பதைக் கண்டு, எல்லாரும் விரும்பினால்தான் திருத்தங்கள் செய்யப்பட வேண்டுமெனத் தீர்ப்புக் கூறினார்.

தெய்வ நாமங்கள்

வேதத்தில் தெய்வ நாமங்கள்

வேதம் கடவுளைப்பற்றிய புத்தகம். கடவுள் செய்ததை யும், சொன்னதையும், அவருடைய சித்தத்தையும் கூறுவதே அதன் நோக்கம். இவைகள் மனிதனை அடுத்தவையாதனின், அநேக மனிதரைப்பற்றியும் நாம் வேதத்தில் வாசிக்கின்றோம். அவர்கள் தத்தம் காலத்தின்பின் மறைகின்றனர். ஆனால், எப்பொழுதும் நிற்பவர் கடவுளே. ஆதலால், வேதம் எப்பொழுதும் அவரைச் சுட்டிக்காட்டிக் கொண்டிருப்பது இயல்பு. நமது வேதம் இரண்டு பாகைகளில் எழுதப்பட்டபடியால், எபிரேய பாகையில் அவரைக் குறித்த ஒரு பதமும், கிரேக்க பாகையில் வேறொரு பதமும் உபயோகிக்கப்படுமெனக் காத்திருக்கலாம். ஆனால், எபிரேய பாகையில் அவரைக் குறித்து ஒரே பதம் மாத்திரம் உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. வேதம் தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டபொழுது, அப்பதங்களும் பல்வேறு முறைகளில் திருப்பெட்டிருப்பதைக் காணலாம். இவைகளின் காரணங்களையும், தமிழில் தெய்வ நாமங்களைத் திருப்புவதற்கு இருந்த கஷ்டங்களையும் இவ்வதிகாரத்தில் நோக்குவோம்.

எபிரேயர்க்குள்ளும் அவர்களைச் சுற்றியிருந்தவர்களுக்குள்ளும் தெய்வங்களுக்கு உபயோகிக்கப்பட்ட மூலபதம் ‘எல்’ (El). இதன் கருத்து ‘வல்லமையுள்ளவர்’ என்பது. இதிலிருந்தே ‘எல்கானு’ ‘சாமுவேல்’, ‘இஸ்ரவேல்’, ‘பெத்தேல்’ என்ற நாமங்கள் உற்பத்தியாயின. ஆயினும், இப்பதம் ஏனைய தெய்வங்களுக்கும் உபயோகிக்கப்பட்ட படியால், பழைய ஏற்பாட்டை எழுதியவர்கள் பெரும்

பாலும் செய்யுள் முறையில் எழுதும்போதுதான் இது தனிச் சொல்லை உபயோகித்தனர். இஸ்ரவேவின் கடவுளைக் குறித்து இப்பதம் பழைய ஏற்பாட்டில் 221 முறை மாத்திரம் உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பல முறைகளில் இப் பதத்துடன் ஒர் அடைமொழியையும் கூட்டினர். உதாரணமாக எல் ஷாடை (El Shaddai). ‘சர்வ வல்லமையுள்ள கடவுள்’ (எண். 24:4); எல் எலியோன் (El Elyon) ‘உன்னதமான கடவுள்’ (ஆதி. 14:18). இஸ்ரவேவின் கடவுளைக் குறிக்கச் சாதாரணமாகப் பழைய ஏற்பாட்டில் உபயோகிக்கப்படுகிற பதம், ‘எல்’ என்பதின் மரியாதைப் பன்மையாகிய எலோஹிம் (Elohim). ஆதியாகமம் முதலாம் வசனத்தில் ‘கடவுள் வானத்தையும் பூமியையும் உண்டு பண்ணினார்’ என்னும் வசனத்தில் இப்பதமே உபயோகிக்கப்பட்டுள்ளது. எலோஹிம் என்னும் பதம் பழைய ஏற்பாட்டில் 2000 முறைக்குமேல் உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இதுவரை நாம் கவனித்த பெயர், அல்லது பெயர்கள், கடவுளுடைய காரணப் பெயர்கள். இன்னுமொரு பெயரினால் பழைய ஏற்பாடு கடவுளைச் சுட்டுவதை நாம் காணலாம். அது இஸ்ரவேவின் கடவுளுக்குரிய சொந்தப் பெயர், அல்லது இடுகுறிப் பெயர்; எனினும், கருத்தில்லாத இடுகுறிப் பெயரல்ல. அதன் கருத்தை மோசேக்கு வெளிப்படுத்தியதை யாத்திராகமம் 3:14இல் காண்கிறோம். ‘நான் இருக்கிறவராக இருக்கிறேன்’ எனக் கூறினார். அப்பெயரின் உச்சரிப்பு எபிரேய பாதையில் யாவே (Yahweh). இப் பதம் பழைய ஏற்பாட்டில் ஏறக்குறைய 6661 முறை உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தீர்க்கதறிசிகள் கடவுளுடைய நேர்முகமான செய்தியைப் பெற்றபடியினால், இப் பதத்தை அவர்களே பெரும்பாலும் உபயோகிப்பது இயல்பு.

முதலாம் இராஜாக்கள் 18ஆம் அதிகாரத்தில் பாகாலின் தீர்க்கதறிசிகளுடைய பலிக்கு ஒன்றும் நடவாமலிருக்க, எவியா தீர்க்கதறிசியின் பலியை வானத்திலிருந்து வந்த அக்கினி பட்சித்தபோது, சனங்கள் எல்லாரும் ‘யாவேஹ் எலோஹீம்’ எனச் சத்தமிட்டுச் சொன்னதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ‘யாவேயே கடவுள்’ என்பது ஆதன்

பொருள். பிற்காலங்களில் இப்படியே ‘இயேசுவே கிறிஸ்து’ என்று அப்போஸ்தலர் பிரசங்கித்தனர். இதிலே ‘இயேசு’ இடுகுறிப் பெயர்; ‘கிறிஸ்து’ காரணப் பெயர்.

• இஸ்ரவேலின் கடவுளின் சொந்தப் பெயர் யாவே என்ற போதிலும், அப்படியே அது எழுதப்பட்ட போதிலும், எப்பொழுதும் அது அப்படி உச்சரிக்கப்பட்டு வரவில்லை. அதற்குச் காரணம், பத்துக் கற்பனைகளில் 3 ஆம் கற்பனை, ‘கடவுளுடைய நாமத்தை வீணிலே வழங்காதே’ என்று சொல்லுதல். ஆகவே அப்பெயர் காலகதியில் வாக்குக் குயர்ந்ததாகப் பாராட்டப்பட்டு வந்தது. ஆனதுபற்றி, வேதத்தை வாசிக்கும்போது, அச் சொல்லை உச்சரிக்கப் பயப்பட்டு, அதற்குப் பதிலாக ‘அதோனை’ என்றே உச்சரித்தார்கள். ஆகவே, கர்மேல் பர்வதத்தில் சனங்கள் உண்மையாக ‘அதோனைஹா ஏலோஹீம்’ என்றே சொல்லியிருக்கவேண்டும். ‘அதோனை’ என்ற பதத்தையே நமது திருப்புதல்களின் ‘கர்த்தர்’ என்று திருப்பியிருக்கிறார்கள். ஆயினும் எழுத்திலும் ‘அதோனை’ என்ற பிரத்தியேகமான சொல்லும் பழைய ஏற்பாட்டில் கடவுளைக் குறிக்க 337 தரம் உபயோகப்பட்டிருக்கிறது.

‘யேகோவா’ என்னும் பதம் மூலபாலையில் இல்லை. அது எப்படி வந்ததென்பதைப் பற்றிய வரலாறு நூதனமானது. மேலைத் தேச பாலைகளில் ஒரு சொல்லை எழுதும் போது மெய் எழுத்துக்களும் உயிரெழுத்துக்களும் பிரத்தியேகமாக எழுதப்படும். கீழைத் தேச பாலைகளில் உயிர் எழுத்துக்கள் சொற்களைத் தொடக்காவிடின் குறிகளினாற்காட்டிப்படும். ‘க’வுக்கு ஒரு குறியைக் கூட்டினால் அது ‘க’யாக மாறும்; இன்னைரு குறியை இட்டால் அது ‘கு’ ஆகும். எபிரேய பாலையில் ஆதியிலே உயிரெழுத்துக்கள் சிறிதுங் காட்டப்படவில்லை. மெய்யெழுத்துகளிலிருந்தே கருத்தின்படி சொற்கள் உச்சரிக்கப்பட்டன. ஆனால் பாபிலோனிய சிறையிருப்பின் பின், யூதர் தம் நாட்டிற்குத் திரும்பியபோது, அங்கும் அருகாமையிலும் அரமேயிக் பாலையே உபயோகிக்கப்பட்டபடியால், அதையே தாங்களும் பேசத் தொடங்கினர். எபிரேய பாலை அவர்களுக்கு ஒரு பூர்வ பாலையாய் வந்தது;

கஷ்டத்துடனே தான் அவர்கள் அதை வாசிக்கக் கூடிய தாயிற்று. ஆகவே, அவர்களுக்கு உதவியாய் இருக்கும்படி உயிரெழுத்துக்களைக் காட்டுவதற்குக் குறிகளும், கீழுகளும், மெய்யெழுத்துகளுக்கு மேலும் கீழும் போடப்பட்டன. ‘யாவே’ என்ற சொல் ‘அதோனை’ என்றே உச்சரிக்கப்பட்ட படியால், அச்சொல் எங்கெங்கு வந்ததோகங்கெல்லாம் அதன் மெய்யெழுத்துக்களை யொட்டி ‘அதோனை’ என்றும் சொல்லுக்குரிய உயிரெழுத்துக் குறிகளே போடப்பட்டன. நூற்றுண்டுகள் பல கழிய இந்த வர்த்தமானத்தின் காரணம் எவருக்கும் தெரியாமற்போய்விட்டது. ஆகவே, இச் சொல்லையும் ஏனைய சொற்களைப்போல் பாராட்டி, எழுதப்பட்டிருந்த மெய்யெழுத்துக்களையும் அவைகளுடன் சௌக்கப்பட்டிருந்த உயிரெழுத்துக் குறிகளையும் ஒருங்கு சேர்த்துவாசித்ததனால், ‘யேகோவா’ என்ற சொல் பிறந்தது. கி.பி. 1518-க்குமுன் இச் சொல் எவராலும் உபயோகிக்கப்பட்டதாய்த் தெரியவில்லை.

புதிய ஏற்பாட்டில் கடவுளைக் குறிக்க உபயோகிக்கப்படும் கிரேக்க பதம் தீயோஸ் (Theos); இது லத்தீன் பாலையில் டேயஸ் (Deus) என்ற பத்துடன் சம்பந்தப்பட்டது. பூர்வ ஆரியருடைய பாலைகளைல்லாம் ஒரு இனத்தைச் சேர்ந்தபடியினால், இதே பதம் சமஸ்கிருதத்தில் ‘தேவ’ என்றிருக்கிறது. இப் பதங்களின் வேர்ப்பொருள் ‘ஓளி’ அல்லது ‘பிரகாசம்’ என்பது.

தமிழில் அவைகளைத் திருப்புங் கஷ்டம்

நமது வேதம் எழுதப்பட்ட மூல பாலைகளில் கடவுளைக் குறிக்க உபயோகிக்கப்பட்டுள்ள பதங்கள் எப்படி மொழி பெயர்க்கப்பட வேண்டுமெனத் தமிழில் வேதம் திருப்பப்படத் தொடங்கிய காலந்தொட்டு, 250 வருடங்களாய் அபிப்பிராய பேதம் இருந்து வருகிறது. இது என் எப்படியென்று பலர் வினவக்கூடும்.

இந்து சமயத்தில் பூர்வந்தொட்டுப் பல தெய்வங்களுக்கு இடமிருந்தது. ‘இருக்கு’ வேதம் முப்பத்து மூன்று தேவர்களைப்பற்றிக்கூறும். இவர்கள் தத்தம் நாமங்களினால் அழைக்கப்பட்டனர். இவர்கள் தேவர் என்று

பாராட்டப்பட்டபோதிலும், இவர்களில் எவரும் முழு முதற் கடவுள் என மதிக்கப்படவில்லை. பிறகாலங்களில் இந்து சமயத்திலெழுந்து ‘வைஷ்ணவம்’, ‘சைவம்’ என்னும் மதங்கள், ஓரளவுக்கு ஏகேச்சுர வாதத்தைக் கடைப்பிடிக்கின்றன வெனச் சொல்லலாம். இவை ஒவ்வொன்றிலும், விஷ்ணுவும், சிவனும் முழு முதற் கடவுளாகப் பாராட்டப்படுகின்றனர். ஆனால் இவர்களுடைய பெயர்களை நமது வேதத் திருப்புதலில் உபயோகிப்பதற்குத் தடையான இரு காரணங்கள் உண்டு. ஒன்று, இத் தெய்வங்கள் ஒவ்வொன்றும் தத்தம் குழுவினரால் முழு முதற் கடவுளாகப் பாராட்டப்பட்டபோதிலும், மற்றைய குழுவினரால் புறக்கணிக்கப்பட்டனர். ஆகையால் அவை பொதுப் பெயர்கள் அல்ல. மற்றது, இவர்கள் ஒவ்வொருவரைப் பற்றியும் திட்டமான சித்தாந்தங்களும், பல்வேறு புராணக் கதைகளும் உண்டு. ஆகவே, இவர்களுடைய பெயர்களை ஏற்றுக்கொண்டால், இவர்களுடன் சம்பந்தப்பட்ட மார்க்கங்களையுமெல்லாம் ஏற்றுக்கொள்வதாகும். அப்படிச் செய்தால் கிறிஸ்து மார்க்கம் கிறிஸ்து மார்க்கமாயிருக்காது.

கிறிஸ்து மார்க்கம் முதலாம் நாற்றுண்டில் பரவத் தொடங்கியபொழுது, அது பிரவேசித்த உலகம், கிரேக்க, ரோம பண்பாடு நிலவிய உலகம். கிரேக்கர் தமது முக்கிய தெய்வத்தைச் சீயல் என்றும் ரோமர் தமது முக்கிய தெய்வத்தை யூட்பித்தர் என்றும், அழைத்தனர். இம் மார்க்கங்களுக்குள் இருந்த ஒற்றுமையின் பொருட்டு, இவ்விரண்டு நாமங்களினுலும் அழைக்கப்பட்ட தெய்வங்கள் ஒன்றென்பதே அக்காலமிருந்த அபிப்பிராயம். ஆனால் கிறிஸ்து மார்க்கம் அவர்களுக்குள் சென்றபொழுது, இப்பெயர்களில் ஒன்றையாவது எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. அது எடுத்துக்கொண்டது பொதுப் பெயர்கள், கிரேக்கபானையில் தீயோஸ் (Theos), லத்தீன் பானையில் டேயஸ் (Deus).

அப்படியே தமிழிலும் செய்யலாமே எனக் கேட்கலாம். கஷ்டம் என்ன? சூடாமணி நிகண்டு என்னும் தமிழ் அகராதியில் தெய்வப் பெயர்த் தொகுதியில் சிவன், விஷ்ணு, பிரமானினுடைய பல பொதுப் பெயர்கள் காணப்படுகின்றன. இவைகளில் அநேகம் தெய்வத்தின்

குணங்களை விவரித்தும் அவைடமொழிகளையன்றிப் பெயர்கள் அல்ல வென்பது அவைகளை உற்றுநோக்கினால் புலனுகும்; உதாரணமாக: நித்தன், நிமலன், ஆனந்தன், வரன், போதன். அந்நால் கொடுக்கும் வேறு பல பெயர்கள் மனிதருக்கும் உபயோகிக்கக் கூடியவை, உதாரணமாக: அண்ணல், இறைவன், சீமான், மாசேனன்.

ஆயினும், இந்தியாவிலே பண்டு தொட்டு, மெம்பு பொருளோடு இரு பெயர்கள் சம்பந்தப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. இவை: பிரமன், ஈசன் அல்லது ஈஸ்வரன் என்பன. எனினும், இவ்விரு பதங்களையும் உபயோகிப்பதில் அதிகம் சிக்குண்டு. பிரமனுக்குக் குண குணங்கள் உண்டோ இல்லையோ என்பது உபநிட காலங்தொடங்கி (அதாவது கி.மு. 5ஆம், 6ஆம் நூற்றுண்டு தொடங்கி) தர்க்கத்துக்குரியதாய் இருந்தது. கி.பி. 800 அளவில் இருந்த சங்கராச்சாரி என்னும் மாபெரும் முனிவர் குண குணங்கள் இல்லையென்றே தீர்த்தனர். இவ்வபிப்பிராயம் இந்து சமயத்தில் பெரும்பான்மையோரால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. அவருக்குப் பின்வந்த இராமானுஜாச்சாரி பிரமனுக்குக் குண குண முண்டென வாதித்தார். கிறிஸ்தவர்கள் பிரமன் என்னும் பெயரை எடுத்து உபயோகித்தால், சங்கராச்சரியரை விரோதித்து இராமனுஜாச்சாரியை சார்பதாக முடியும்.

இந்து தத்துவ ஞானத்திற்குப் புறம்பே பிரமன் என்பதற்கு வேறொரு கருத்து ஏற்பட்டது. அதாவது பிரமன் மும்மூர்த்திகளில் ஒரு வன், படைத்தல் தொழிலைச் செய்பவன்; விஷ்ணு காப்பவன்; சிவன் அழிப்பவன் என்பது. மும்மூர்த்திகளின் ஒருவனுகைய பிரமனுடைய பெயரை மெய்ப் பொருளாகிய பிரமனுடைய பெயரைப் போல் எழுதாமல் வேறுவிதமாகச் சமஸ்கிருதத்தில் எழுதுவதால், அப்பாகையில் விளக்கமின்மை ஏற்பட மாட்டாது. மெய்ப் பொருளாய்ப் பாராட்டப்படும் பிரமனுடைய பெயர் சமஸ்கிருதத்தில் ‘பிரம’ என்று எழுதப்படும்; மும்மூர்த்திகளில் ஒருவனுகைய பிரமனுடைய பெயர் ‘பிரமா’ என்று எழுதப்படும்.

‘ஈசன்’ அல்லது ‘ஸஸ்வரன்’ என்னும் பெயர் ‘ஈசா’ என்ற மூலத்திலிருந்து வந்தது. அதற்கு ‘அதிகாரமுள்ளவர்’ என்பது பொருள். ‘ஈசானு’ என்னும் பதம் பழைய வாசகங்களில் சிவனைக் குறிக்க உபயோகிக்கப்பட்டுள்ளது. பிறகாலங்களிலும் சைவர் இதைச் சிவனுக்கு உபயோகித்து வந்திருக்கிறார்கள். ‘ஈசன்’ என்பதிலிருந்தே ‘ஸஸ்வரன்’ உற்பத்தியானது. சங்கராச்சாரி என்றவர் ‘உண்மையில் பிரமன் நிர்க்குணன், ஆனால் அறியாமையினால் மனிதர் அவனைச் சற்றுணர்ன்று என்னுகின்றனர்; இவ்வறியாமையினால் சிந்திக்கப்படும் சற்குண பிரமனுக்கே ‘ஸஸ்வரன்’ என்று பெயர் என்று அவர் சாதித்தது, இச் சொல்லுக்குப் பெரிய நஷ்டத்தை விளைவித்தன.

கிறிஸ்தவர்கள் முதலில் உபயோகித்த நாமங்கள்

ஆகவே, கடவுளுடைய நாமத்தைத் தமிழில் மொழி பெயர்க்கும் விஷயத்தில் இருந்து வந்த கஷ்டத்தை நாம் ஓரளவுக்குக் காணலாம். 16ஆம் நூற்றுண்டில் இந்தியாவுக்கு வந்த இயேசு சங்கக் குருமார், முதன் முறையாகக் கிறிஸ்து மார்க்கத்தைத் தமிழில் போதிப்பதற்கு ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் புதிய சொற்களைத் தேடிப்பிடிக்க வேண்டிய வர்களாயிருந்தனர். கடவுள் என்னும் பதத்திற்கு இந்து மதச் சரித்திரத்தில் உள்ள கருத்துக்கள் பொதிந்திராத்தும், கிறிஸ்து மதத்திலுள்ள மெய்யான கருத்தைச் சரியாக வெளிப்படுத்தக் கூடியதுமான பதத்தை அவர்கள் தேட வேண்டியதாயிற்று. அப்படி அவர்கள் இதற்குக் கேட்க கண்டுபிடித்த பதம் ‘தம்பிரான்’ (தன்+பிரான்=தன் நடைய அல்லது எல்லாருடைய தலைவன்). இப்பதம் சில மனிதரைக் குறிக்க உபயோகிக்கப்பட்டபோதிலும் (உதாரணமாக ஓர் ஆதீனத்தின் தம்பிரான்) ஓரளவுக்குப் பொருத்தமான சொல்.

ஆயினும், 18ஆம் நூற்றுண்டின் முற்பகுதியில் சீகன் பால்க் ஜூயர் வந்தபோது ரோமான் சபையினர் இச் சொல் அக்குப் பதிலாகச் ‘சருவேசரன்’ என்ற சொல்லை உபயோகிக்கத் தொடங்கிவிட்டனர். ‘ஸஸ்வரன்’ என்ற பதத்துடன் ‘சர்வ’ என்ற அடைமொழியைக் கூட்டி-

விடுன் அச் சொல்லில் முன் இருந்த வடு நீங்கினிடுமென்ற எண்ணத்தாலேயே இப்படிச் செய்யப்பட்டிருக்கவேண்டும். சீகன்பால்க் வேதத்தை மொழிபெயர்ப்பதற்கு ஏற்ற பதங்களைத் தேடும்போது, கத்தோலிக்கர் என்ன பதங்களோ உபயோகித்தனர் என்று பார்த்ததாகச் சொல்லியிருக்கிறார். ஆகவே, கடவுள் என்னும் பதத்திற்குச் ‘சருவேசரன்’ என்னும் சொல்லைக் கத்தோலிக்கரிடமிருந்தே அவர் எடுத்துக்கொண்டார் என்பதற்கு ஜயயில்லை.

18ஆம் நூற்றுண்டின் நடுப்பகுதியில், இலங்கையில், ஒல்லாந்தர் புதிய ஏற்பாட்டை மொழிபெயர்த்தபொழுது, தாங்கள் தரங்கம்பாடிப் பாதிரிமாரின் திருப்புதலை அதிகமாய் உபயோகித்ததாகக் கூறி யிருக்கின்றனர். அவரைப்போலவே அவர்களும் ‘சருவேசரன்’ என்னும் பதத்தை எடுத்துக்கொண்டனர். அப்பதமே இன்றும் ரோமான் சபையார் மத்தியில் உபயோகத்திலிருக்கிறது.

நமது மொழிபெயர்ப்புக்களில் கடவுளைச் சுட்டும் பதம் பலமுறை மாறி யிருக்கிறது. காலத்திற்குக் காலம் கிறிஸ்தவர்கள் தம் முன்னேர் உபயோகித்த பதம் தகுதியான தல்லவென்றும், அதிலும் திருத்தமான சொல் உபயோகிக்கப்பட வேண்டுமென்றும் உணர்ந்திருக்கிறார்கள்.

18ஆம் நூற்றுண்டின் முதற் பகுதியில் சீகன்பால்க் தமது புதிய திருப்புதலில் புகுத்திவைத்த பதம் அதிசீக்கிரத்தில் புரோட்டஸ்தாந்து கிறிஸ்தவர்களுடைய உபயோகத்திலிருந்து நீங்க நேர்ந்தது. என்னஸ்ட் உவால்தர் (Ernst Walther) என்னும் தரங்கம்பாடி. மிஷனரியே ‘சர்வவேசரன்’ என்னும் பதத்திற்குப் பதிலாகப் பராபரன் என்னும் பதத்தை வேதத் திருப்புதலுக்குள் கொண்டுவந்தாரென்று ஆர்஗ே லேமன் (Arno Lehmann) கூறுகிறார்.*

என்ன காரணங்கொண்டு இப்பதம் உவால்தருடைய மனத்தைக் கவர்ந்ததென ஆராய்வது நமக்குப் பிரயோசனமாயிருக்கும். ‘பராபரன்’ என்ற சொல் கடவுளுக்கு உபயோகிக்கப்படக்கூடிய பதமாயிருந்தபோதிலும், அது

* It began at Tranquebar, p. 161.

வரை போது உபயோகத்திலிருந்த ஒரு சொல்லல்ல. உவால்தர் மரித்தது (1741இல்); தாயுமானவர் என்றும் மாபெரும் கைவப்புலவர் மரித்தது 1742இல். ஆகவே, இவர்கள் இரு வரும் சமகாலத்தவர். தாயுமானவர் ‘பராபரச் கண்ணிகள்’ என்ற ஃபீ.389 கண்ணிகள் பாடியிருந்தார். இக் கண்ணிகளுக்குள் இந்து சமாக் கொள்கைகள் அதிகம் புகுத்தப்படவில்லை. ஆயினும், மிகப் பக்திரசம் வாய்ந்தவை. இவை ஒவ்வொன்றும் ‘பராபரமே’ என்று முடிகிறது. ஆனால் அச் சொல் சிவனுடன் அதிகம் ஒட்டி உபயோகிக்கப்படவில்லை. ஆகவே, அது கடவுளுக்கு ஒரு பொதுப் பெயராக உபயோகப்படக்கூடிய தென் உவால்தருக்குத் தோன்றியிருக்குமென்பதற் கையாமில்லை. அதற்கு அவர் ‘அன்’ விகுதிகொடுத்து, ‘பராபரன்’ என்று மாற்றினார்.

‘சர்வேசரன்’ என்னும் நல்லதொரு பதம் ஏற்கெனவே இருக்கும்பொழுது, இன்னுமொரு சொல்லை ஏன் தேடவேண்டுமென வினவலாம். உவால்தருடைய காலத்தில் தரங்கம்பாடியிலிருந்த புரோட்டஸ்தாந்து பாதிரிமாருக்கும் மதுரையிலிருந்த ரோமான் மதக்குருவாகைய வீரமா முனிவருக்கும் ஒரு பெரிய விவாதமிருந்ததைக் கண்டோம். வீரமா முனிவர் புரோட்டஸ்தாந்து போதனையை ஏனாஞ்செய்து, பல துண்டுப் பத்திரங்களை வெளியிட்டிருந்தார். ஆகவே, தங்களை ரோமான் வேதத்தினரிடமிருந்து வித்தியாசப் படுத்திக் காட்ட உவால்தர் விரும்பியிருக்கலாம். ‘பராபரன்’ என்னும் பதம் எங்கிருந்து எடுக்கப்பட்டது, என் உபயோகிக்கப்பட்டது, என நாம் திட்டமாய்ச் சொல்ல முடியாவிட்டும், இவ்விரு விஷயங்களினிமித்தம் நாம் யூகித்தது சரியென நினைக்கலாம்.

சீகன்பால்க், சூல்ச் ஜீயர்மாருடைய வேலையைத் திரும்பவும் எடுத்து நடத்தி, நாம் இன்னுமொரு அதிகாரத்தில் கவனிக்கவிருக்கும் ஒரு மிகப் பிரபல திருப்புதலைச் செய்த பப்ரீசியஸ் (Fabricius), ‘பராபரன்’ என்னும் பதத்தை ஏற்றுக்கொண்டார். இவருடைய திருப்புதல் வழங்கி வந்த காலமெல்லாம் கடவுளுக்குப் ‘பராபரன்’ என்னும் பதமே புரோட்டஸ்தாந்து கிறிஸ்தவர்களுக்குள் உபயோகத்

திலிருந்தது. இக்காரணத்தினால்தான் வேதநாயக சாஸ்திரி யார் (1774-1864) தமது பாடல்களில் ‘பராபரன்’ என்னும் பதத்தை உபயோகித்துள்ளார்.* இப்பதம் ஏனைய புரோட்டஸ்தாந்து சபைகளில் இப்போது கைவிடப்பட்டாலும், தமிழ்ச் சுவிசேஷ லுத்தரன் சபைபாருக்குள் இன்றும் உபயோகத்திலிருந்துவருகிறது.

‘பராபரன்’ என்னும் பதத்துக்குப் பதிலாக உபயோகத்தில் வந்த வேறு பதங்களையும், அவைகளைப்பற்றிப் பிவாதங்களையும் பின்னால் காண்போம்.

கடவுளின் சோந்தப் பேயர்

பழைய ஏற்பாட்டிலே எபிரேய பாதையில் கடவுளுடைய சொந்தப் பெயர் ‘யாவே’ என்றிருந்த தென்றும், அதை எப்படி அவர்கள் உச்சரிக்க பின் நின்றபடியால் அதற்குப் பதிலாக ‘அதோனே’ என்று சொன்னார்கள் என்றும் கண்டோம். வெவ்வேறு பாதைகளில் அப்பெயர்களைத் திருப்புகிறவர்களும் யூத ருடைய மனப்பான்மையை ஏற்றுக் கொண்டு, காரணப்பெயராயிருந்த ‘அதோனே’ என்பதையே மொழி பெயர்த்தனர். அதை லத்தீனில் Dominus என்றும் ஆங்கிலத்தில் Lord என்றும், ஜெர்மனியப் பாதையில் Herr என்றும் திருப்பியிருக்கிறார்கள். இது தமிழில் ‘கர்த்தர்’ என்று பப்ரீசியுஸ் ஐயரால் திருப்பப்பட்டது. இது ‘கிறி’ (செய்கிற) என்னும் சமஸ்கிருத மூலத்திலிருந்து வருகிறது. ஆகவே, ‘கர்த்தர்’ என்பதற்குச் ‘செய்கிறவர்’ என்னும் பொருள் (உதாரணமாக ‘கருமகர்த்தர்’). இம் மூலத்திலிருந்தே ‘கருமம்’, ‘கிரியை’ முதலிய சொற்கள் வருகின்றன. ‘கர்த்தர்’ என்னும் சொல் ‘அதிபதி’, ‘ஆனுகிறவன்’, ‘ஆண்டவன்’ என்னும் கருத்துக்களையும் கொடுக்கும். இக்கருத்துக்களுடன் இச்சொல் சிவன், பிரமன் என்போரைப்பற்றி இந்து சமயத்தில் உபயோகிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆயினும் ‘யாவே’ என்ற சொல் இரு

*ஜெபமாலை, பக் 238 ‘நிசேயா சங்கத்தின் விகவாசப்பிரமாணம்’, சகல வஸ்துக்களையுமே படைத்த பெருமைச் சருவ வல்லமையுடைத்த பிதாவாகிய பராபரன் ஒருவனையே விகவாசிக்கிறேன்.

குறிப்பெயராய் இருப்பதனால், அது எங்கெங்கு வருகிறதோ அங்கங்கெல்லாம் அதை மொழிபெயர்க்காமல் அப்படியே உபயோகிக்கப்படவேண்டுமென்றும், யூதரப்போல் நாம் செய்யக்கூடாதென்றும், ஒரு விவாதம் எழும்பியதைப் பின்தாம் காண்போம்.

6

இலங்கையில் ஒல்லாந்தர் .

வெளியீடுகள்

ஒல்லாந்தர் வருகையும் அவர்கள் மார்க்க முயற்சியும்

17ஆம் நூற்றுண்டின் முதற் பகுதியிலே ஜோப்பிய படைகளுள் ஒல்லாந்தருடைய கடற்படை இனியற்றது ஆகையால் அக்காலத்தில் அவர்களுடைய கப்பல்கள் கீழ் நாடுகளுக்குத் தடையின்றி வரக்கூடியதாயிருந்தன முதல் முதல் அவர்கள் வந்தபோது, இந்தியாவின் தென் மேற்குப் பாகங்கள் போர்த்துக்கேயரின் அரண்கள் நிறைந்தனவாயிருந்தபடியால், இந்தியாவுக்குக் கிழக்கே இருக்கும் நாடுகளில் கவனம் செலுத்துவதே புத்தி யென்றெண்ணினர். ஆயினும், இவ்விரு சாதிகளுக்குமிடையில் போர் மூன்றுவது எவ்வளவு இயல்பெனக் கவனி த்தோம். 1605இல் ஒல்லாந்தர் தமது முதல் வெற்றியைப் பெற்று, அம்பியோடு என்னுமிடத்தைக் கைப்பற்றினர். 1619இல் ஜாவாவின் முக்கிய பட்டணமாகிய ஜாக்கட்டாவைப் (Jakarta) பிடித்தனர். 1639இல் இந்தியாவில் கோவாவை (Goa) முற்றிக்கை போட்டனர். 1641இல் மலாக்காவைப் பிடித்தனர். போர்த்துக்கேயரின் செல்வாக்குக் குன்றி விட்டமை வெளிப்படையாயிற்று.

இவ்விரு சார்பினருக்குமிடையில் வேற்றுமையுமண்டு ஒற்றுமையுமண்டு. போத்துக்கேயர் தமது அரசாங்கத் தின் அதிகாரத்தோடும் அதன் பிரதிநிதிகளாகவும் வந்தனர். ஒல்லாந்தர், ‘கிழக்கிந்திய கம்பனி’ என்னும் ஒரு விபாபார சமுதாயத்தின் சார்பில் வந்தனர்; அவர்கள் நோக்கம்

புதிய திருப்பாடு.

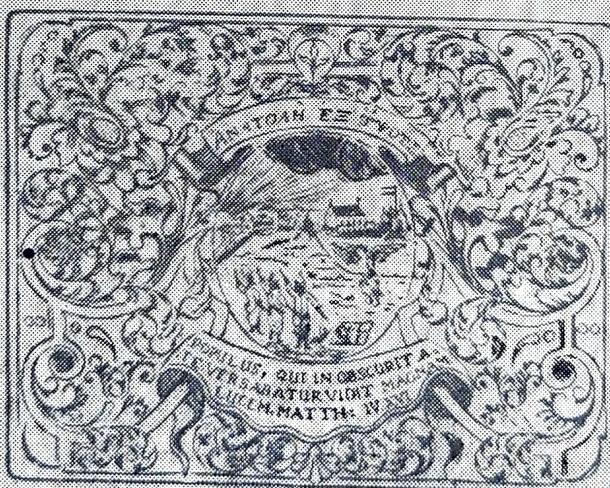
ஏயனாக சொல்லுமிடம்

யேசுவை கிறிஸ்து தூதரங்களை

புதிய பொருத்தமாகத்
உணவிடமாக பொத்தமாகவான்

ஓரத்திலையைக்கத்தில்லை
ஒத்தமிழ்பூத்தவமானவர்களுடையாக வேயாற்
நிருப்புவிடுவதின்மீதாக
நிருப்புவதை

திருச்சுவையின்குடை வேயிவுடைய
நிருப்புவதை வேயாற்
நிருப்புவதை

திருச்சுவையின்குடை வேயிவுடைய நிருப்புவதை வேயாற்
நிருப்புவதை வேயாற், நிருப்புவதை வேயாற்

இலங்கையில் ஒல்லாந்தர் வெளியிட்ட புதியேற்பாட்டின் ஒரு பக்கம்—1759
(The title page of the New Testament issued by the Dutch in Ceylon)

வியாபாரத்தை விருத்திபண்ணி ஆதாயம் பெறுவதே. போர்த்துக்கேயர் ரோமான் சபையைச் சேர்ந்தவர்கள். ஒல்லாந்தர் சீர்திருத்தச் சபையைச் சேர்ந்தவர்கள். ஐரோப்பாவில் ஒல்லாந்தருடைய நாட்டைப் பிடிப்பதற்குப் போர்த்துக்கேபரும் சமமதமாயிருந்தபடியினாலும், ஒல்லாந்தர் ரோமன் சபையைச் சேர்வேண்டுமென்று ஐரோப்பாவில் நடந்த யுத்தங்களின் நிமித்தம் இருசார்பினருக்குமிடையில் அதிக வெறுப்பு இருந்துவந்தது.

இரு நாட்டினரும் வெவ்வேறு மார்க்கங்களைக் கடைப் பிடித்தபோதிலும் இருவரும் தத்தம் மார்க்கத்தைப் பரப்புவதில் அதிக ஊக்கமுடையவர்கள். ஆனால் தமது மார்க்கத்தைப் பரப்புவதில் ஒவ்வொரு நாட்டினரும் வெவ்வேறு முறைகளைக் கையாண்டனர். போர்த்துக்கேயரின் ஆட்கியின்கீழ் அரசாங்கம் மார்க்கத்தைப் பரப்புவதில் சிரத்தை யெடுத்து உதவிசெய்தபோதிலும், அதைப் பரப்பும் வேலை குருமார் கையிலேயே இருந்தது; விசேஷமாக இயேசு சங்கமும், பிரான்சிஸ்கன் சங்கமும் அதில் ஈடுபட்டு, அதிக ஊக்கத்துடனும் திபாகத்துடனும் அதைச் செய்துவந்தன. ஒல்லாந்தரின் கீழ் மார்க்கத்தைப் பரப்புவது வர்த்தகக் கம்பெனி அதிகாரிகளின் கையிலேயே இருந்தது அதற்குவேண்டிய நடவடிக்கைகளை அவர்களே எடுத்து வந்தனர். ஒல்லாந்தர் கைக்கொண்ட முறைகளில் பெரிய வடுக்கள் தோன்றின. முதலாவதாக, மார்க்கத்தை நன்கறிந்த குருமாருக்கு அதைப் பரப்பும் ஆர்வம் இருக்கவில்லை. 1725 வரைக்கும் இலங்கையிலிருந்த குருமாரில் 8 பேருக்கு மாத்திரமே சுதேச பாஷைகள் தெரிந்திருந்தன. ஆகவே, கிறிஸ்தவ போதனை ஆங்காங்கிருந்த உபாத்திமாரிடம் விடப்பட்டது. இவர்கள் பெரும்பாலும் கிறிஸ்தவ நம்பிக்கை கொஞ்சமேனும் இல்லாதவர்கள். இரண்டாவதாக, கிறிஸ்தவர்களுக்கே வாழ்க்கை வசதி களும், உரிமைகளும் கொடுக்கப்பட்டன; அவர்களே தமது பெற்றேரிடமிருந்து சொத்தைச் சுதந்தரித்துக் கொள்ளலாம்; அவர்களுக்கே அரசாங்க உத்தியோகங்கள் கொடுக்கப்பட்டன; அவர்களே வியாபாரம் செய்ய உத்தரவு பெறக்கூடும். ஆகவே, இவ்வசதிகளைப் பெறும்படி, உள்ளே

இந்துமதப் பற்றுடைய பலர் புறம்பே கறிஸ்தவர்களைப் போல் நடித்தனர். 1760இல் யாழ்ப்பாணத்தில் ஞான ஸ்நானம் பற்ற 1,82,226 பேர் இருந்தபோதிலும் இதில் சபையின் டூரண் அங்கத்தினரா யிருந்தவர்கள் 64 பேர் மாத்திரமே. நாட்டில் கிறிஸ்தவ மார்க்கத்தில் இருந்த ஆர்வம் எவ்வளவென்பது இதனால் பிரத்தியட்சமாகும்.

- இப்படிப்பட்ட போலி மார்க்கம் நிலைபெறுவது அசாத்தியம். ஆகவே, ஒல்லாந்தர் இலங்கையை விட்ட கண்று ஒன்பது வருடங்களுக்குள், அதாவது ஆங்கிலேபர் 1805இல் தாம் மார்க்க சம்பந்தமாக நடு நிலையைக் கையாளுவோமென்றும், பிரஜைகள் எந்த மார்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களெனத் தாம் கவனிக்கமாட்டோமென்றும் அறிவித்தபோது, இலங்கையின் பல இடங்களில் ஒல்லாந்தரால் நாட்டப்பட்ட கிறிஸ்து மார்க்கம் இருந்த இடமுந்தெரியாமல் அற்றுப்போயிற்று.

ஆரம்ப முயற்சிகள்

- எனினும், போர்த்துக்கேயர் செய்யாத ஒரு காரிபத்தை ஒல்லாந்தர் இலங்கையிலே செய்தனர். வேத புத்தகத்தைச் சுதேச பாதைகளில் மொழிபெயர்க்கும் அவசிபத்தை உணர்ந்து அதற்கான முயற்சி யெடுத்தவர்கள் ஒல்லாந்தரே. யாழ்ப்பாணத்தில் முதன் முதல் குருவாயிருந்த பிலிப்புஸ் பல்தேயஸ் (P. Baldaeus) என்பவர் இது விஷயத்தில் முதலில் சிரத்தை எடுத்ததை நாம் முன் கண்டோம். இவர் எப்படி மத்தேயு சுவிசேஷத்தைத் தமிழாக்கம் செய்தாரெனக் காட்டினாலும். இவர் மொழிபெயர்த்த சுவி சே ஷ ம் அச்சடிக்கப்படாதபடியால், அது மிகச் சிலருடைய கைகளையே எட்டியிருக்கும் என்பதைச் சொல்லத் தேவையில்லை. வேத மொழிபெயர்ப்பைத் திரும்பவும் ஊக்கமாய் மேற்கொண்டவர் அட்ரியானஸ் ரை மே (Adrianus de May) என்னும் குருவானவர்.
- இவர் சென்னைக்கு வடபாகத்தில் ஒல்லாந்தருடைய குடியேற்ற நாடாயிருந்த பழவேற்காடு என்னும் இடத்தில் பிறந்து, ஒல்லாந்திலே கல்வி கற்று, இலங்கைக்கு வந்து, 1678ஆம் வருஷத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் குருவாகக் கடமை யாற்றத் தொடங்கினார். யாழ்ப்பாணத்தில் இருக்கும்போது

சொற்பகாலம் இந்தியாவுக்குப் போய் உதவிசெய்து, 1688இல் நாகப்பட்டணத்தில் இருந்ததாகத் தெரிய வருகிறது. மீண்டும் யாழ்ப்பாணம் வந்து, அரசினர் விருப்பத்தின்படி ஓர் இறையியற் கலாசாலையை ஸ்தாபித்தார். இது யாழ்ப்பாண நகரிலிருந்து இரண்டு மைல்களுக்கப்பாலிருக்கும் நல்லூரில் நடத்தப்பட்டது. இதில் இறையியல் மாத்திரமன்றி, லத்தீன், கிரேக்கு, ஒல்லாந்த பாஷை கிரும் சிங்களம், தமிழ் என்னும் பாஷைகளும் கற்பிக்கப்பட்டன.

இவர் 1692இல் புதிய ஏற்பாட்டு மொழிபெயர்ப்பு வேலையைத் தொடங்கி, முழுவதையுஞ் செய்துமுடித்ததாகத் தோன்றுகிறது. இவர் அப்போஸ்தலர் நடபடிகளை மாத்திரம் திருப்பினார் என டைவோஸ் (de Vos) என்பவர் ஓர் ஒல்லாந்த நாலீ ஆதாரமாக வைத்துச் சொல்வது தப்பிதம்.* ஏனெனில், ஒல்லாந்தர் பின்னர் வெளியிட்ட திருப்புதலின் முகவரையில் அட்ரியானஸ் டை மே திருப்பிய புதிய ஏற்பாடு முழுவதையும்பற்றியே கூறப்படுகிறது. அவருடைய இறையியல் கழகத்தில் பல பாஷைகளைப் பயிற்றப்பட்டதால் அவருக்கும் பல பாஷைகள் தெரிந்திருப்பதற்கு வேண்டிய இலக்கண, இலக்கிய அறிவு அவருக்கு இருந்ததுபோல் தோன்றவில்லை. எனினும், அவருடைய திருப்புதல் அச்சில் வராதபடியால் அதைப்பற்றி நாம் அதிகம் பேசத் தேவையில்லை. இப் பெரியார் 1699ஆம் வருடம் பெப்ரூவரி மாதம் காலமானார்.

மத்தேயு சவிசேஷம்

திருப்புதல் வேலை இம்மட்டோடு பல வருடங்களாய் நின்றிருந்தது. அதைத் தூண்டிவிடுவதற்கு எவருமில்லாதிருந்தது. ஆனால் 1736இல் குஸ்தாவுஸ் உலீல்லியம் வான் இம்கோவ் பிரபு (Gustavus Whilhem Baron Imhoff) இலங்கைக்குத் தேசாதிபதியாக வந்தார். கீழ் நாடுகளில் ஆதிக்கம் செலுத்திவந்த ஒல்லாந்தருடைய ‘ஜக்கிய கிழக்கிந்திய கம்பெனி’ ஒரு வர்த்தக சங்கம். அது தாய்த் தேச அரசாங்கத்தின் அதிகாரமோ, பிரதிநிதித்துவமோ கொண்டுள்ளது.

* Dutch Burgher Union Journal, Vol. IX, Part III (1916).

திருந்ததல்ல. ஆகவே, அக்காலத்தில் ஒரு பிரபுத்துவ வம்சத் தைச் சேர்ந்தவர் எவரும் அதன்கீழ்உத்தியோகம் வகிப்பது அரிதான காரியம். ஆனால் இத் தேசாதிபதி ஒரு பிரபு மாத்திரமல்ல, அரசியல் துறையிலும் மிகத் துறையையும் வாய்ந்தவர். இவர் கப்பெனியார் சாதாரண மாய் இலங்கைக்குத் தம் பிரதிநிதிகளாய் அனுப்பியவர்களைப் பார்க்கின்று விசால நோக்கும். பெருங்குணமுமுடையவர் என்று சார் பல்லி பிரீஸ் (Sir Paul Pieris) என்னும் சரித்தி ராசிரியர் இவரைப்பற்றிக் கூறுகிறார். இவர் பிற்பாடு ஒல்லாந்தருடைய கிழக்கிநதிய நாடுகள் எல்லாவற்றிற்கும் மகா தேசாதிபதியாக இருந்து ஆரைகை செய்தவர்.

இம்கொவ் பிரபு, வேதத் திருப்புதல் வேலை திரும்பவும் தொடர்ந்து செய்யப்படவேண்டுமென்ற ஆர்வங்கொண்டு, அதை அடோல்வ் கிரூமர் (Adolf Cramer) என்னுங் குருவானவரிடம் ஒப்புவித்தார். கிரூமர் 1706இல் இலங்கைக்கு வந்திருந்தார். தமிழ்ப் பாஷாயை நன்கு கற்கும்படி அவருக்குக் கட்டளையிடப்பட்டது. 1711 தொடக்கம் தமிழை நன்கு கற்கும் வேலையில் ஈடுபட்டிருந்தனர். பின்னர் கொழும்பு, நீர்கொழும்பு ஆகிய இடங்களில் தொண்டாற்றி, 1732இல் திரும்பவும் யாழ்ப்பாணத்துக் குருவாக நியமிக்கப்பட்டார்.

இவருக்குத் திருப்புதல் வேலை ஒப்புவிக்கப்பட்டதைக் குறித்தும் அதைத் தொடர்ந்தவர்த்தமானத்தைக் குறித்தும் பல வருடங்களுக்குப்பின் ஒல்லாந்தர் வெளியிட்ட புதிய ஏற்பாட்டு முகவரை சொல்வதைக் கீழே கொடுக்கிறோம். [வாசிப்பதற்கு இலகுவாகும்படி எழுத்துக்கள் தற்கால முறையின்படி கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.]

அதைப்படி யென்றால் உத்தம புகழ்ச்சியுள்ள சிலையிருக்கிற உத்தமமானவராகிய மேலான வங்கிஷமுடைத்தான் அதிக எண்ணிக்கையுள்ள வங்கிஷ பதியாகப் பிறந்த குல்தாவு வில்லைம் பாரான் வான் இம்மாவு என்பவர் இவ்விடத்திலே புகழ்ச்சியுடனே ஆரைபோது உங்கள் நித்திய இயற்கைக் குள்ள நன்மையினும் தின்மையினும் பேரில் மனதிரங்கி

1

தமக்குவிடான் பாரமான விசாரங்களுக்குடே மேலாலே குறிக்கப்பட்ட ரங்கை போந்த பிலிப்புஸ் பல்தெயுஸ் என்ற குருவானவர் தமிட்படுத்திய மததெயுஸ் சுவிசேஷத்தையுஞ் சங்கை போந்த அதியானுஸ் தெ மெ என்ற குருவானவர் தமிட் படுத்தின புதிய ஏற்பாடு முழுவதையும் தரங்கம் பாடியிற் சங்கை போந்த குருக்கள் தமிட்படுத்தின புதிய ஏற்பாட்டையும் தாழையிரோடிருக்கும்போது யாழிப்பாணத்திலே சங்கை போந்த குருவாகிய அடால்பஸ் கிருமர் என்றவருக்குப் பாரமாக்கி இதுகள் கிரேக்க வாக்கியத்துடனே சரிக்கட்டப்பட்டு பாதையை அறிந்த தமிழ் மனுஷருடைய உதவியைக் கொண்டு இவ்விடத்து திருச்சபை ஆலோசனையின் விசாரிப்பின் கீழாக, தமிழ்ப் பாதையின் குணத்துக்கும் பெலனுக்கும் ஒத்திருக்கிற வொரு பாதைப் படுத்துதலை உண்டுபண்ணிக் கொள்ளத்தக்கதாக மெத்த வும் தெண்டித்தார். இப்படித்தான் இந்தச் சுகிர்த மானதுவும் நேசமுள்ளதுவமான கற்பினை அந்தப் புகழுப்படத்தக்க உத்தமமானவருடைய கட்டளையின் பிரதியே நன்றாய்க் குறிக்கப்பட்ட சங்கை போந்த கிருமர் என்ற குருவாலும் சங்கை போந்த திருச்சபை ஆலோசனையினால் அனுப்பப்பட்ட இரண்டு பேர்கள் முன்பதாகவும் யாழிப்பாணத்து புறப்பொன்தாகிய யுவாம் பிலிப்புஸ் என்றவரையும் நீர்கொழும்பு, புறப்பொன்தாகிய பிலிப்பு எம்மானுவேல் என்ற வரையும் பாதை யறிந்தவர்களையுங்கொண்டு நடப் பிக்கப்பட்டு மததெயுஸ் எழுதின சுவிசேஷம் 1741-ம் ஆண்டில் அப்பாசி மாசக் கடைசியில் உனது பாதையில் உனக்கு கையளிக்கப்பட்டது.

இல்லாந்தர் முகவரையிலிருந்து மேலே எடுத்துக் காட்டப்பட்ட பாகம் பின்வருவனவற்றை விளக்கும்:—

(1) சீகன்பால்கருடைய திருப்புதல் அவர்களுக்கு மிகவும் பிரயோசனமாயிருந்தது.

(2) திருப்புதல் விஷயத்தில் அதிக கவனம் எடுக்கப்பட்டது. ஒரு பக்கமாய்க் கிரேக்க பாதையோடு ‘சரிக்

கட்டப்படவேண்டும்' எனவும், மறுபக்கமாகப் பாலை நடை தருதியாப் பிருக்கவேண்டுமெனவும் உணர்ந்தார்கள்.

(3) அக்காலத்தில் தமிழ் வசன நடை சரியான ஒழுங்குக்கு வரவில்லை. ஆகவே, மிக நீண்ட வசனங்கள் உபயோகிக்கப்படுகின்றன.

(4) இம்கொவ் பிரபுவைப்பற்றிய மித மிஞ்சிய புரழ்ச்சி வார்த்தைகள் கூறப்படுகின்றன.

[திருச்சபை யென்று குறிக்கப்படுவது கன்சிஸ்ட்ரி (Consistory) என்று இன்றும் 'பிரஸ்பிட்டரியன்' ஆர்ஜை முறையில் இருக்கும் சங்கமாகும். ஆயின், கன்சிஸ்ட்ரியின் வேலை இது விஷயத்தில் ஒரு சிறிய கம்மிட்டியின் கையிலே தான் இருந்தது.]

கிறுமர் தமது மத்தேயுவை முடித்த காலத்தில், ஒல்லாந்தர் இலங்கையில் அச்சியங்கிரங்களை நிறுவி விட்டனர். முதன் முதல் ஒன்று 1734இல் தேசாதிபதியாயிருந்த யாக்கோப் கிளிஸ்தியான் பியலட் (Pielat) என்பவரின் சிபாரிசின்படி நிறுவப்பட்டு, 1736இல் வேலைசெய்யத் தொடங்கிவிட்டது. இம்கொவ் பிரபு இன்னுமொரு யந்திரத்தை அமைத்திருந்தார். 1741இல் மத்தேயு சுவிசேஷம் அச்சிடப்பட்டு இனுமாகக் கொடுக்கப்பட்டது. அக்காலம் தேசாதிபதியாயிருந்தவர் மாறிற்ஸ் பிறேநிங்க (W. M. Brwynink). இவர் 'கட்டளைக்காரன்' என அழைக்கப்படுகிறார். மத்தேயு சுவிசேஷம் பின்வரும் முகப்புடன் வெளிவந்தது:—

அற்ஸ்சிவிட்ட அப்பொஸத்த
அலுஞ் சுவிசேஷகனு மாகிய
மத்தெவுச
எழுதிவைத்த
எங்களுடைய கார்த்தனு மிரட்சகரு மாகிய
யெசுகிறிஸ்துஸ்வுடைய
சத்தமான சுவிசேஷம்
ஆதியிலை கிறிக்ஸ் பாலையிலெயுள்ளதைத்

தமிழ்ப் பாலையிலே கொண்டுவாப் பட்டுத்
 திருச்சபைக் கட்டளைப் படிக்குத்
 திட்டவட்டமாகப் பின் தொப்பப்பட்டது
 கொடும்பிலே உத்தம் கொம்பஞ்ஜியவின் அச்சுக்
 கூடத்திலே பதிக்கப்பட்டது
 சதனஸயக (1741) ஆண்டு.

இதைப்பற்றியபின்வருங்குறிப்புக்கள் கவனத்திற்குரியவை:

- (1) மெய்யெழுத்துக்களின்மேல் புள்ளிகளும் உயிர்மெய் நெட்டெழுத்துக்கள் மேல் கீறுகளும் போடப் பட்டிருக்கின்றன. இரட்டைக் கொம்பு இன்னும் தோற்றுவில்லை. ஒல்லாந்தர் இதன்பின்னர் பல புத்தகங்களை வெளியிட்டனர். ஆயினும், வேறொன்றி மூலம் மெய்யெழுத்துக்களின் மேல் புள்ளிகளும் நெட்டெழுத்துக்களின் மேல் கீறுகளுமில்லை.
- (2) வேதப் பெயர்கள் பல ‘உஸ்’ என முடிவது ஒல்லாந்த பாலையின் வழக்கம்.
- (3) ‘நமது’ என்பதற்காக ‘ஏங்கள்’ என்று சொல்வது யாழ்ப்பாண உபயோகம்.

ஒல்லாந்தருடைய மத்தேயுவிலிருந்து ஒரு பாகத்தை முன்னெரு அதிகாரத்தில் கொடுத்திருந்தோம். இன்னு மொன்றை இங்கே கொடுக்கிறோம்!

மத்தேயு 2:1-5.

- (1) எர்காதெஸ் என்கிற ராசாவின் ணோயிலே யூதெயா தெசத்தில் பெத்திலைய மென்ற நகரியிலே இயேசு நாதர் பிறந்த பொது இதொ சில கல்விமான்கள் எழுவான் பிறத்தியிலே யிருந்து யெருசலைமுக்கு வந்து
- (2) யூதருக்கு ராசாவாகப் பிறந்தவரெங்கை அதெனன் ஸ்ரூல் நாங்கள் அவருடைய நட்செத்திரத்தை எழு வானிலே கண்டு அவரை வணங்கத்தக்கதாக வந்தொ மென்று சொன்னார்கள்.

- (3) எராதெஸ் என்கிற ராசா இது கெட்டவூடன் அவனுக்கும் அவனுடன் யெருசலை முக்குத்த தத்தழிப் பாச்சது.
- (4) அவன் சகல பூசாரிகளையுங் ஆகம சாஸ்திரங்களையுங் கூடப்பண்ணிக் கிறிஸ்து நாதர் பிறக்கப் பொகிற தெங்கெ யென்று அவர்களிடத்திலே கெட்டான்.
- (5) அற்தகவரகள் யூதீய தெசத்தில் வெத்திலைய மென்ற நகரிலே தான் என்றும் அதெனென்ற தீர்க்கதெரிசியைக் கொண்டு . . .

வேலை மீண்டும் தோடங்கப்படுவது

மத்தேயு சுவிசேஷம் முடிந்து சொற்ப காலத்தில் கிருமா மரித்தார். ஒல்லாந்த சாதியாருக்குள் தமிழறிந்த வேறு கல்விமாண்கள் இலங்கையில் இருக்கவில்லைபோல் தோன்றும். ஆயினும், புதிய ஏற்பாட்டி.ந் எஞ்சிய பாகம் இனி வெளிவரமாட்டாதென ஜனங்கள் ஏழுமை பண்ணக்கூடுமென்பதனால், கிருமரினால் செய்து முடிக்காமல் விடப்பட்ட பணிவிடையை, அவருக்கு உதவிசெய்ததாக முன் குறிக்கப் பட்ட சுதேச குருமாரைக்கொண்டு, யோவான் பிலி புஸ் வேற்கேலியஸ் (Wetzelius) என்பவர் செய்யவேண்டுமெனத் தீர்க்கப்பட்டது.

இவர் 1717இல் அம்ஸ்டெர்டாம் (Amsterdam) நகரில் போதக ஊழியத்திற்கு நியமிக்கப்பட்டு, 1718இல் இலங்கைக்கு வந்தார். 1738இல் கொழும்பிலிருந்த இறையியற் கழகத்துக்குத் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டார். இவர் சிங்கள பாஷாயிலேதான் மிகவும் பாண்டித்தைமுடையவராதலீன், இம்கொவ் பிரபுவின் கட்டளைப்படி கிறிஸ்தவ போதனையைப்பற்றி 150 கேள்விகளும் மறுமை மூக்களுமடங்கிய ஒரு வினாவிடையை அப்பாஷாயில் இயற்றினார். இவர் தமிழ்மொழிபெயர்ப்பு வேலையைத் தானே செய்ததாகத் தெரியவில்லை. ஏனெனில், சர்வதேச பிரித்தனீய வேதாகம சங்கத்தாருடைய தமிழில் அச்சிடட வேஷப்பிரதி களின் அட்டவணையில், 1742இல் அச்சிடப்பட்ட நன்கு சுவிசேஷங்களைப்பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, அது வெற-

செலியஸ் என்றவரின் மேற்பார்வையின் கீழ் நடந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறதேயல்லாமல் அவரால் மொழியாக்கப்பட்ட தெனச் சொல்லப்படவில்லை. இவர் மரித்தது 1751இல்.

1742இல் நான்கு சுவிசேஷங்களும் அச்சிடப்பட்டன. இதன் பிரதியிலோன்று இலங்கை நாதனசாலை நால் நிலையத்தில் இல்லையெனினும், பிரித்தானிய சர்வதேச வேதாகம சங்கத்தாரின் லண்டன் காரியாலயத்தில் உண்டு. இதன்பின் வேதத் திருப்புதலில் உதவிசெய்யும்படியாக, 1746இல் பிலிப் டெ மேலோ (Philip de Melho) அழைக் கப்பட்டனர். இரண்டு வருஷங்களின்பின் சுவிசேஷங்க ளோடு அப்போஸ்தலர் நடபடிகளும் அடங்கிய ஒரு வெளியீடு கொழும்பில் பிரசரிக்கப்பட்டது. அதன் முகவுரையிலிருந்து வேதத் திருப்புதல் எப்படி மேற்கொள்ளப்பட்ட தெனச் சொல்வதை இங்கே கொடுக்கிறோம்.

மெலான பட்டணச் சுவாமியிருந்து இப்பொ
ஒலாந்தாவுக்கட்டத் தூமுவான திசையிலை
இந்திய கரைகளுக்குஞ் சறுவ தீடசகா யிருக்கிற
மகா உத்தமமானவரும் வியாபித்த கடடளை
செலுத்துகிறவருமானவராகிய சூஸ்தாவு
வெலும் வன இமமவு எனகிற வ(ராலே) . . .

இது அச்சிடப்படும்பொழுது, யூலியஸ் வாலென்றையின் ஸரரன் வான் கோலென்சே (Julius Valentine Stien Van Gollensse) இலங்கைக்கும் மேற்கிந்தியக் கரைகளுக்கும் அதிபதியாக விருந்தார்.* அவர் ‘பட்டணச் சுவாமி’ என அழைக்கப்படுகிறார். பிரதிகள் இனமாக வழங்கப்பட்டன.

இதன் பிரதியொன்று கொழும்பு நாதனசாலை நால் நிலையத்தில் இருக்கிறது. அதிலிருந்து சில பாகங்களைக் கொடுக்கிறோம்.

யோவான் 3:15,16.

(15) எதுக கெனரூலவரை வி சு வ சி கி ற பொகள
சகலருங் கெட்டுப பொகாமல நித்திய சிவியததை •
யடையுமபடி கருததான்.

* இவர் கொச்சின் பரி. பிரூன்சிஸ் ஆலயத்தில் அடக்கம்பண்ணப் பட்டிருக்கிறார்.

(16) அதென்னாறு சுறுவெஸ்பரன் இப்படி லொகத்தை
நெசித்த படியினுலை தமது ஏகசுதனைக் கொடுத்
தருளினா அவரை விசுவசிக்ரவாக ஸல்லாருங்
கெட்டு பொகாமல் நித்திய சீவியத்தை யடையும்
படிக்குத்தானே.

அப்போ. நடபடிகள் 17:22-24.

(22) ஆனற் பவு அவை அறையொப்பகு சென்றி
பொபட்ட இஸ்தலத்தினாடுவை நின்று சொன்ன
தாவது அதெதஞ்சில் லாடவாகளை நீங்கள் சுகல்
த்திலும் மகா அவத்த நமபிக்கை காற்றாப
பொலையிருக்கிறோகளென்று காணகிறேன்.

(23) அதென்னால் நான் பட்டணத்தினுலை சுற்றித்
திரிந்து உங்களுடைய சுத்தமானதுகளோடு பாத
பொது அறியப்படாத சுறுவெஸ்பானுக கென்று
மெல் வாசக மெழுதுபடிருந்த ஒரு பிடத்தையுங்
கண்டென அபபடியே நீங்கள்றியாமல் ஆராதினை
செய்கிற இவரை நானுங்களுக் கறிவிக்கிறேன்.

(24) உலகத்தையு மதிலுள்ள சுகலத்தையு முண்டாக்கின
சுறுவெஸ்பான் வானத்துக்கும் பூமிக்கும் ஆண்ட
வராயிருக்கிற படியினுலை கைகளினுலை யுண்டாக
கப்பட்ட தொல்யங்களிலை வாசமாயிருக்கிற
வாலல்.

பிலிப் டெ மேல்லோ (Philip de Melho)

தாம் அழைக்கப்பட்ட காலந் தொடங்கி ஒல்லாந்தரின்
சீழ் வேத மொழிபெயர்ப்புக்கு ஏறக்குறைய முற்றும்
பொறுப்பாயிருந்தவர் பிலிப் டெ மேல்லோ என்ற குரு
வானவர் எனக் கூறலாம். முதலில் யோவான் பிலிப்ஸ்,
பிலிப் இம்மானுவேல் என்னுங் குருமாரும், எபேசியர்
•தொடக்கம் சீமோன் சீல்வா என்னுங் குருவானவரும்,
வேறும் தமிழறிந்த சிலரும் உதவி செய்ததாகச் சொல்லப்
பட்டபோதிலும், அவ்வேலை டெ மேல்லோவினுல்தான்
செய்யப்பட்ட தென்பதற் கையமில்லை.

அதற்கு அத்தாட்சி யாதெனில்:

(1) மெல்லோவின் சீவியத்தைப்பற்றி இற்றைக்கு நாறு வருடங்களுக்கு முன் ஒரு நீண்ட கட்டுறையை எழுதிய சீமோன் காசிச் செட்டி என்பவர், இவருடைய உதவியாளருடைய ஊக்கக் குறைவினாலும், ஒத்துழைப்பின்மையாலும், இவர் மீதே வேலை சுமத்தப்பட்ட தெனக் கூறுகிறார்.*

(2) ஒல்லாந்தர் 1759இல் வெளியிட்ட புதிய ஏற்பாட்டு முகவுரையில், 1 கொரிந்தியர் 3ஆம் அதிகாரத்தை மேற் கோளாகச் சாற்றி, யார் முயன்றாலும் கடவுளே எந்தக் காரியத்தையும் கைகூடச் செய்கிறவரென்பதை ரூபிக்கும் போது, சொல்வது ‘பவுலுஸ் நாடடினை, பின் அபபலோஸ் தண்ணீர் விடடான். ஆனால் சறுவெகான் விரததி கொடுத்தார். சங்கை பொந்த மையும் சங்கை பொந்த மைல்லொவும் இருவரும் கிறிஸதுநாதருடைய பணிவிடைக் காா.’ இவர்கள் இருவரை மாத்திரமே பெயரால் எடுத்துச் சொல்வது கவனத்திற்குரியது.

பிலிப் டை மெல்லோ ஒரு சுதேசி. இவர் 1723இல் பிறந்தவர்; இவரது தந்தை பெயர் சீமோன் டை மெல்லோ. அக் காலங்களிலிருந்த வேத சாஸ்திரிகளுக்குள்ளும் பாலை அறிந்தவர்களுக்குள்ளும் முன்னணியில் நின்றூ ரென்றும், இவரை Falk என்னும் தேசாதிபதி ‘மெல்லோரடி’ என்றழைத்தாரென்றும் காசிச் செட்டி சொல்லுகிறார். இவர் கொழும்பிலிருந்த இறையியற் கழகத்திற் பயின்று, எபிரேய, கிரேக்க, லத்தீன், ஒல்லாந்த, போர்த்துக்கேய, தமிழ்ப் பாலைகளையும், வேத சாஸ்திரத்தையும் கற்று அறங்கேறினார். இவர் விரும்பியிருப்பாரேயானால், தமது 20ஆம் வயதில் இன்னும் கூடுதலான கல்வி கற்க ஒல்லாந்துக்குப் போயிருக்கலாம்; ஆனால் இவர் மறுத்துவிட்டார். இவர் 1744இல் பிரசங்கம் செய்யும் உத்தரவை பெற்றார். இவர் ஒரு சுதேசியானதால், சாதாரணமாய்த் தமிழருக்கு மாத்திரமே பிரசங்கஞ்செய்ய உரிமை பெற்றார். ஆனால் ஒல்லாந்த சபைகளும் இவர் திறமையை அறிந்து இவரை ஆசையுடன் வரவழைக்கலாயின.

* Ceylon Literary Register, Vol. I, p. 4.

1750இல் எபேசியர் நிருபம் மூன்றும் அதிகாரம் ஆறும் வசனம் வரை மொழிபெயர்க்கப்பட்டு, அச்சிடப்பட்ட தென்றும், இதனால் மகா தேசாதிபதி இது விஷயத்தில் தமது சிரத்தையைக் காட்டியிருக்கிறார்களும், 1759ஆம் வருஷம் வெளிவந்த புதிய ஏற்பாட்டு முகவரையில் கூறப் பட்டுள்ளது. ஆனால் அப்படி அச்சிடப்பட்ட பிரதியொன்றைக் காண இயலாமலிருக்கிறது. எபேசியர் நிருபத்தை முடிக்காமல் ஒரு நூலை அனாகுறையாய் அதிகாரிகள் அச்சிடத்தார்கள் என்பதும் ஒரளவுக்கு அசாத்தியபாகவே தோன்றுகிறது. இதில் ஏதோ தவறிருக்கவேண்டுமென இந் நூலாசிரியர் எண்ணியதால், இதை மிக நுட்பமாய் ஆராய்ந்தார். ஆயினும், எபேசியர் 3:6 வரை 1750இல் அச்சிடப்பட்டதென்றே திட்டமாய்க் கூறப்பட்டுள்ளது.

பிலிப் டை மெல்லோவைப் பற்றி எழுதும் காசிச் செட்டி, 1750இல் புதிய ஏற்பாடு முழுவதையும் டை மெல்லோ முடித்து விட்டாரென்றும், அந்த மொழிபெயர்ப்பைக் குறித்து அதிக விவாதம் ஏற்பட்டபடியால் மகா தேசாதிபதியின் தலைநகரத் தக்கு (ஜாக்காட்டா) அனுப்பப்பட்டு, அங்கே அது அங்கீகரிக்கப்பட்டதென்றும், அதனாலேயே புதிய ஏற்பாடு வெளிவரக் காலதாமதமாயிற்றென்றும்கூறுகிறார். ஒல்லாந்த ரூடைய முகவரையில், எபேசியர் நிருபப்வரை மொழி பெயர்ப்பு வந்தபோது பிசாகின் கிரியைகள் அதிகமிருந்தபடியால் வேலைசில ஆண்டுகளாய்த் தடைப்பட்டதெனச் சொல்லப் படுகிறது. ஆகவே, ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி ஐயம்லை. அதாவது சில ஆண்டுகளாய்ப் புதிய ஏற்பாட்டுத் திருப்புதல் வேலை செய்திப்பட்டிருந்தது.

அக்காஸ்களில் ஒல்லாந்த சபை தனது தேசத்துக்குப் புறம்பானவர்கள் ஒருவரையும் ஒருத்துவ நிலைக்கு உயர்த்த வில்லை என்னும், 1750இல் டை மெல்லோ அப்படி உயர்த்தப் பட்டார். ஒல்லாந்தரினால் முதன் முதல் இப்பதவிக்கு உயர்த்தப்பட்ட குதேசி இவரே என்றது குறிப்பிடத்தக்க தாசுப். இவர் 1753இல் யாழ்ப்பாணத்து ‘பறப்போனாந்து’ (உதவிச் சூரு) காக நியமிக்கப்பட்டார் அதாவது இலங்கையின் டைபாகாணத்து ஞானி எல்லாக் கிறிஸ்தவ ஜேலை சஞக் குப் டோறுட்பாள்யாக நியமிக்கப்பட்டார். அக்காலத்தில்

இவர் ஒல்லாந்து பாஸையில் ஒரு நூலில் இயற்றினார். அது பின்னர் ‘சுத்தியத்தின் ஜெயம்’ என்ற பெயருடன் நமிழில் வெளியிடப்பட்டது.

२ மேல்லோன் சங்கீதங்கள்

1755இல் உ. மெல்லோ ‘இராசா தீர்க்கதரிசியாகிய தாவிதி அடைய சில சங்கீதங்களும் வேறு சில பாட்டுக்களும்’ என்ற பெயருடன் ஒரு நூல் வெளியிட்டார். இதில் உள்ள சங்கீதங்கள்: 1, 22, 23, 24, 47, 57, 68, 90, 100, 103, 117, 118, 122. இவைகளுக்கு ஐரோப்பிய சங்கீத சுரவரிசை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவைகளுடன் மரியாளின் துதியும், சுகரியா, சீமோன் என்பவர்களது கீதங்களும் வேறு சில வேதப் பகுதிகளும் உண்டு.

இப்புத்தகத்திலுள்ள சில பகுதிகளைக் கீழே காண்க: (மெய்யெழுத்துக்குப் புள்ளியும், ரகரத்திற்கு வாலும், வேண்டிய இடங்களில் இரட்டைக் கொம்பும் புகுத்தி வாசிக்கப்படவேண்டியது.)

1ஆம் சங்கீதம்

- (1) ஆகாதவா லொசனையிலே பொகாமற பாவிகள வழியிலே
- (2) கில்லாமற சாகசக்காருடைய ஆசனத்திலமாமற சத்தருடைய வெதத்தறகருததாய அதினைத்தான ராப பகற சிந்திபபொன பாககியவான
- (3) அதனைனருல அவனுற ரொததெ நாட்டப்படுதுத தறகான காலததெ தன கனியைக் கொடுத திலைதனையே உதிராமல நிறகுந தருவனையே பொல வான

22ஆம் சங்கீதம்

- (1) எனபானெ எனபானெ யெனை கைவிடுவானென என மீட்சியினவிடடென கூக்குால வாாததைகடகு நீர தூாமாயினீர
- (2) பகவிற கூவுகிறென எனடானெ ஆனுஹம மாற ஹலா யிலைததானெ இராவிலு மொயென இழூப்பாற றியெ ஏறகிலலையே

24ஆம் சங்கீதம்

- (7) வாசலகாள மிதநதிருங்கொள குதவுகளை உயர்நு
கொள மகிழையின கோவுட செலவத்தான
- (8) மகிழையின கோவா பெலன வலவுமையுள்ள
ஆண்டவன பொரில வலிய ஆண்டவனதான
- (9) வாசலகாள மிதநதிருங்கொள குதவுகளை உயர்நு
கொள மகிழையின கோவுட செலவை*

இ. மெல்லோவின் சங்கீத மொழிபெயர்ப்புச் சாதாரண திருப்புதல்லவென்பதை நி ணை வு கூரவே வண்டும். அது ஐரோப்பியஇராகத்தில் பாடுமெப்படியாகவே திருப்பப்பட்டன. அத்துடன் சங்கீதங்கள் செய்யுள்களாகவே மூலத்தில் உள்ளனவாகையால், திருப்புதலிலும் ஒரு அளவுக்குச் செய்யுள் நடையை யொட்டி எழுதப்பட்டிருப்பதைக் கவனிக்கவும். இ மெல்லோ தமிழில் நிபுணன் மாத்திரமல்ல, ஒரு கவிஞருமாவர். மருதப்பா என்று அக்காலத்திலிருந்த ஓர் உயர்ந்த உத்தியோகஸ்தனைப்பற்றி, ‘மருதப்பர் குறவஞ்சி’ யென்ற கவிகள் பாடியிருக்கிறார். சூடாமணி நிகண்டின் 12ஆம் தொகுதியாகிய ‘பல்பெயர்க் கூட்டத்தொரு பெயர்’ என்ற கடைசித் தொகுதிக்கு 100 பாடல்களைக் கூட்டினார். பழைய நூல்களுக்கு இப்படிக் காலத்துக்குக்காலம் கவிஞரால் கூட்டப்படுவன பொது அங்கோரம் பெறுவதில்லை என்றபடியால், இவை இப்போ இழந்து விடப்பட்டன.

திரும்பவும் புதிய ஏற்பாட்டு வேலை

1756இல் இலங்கைத் தேசாதிபதியாக விருந்த யோவான் ஷாரூடர் (Jan Schruder) என்றவர் தமிழ்

* இ மெல்லோ முன்னிலைப் பண்மை ஏவலுக்கு அகரத்திற்குப் பதிலாக ஒகாரத்தை உபயோகிப்பது நமக்கு நவீனமாய்த் தோன்றலாம். ஆனால் ஒருகாலம் அது இவ்வாறு செய்யப்பட்டதாகத் தோன்றுகிறது. 18ஆம் நூற்றுண்டில் பப்ரீசியுசம் வீரமா முனிவரும் அப்படியே செய்கின்றனர். இலக்கிய மேற்கோளுக்கு அருணகிரி சாதருடைய ‘கந்தர் அவங்காரம்’ 16ஆம் பாட்டைப் பார்க்க.

‘தாருங்கோள் மனத்தை, விடுங்கோள் வெகுளியைத்

தானென்றும்
இங்கோள், இருந்தபடி இருங்கோள்.....’

மொழிபெயர்ப்பு வேலை நீண்டகாலம் தடைப்பட்டு விட்ட தென்பதை உணர்ந்து, சீமோன் சில்வாவோடும், பாஸை யறிந்த வேறு சிலருடனும் சேர்ந்து புதிய ஏற்பாடு முழு வதையும் சீக்கிரத்தில் முடிக்குமாறு மே மெல்லோவைக் கேட்டுக்கொண்டார். திருப்புதலுக்குக் கிரேக்க மூலமும், ஒல்லாந்து பாஸைத் திருப்புதலும், அடிரியானஸ் மே செய்த திருப்புதலும் ஆதாரமாயிருக்க வேண்டுமெனவும் கிட்டனீயிட்டனர். எப்பொழுதாவது அதைவிட்டு விலகு வதேயானால், அது திருச்சபைக்கு அறிவிக்கப்படவேண்டுமென்றும் விதிக்கப்பட்டது.

மே மெல்லோ தமது வேலையில் இவைகளை மாத்திரமன்றிப் பேறு பல திருப்புதல்களையும், வேத, தத்துவ சாஸ்திர நூல்களையும் ஆராய்ந்தார். மெல்லோ செய்த வேலை F. யான்ஸ் (Frans Jansz), பி. டி. சில்வா (Pieter de Zilva), ஜே. ஜே. பைபிராண்ட்ஸ் (J. J. Fybrands) ஆகிய மூவர் அடங்கிய குழுவின் பரிசோதனைக்கெனக் கொழும்புக்கு அனுப்பப் பட்டது. அவர்கள் மே மெல்லோவின் திருப்புதலைப் பார்த்து வியப்புற்றனர். ஏனெனில், அது மே மேயின் திருப்புதலை விருந்து ‘ஏறக்குறைய ஒவ்வொரு வசனத்திலும் ஒன்றில் சொற்களின் அர்த்தங்களிலும், ஒன்றில் வசனக்கட்டிலும் ஒரு இடத்தில் அதனமாகவும் மறுவிடத்திலே குறை வாகவும் காணப்பட்டது’, எனத் தாம் கண்டதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றனர்.

அதற்குக் காரணத்தைக் கேட்டபொழுது மே மெல்லோ கூறியது: ‘மே மேயின் தொண்டை எவரும் அதிகம் மெச்ச வேண்டும்; அவர் அக்காலத்தில் இவ்வேலையில் ஈடுபட்டு, அவருக்கு அன்னிய பாஸையாகிய தமிழில் முதல் முதலாக இதைச் செய்துமுடிக்க முயன்றது மிகவும் வியப்புக் குரியது. ஆனால் நான் கிரேக்க மூலத்தின் அர்த்தம் பாழா காமலும், நன்னால் பிரமாணங்கள் மீறப்படாமலுமிருக்க அவரை விட்டு விலகவேண்டியதாயிற்று’. அதைக் கேட்ட குழுவினர் மே மெல்லோவின் திருப்புதலுக்குப் பூரண அங்கீ காரத்தைக் கொடுத்தனர்.

ஒ மெல்லோ முடித்த புதிய ஏற்பாடு 1759 டி.சம்பரில், ஒல்லாந்தமின் கிழக்கிந்திய கம்பனி அரசாங்கத்தின்பேரில் இருவரால் கைச் சாத்திடப்பட்டு வெளிவந்தது. இதுவும் முந்தய பிரதிகளைப்போன்று இனுமாகக் கொடுக்கப்பட்ட டிருக்கவேண்டுமென நினைக்க இடமுண்டு. இதன் பருமன் 248×222 மில்லி மீற்றர். இதன் முகப்பை இவ்வதிகாரத் தின் தொடக்கத்தில் கொடுத்திருக்கிறோம். நீங்கள் வாசுக்கும் இப்புத்தகத்தின் அளவுக்கு அது சிறிதாக்கப்பட்டிருக்கிறது. முகப்பின் பின்பக்கத்தில் வெளி. 1:3 பின்வருமாறு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது:—

வாசிக்கிறவனுமிநத தீறக தரிசனத்தின வசனங்களை
கெடகிறவாகனுமிதிலே யெழுதப்படத்துகளைக் கைக
கொண்டிருக்கிறவாகனும் பாக்கியவானகளதான அதை
நென்று காலஞ் சம்பமாயிருக்கிறது

இப்புதிய ஏற்பாட்டிற்கு 13¹/₂ பக்கத்தில் ஒல்லாந்தர் பாவையிலும் 17 பக்கத்திலும் தமிழிலும் முகவுரைகளுண்டு. தேசாதிபதிக்கும் அவருடைய குடும்பத்தாருக்கும் இதிலே ஒரு செபமும் உண்டு. புதிய ஏற்பாட்டைத் தாங்கள் ஏன் மொழிபெயர்த்துக் கொடுக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றி பின்வருமாறு விளக்குகின்றனர்:—

ஆகிலும இநத பெத்தகம இநதப படஞ்சத்திலே
பிரவேசிக்கிற பிறகாமாக உனது பாவையிலே
நொாகப பாவிக்கபபடுகிறதற்கு இயன்றதாயிருக்கும
படிக்கு அநெகங காணங்களுக்காகப பாாடடி கொடுக
கபபட வெண்டியதாயிருக்குது அதென்னரும் நீங்கள்
அதிசமங்களின கடடு கதைகளையும் திருச்சபைக
கடடளைகளை நூறு சௌ லலைபபடு கிறது களையும்
விடடு* இநத திவவிய வெளிப்படுத்தலினுடைய சுபாவ
மான இலக்கு இநத போதகத்திலை தானென புதது
சொல்லப்படுகிறோகள் என்றதையும் நீங்கள் அது அறி
விக்கபபடுகிறதைக கெடடு கொள்ளுகிறதினாலே ஒரு
புதிய படிப்பினையெயாதது கொள்ளுகிறதலை ஆனால்
நிததிய சுவிசேஷித்தனத யுங்களுடைய ஈடெற்றத
திறகு விசுவாசித்துக் கொள்ளுகிறோகள் என்றதையும்

* ரோமான் சபையைச் சுட்டுகிறது.

உங்களுக்குச் சொல்லவேண்டியதுமல்லாமல் இவைகிடத்
 திலே நாங்கள் உங்கள் விசாரிபடிக்கு மட்டு கடடி
 கொடுக்கிறதாலது இந்த சுக்கிரதமான பொருத்தம்
 இப்பொபத்தொன்னபதுவருஷங்களுக்கு முன்னதானென
 எங்கள் உத்தம பிறபுத்துவமானவாகஞ்செடிய
 தயவுள்ள பாரமரிப்பினாலே யனானுடைய திருச்
 சபைக்கு அச்சுப்பதிப்பிக்கப்பட்டுக் கையளிக்கப்
 படவுந்துடங்கின தென்பதுதான்

குறித்த புதிய ஏற்பாட்டிலுள்ள சில பாகங்களைச் சீரே
 காண்க:—

1 கோரி. 13

- (1) நான் மனுஷருடையவுந் தெவ தூதாகஞ்செடிய
 வும் பாணஷ்களைப் பெசினாலும் எனக்கு நெசமில
 லாதெ பொன்ற ஒசைபபடுகிற வெணகலத்தைப்
 பொலெயாகிலுஞ் சத்தபடுகிற மணியைப் பொலெ
 யாகிலு மாவென
- (2) நான் தீறக தெரிசனத்தைக் கொண்டிருந்து சகல
 பாமாகிசியங்களையுஞ் சுலை அறிவையுமறிந்தாலும்
 பறுவதங்களையப் பாறபடுத்துகிற தறகான சகல
 விசவாசத்தையுங் கொண்டிருந்தாலும் எனக்கு
 நெசமில்லாதெ பொன்ற ஒன்றுமில்லாத வஞ்சிருப
 பென் •
- (5) அது அடாத்தை செய்குதிலை அது தனானுடையது
 களைத் தெட்குதிலை அது வெகுஞ்சுதிலை அது
 பொல்லாப்பை நினைக்குதிலை.
- (6) அது அப ஞாயத்தின் பெரிலை சந்தோஷபட்டுகு
 திலை ஆனாற சத்தியத்தின் பெரிலை சந்தோஷப
 பட்குது
- (7) அது சகலத்தையும் மூடுகுது சகலத்தையும் நம்ப
 குது சகலத்தையும் சகிததுக்கொள்ளுது

(13) இப்பொதும் விசுவாசமும் வாவு பாரதத்திருக்கு
தலும்* நெசமுமாகிய இந்த மூன்றாம் நிலைத்திற்குது
ஆனால்துகளி மீசாமானது நெசந்தானே

2 கோரி. 1:18-20

(18) ஆன வெங்கஞ்சைய வாரததை உங்களிடத்திலே
ஆமென்றும் அல்லவென்று மிருககளில்லை யெனகிற
தற்கு சுறு வெஸ்டான் நமபிகசையுடையவரா
யிருக்கிறா

(19) அதென்னால் என்னவெல்லாங்கு சிலவானுசாலெல்லாங்கு
திமொததெத்துசாலெல்லாங்கு உங்கஞ்சாளை பிறசங்கம
பண்ணபட சறுவெஸ்பானுடைய குமாஞ்சிய யெசு
கிறிஸ்துஸ் ஆமென்றும் அல்லவென்றுமிராமல
அவரிலே அமென்றிருந்தா

(20) அதென்னிற சறுவெஸ்பானுடைய அத்தினை
வாரததை பாடுகஞ்சும் அவரிலே ஆமென்றும்
எங்களைக்கொண்டு சறுவெஸ்பானுக்கும் மகிழ்ச்
ஷன்டாக அதுகளவரிலே ஆமென்று மிருககிறது.

எபிரேயர் 11:1-3

விசுவாசமொவன்றால் வாபாரததுக்கொள்ளப்படு
கிற காரியங்களிலின்து நிலையமாயக காணப்படா
காரியங்களினுப்பறியாயிருக்குது

உ—அதென்னால் இத்தாலே பழையோகள்
சாட்சியை யடைந்தாகள்

ஏ—உருகள்** சறுவெஸ்பானுடைய் சொல்லினாலே
யாயித்தப படுத்தப்பட்டுதென்று விசுவாசத்தினாலே
யறிகிறோம் அப்படியே காணப்படுகிறது கள்
தொற்றுத்துகளினாலே யுண்டாச்சது

* நாம் 'நமபிக்கை' என்று மொழிபெயர்க்கும் சொல் இங்கே 'வரவு
பார்த்திருக்குதல்' எனத் திருப்பப்படுகிறது. மூலக் கருத்து 'வருங்
காலத்தில் ஏற்படுவதை எதிர்கொக்குவது.' ஆகவே இத்திருப்புதல்
சாரி.

** 'யுகங்கள்' என நாம் எழுதுவோம். 'உலகங்கள் என்று நம்
முடைய' திருப்புதல்களிலே திருப்பப்படும் சொல் (ஜயோனஸ்)
வழமையாய் 'யுகங்கள்' என்பதையே குறிக்கும்.

புதிய ஏற்பாட்டின்பின்

ஒல்லாந்தருடைய புதிய ஏற்பாடு வெளிவந்த காலத்தில், இலங்கையில் அவர்களால் நடத்தப்பட்ட கிறிஸ்தவ இயக்கம் அதிகம் குன்றத் தொடங்கிவிட்டதால், தென் இந்தியாவில் பேர்பெற்று விளங்கிய மிஷனரியாகிய கிறிஸ்தியன் பிரேட்றிக் கவார்ச் (C. F. Schwartz) ஐயரைத் தமக்கு உதவிசெய்யும் படி 1760இல் அரசினர் அழைத்தனர். இவர் தமிழ் நன்கு அறிந்தவர். தமிழில் ஒரு பெரிய நூலையும் எழுதியிருக்கிறார். இவர் இலங்கையில் மூன்று மாதங்கள் வரை தங்கி வருகிறார். இவர் தமது பிரசங்கங்களிலே சீகன்பால்க், சூல்சூயர்மாரினைல் செய்யப்பட்ட திருப்புதலையோ அல்லது இலங்கை அரசினரால் செய்யப்பட்ட திருப்புதலையோ உபயோகித்தார் என்று நாம் அறிவதற்கில்லை.

ஒ மெல்லோவின் வேலை ஒல்லாந்த அதிகாரிகளினுல் பெரிதும் மெச்சப்பட்டது. கல்வியுலகத்திலும் அவர் மதிக்கப்பட்டார். அவர் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்த காலத்தில் அங்குள்ள கல்விமாண்களை நாடி நடந்தாரென்றும், அவர்கள் எல்லாரும் அவரை அதிகமாகப் பாராட்டினார்கள் என்றஞ்சு சொல்லப்படுகிறது. 1778இல் தரங்கம்பாடி மிஷனரியாகிய கிளையின் (Klien) ஐயர் யாழ்ப்பாணத்தில், ஒ மெல்லோ பாஷா சாத்திரம்பற்றி உபந்தியாசம் செய்யக் கேட்டபோது, இன்னும் அங்கே தங்கி அவரிடம் கற்கவிரும்பினார் என்றும் கூறப்படுகிறது. பப்ரீசியுஸ் ஐயர் தமது திருப்புதலை வெளியிட்டபோது, ஒ மெல்லோ அதைப் பற்றிக் கண்டனம் கூறி, 1779, 1780இல் ஆதியாகமம், யாத்திராகமம் ஆகியவற்றைத் தாமே திருப்பி அரசினர்க்குச் சமர்ப்பித்தார். அவர் 1790இல் ஆகஸ்ட் 10 மரித்தார்.

18ஆம் நூற்றுண்டின் இறுதியில் புரோட்டஸ்தாந்து கிறிஸ்தவ மார்க்கம் இலங்கையில் அதிகம் குன்றிவிட்டது. ரோமான் சபையினர் பகிரங்கமாகத் தங்கள் மார்க்கத்தை தாங்கள் அனுசரிப்பதை அதிகாரிகள் தடுக்கப்படாதென மனுப்பண்ணிக்கொண்டிருந்தனர். இந்துக்கள் முன்னர் பயத்துடன் மாய்மாலம்பண்ணி, கிறிஸ்து மார்க்கம் தங்கள்

புறம்பான மார்க்கம் மாத்திரமன்று உள்ளான மார்க்கம் மென்று காட்ட முயன்றனர். காலம் செல்ல அவர்கள் ஒரு பயமுமின்றி, கிறிஸ்து மார்க்கம் தமது வெளியான மார்க்கம் மாத்திரமேயென உணர்ந்துனர். இதைத் தடுக்க அதிகாரிகளிடம் வலிமை இருக்க வில்லை. ஆகவே, அவர்களுடைய புதிய ஏற்பாடு எவ்வளவு உபயோகிக்கப் பட்டதென நாமறியோம். 19ஆம் நூற்றுண்டின் ஆரம்பத் திலே இலங்கைச்சூவந்த மிஷனரிமார் ஒல்லாந்தருடைய மார்க்கத்தோடு தம்மைச் சம்பந்தப்படுத்திக்கொள்ள விரும்பாததால், அவர்கள் அப்புதிய ஏற்பாட்டை உபயோகித்த தாகத் தெரியவில்லை ஆகவே ஒல்லாந்தரின் புதிய ஏற்பாடு அவர்களுடன் மறைந்துவிட்டது. அதன் பிரதிகளை இப்போது கண்டுபிடிப்பதே மிகக் கஷ்டம்.

ஒல்லாந்தருடைய புதிய ஏற்பாடு எப்போதாவது இந்தியாவில் அதிகம் உலாவியிருக்குமோ வென்பது ஐபத்துக்குரியது. 18ஆம் நூற்றுண்டின் இறுதியில் உழைத்துவந்த பப்ரீசியஸ் இப்மொழிபெயர்ப்பின் உதவியை நாடவேண்டிய பவரல்லர். பின் நடந்த மொழிபெயர்ப்பு வேலையில் இத்திருப்புதல் எவ்வகைச் செல்வாக்கும் செலுத்தியதாகத் தோன்றவில்லை. ஒல்லாந்தருடைய புதிய ஏற்பாட்டையும் அவர்களுடைய ஏனைய வெளியீடுகளின் பிரதிகளையும் இப்போது சில நூற்றனசாலை நூல் நிலையங்களிலும், பிரித்தானிய சர்வதேச வேதாகம சங்கக் காரியாலயத்திலுமே காணலாம்.

[பப்ரீசியுசின் புதியேற்பாட்டு முகவரை (1952லூ பதிப்பு)]

கர்த்தராகிய பராபரன் மகா இரக்கமாய்ச் சர்வமனுஷ் சாதிக்கும் பரமண்டலத்திலிருந்து அனுப்பின தம்முடைய குமாரனுகைய இயைசுக்கிறிஸ்து என்கிற உலக இரட்சக ருடைய சுவிசேஷத்தை விளங்கப்பண்ணும் இந்தப் புஸ்தகத்தை வாசிக்கிற யாவருக்கும் பாக்ஷியம் கிடைக்கும்படி யாக அவர்கள் இதன்மேல் புத்தியுள்ள சிந்தனையைவெத்து, தங்களுக்கு இதனாலே இருட்டில் உதிக்கிற வெளிச்சத்துக்கு இடைநதுபோகாமல, அதற்கு இடங்கொடுக்கக் கடவார்கள். ஏனென்றால், நாம் நரகத்திற்குப் போகாமல், கரையேறும்படி பராபரன் நம்மிடத்தில் கிருபைவைத்து நமக்குள் செய்த மகா அதிசயமான உபகாரம் இதிலே விவரிக்கப்படுகிறது. என்னவென்றால், தம்மோடே ஏக தெய்வமாகிய தம்முடைய ஒன்றை குமாரனை அவர் நமக்கு இரட்சகராகத் தந்தருளினார் என்பது தானே. தன் ஆத்துமத்தைச் சிநேகிக்கிறவனெல்லாம் இந்தச் சுவிசேஷத்திற்குச் சென்கொடுப்பானாக.

எனெனில், நம்முடைய ஆதித்தாய் தகப்பன்மார் பிசாசின் பொய்ப் போதகத்துக்கு இடங்கொடுத்து, பாவஞ்செய்து தங்களுக்கு இருந்த நல்ல குணத்தைப் போக்கடித்து, தெய்வ நீதக்கு மகா நேரஸ்தரான்தனால், அவர்கள் பின்னோக ளாகிய நாம் அனைவரும் தெய்வ கோபத்துக்கும், பிசாசின் வல்லமைக்கும். நித்திய ஆக்கினைக்கும் உள்ளான பாவிகளம்ப் பிறந்தோம். மண்ணுசை, பெருமை, கபடு, குரோதம், மோகவிகாரம் முதலான தூர்க்குணங்கள் மனதைப் பிடித்திருக்குகிறதுமல்லாமல், அவரவருடைய நடக்கை எண்ணி முடியாத பாவங்களால் கறைப்பட்டிருக்கிறது. ஆனதுகொண்டு லோகமானது பொய் வேதங்கள் விக்கிரகாதனைகள், துரோகங்கள், கொலைபாதகங்கள், களவுகள், விபசாரங்கள், சண்டைகள், வஞ்சலைகள் முதலான அக்கிரமங்களால் நிறைந்திருக்கிறது. ஒருவனும் தன் பாவங்களுக்காகத் தான் தானே பராபரனுக்கு யாதொரு உத்தரவாதம்பண்ணவும், தன்னைத்தான் திரும்பநல்லவனுக்கவும் கூடாது.]

பப்ரீசியுசின் திருப்புதல்

மதிக்கப்படுவதற்குக் காரணங்கள்

இவ்வதிகாரத்தில் நாம் கவனிக்கப்போகும் திருப்புதலின் ஆசிரியரான பப்ரீசியுஸ் (Johann Philipp Fabricius) ஐந்து திட்டமான காரணங்களைக்கொண்டு மதிப்புக்குரியவராவர்.

(1) தமிழ்ப் பாஷை அதிக புராதன பாஷையாயிருந்த போதிலும், இவருடைய வேதத் திருப்புதலே அப்பாஷையில் வசன நடையில் எழுதப்பட்டு வெளிவந்த முதலாம் பெரிய நூல். இரண்டாம் அதிகாரத்திற் சொல்லப்பட்டது போல், கிறிஸ்தவ மிஷனரிமார் வருவதற்கு முன்னரே, ஒரளவுக்கு வசன நடை தோன்றிவிட்டபோதிலும், அவர்கள் வந்த பின்னரே அது வளரத் தொடக்கிறது. 16ஆம் நூற்றுண்டு தொட்டு வசனநடையில் தமிழ் நூல்கள் வெளிவந்தபோதிலும், பப்ரீசியுஸ் ஐயருடைய திருப்புதலே முதலாம் பெரிய தமிழ் நூலென்று சொல்லலாம். வசனநடை வளராத நாட்டில் சாஸ்திரங்கள் வளர மாட்டா. ஆகவே, இவருடைய திருப்புதல் தமிழ்ப் பாஷைக்குப் பெரும் சேவை செய்தது என்று சொல்ல வேண்டும்.

(2) கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் பெரும்பாலும், மார்க்க சம்பந்தமாக எப்போதும், உபயோகிக்கும் ‘கிறிஸ்தவ தமிழ்’ எனப்படுவதை உற்பத்தியாக்கினவர் இவரே. இவ்வகைப் பாஷை நவீனமானதன்றும்,

சாதாரணமாய் இந்துக்கள் உபயோகிக்கும் பானையல்ல வென்றும், எனியோர் சொல்லுவார். எப்படியிருந்தபோதி இலும், அதை உற்பத்தி செய்தவர் பற்றிசியுள்ளூடாரே.

(3) இவருடைய திருப்புதலின்னின் வேறுபல திருப்புதல்கள் செய்யப்பட்டபோதிலும், அவைகளெல்லாவற்றுக்கும் ஆதாரம் இவரது திருப்புதலே. எத்திருப்புதலும் இவரது பானை நடையிலிருந்து அதிகம் வேறுபட்டால், அதை வேதப் புரட்டென்று எண்ணும் தமிழ்க் கிறிஸ்தவர்கள் பலர் உள்ளர். அப்படி அவர்கள் எண்ணுவது சரியென்பதல்ல. அவருடைய திருப்புதல் எவ்வளவு செல்வாக்கைச் செலுத்தியிருக்கிற தென்பதைக் காட்டுகிறது.

(4) இவருடைய திருப்புதலின்னின் வேறுபல திருப்புதல்கள் வெளிவந்தபோதிலும், ஒரு பெரிய குழுவினர், அதாவது தமிழ்ச் சுவிசேஷ லுத்தரன் சபையார், இவருடைய திருப்புதலையே இற்றை வரைக்கும் பேணிக்கைவிடாது உபயோகித்து வந்திருக்கின்றனர். சமீபத்திலே வேதாகம சங்கத்தார் வெளியிட்ட திருப்புதலை இப்போது கவனிக்கத் தொடங்கியபோதிலும், 200 வருடங்களாக அவர்கள் பற்றிசியுள்ள திருப்புதலைவிட்டு அங்கின் குதிருப்பவில்லை.

(5) இவர் மோழிபெயர்த்த அல்லது ஆக்கிய ஞானப்பாட்டுக்கள் பல இன்னும் தென்னாட்டுத் தமிழ்க் கிறிஸ்தவசபைகளில் உபயோகிக்கப்படுகின்றன.

வாழ்க்கை வரலாறு

பற்றிசியுள்ள 1710இல் ஜெர்மனியிலே பிறந்து, யூரூ (Jura), ஹல்லே (Halle) என்னும் சர்வகலாசாலைகளில் பயின்று, 1740இல் ஆகஸ்ட் மீர் 28 கடலூரை அடைந்தார். அடுத்த மார்ச்சுமீர் யோவா. 1:29இல் தமது முதலாம் தமிழ்ப் பிரசங்கத்தைச் செய்தார். 1742இல் நவம்பர்மீர் தரங்கம்

பாடிப் பாதிரிமார் சென்னையில் நடத்துவாந்த ஊழியத் துக்குப் பொறுப்பாகச் சென்று, தமது மரணபாரியங்தம் அங்கேயே தொண்டாற்றிவாந்தனர். அத்காலத்தில் தென் னட்டில் ஊழியம் புரிய முயன்ற ‘கிறிஸ்துமார்க்க கல்லி அபிவிருத்திச் சங்கம்’ (Society for the Promotion of Christian Knowledge) என்னும் ஆங்கிலேய சங்கத் தார், ஆங்கில மிஷனரிமாரைத் தமது வேலைக்குக் கண்டு பிடிக்க இயலாதிருந்தமையால், இவரைத் தமது ஊழிய ஞகப் பாராட்டினர்.

தரங்கம்பாடி மிஷனீச் சேர்ந்தவரும், இவரைப் போல மேற்குறித்த ஆங்கிலேய சங்கத்தின்கீழ்க் கடமையாற்றி வந்த இன்னும் ஒருவர் ஜெர்மானிய குருவாகிய கிறிஸ்திபன் பிறேடேரிக் சவார்ச் (Christian Frederick Schwartz) என்பவர். இவர்கள் இருவரும் சமகாலத்தவர். சவார்ட்ஸ் ஐயர் மிகவும் புகழ்பெற்றவர்; பொதுமக்கள் விஷயங்களில் அதிகமாய்ப் பங்கெடுத்தவர்; இராச்சியங்களினிடையே சமாதானத்தை நிலைநாட்டும் முயற்சியில் ஈடுபட்டவர். ஆகையினால் ‘இராச குரு’ என்றழைக்கப்பட்டனர்.

பப்ரீசியுஸ் ஐயரோவென்றால் அமைதியான வாழ்க்கையை விரும்பியவர்; பொது விஷயங்களில் ஈடுபட்டவரல்லர்; மிகவும் சிக்கனமான முறையில் வாழ்க்கையை நடத்தி வந்தவர். தாமே தமது உடையைத் தோய்த்து உடுத்தினவரென நம்ப இடமுண்டு. ஆகவே, இவர் ‘சன்னியாசி ஐயர்’ என்றழைக்கப்பட்டார். சவார்ட்ஸ் ஐயுரைப்போலவே இவரும் விவாகம் செய்துகொள்ளவில்லை. ஆனால் இவர் அரசியல் விஷயங்களையும், சம்பவங்களையும் தவிர்த்து சேவிக்க விருப்பியபோதிலும் அவைகள் இவரைத் தவிர்க்கவில்லை.

18ஆம் நாற்றுண்டின் பிந்திய பாகத்தில் ஆங்கிலேயருக்கும், பிரான்சியருக்குமிடையில் உலகமெங்கும் போட்டியிருந்தது. இந்தியாவிலே மைசூர் இராச்சிய அதிகாரிகளான ஹைதர் அலியும் (Hyder Ali) பின் தீப்பு சல்தானும் (Tippu Sultan) பிரான்சியருக்கு உதவி செய்தனர். ஆகவே, தென் இந்தியாவில் பிரான்சிய படைகள், அல்லது மைசூர் படைகள் பல தடவைகளில்

பட்டணங்களையும், கிராமங்களையும் பிடித்து, எரித்து, அழித்துவந்தன. 1746இல் பிரான் சியர் சென்னை நகரைப் பிடித்ததால், பபரிசியுஸ் ஜூயர் பழைவர்க்காட்டுக்குத் தப்பிடியாடவேண்டியிருந்தது. இவர் திரும்பி வருவதற்குள் ரோமான் குருமார் இவருடைய கட்டிடங்களைப் பிடித்து, இவருடைய சபையாரையும், பள்ளிப் பிள்ளைகளையும் கலைத்துவிட்டனர். இப்படியாக, 1751, 1767, 1780ஆம் ஆண்டுகளிலும் தமது இருப்பிடத்தைவிட்டு இவர் ஒடிஅடைக்கலம் புகவேண்டியதாயிற்று இத்துடன் முத்தங்களினால் வந்த பஞ்சங்களும் இவரையும், இவருடைய சபையாரையும் அதிகமாகப் பாதித்தன.

சென்னைப் பட்டினத்தில் இவருக்குப் போதிய சபை வேலையும், சுவிசேஷ வேலையுமிருந்தன இவர் சென்னைக்குப் போனபோது இவருடைய சபை இடாப்பில் 690 பெயர்களிருந்தன; எனினும், 300 பேரைத்தான் இவர் கண்டு பிடிக்கக் கூடியதாயிருந்தது. 30 வருடங்களுக்குப் பிறகு இவரது சபையில் 2,200 பேர் இருந்தனர் தமது ஆராதனை களில் பல்வேறு நாட்டினர் இருந்தபடியால், ஜெர்மன், ஒல்லாந்த, போர்த்துக்கேயப் பாஷைகளிலும், ஆங்கிலம், தமிழ் ஆகிய பாஷைகளிலும் பிரசங்கம் செய்தார். இதனாலே வெளியே போய்ப், பல நாட்களைக் கழித்துச் சுவிசேஷ வேலைசெய்து பல ஆட்களையுங் கண்டார். பலர் இவரைக் காணவும் வந்தனர். இதுமாத்திரமன்றி, சென்னையில் இவர் இருந்தபடியால், தரங்கம்பாடி மிஷனரிமார் இவரையே தங்கள் மிஷன் பொக்கிஷதாரியாக்கி யிருந்தனர்.

இவற்றுடன் இவர் சில நூல்களையும் ஆக்கிவந்தனர். இப்படி இவர் ஆக்கிய நூல்களிலொன்று இன்னும் உபயோகத்திலிருக்கிறது. இது ஓர் ஆங்கிலதமிழகாதி. இதில் அவர் புகுத்தியவை 9,00॥ சொற்கள். ஆனால் இவருக்குப் பின் ரோட்டர் (Rottler) ஜூயர் அதைப் பெற்றாக்கி, 37,000 சொற்களுடன் வெளியிட்டார். 1862இல் டாக்டர் உலின் சிலோ (Miron Winslow) அதை இன்னும் பெற்றாக்கி, 67,000 சொற்களுடன் வெளியிட்டார்.

புதிய ஏற்பாடு

இந்த வேலைகள், கஷ்டங்கள் யாவற்றின் மத்தியிலேயே பப்ரீசியுஸ் ஐயருடைய வேதத் திருப்புதல் வேலை நடந்தேறியது. அவர் வரச் சிலவருடங்களுக்கு முன்னர்தான் சூல்ச் ஐயரின் பழைய ஏற்பாடு வெளிவந்திருந்தது. அதைத் தரங்கம்பாடி ஐயர்மார் அடிக்கடி திருத்தமுயன்று கொண்டிருந்ததைப் பப்ரீசியுஸ் ஐயர் கண்டார். அவர் தமிழ்ப்பாலை அறிவில் தேறத்தேற, அந்த மொழி பெயர்ப்பு கிறிஸ்த சபைக்கு எப்பொழுதும் வேதாகமமாக இருப்பது சரியல்லவென்று உணர்ந்திருக்கவேண்டும்.

- சீகன்பால்க் இந்தியாவுக்கு வந்தபோது இருந்த நிலை வேறு, பப்ரீசியுஸ் வந்தபோது இருந்த நிலை வேறு. ஆகவே, அவர்கள் இருவரும் திருப்புதல் செய்யும்போது அவர்களுக்கிருந்த நோக்கங்களும் வேறு. சீகன்பால்க் வந்தபோது இந்தியாவில் சீர்திருந்திய அல்லது புரோட்டஸ்தாந்து கிறிஸ்தவர்கள் இல்லை. எனவே, கிறிஸ்து மார்க்கம் பரவுவதற்குச் சுதேசிகளுடைய பாதையில் வேதம் தேவையென்றவர் உணர்ந்து, எப்படியாவது ஒரு திருப்புதலைச் செய்து முடித்துவிடவேண்டு மென்ற வாஞ்சையுடையவராயிருந்தார். ஆகவே, வந்து இருவருடங்களுக்குள் புதிய ஏற்பாட்டுத் திருப்புதலைத் தொடங்கி, இரண்டரை வருடங்களில் அதை முடித்தார். இதில் நாலுமாதம் அவர் சிறையில் செலவிட நேர்ந்ததால், 2 வருடங்களுக்குள் வேலை நடந்தேறியதெனச் சொல்லலாம்.

- பப்ரீசியுஸ் சென்னைக்குப் போனகாலத்திலேயோ கிறிஸ்து மார்க்கம் பரம்பி வேர்கொள்ளத் தொடங்கிவிட்டது. சென்னையில் ஆங்கிலேயர் அரசாண்டனர். அவர்கள் ஆதரவில் கிறிஸ்த சபை மென்மேலும் வளர்ந்துகொண்டு வந்தது. சீகன்பால்க் ஐயருக்கிருந்த அவசியத்துக்கு இப்போது இடமிருக்கவில்லை. நல்லதோ, அல்லதோ, கிறிஸ்தவர்கள் உபயோகிக்கக்கூடிய ஒரு வேதம் இப்போதிருந்தது. ஆகவே அவசரமாய்ச் செய்யப்பட்ட ஒரு வேதத்திருப்புதல் அல்ல, ஐரோப்பிய பாதைகளிலுள்ள பேர் பெற்ற திருப்புதல்கள் போன்று கவனமாகச் செய்யப்பட்ட திருப்புதலை

தேவையென்று பப்ரிசியுஸ் உணர்ந்தார். நாம் பார்க்கு மிடத்து, சீகன்பால்க் ஜியருடைய திருப்புதல் சுவிசேஷ நோக்கத்துடனும், பப்ரிசியுஸ் ஜியருடைய திருப்புதல் கடையின் திருமறையாகவும் செய்யப்பட்டதைக் காணலாம்.

பாதை நடையில், சீகன்பால்க் தரங்கம்பாடியிலேயே இருந்தபடியால், பப்ரிசியுஸ் ஜியரைப்போல் கற்றுரோடும், பெரியவர்களோடும் அதிகமாய்த் தொடர்பு கொண்டவரல்லர். பப்ரிசியுஸ் அப்படியானவர்களுடன் எப்பொழுதும் தொடர்பு கொண்டவர். எனவே, வேதபுத்தகம் எதுவும் மதிக்கப்படவேண்டுமேயாயின், அது சிறந்த பாதை நடையில் இருக்கவேண்டுமென்பதை உணர்ந்தார். பப்ரிசியுஸ் வேதத் திருப்புதலைத் தொடங்குமுன் சீகன்பால்க் ஜியரைப் பார்க்கிறும் கூடுதலான காலம் இங்கு இருந்து தமிழ்ப்பாதையில் தேறியபடியால், முந்திய திருப்புதலின் குறைகளை நன்குணர்ந்து, அத்திருப்புதல் ஒருகாலும் மதிப்பைப் பெறுதெனத் தீர்த்துக்கொண்டனர்.

பப்ரிசியுஸ் இந்தியாவில் வந்து சேர்ந்தது 1740இல் எனக்கண்டோம். 1752இல் தான் அவர் புதிய ஏற்பாட்டைத் திருப்பத் தொடங்கினார். இவர் பாதைகளை இலகுவில் கற்கும் வரம் கொண்டவர், தமிழ்ச் செய்யுள் இலக்கியங்களையும் அறிந்தவர்; அத்துடன் சாதாரண கிராமீகப் பாதையும் தெரிந்தவர். ஆகையால் இவர் கொச்சை நடை, கருகல் நடை ஆகிய இரண்டையும் தவிர்க்கக் கூடிய திறமை வாய்ந்தவர்.

இருபது வருடங்களாய்ப் புதிய ஏற்பாட்டு வேலையில் ஈடுபட்டிருந்தார். பாவியாகிய ஒரு யாசகன்போல, முழுங்காற்படியிலிருந்து திருப்புதல் வேலையைச் செய்தாரெனச் சொல்லப்படுகிறது. நூறுவருடங்களுக்குப் பின் கீப்சிக்மிஷன் இவருடைய திருப்புதலில் ஏதாவது சிறிய மாற்றங்கள், திருத்தங்கள் தேவையாகுமோவெனப் பார்க்கும்படி மூவரை நியமித்தனர். அவர்களில் முதன்மையானவராகிய சுவார்ச் என்பவர், ‘மூலத்தையும் அவருடைய திருப்புதலையும் நான் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தபொழுது

ஆச்சரியத்தில் மூழ்கினேன். ஒரு சிறிய இடைச் சொல்லிக் கூடக் கவலையினமாயோ, அன்றிப் பொருட்படுத்தாமலோ அவர் விட்டு விடவில்லை', எனச் சொன்னார். பப்ரிசியுஸ் தமது வேலையை எப்படிச் செய்தார் என்பதை லேமன் பண்டிதர் (A. Lehmann) இவ்வாறு விவரிக்கிறார்: பல அதிகாரங்களை மொழிபெயர்த்தபின் அவைகளைத் தருப்பிப் பார்த்து, தமது வீட்டின் மூன்றின்ற ஒரு மரத்தின் கீழே பல பிராமணர், சூத்திரர், பறையர் முதலானைரைக் கூட்டிச் சேர்த்து, தமது உபதேசியாரைக் கொண்டு அதை அவர்களுக்கு வாசித்துக் காட்டுவார். அவர்களுக்கு விளங்காதது ஏதாவதுண்டோ, அல்லது அவர்கள் கூறக் கூடிய திருத்தம் ஏதாவது உண்டோவென வினவவார். அவர்கள் சொல்வதில் நியாயமிருப்பின் உபதேசியார் அவைகளைக் குறித்து வைப்பார். அடுத்த நாள் ஐயர் தமது பண்டிதரோடு அவைகளைச் சீர்தூக்கிப் பார்த்து, வேண்டிய திருத்தங்களைச் செய்வார். இதற்குப்பின் தாம் செய்ததைத் தரங்கம்பாடிக்கு அனுப்புவார். அங்கே சீகிலின் (Zeglin) ஐயரும், தானியேல் என்னும் அரசியல் துவிபாஷகனும் அதைத் திருப்பிப் பார்ப்பார்கள்.

புதிய ஏற்பாட்டுத் திருப்புதல் சென்னை கிறிஸ்து மார்க்க கல்வி அபிவிருத்திச் சங்க (S. P. C. K) அச்சகத்தில் 1772இல் பதிப்பிக்கப்பட்டது. வசனங்கள் மேலே தலையங்கள் உள்ளபத்திகளாக வசூக்கப்பட்டும் கீழே ஒத்த வாக்கிய குறிப்புகள் உள்ளனவாயுமிருந்தன. புத்தகத்தின் தனி ஏடுகள் சிறியனவாயும் எழுத்துக்கள் பெரியனவாயு மிருந்தபடியால். புத்தகம் நாலு பிரிவுகளாய் அச்சிடப்பட வேண்டியதாயிருந்தது. தற்காலம் நம்து புதிய ஏற்பாட்டின் பிரதிகள் 315-355 பக்கங்கள் உள்ளனவாய் அச்சிடப் பட்டும். பப்ரிசியுஸ் ஐயருடைய புதிய ஏற்பாடு 808 பக்கங்கள் உடையது. பின்னால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் புகைப்படத்திலிருந்து அது என் இவ்வளவு பெரிதாயிற்று எனக் காண்பது எளிது. அதன் முகவரை அச்சடிக்கப் பட்டபொழுது எப்படியிருந்த தென்பதை இவ்வதிகாரத்தின் ஆரம்பத்திற்காட்டினேம். இங்கு மத்தேயு சுவிசேஷம் 6ஆம்

அதிகாரம் 8ஆம் வசனம் வரை காட்டுக்கிடீரும். சீகண்பால்க் ஜியருடைய பிரதியில், தற்காலத்தில் செய்யப்படுவதுபோல, பக்கங்கள் இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டன. பப்ரீசியுஸ் ஜியருடைய பிரதியில் அப்படிச் செய்யப்படவில்லை. அத்துடன் இருவருடைய பிரதிகளிலும் எழுத்துக்கள் பருமனுணவை அக்காலத்தில் வேதப்பிரதிகள் பங்கு பங்காய் அச்சிடப்படவேண்டியிருந்ததன் காரணம் இதுவே இங்கே கொடுக்கப்படும் மத்தேயு 6ஆம் அதிகாரத் தின் பாகத்தின் கருத்தை, தற்காலம் நாம் உபயோகிக்கும் வேதத்திருப்புதலிலிருந்து விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

வேறு உதாரணங்கள்

தற்காலம் தமிழ்ச் சுவிசேஷ அத்தரன் சபையாரால் வழங்கப்படும் பப்ரீசியுஸ் ஜியருடைய திருப்புதல் பதிப்பி லிருந்து வேறு சில உதாரணங்களை இங்குக் கொடுக்கிறோம். இவைகளின் இலக்கணம் சிறிது திருத்தப்பட்டும் நடை ஓரளவுக்குத் தற்காலத்திற்குரியதாக்கப்பட்டு மிருந்த போதும், பப்ரீசியுஸ் ஜியருடைய வாசகத்தை இவை பாதுகாத்துள்ளன.

மத். 5:1-5

- (1) அவர்கும்புகளைக் கண்டு பர்வதத்தின் மேல் ஏறினார்; அவர் உட்கார்ந்தபோது அவருடைய சீஷர்கள் அவரண்டை சேர்ந்தார்கள்.
- (2) அப்போது அவர் தமது வாயைத் திறந்து, அவர்களுக்குப் போதகம்பண்ணிச் சொன்னதாவது:
- (3) மனத்தரித்திரர் பாக்கியவான்கள், அதேனென்றால் வானராச்சியம் அவர்களுடையதா யிருக்கிறது.
- (4) துயரப்படுகிறவர்கள் பாக்கியவான்கள், அதே என்றால் அவர்கள் தேற்றப்படுவார்கள்.
- (5) மெத்தனவுள்ளவர்கள் பாக்கியவான்கள், அதே என்றால் அவர்கள் பூமியைச் சுதந்தரித்துக் கொள்ளுவார்கள்.

- (16) ஏனெனில் பராபரன் தம்முடைய ஆரே பேருண சூமாரனே அவர் பேரில் விசுவாசிக்கிறவன் எல்லாங்கெட்டுப்போகாமல், நித்திய சிவனே அடைவதற்காகத் தந்த அத்தன்மையாய் லோகத்தை சினே கித்தார்.
- (17) ஏனெனில் பராபரன் தம்முடைய சூமாரன் லோகத்தில், லோகத்தை ஆக்கினக்குள்ளாகத் தீர்க்க அனுப்பாமல், அவரால் லோகம் இரட்சிக்கப்படும்படிக்கு அனுப்பினார்.

• 1 கோரி. 13

- (1) நான் மனுஷருடைய பாஷைகளையுந் தேவதூத ருடைய பாஷைகளையும் பேசினாலும் சினேகம் எனக்கு இல்லாதிருந்தால், நான் முழங்கும் வெண்கலம், அல்லது ஒசைதரும் கிண்கிணி ஆனேன்.
- (2) நான் தீர்க்கதறிசன முள்ளவனுயிருந்து, சகல இரகசியங்களையுஞ் சகல அறிவையும் அறிந்து, பர்வதங்களைப் பேர்க்கத்தக்க சகல விசுவாசத்தையும் பெற்றிருந்தாலும், சினேகம் எனக்கில்லாதிருந்தால் நான் ஒன்றுமில்லை.
- (4) சினேகம் நீண்ட சாந்தமுந் தயவுமாயிருக்கிறது. சினேகம் பெருமையடையாது. சினேகம் கெர்வஞ் செய்யாது, அது உப்பிப்போகாது. •
- (5) அது இலச்சையானதைச் செய்யாது; தனக்கானீவை களைத் தேடாது. அது சினமடையாது. அது பொல்லாப்பை எண்ணேது.

போதுக் குறிப்புக்கள்

பப்ரீசியுஸ் ஜயருடைய சில சொற் பிரயோகங்கள் கவனத்

திற்குரியவை:

- (1) முன்னெரு அதிகாரத்தில் குறிப்பிட்டபடி வேதத் திருப்புதலில் முதன் முதல் கடவுளுக்குப் ‘பரா பரன்’ என்னும் பதத்தை உபயோகித்தது

பப்ரீசியுஸ் எனக் கண்டோம். எப்படி இச்சொல் அவருக்குக் கிடைத்திருக்கலாமென்றும் அனுமானித்தோம்.

- (2) 18ஆம் நாற்றுண்டு புதிய ஏற்பாட்டுத் திருப்புதல் களில், ‘அதேனென்றால்’, ‘ஏனெனில்’ என்னும் இடைச் சொற்களைப் பலமுறை காணலாம். இத் திருப்புதலில் மாத்திரமன்றி, முந்திய திருப்புதல் களிலிருந்து கொடுக்கப்பட்ட பாகங்களிலும் நாம் கவனிப்பதுபோல, வேதம் தமிழில் திருப்பப்படத் தொடங்கிய காலந்தொட்டு, இச்சொற்கள் எல்லா ராலும் உபயோகிக்கப்பட்டுவந்தன. இவை ‘ஹோற்றி’ (hoti), ‘கார்’ (gar) என்னும் கிரேக்க சொற்களின் மொழிபெயர்ப்பாகும். தமிழில் இவை களைவிட்டுத் திருப்புவதே நன்றெனினும், மூலத்தில் உள்ள ஒரு சொல்லையும் விட்டுவிடக்கூடாதென அக்காலத்தில் நினைத்தனர்.
- (3) யோவா. 3:16இலும், 1 கொரி. 13இலும் சீகன்பால் கும், பப்ரீசியுசும் ‘சிநேகம்’ என்று திருப்பும் பதம் இக்காலத்தில் ‘அன்பு’ என்று திருப்பப்படுகிறது. இது ‘அகாப்பே’ (agape) என்னும் (பிரதியுபகாரங்கருதாத பற்று என்ற கருத்துடைய) கிரேக்க பதத் தின் மொழிபெயர்ப்பாகும். இதை ஜெரோம் தமது வத்தின் திருப்புதலில் caritas என்றும், ஒல்லாந்தர் ‘நேசம்’ என்றும் திருப்பினர். உவில்லியம் கேளி தமது சமஸ்கிருத, புதிய ஏற்பாட்டில் இதை ‘பிரேம’ எனத் திருப்பியுள்ளார். ரோமான் வேதத் தினர் இதைத் ‘தேவ சிநேகம்’ எனத் திருப்பியுள்ளனர்.

பழைய ஏற்பாடு

புதிய ஏற்பாடு முடிந்ததும் பப்ரீசியுஸ் பழைய ஏற்பாட்டுத் திருப்புதலைத் தொடங்கினார். இப்போது திருப்புதல் வேலையில் போதிய அனுபவமும், தமது திறமையில் போதிய நம்பிக்கையும் ஏற்பட்டதாலும், அவர் தமது வேலையை முன்னிலும் திருத்தமாயும் இலக்குவாயும் செய்யக்கூடியதா

யிருந்தது. அப்பொழுதும் தமது வேலையைக் கவனமாய்டு, நனுக்கமாயும் அவர் செய்துவந்திருந்த போதும், அதை ருடைய பழைய ஏற்பாட்டுத் திருப்புதல், புதிய ஏற்பாட்டு லும் மிகச் சிறந்ததெனப் பிற்காலத்தில் ஒந்துக்கொள்ளப் படுகிறது. இது விரையமாய் நாம் சாதாரணமாக உடையோகிக்கும் ‘பவர் மொழிபெயர்ப்பு’ அல்லது ‘ஜக்கிய திருப்புதல்’ என்பதை இயற்றிய குழுவினர் சொல்வது:

பப்ரீசியுஸ் ஜயர் முதலாவது புதிய ஏற்பாட்டைத் திருத்த ஆரம்பித்து, ஏறக்குறைய முன் இருந்த திருப்புதலைத் திருத்தியதுபோலவே அதைச் செய்து முடித்தார். பின் பழைய ஏற்பாட்டை ஆரம்பித்தார். அப்பொழுது அவர் இத்திருப்புதல் வேலையில் முன் னிலும் அதிக பழக்கமும் அனுபவமும், பாதையில் கூடுதலான அறிவுந்தெளிவும் அடைந்திருந்தமையால், பழைய ஏற்பாட்டுத் திருப்புதல் புதிய ஏற்பாட்டுத் திருப்புதலிலும் நல்ல நடையாய் முடிந்தது. பப்ரீசியுஸ் ஜயருடைய புதிய ஏற்பாட்டை நாங்கள் திருத்தி யிருப்பதற்கு விரோதமாய், யார் எப்படி ஆட்சேபித்தாலும், அதற்கெல்லாம் அவருடைய பழைய ஏற்பாட்டுத் திருப்புதலிலிருந்தே நாம் சமாதானம் சொல்லலாம். பப்ரீசியுஸ் ஜயர் பழைய ஏற்பாட்டுத் திருப்புதலை முடித்தபின், தாம் அவ்வேலையில் அநேக ஆண்டுகளாயடைந்த அனுபவ அறிவோடு, மறுபடியும் புதிய ஏற்பாட்டைத் திருத்த உயிரோடிருந்திருப்பாரானால், நாங்கள் இப்பொழுது புதிய ஏற்பாட்டுத் திருப்புதலில்பட்ட பிரயாசையளவு பிரயாசப்பட வேண்டியிருந்திராது.

பப்ரீசியுஸ் ஜயரின் பழைய ஏற்பாட்டுத் திருப்புதலில் இவ்வளவு மதிப்பு ‘ஜக்கிய திருப்புதல்’ குழுவினருக்கிருந்தபடியால், புதிய ஏற்பாட்டைப் பார்க்கிலும் பழைய ஏற்பாட்டை அதிகமாகப் பின்பற்றினார்கள். தமது வேலையில் பாது கடந்து முடிந்தபின், பப்ரீசியுஸ் திருப்புதலும் ஆங்கில திருப்புதலும் ஒற்றுமை காட்டினால், வேறெந்தத் திருப்புதலையோ, வியாக்கியானத்தையோ பாராது.

பப்ரீசியுஸ் ஐயரைப் பின்பற்றலாமெனத் தீர்மானித்துக் கொண்டனர்.

பப்ரீசியுஸ் திருப்புதலில் பவர் குழுவினருக்கு ஏற்பட்ட நிம்பிக்கைக்கு முக்கியமான காரணம், பப்ரீசியுஸ் எவ்வளவு வைராக்கியமாய் மூலத்தை யொட்டி எப்பொழுதும் நின்று ரெண்பதைக் கண்டதே. பப்ரீசியுஸ் திருப்புதல் எங்கே யாகிலும் வேறு மொழிபெயர்ப்பாசிரியருடைய திருப்புதலை விருந்து விலகினால், பப்ரீசியுஸ் ஐயரே மூலத்தை யதார்த்தமாய்த் தழுவியிருப்பாரெனத் திரும்பவும், திரும்பவும் அவர்களுக்குப் புலப்பட்டது. அதனிமித்தம் அவர்கள் பின் வருமாறு சொல்லுகின்றனர்:

‘அவர் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பை (1611 திருப்புதலை) விட்டு விலகும்போது, மார்ட்டின் அுத்தருடைய திருப்புதலைப் பின்பற்றியதாகப் பல ஆங்கிலேயர் கருதினர். ஆனால் இப்படிப் பல தடவைகளில் அவர் விலகியதேன் என்று ஆராய்ந்தபோது, அவர் ஆங்கிலத் திருப்புதலையாவது, ஜெர்மன் திருப்புதலையாவது சாராது, அக்காலத்தில் அகப்படக்கூடிய நல்ல திருப்புதல்களையும் பாஷியங்களையும் சீர்தூக்கிப் பார்த்து தமக்குச் சரியென்று கண்டபடி மூலத்திலிருந்து நேரே திருப்பியிருக்கிறென்பது வெளியாகிறது.’

இந்தியாவில் நடந்த எல்லா வேதத் திருப்புதல்களையும் பற்றி எழுதிய வரலாற்றில் ஹூபர் ஜீயர் (J. S. M. Hooper), ‘வேத மொழிபெயர்ப்பின் சரித்திரத்திலே பப்ரீசியுஸ் செய்துமுடித்த வேலை அரும்பெரும் செயலெனப் பாராட்டப்படவேண்டும்’ எனக் கூறியுள்ளார். இத்திருப்புதல் ‘பொன் திருப்புதல்’ என்று பலரால் பாராட்டப் பட்டது. பல வருடங்களுக்குப்பின் இன்னுமொரு திருப்புதலுக்குத் தமது சான்றுரை வழங்குமாறு வேதநாயக சாஸ்திரியார் கேட்கப்பட்டபொழுது, அவர் அந்த வேண்டுகோளுக்கு விடைதானும் கொடுக்கவில்லையென்று சொல்லப் படுகிறது. பப்ரீசியுஸ் ஐயருடைய திருப்புதல் இப்போது பெரும்பாலான சபைகளில் உபயோகிக்கப்படாவிட்டு வரும், அத்திருப்புதலின் பின்வந்த மற்ற எல்லாத் திருப்புதல் களுக்குள்ளும் அது நன்கு புகுந்திருக்கிறது. அவைகள்

எல்லாம் ஒன்றில் அவருடைய திருப்புதலின் திருத்திய வாசகங்களாய் அல்லது அப்பாட்டத் திருத்தப்பட்ட வாசகங்களின் திருத்திய வாசகங்களாகும்.

பழைய ஏற்பாடு பூர்த்தியாய் வர, பாகம் பாகமாய் அச்சிடப்பட்டது. 1777இல் ஆதியாகமம் தொடங்கி நியாயாதிபதிகள் வரையும், 1782இல் ரூத் தொடங்கி யோபு வரையும், 1791இல் சங்கீதங்கள் தொடங்கி உன்னதப்பாட்டு வரையும், 1796இல் தீர்க்கதறிசிகளுக்கு அச்சிடப்பட்டன. பப்ரீசியுஸ் ஐயருடைய பழைய ஏற்பாட்டின் 1844ஆம் வருடப் பதிப்பிலிருந்து சில பகுதி களைக் கீழே கொடுக்கிறோம். அவருடைய மொழிபெயர்ப் பைத் தவிர வேறு மொழிபெயர்ப்புப் பல வருடங்களாய் இல்லாதிருந்ததால், அதை உபயோகிப்போர் அதில் ஆங்காங்குச் சில திருத்தங்களைச் செய்தனர். இங்கு நாம் உபயோகிக்கும் பிரதி வேதாகம சங்கத்தாரின் வெளியீடு. ஆகவே பப்ரீசியுஸ் திருப்புதலிலிருந்த சில சூறைகளை அவர்கள் நீக்கி அக்காலத்துக்கேற்றபடி செய்த திருத்தங்கள் கொண்டுள்ளதாயிருக்கும். எனினும், 1844இன் எழுத்து முறைக்கும் நம்முடைய முறைக்கும் ஒருசில வித்தியாசங்களிருப்பதைக் காணலாம். இரட்டைக் கொம்பு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டபோதிலும், எவ்வளவு அபூர்வமாய் மெய்யெழுத்துக்களின்மீது புள்ளிகள் வருகின்றன என்பதைக் காணலாம்.

ஆதி. 1:1,2

ஆதியிலே பராபரன வான்தலைதயும் பூமியையுடே சிருஷ்டித்தார்.

(2) பூமியோவனில ரூபமற்றதும் வெறுமையுமாயிருந்தது. ஆழத்தின மேலிருநூமாயிருந்தது. ஆனால் பராபரனுடைய ஆவி தண்ணீர்களின்மேலே அசைவாடிக் கொண்டிருந்தது.

• சங். 42:1-4

மான் தண்ணீர் நதிகளமேல வாஞ்சையாகக கதறுகிறதுமாப்போலே என்னுத்துமா உமமுடையமேல வாஞ்சையாகக கதறுகிறது பராபரனே.

- (உ) என்னுத்துமா சீவனுள்ள தெயவமாகிய பராபரன் மேலே தாகமாயிருக்கிறது. நான் எப்போது பிரவே சித்துப் பாபானுடைய சனவிதியிலே காணப் படலாம்.
- (ஊ) உன் பாபானெங்கே யென றென்னுடனே நாள் தோற ஞ சொல்லப்படுகையால் இரவும் பகலும் என கண்ணீர் எனக்கப்பமாயினது.
- (ஓ) இவைகளை நான் நினைத்துக் கொண்டு எனக்குளி ருக்கும் என்னுத்துமாவை யூற்றிவிடுகிறேன். ஏனெனில் முந்தி நான் குமபுகளுக்குள்ளே நடந்து வந்து பண்டிகையை யாசுரிக்கிற கூட்டத்தினுடைய கெம்பீரமும் துதியுமான சததத்துடனே பாபா னுடைய வீடு மட்டும் ஏகமாய ஏசுவேனே.

ஏசா. 6:1,2

உசியா இராசா மரணமடைந்த வருஷத்திலே ஆண்டவர் உயரமும், உனனதமுமான ஆசனத் தினமேல் உருக்காந்திருக்கக் கண்டேன். அவருடைய வஸதிரத தொங்கலகள் தேவாலயத்தை நிரப்பின.

- (உ) சேராபீனகள் அவருக்கு மேலாக நினரூர்கள். அவர்களில் ஒருவனுக்கும் அவவாறு செட்டைகளிருந்தன. அவனவன் இரண்டு செட்டைகளாற் தங்கள் முகத்தை மூடி இரண்டு செட்டைகளாற் தங்கள் காலகளை மூடி இரண்டு செட்டைகளாற் பறந்து . . .

ஏசா. 53:1-4

எங்களாலே கேள்விப்பட்டதை விசுவாசித்தவரோ? கார்த்தருடைய புயம் ஆருக்கு வெளிப்பட்டது?

- (உ) கிளையைப்போலவும் வறண்ட பூமியிலிருந்து துளிர்கிற வேரைப்போலவும் அவனுக்கு முன்பாக எழுமபுகிறூர். அவருக்கு உருவமுமிலலை, மகத துவமுமிலலை, நாம அவரைப் பார்த்தோது நாம இச்சிக்கத்தக்க உருவு அவருக்கிலலாதிருந்தது.

(ஏ) அவர் அசட்டை பண்ணப் பட்டவரும், மனுஷில் ஈன மான வரும், வேதனீகளுள்ளவரும், பல ஈனத்தை யறிந்தவருமாயிருந்தார். அவரைகிட்டு முகங்களை மறைத்துக் கொள்ளலாயிற்று, அவர் அசட்டை பண்ணப்பட்டிருந்தார், அவரையெண்ணுதே போன்னேம்.

(க) மெய்யாகவே நமமுடைய பல ஈனங்களை எடுத்துக் கொண்டு நமமுடைய நோவுகளைச் சுமந்தார். நாமோ வெனில், அவர் பாபானால் அடிப்படை ஒடுக்குண்டவராய் வாதிக்கப்பட்டாரென்றெண்ணி னேம்.

பின்

பழைய ஏற்பாட்டு வேலை நடைபெற்ற காலம் பப்ரீசியஸ் ஐயருடைய சீவியத்தில் மிகத்துயரமான காலம். ஐயரவர்கள் மிஷனுக்குப் பொக்கிஷதாரியாயிருந்தபடியால், வேறு பலரும் இவரிடம் பணத்தை ஒப்புவித்திருந்தனர். பக்தியிலும் கல்வியிலும் அதிகமாய்த் தேர்ந்திருந்த இந்த மகான் பண நிர்வாகத்தில் விவேகம் அற்றவராதலால், உயர்ந்த வட்டிக்குப் பணத்தைக் கொடுத்து இலாபம் பெற்றுத் தருவதாய் அவரை மயக்கிய அபோக்கியமான ஓர் உபதேசியாருடைய சொல்லைக் கேட்டுப் போதிய பொறுப் பில்லாது பணத் தொகைகளைக் கடன் கொடுத்திருந்தார். பின்னரோ, அவைகளை அளவிட இயலாமற்போனதால், சீவியத்தின் கடைசிப் பதின்மூன்று வருடங்களும் திரும்பத் திரும்பச் சிறைசெல்லவேண்டியிருந்தது. 1791 மூலாண்துவரிமாதம் 23 தேதி இவர் காலமானார். ஆகவே, அவர் தமது பழைய ஏற்பாடு முழுவதும் அச்சில் வந்து முடிந்ததைக் காணவில்லை.

தமிழ்க் கிறிஸ்தவ சபையின் போதனைக்கும், எவ்வகை முயற்சிகளுக்கும் ஆதாரமாயிருக்கவேண்டியதும், இதர சமயங்களோடெழும்பும் பிரச்சினைகளுக்குக் கூறப்பட வேண்டிய மாறுத்தரங்கட்குச் சான்றூக இருக்கவேண்டியது மான வேதாகமம் மிக யதார்த்தமாய் மூலம் சொல்வதைச் சொல்ல வேண்டுமென்ற உத்தரவாதத்தையுணர்ந்து, அவ்

வேலையைச் செய்வதற்குவேண்டிய எல்லாத் தராதாங்களையும் முடைய இப்பெரியார் இவ்வளவு கவனமாய்த் தமது திருப்புதலைச் செய்தமை கிறிஸ்தவ சபைக்கு அவர் செய்த மட்டற்ற சேவையாகும். பின் வந்தவர்கள் அவரது பாதை நடையையும், இலக்கணத்தையும் திருத்தினாலும், பிற்காலத் தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மூலப்பிரதிகளின்படி கருத்திலே திருத்தங்கள் செய்யவேண்டியிருப்பினும், எல்லாத் திருப்புதல் வேலைக்கும் அடிப்படையான ஒரு தமிழ் வாசகத்தைப் பப்ரீசியஸ் பின்வைத்துப் போயினார்.

1793இல் இந்தியாவுக்கு வந்த உவில்லியம் கேரி (William Carey) என்பவர் இந்திய கிறிஸ்தவ மிஷனரி சரித்திரத்தில் ஒரு பெரியார். இவரும் இவரது நண்பனுகைய மார்ஷ்மன் (Marshman) என்பவரும் இந்தியா கிறிஸ்துவண்டைக்குக் கொண்டுவரப்படுவதாகில், எல்லா இந்திய பாதைகளிலும் கிறிஸ்தவ வேதம் இருக்கவேண்டுமென்றுணர்ந்து, அதற்காக முயன்றனர். பின்னர் சீனம், சிங்களம் என்னும் பாதைகளையும் பர்மா, யாவா, பெர்சியா தேசப்பாதைகளையும் சேர்த்துக்கொண்டனர். கல்கத்தாவுக் கருகாமையிலுள்ள சௌம்பூர் என்னும் கிறிய நகரில் ஒரு அச்சுக்கூடத்தை வைத்து, அங்கிருந்து ஏறக்குறைய 45 பாதைகளில் முழு வேதத்தையோ, புதிய ஏற்பாட்டையோ, அன்றி ஒரு வேத பாகத்தையோ இவர்கள் அச்சேற்றி வெளியிட்டனர். தமிழில் வெளியீடு செய்ய அவர்கள் விரும்பியது மாத்திரமன்றி, அப்படிச் செய்யுமாறும் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டனர். ஆயின், தமிழில் ஏற்கெனவே ஒரு நல்ல திருப்புதல் இருந்தமையால் அவர்கள் பப்ரீசியஸ் ஐயருடைய திருப்புதலையே வெளியிட்டனர். இதை அச்சிடுங்காலத்தில் அவர்கள் வைத்திருந்த காகிதம் தீப்பற்றி அதிகம் அழிந்து போயிற்று. எனினும் 1813இல் அது வெளிவந்தது.

பப்ரீசியஸ் திருப்புதல் பல முறை வெவ்வேறு பேரினால் திருத்தப்பட்டதாகத் தோன்றுகிறது. 19ஆம் நூற்றுண்டின் நடுப்பகுதியில் தென்னாட்டின் வெவ்வேறு பாகங்களிலே வெவ்வேறு மிஷன் சங்கங்கள் தனித்தனியாகத் திருத்திய பிரதிகள் உலாவின. எனினும், அதற்கு வெளிவந்தது.

சபையார் அதை அப்படியே வைத்திருந்து இலக்கண உருபு களில் மாத்திரம் சில சிறிய திருத்தங்களைச் செய்தனர். இது லீப்சிக் மின்னால் நியமிக்கப்பட்ட ஒரு கமிட்டியால், 1893இல் நடத்தப்பெற்றது. 1901இல் அவர்களது சினட் சபை அதேபோல இன்னுஞ்சில திருத்தங்களைச் செய்யுமாறு கேரிங் (A. Gehring) என்பவரையும், N. சாமுவேல் ஐயரையும் நியமித்தது. அவர்களுடைய திருத்தங்களோடு பப்ரீசியஸ் ஐயருடைய திருப்புதல் சமீப காலம் வரை வித்தரன் சபையார் மத்தியில் வழங்கிவந்திருக்கிறது.

இரோனியுஸ்

19ஆம் நூற்றுண்டில் ஏற்பட்ட புதிய நிலை

19ஆம் நூற்றுண்டு வரை வேதத் திருப்புதல் முயற்சிகள் உலக மெங்கும், ஒன்றில் உயர்தர மேலதிகாரிகளின் கட்டளைப்படியும், அவர்கள் உதவியோடும் நடத்தப்பட்டன; அல்லது தனியாட்களின் முயற்சியால் நடத்தப்பட்டன. 4ஆம் நூற்றுண்டில் ஜேரோமுடைய திருப்புதல் பாப்பாண்டவர் கட்டளைப்படியும், 1611ஆம் ஆண்டின் ஆங்கில திருப்புதல் முதலாம் ஜேம்ஸ் அரசனின் கட்டளைப்படியும், இலங்கையில் 1759இல் வெளிவந்த புதிய ஏற்பாடு ஒல்லாந்த கிழக்கிந்திய கம்பனி அரசினருடைய முயற்சியாலும் நடை பெற்றன. இங்கிலாந்தில் ரின்டேல், கவர்டேல் ஆகியோருடைய திருப்புதல்களும், ஜெர்மனியில் மாட்டின் வுத்தருடைய திருப்புதலும், இந்தியாவில் சீகன்பால்க், பப்ரீசியுஸ் ஆகியோருடைய திருப்புதல்களும் சுயேச்சையாகச் செய்யப்பட்டன.

ஆனால் 19ஆம் நூற்றுண்டின் ஆரம்பத்தில் இவ்விஷயத்தில் ஒரு பெரிய மாற்றம் ஏற்பட்டது. 1804இலு மார்ச் மாதம் 7 தேதி இங்கிலாந்தில் பிரித்தானிய சர்வதேச வேதாகம சங்கம் உருவாயிற்று. இதன்பின் வேறு பல நாடுகளிலும் இப்படியான சங்கங்கள் தோன்றின. இனிமேற்பட்டு வேதாகம சங்கங்களே வேதத்தை ஒட்டிய முயற்சிகளில் பெரும்பாலும் ஈடுபட்டன. ஆனால் இவைகளில் பல தத்தம் நாட்டிலேயே வேலைசெய்து வந்தமையால், அவை மொழிபெயர்ப்பு வேலையில் ஈடுபடவில்லை. பிரித்தானிய வேதாகம சங்கமோ பல இடங்களில் கிளைகளை

நிறுவியது. ஆகவே, அது அக்கிளோகளின் உதவிகளாண்டு பல பாலைக்களில் வேதந்தைத் திருப்பும் உத்தரவாதத்தை ஏற்றுக்கொண்டது. இந்தியாவில் அதன் முதற்கிளை 1811 இல் கல்கத்தா நகரில் நிறுவப்பட்டது. பின்னர் ஏனைய பாகங்களிலும் இக்கிளைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. 1820இல் சென்னையில் ஒன்று நிறுவப்பட்டது. இதன்பின் சென்னை வேதாகம சங்கமே தமிழ்த் திருப்புதலுக்கு முக்கிய பொறுப்பாளியாக இருந்தது. இவ்வுத்தரவாதம் சிலகாலம் செல்ல ஆட்சேபிக்கப்பட்டதைப் பின் நாம் காண்போம்.

பப்ரீசியுஸ் ஜயருடைய திருப்புதல் அச்சடிக்கப்பட்டுக் கொண்டு வந்த போதிலும், போதிய பிரதிகள் நாட்டில் உலாவவில்லை. 1806இலு ஆங்கி லேய் கிழக்கிந்திய வர்த்தக கம்பனிக் குருவான டாக்டர் சி. பக்கனன் (Claudius Buchanan) என்பவர் கல்கத்தாவிலிருந்து தென்னூட்டுக் கிறிஸ்தவ இயக்கத்தைப் பார்வையிட வந்த போது, அங்கிருந்த மக்கள் அவரிடம், ‘எங்களுக்குப் பணமும் வேண்டாம், அப்பழும் வேண்டாம்; கடவுளுடைய வார்த்தையே வேண்டும்’ என ஒலமிட்டனர். சவார்ச் (Schwartz) ஜயருக்குப்பின் தஞ்சாவூரில் மிஷனரி யாகவிருந்த கோலோப் (Kohlhoff) ஜயர், திருச்சினுப்பள்ளி, தஞ்சாவூர் ஜில்லாக்களில் முழுவேதப்பிரதியொன்று மில்லாத 10,000 கிறிஸ்தவர்கள் இருந்தார்களென்றும், ஒருவேளை நூற்றுக்கு ஒருவர்தான் ஒரு புதிய ஏற்பாட்டை உடையவராக இருந்திருக்கக் கூடுமென்றும் அவருக்கு அறிவித்தார். இன்னும் அநேக பிரதிகள் தேவையென வேதாகம சங்கம் உணர்ந்தபோது, பப்ரீசியுஸ் ஜயருடைய திருப்புதலையே பரப்பி வந்த தெனினும், அதைத் திருத்திப் பிரசரிப்பதே நல்லதெனத் தீர்மானித்தனர். இதற்காக அவர்கள் சமீபத்தில் இந்தியாவுக்கு வந்திருந்த இரேனியுஸ் ஜயரை ஏற்படுத்தினர்.

• இரேனியுஸ் ஜயர்

இரேனியுஸ் (Charles Theophilus Edward Rhenius) ஜயர் 1790இல் ஜெர்மனியில் பிறந்தவர். 1814இலு ஜெர்மனியில் மாதம் 4 தேதி இந்தியாவுக்கு வந்து, சர்ச் மிஷன்

சங்கத்தின் தீழ் (C.M.S.) ஊழியருமினர். ஆறு வருடங்கள் ரெண்டைபிலிருந்துமின், 1820இல் திருநெல் வேலிக்கு மாற்றப்பட்டு, 18 வருடங்களாய் அங்குத் தொண்டாற்றினார். தமிழ்ப் பாகையை நன்றாக கற்றறிய விரும்பியவராய், திருப்பாற்கடல்காதன் கவி ராயர் என்னும் கல்விமானிடம் 14 வருடங்களாக இலக்கண இலக்கியங்களைக் கற்றனர். இனிமையாகப் பேசும் வரம் இயல்பாகவே உடையவர் இவர். ஆகவே, தமிழ்ப்பாகை பயத் திறமையாகப் பேசக்கூடியவராயினர். வாரங்தோறும் இவர் செய்த சொற்பொழிவுக்கு இந்துக்களும் போவார்களாம். இவர் பல தமிழ் நூல்களை எழுதினார். தமிழில் ‘பூமி சாஸ்திரநூல்’ ஒன்றை முதன் முதலாக எழுதியவர் இவரே (1832). ‘பலவகைத் திருட்டாந்தம்’ (பொது அறிவு நூல்), ‘தமிழ் இலக்கணம்’ என்பன இவர் ஆக்கிய வேறு நூல்களாகும். இற்றை வரைக்கும் இந்தியாவிலிருந்த கிறிஸ்தவர்களில் தமிழ் மொழிக்குத் தொண்டாற்றியவர்களுள் ஒருவராய், வீரமாழுனிவர், போப் ஜீயர், கால்ட்வெல் ஜீயர், வேதநாயக சாஸ்திரியார் இவர்களோடு சேர்த்து கலாநிதி R. P. சேதுப்பிள்ளை, சீனி வேங்கடசாமி முதலியோர் இவரைக் கணித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். வேத மொழி பெயர்ப்போடு சம்பந்தப்பட்டவர்களில் இருவர் மாத்திரம் இப்படிச் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகிறார்கள்.

வேத மொழிபெயர்ப்புக்குப் புறம்பேயும் கிறிஸ்தவ ஊழியத்தில் திருநெல்வேலியில் இவர் ஆற்றிய தொண்டும் மிகப் பெரிது. ‘பிரியாணம் பண்ணுவதிலும், சபைகள், பாடசாலைகள் ஸ்தாபிப்பதிலும், அஞேக புத்தகங்களை எழுதுவதி லும் ஓயாத அலுவலாயிருந்தார்’ என இவரைப்பற்றிக் கூறப்படுகிறது. கவிசேஷ வேலையில் மிகத் திறமைவாய்ந்த வர். ‘திரன் கூட்ட சுவிசேஷ இயக்கம்’ (Mass Movement Evangelism) இவரோடுதான் இந்தியாவில் தொடங்கியது. புலியுருக் குறிச்சி எனுங்கிராமத்தை ஜேர்மனியிலிருந்த டோநைப்பூ (Count Dohna)வின் உதவியால் 1827இல் வாங்கி, ‘டொனைஹூ’ எனப் பெயரிட்டார். தற்போது பாளையங்கோட்டையிலுள்ள ஆசன்லையமும் இவர் கட்டிய ஆலயத்திலிருந்தே பெரிதாக்கப்பட்டதாகும். இவர்

திருநெல்வேலிக்குப் போன்றோது, அங்கே 3,100 கிரிஸ்தவர்கள் வரையில் இருந்தனர். இவரது பல முயற்சிகளால் இத்தொகை மிகமும் அதிகரித்தது.

வேதத் திருப்புதலில் ஈடுபெடுதல்

- பப்ரீசியஸ் திருப்புதலைத் திருத்தவேண்டுமென வேதாகம சங்கத்தார் உணர்ந்ததற்குக் காரணம் யாது? எத்திருப்புதலி அம் அதிருப்பு உண்டாவதற்கு இரு காரணங்களுண்டு. ஒன்றில் அது மூலத்தை நெருங்கித் தழுவவில்லை யென்ற குறைபாடு; அல்லது அதன் பாதை நடையில் இழுக்கு உண்டென்ற குறைபாடு. முதலாவதைப் பப்ரீசியஸ் ஐயருக்கு விரோதமாகச் சொல்லவியலாது. எனவே, இரண்டாவதே அவருடைய திருப்புதல் திருத்தப்படவேண்டுமென்ற உணர்வுக்குக் காரணமென நமக்குப் புலப்படும். பப்ரீசியஸ் ஐயருடைய புதிய ஏற்பாடு வெளிவந்து 50 வருடங்கள் வரை சென்றுவிட்டன. அக்காலத்தில் பாதிரி மாரும் இந்திய கிறிஸ்தவர்களும் தமிழறிவில் வளர்ந்து விட்டனர்.

சென்னை வேதாகம சங்கத்தார் இதற்காக ஒரு செயற் குழுவை நியமித்தனரென்றும், அதிலே இரேனியஸ் ஐயர் பிரதம மொழிபெயர்ப்பாளராக இருந்தாரென்றும் வேதாகம சங்க அட்டவணையில் கூறப்படுகிறது. அப்படி ஒரு செயற் குழு வேலை செய்து வந்தால், அக்குழுவின் அங்கத்தினர் யாரென இப்போது கண்டுகொள்ள இயலாதிருக்கிறது. இரேனியஸ் ஐயரே வேலை முழுவதையும் செய்து முடித்தார் என நம்ப இடமுண்டு. வேதாகம சங்கத்தாரின் கோக்கத்தை இரேனியஸ் ஐயர் நிறைவேற்றக் கூடியவர். பப்ரீசியஸ் ஐயருடைய திருப்புதலிலே இருந்த இலக்கணப் பிழைகளைத்தமது திருப்புதலிலே நீக்கவும், பாதைநடையை அடிகுந் தெளிவுமுள்ளனதாக்கவும் இரேனியஸ் முயன்றார்.

- இரேனியஸ் ஐயருடைய நான்கு சுவிசேஷங்களும் அப்போஸ்தலர் நடபடிகளும் வேதாகம சங்கத்தாரால் 1827இல் சென்னையில் அச்சிடப்பட்டன. 1833இல் புதிய ஏற்பாடு முழுவதும் அப்படியே அச்சிடப்பட்டது. பப்ரீசியஸ் ஐயருடைய புதிய ஏற்பாடு அச்சிடப்பட்ட மாதிரியைப்

புகைப்படத்தில் முந்திய அதிகாரத்தில் கண்டோம். எழுத்துக்கள் அலங்கோலமாகவும் பருமனுசவுமிருந்தன. அக்காலங்களில் எழுத்துக்கள் பெரியனவாயிருந்ததால், வேதம் பங்கு பங்காக அச்சிடப்பட்டுவந்ததென்றுங் கண்டோம். இரேனியஸ் ஐயருடைய முழுப் புதிய ஏற்பாடு அச்சிடப்படுங்காலத்திலே அச்செழுத்துக்கள் சிறியனவாயும் செம்மையானவையாயும் வரத் தொடங்கிவிட்டன.

1840இல் முதல் முறையாகப் பழைய ஏற்பாடும் புதிய ஏற்பாடும் சேர்ந்த ஒரு பிரதியாகச் சென்னையிலிருந்த அமெரிக்கன் மிஷன் அச்சகத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டது. அமெரிக்க மிஷன் அச்சகத் தலைவராயிருந்த ஹன்டர் (Hunter) என்பவரே தமிழ் அச்செழுத்துக்களின் திருத்தத் துக்குக் கரணராயிருந்தனர். இப்பிரதியில் ‘பழைய ஏற்பாடு பப்ரீசியஸ் ஐயருடைய திருப்புதல்; புதிய ஏற்பாடு இரேனியஸ் ஐயருடையது. இதே பிரதி இரண்டாம் முறையாக இவ்வச்சகத்தில் 1844இல் பதிப்பிக்கப்பட்டது. இப்பதிப்பின் ஒரு பிரதியே இந்நாலாக்கியோனிடம் இப்போதிருக்கிறது. இப்பிரதியில் வீரமாழுனிவர் தமிழ் நெடுங்கணக்கில் செய்த திருத்தங்கள் முழுவதுமாய் அங்கீரிக்கப்படாவிட்டன, மிகுதியானவை அங்கீரிக்கப்பட்டுள்ளன. அதாவது மெய்யெழுத்துக்களுக்குமேல் சில இடங்களில் புள்ளி இருக்கும்; சில இடங்களில் இரா. ஆனால் ரகரத்துக்குக் கீழ்க்கீறு பெரும்பாலும் தோன்றும், சில இடங்களில் தேர்ண்று. ஆகிலும் ஏகார ஒகாரங்களுக்கு எப்பொழுதும் இரட்டைக்காம்பு உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறதைக் காணலாம்.

இரு திருப்புதல்களின் ஒப்பீடு

இரு திருப்புதல்களின் பிரயோகங்களையும் ஒப்பிடுமுன் இரு மொழிபெயர்ப்பாளரும் எப்படிச் சில சொற்களையும், சொற்றூடர்களையும் திருப்பியிருக்கிறார்களெனக் கவனிப்போம்.

பப்ரீசியுஸ்

வெளிச்சம்
வான ராச்சியம்
அதிகார வீடு
பஷா
சமாரியாவின் ஊருக்கு வந்
தார்
வெளிப்படுத்தின வயணமாவது
(யோவா. 21:1)
உயிரோடிருக்கிறவராகப் பிர
சன்னப்படுத்தினார் (அப்.
1:3)
பட்டயம்
கிணேகம் (1 கொரி. 13)
ஓ ஈ ச த ரு ம் கிண் கி ணி
(1 கொரி. 13)
விசுவாசத்தைக் கைக்கொண்
டேன் (2 தீமோ. 4:7)
நம்புகிற காரியங்களின் திட
அல்திபாரம் (எபி. 11:1)
சாட்சிகளின் இத்தனை பெரிய
மேகம் (எபி. 12:1)

இரேவீயுஸ்

ஒளி
பரலோக ராச்சியம்
நியாயஸ்தலம்
பஸ்கா
சமாரிய ஊரினில் சேர்ந்
தார்
காண்பித்த பிரகாரமா
வது
உயிரோடிருக்கிற வ
ரென்று காண்பித்
தார்
கட்சம்
அன்பு
ஓ ஈ ச யி டு கிற கைத்
தாளம்
விசுவாசத்தைக் காத்துக்
கொண்டேன்
நம்பப்படுகிறவைகளின்
உறுதி
மேகம்போல் இத்தனை
திரளான சாட்சிகள்

எந்தத் திருப்புதலிலும் கடவுளைக் குறிக்குபயோகிக்கப்
படும் பதமே அது யாருடையதெனக் காட்டுமெனக்
கண்டோம். இரேனியுஸ் ஐயரும் இது விஷயத்தில்
பப்ரீசியுஸ் ஐயரைப்போல ‘பராபரன்’ என்னும் பதத்தையே
பயோகிக்கின்றார். எனினும் ‘தேவன்’ என்னும் சொல்லை
யும் விசேஷ நியாயங்களைக்கொண்டு சில சமயங்களில் உப
யோகிப்பதைக் காணலாம். அதுக் 15இல் ‘பரத்துச்கு
விரோதமாகவும் உமச்கு விரோதமாகவும்’ என்று சொல்லப்
படுமிடத்தில், ‘தேவனுக்கும் உமக்கும் விரோதமாய்’
என்று இரேனியுஸ் சொல்லுகிறார். பப்ரீசியுஸ், ‘வானத்
திற்கு விரோதமாகவும் உமக்கு முன்பாகவும்’ எனச் சொல்லு

கிறார். அப். 17லில் பவுல் அத்தேனே பட்டணத்தாருங்குச் செய்யும் உபந்தியாசத்தில், இரேனியுஸ் (பப்ரீசியுஸ் ஐயருங்கூட), ‘அறியப்படாத தேவன்’ எனக் கூறுகிறார். ‘தேவ’ என்பதை இரேனியுஸ் அடைமொழியாக உபயோகிக்கிறார். பப்ரீசியுஸ் ‘பராபரானுடைய சுதன்’ என்று சொல்லுமிடத்தில், இரேனியுஸ் ‘தேவ சூமாரன்’ என்று சொல்லுகிறார்.

இலக்கணப் பிழைகள் தீருத்தம்

பப்ரீசியுஸ் திருப்புதலிலுள்ள இலக்கணப் பிழைகளிற் கிலவற்றை அவருடைய புஞ்சகத்திலிருந்து காட்டப்பட்ட புகைப்படத்தின் மூலம் அறியலாம். எல்லாவற்றையும் பற்றி இப்போது சொல்வதற்கு முடியாதிருப்பதற்குக் காரணம், இப்போது அத்தரன் சபையாருக்குள் உலவும் அவருடைய திருப்புதலில் பெரும்பாலான பிழைகள் கீக்கப்பட்டுவிட்டன. எனவே, எண்டனிலுள்ள பழைய பிரதியைப் பார்க்காமல் எவ்வளவு தூரம் இரேனியுஸ் அவை களைத் திருத்தினாரெனச் சொல்ல இயலாது. இப்போது உலவும் திருப்புதலிலிருந்தே பின்வருவன் சொல்லப்படுகின்றன.

பப்ரீசியுஸ் ‘இந்த லோகம்’ என்று சொல்வதை, இரேனியுஸ் ‘இவ்வுலகம்’ எனத் திருத்துகிறார். பப்ரீசியுஸ் ‘ரோமர்’ என்பதை இரேனியுஸ் இலக்கண முறைப்படி ‘உரோமர்’ என்கிறார். ‘கிறது,’ ‘கின்றது’ என்பன இரண்டும் நிகழ்கால ஒருமையைக் குறிப்பனவாயினும், இரேனியுஸ் பெரும்பாலும் ‘கின்றது’ எனவே கூறுகிறார். ஆனால் எவரும் பிரத்தியட்சமாய்க் காணக்கூடிய ஒரு சேவையை இரேனியுஸ் ஐயர் செய்தார். முன் வந்தவர்கள் எல்லாரும் அஃறினைப் பன்மை எழுவாய்க்கு ஒருமைப் பயணிலையை உபயோகித்தனர்; உதாரணமாக, விதைக்கிறவனுவமையில் (மத். 13; மார். 4; லூக். 9) விதைகள் விழுந்தது; பறவைகள் பட்சித்தது, அல்லது அவை முளைத்தது, அல்லது உலர்ந்தது, அல்லது பலன் கொடுத்தது மார். 5இல் ‘பிசாசுகள் ஆண்டவரை வேண்டிக்கொள்ளுகிறது.’ 1 கொரி. 13 இல், ‘விசவாசம், நம்பிக்கை, அன்பு நிலைத்திருக்கிறது,’ என்பன வற்றைக் கவனிக்கவும். பன்மை எழுவாய்க்குப்

பன்னமப் பயனிலையே உபயோகிக்கப்படவேண்டும். ஆயினும், சாதாரண சம்பாஷிணையில் பெரும்பாலானார், ஒருமைப் பயனிலையே உபயோகிப்பதைக் காணலாம். பப்ரீசியுஸ் இலக்கணங் தெரியாமல்ல, மக்களுடைய சாதாரண பாதை நடைக்கேற்ப ஒருமை விருந்தையே உபயோகித்தார். இப்பிழைழையே இரேனியுஸ் ஐயர் திருத்தி னார். நாம் இப்போது சாதாரணமாய் உபயோகிக்கும் ‘ஐக்கிய திருப்புதலில்’ திரும்பவும் இப்பிழைழை புதுத்தம் பட்டிருப்பதை நாம் காணலாம்.

இரேனியுஸ் ஐயருடைய இலக்கணத் திருத்தங்களோ, இலக்கணத்தில் அக்கறையுள்ளவர்களே மதித்தனர். ஆனாலும் அவரது சொல் திருத்தங்கள் பிந்திய திருத்தங்களில் பெரும்பாலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. பப்ரீசியுஸ் ஐயருடைய திருப்புதல் பின்வந்த திருப்புதல் களுக்கு ஆதாரமாயிருந்தபோதிலும், அவருடைய புதிய ஏற்பாட்டை இக்காலங்களில் உபயோகிக்கப்படும் புதிய ஏற்பாடுகளுடன் ஒப்பிடும்போது, பல இடங்களில் அதற்கும் இவைகளுக்கும் வித்தியாசங்களைக் காணலாம். அது பிற போக்கானதென இலகுவில் விளங்கும். இரேனியுச்டைய புதிய ஏற்பாட்டைப் பார்க்கும்போதோ, அது நமது புதிய ஏற்பாடுகளுக்கு மிகவும் கிட்டியதாகத் தோன்றும்.

திருப்புதலின் போதுத் தன்மையும் அதன் பேறுபேறும்

இரேனியுச்டையபாதை நடையாவராலும் மெச்சப்பட்ட தெனினும், அது சர்வசம்மத அங்கீகாரத்தைப் பெறுவதற்குத் தடையாகவோரு காரணம் இருந்தது. அது யாதெனில், இவர் பப்ரீசியுஸ் ஐயரைப்போல் மூலத்தை நனுக்கமாய்த் தழுவாதது. இதற்கு ஒரு உதாரணம் கொடுக்கிறோம்: பாக்கியவான்களைப்பற்றிய வசனங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் யார் பாக்கியவான்களென்றும், அவர்கள் பாக்கியவான்களாயிருப்பதற்குக் காரணங்களென்னவென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. பப்ரீசியுஸ் முதலாவது வசனத்தை ‘மனத்தரித்திரர் பாக்கியவான்கள், அதேனென்றால் வானராச்சியம் அவர்களுடையது’, எனத் திருப்பியுள்ளார். பின்வந்த மொழிபெயர்ப்புக்கள் ‘அதேனென்றால்’

எனும் பத்திரதை விட்டுவிடுகின்றன. ஆனால் இரேனியஸ் ஐயர் இவ்வசனங்களையே ஓரளவுக்கு மாற்றுகிறார். முதலாம் வசனத்தை, 'ஆவியில் எனிமையுள்ளவர்கள் பாலோக இராச்சியத்தை அடைவார்கள். ஆகையால் அவர்கள் பாக்கிய வான்கள்' எனத் திருப்புகிறார். இரேனியஸ் ஐயர் கருத்தை மாற்றவில்லையெனச் சொல்லலாம், ஏனெனில், பாலோக இராச்சியத்தை யடைவதனால்தான் அவர்கள் பாக்கியவான் கள். ஆனால் கருத்துச் சரியென்றபடியால், வேதாகமத்தைத் திருப்பும்போது மூலத்திலுள்ளதை மாற்றுவது சரியன்று. ஆகவே, நாட்டின் சில பாகங்களில் அவருடைய திருப்புதல் சந்தோஷமாக வரவேற்கப்பட்டபோதிலும், தமிழ் நாட்டுக் கிறிஸ்தவ சமுதாயம் முழுவதாலும் அது ஒரு நிதானமான திருப்புதலை அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்க மாட்டாதென்பது பிரத்தியட்சமாகிறது. இரேனியசுடைய திருப்புதலின் 1844க்கு பதிப்பிலிருந்து சில பாகங்களை இங்கு கொடுக்கிறோம். மெய்யெழுத்துக்களின்மீது குத்துகள் வருவது அரிதென நோக்கவும்.

மத். 5:1-6

அவா அநதச சனங்களை கண்டு மலையின மேலேறி யுருகாநதபொழுது, அவருடைய சீதாகள் அவரிடத்தில் வந்தாரகள்

- (ஏ) அபபொழுது அவர் தமது திருவாயைத் திறந்து அவர்களுக்கு உபதேசித்துச் சொன்னதாவது
- (ஒ) ஆவியில் எனிமையுள்ளவர்கள் பாலோக இராச்சியத்தையடைவார்கள் ஆகையால் அவாகள் பாக்கிய வான்கள்
- (ஓ) துயாபபடுகிறவாகள் ஆறுதலடைவாராகள் ஆகையால் அவர்கள் பாக்கியவான்கள்
- (ஔ) சாந்த குணமுள்ளவாகள் பூமியைச் சுதநதரித்துக் கொள்வார்கள் ஆகையால் அவாகள் பாக்கியவான்கள்
- (கா) நீதியினமேற் பசிதாகமுள்ளவர்கள் திருத்தியடைவாகள் ஆகையால், அவாகள் பாக்கியவான்கள்

முத்திருக்குவனே தலைவருக நீக்கோடே மெஸ்வப
பட்ட பரிசேயப்பெறுவனிருந்தான

- (உ) அவன் இராத்தியி காலத்திலே இயேசுவினிடத்திற் போய், இரட்சி தன்னுடனே பாபானிமிட்டால் நீர் செய்கிற இப்படிப்பட்ட அறபுதங்களைப்போல ஒருவனும் செய்யப்பட்டான ஆகையால், நீர் பாபானுலே வந்த போதகரெனது அறிந்திருக்கிறோமென்றுன.
- (ஒ) இயேசுவானவர், அவனை நோக்கி, ஒருவன மறுபடியும் பிறவாவிட்டால் பாபானுடைய இராச்சியத் தைப் பாகமாட்டானென்று மெய்யாகவேயுமக்குச் சொல்லுகிறேனென்றார்

1 கோரி. 13:1-6

நான் மனிதர் பாதைகளையும் தூதர் பாதைகளையும் பேசினாலும் அன்பு எனக்கு இராவிட்டால் சத்தமிடுகிற வெணகலம் போலவும் ஒசையிடுகிற கைத்தாளத் தைப் போலவுமிருப்பேன்

- (உ) நான் தீர்க்கதறிசனங்களையடைந்தாலும் சகல இராகசியங்களையும் சகல கலவிகளையும் அறிந்தாலும் மலைகளைப்பேர்க்கத்தக்கதாக மிகுந்த விசுவாசமுள்ள வனுயிருந்தாலும் அன்பு எனக்கிாவிட்டால் வீணுயிருப்பேன்
- (ஒ) மேலும் எனக் குண்டான ஆஸ்திகள் யாலையும் ஏழைகளுக்குக் கொடுத்தாலும் சுட்டெரிக்கப்படுவதற்கு என சரீரத்தைக் கொடுத்தாலும் அன்பு எனக்கிாவிட்டால், எனக்குப் பிராயோசனம் வாராது.
- (ஓ) அன்புநீடியசாந்தமும், தயவுமுள்ளது அன்புக்குப் பொறுமையில்லை அன்புதன்னைப்படிக்கூது இறமாப பாய்காது ஆகாததைச் செய்யாது
- (ஔ) தன் பொழுதிவைப் பாராது உக்கிரத்தையடையாது பொலலங்கானதைச் சிந்தியாது

(ஈ) ஆநியாத்திற் சந்தோஷப்படாமற சுதநியத்திற் சுங்
கோஷப்படுகின்றது அது சுகலத்தையும் முடிந்றனது

புதியேற்பாட்டின் பின்

இரேணியுஸ் ஜூயர் புதிய ஏற்பாட்டை முடித்ததும், பழைய ஏற்பாட்டைக் கிருப்பதற்காடங்கி, ஆநியாகமம் தொட்டு நியாயாதிபதிகள் வரை முடித்து, அதன்பின் சங்கதம், எசாயா, தானியேல் என்னும் புத்தகங்களையும் திருப்பினார். ஆயினும், அதை முடிக்க இயலாமல்போயிற்று. அவர் பழைய ஏற்பாட்டை முடிக்க இயலாமற்போன்று துக்கமான காரியம்; ஆனால் அவருடைய சீவியத்தில் நடந்த வேறு சம்பவங்கள் இன்னுங்கு துக்கமான காரியம். ஜூயருடைய சுவிசேஷ முயற்சியால் திருநெல்வேலியில் கிறிஸ்தவர்கள் தொகை அதிகம் கூடிக்கொண்டு வந்தது. இவர்களுக்கு அபிஞேகம் பண்ணப்பட்ட குருமார் தேவைப்பட்டனர். இதுவரையும் ஆங்கிலேய சர்ச் மிஷன் சங்க மிஷனரிமார் ஜெர்மன் தேசத் தைச் சேர்ந்தவர்களான படியால் குருமார் லுத்தரன் முறைப் படி அபிஞேகம் பண்ணப்பட்ட வராயிருந்தனர். ஆங்கிலேய திருச்சபை முறைப்படி அவர்களை அபிஞேகஞ் செய்ய ஒரு அத்தியட்சரும் இதுவரை இந்தியாவில் இருக்கவில்லை. ஆகை அலும், 1816 தொடக்கம் கல்கத்தாவில் ஒரு ஆங்கிலேய திருச்சபை அத்தியட்சர் இருந்தார். ஆகைவே, திருநெல்வேலியிலிருந்த ஆறு உபதேசிமாரும் அவராலே அபிஞேகம் பண்ணப்படவேண்டுமென சர்ச் மிஷன் சங்கம் கேட்டது. இரேணியுஸ் அப்படியல்லாது, அவர்கள் முந்திய குருமாரைப்போல லுத்தரன் முறைப்படியே அபிஞேகம் செய்யப்பட வேண்டுமென வற்புறுத்தினார். ஆகையால் அவர் 1835இல் சர்ச் மிஷன் சங்கத்தை விடவேண்டியதாயிற்று.

அவருக்கு அனுதாபங்காட்ட ஏனைய லுத்தரன் மிஷனரி மாரும் தமது வேலையை இராஜினுமாச் செய்தனர். அவர்கள் எல்லாரும் சேர்ந்து ஒரு ஜெர்மன் லுத்தரன் மிஷனை ஆரம்பித்ததால் 67 சபைகளும் சர்ச் மிஷனைவிட்டு அவர்களைப் பின்பற்றின. இவைகள் எல்லாவற்றின் மத்தியிலும் 1838இல் தமது 48ஆம் வயதில் இரேணியுஸ் ஜூயர் மரண மடைந்தார்.

இரேனியுஸ் ஜயர் மிகத் திறமை வாய்ந்தவர். அது திறமைகள் எல்லாவற்றையும் ஒப்பா முயற்சியுடன் கீழில்து இரட்சகருடைய இராச்சிய விருத்திக்காய் உபயோகித்தார். இப்படிச் சச்சாவண்டாகி அவரது வேலை குலைந்தது மிக விசன்த்துக்குரியது. அவருக்குப் பல வருடங்களாய்த் தமிழ் ஆசிரியராயிருந்த திருப்பாற்கடல்நாதன் கவிராயர் அவரைப்பற்றிக் கூறிய சரம கவிகளிலான்றைக் கீழே காண்க:

அனை நிகர் அன்பும் யேசுவின் அருளும்
அவனியின் பொறையும் விண்சுட்ரோன்
தனைநிகர் ஒளியும் மலைநிகர் வலியும்
தழைத்திட வாழ்ந்து நன்மொழியால்
கனைகழல் வேந்தார் முதலினேர்க் கறிவு
காட்டி நற்கதியினைச் சார்ந்தான்
தினையளவையம் இன்றி நற்கலைகள்
தேர்ந்த இரேனியுசென் போன்.

பின்றர் பேர்சிவல்
(Peter Percival)

பெர்சிவல் திருப்புதல், அல்லது பரீட்சை மொழிபெயர்ப்பு .

இரேனியுச்குப்பின் எழுந்த சந்தர்ப்பம்

இரேனியுஸ் ஐயருடைய திருப்புதலுடன் தமிழ்நாட்டுக் கிறிஸ்தவர்கள் வெவ்வேறிடங்களிலும் சபைகளிலும், வெவ்வேறு திருப்புதல்களை உபயோகிக்கத் தொடங்கினர். தஞ்சாவூர், சென்னை, திருநெல்வேலியின் ஒரு பாகமும், அத்தரண், S.P.G. சபைகளும் பப்ரீசியுஸ் திருப்புதலை உபயோகித்தன. சர்ச் மிஷன், வெஸ்லியன் மிஷன், லண்டன் மிஷன், அமெரிக்கன் மிஷன் சபைகள் இரேனியுசடைய திருப்புதலை உபயோகித்தன. ஆனால், இத்திருப்புதல்களில் ஆங்காங்கு அவ்வவ் மிஷன்கள் திருத்தங்கள் செய்ததினால் மொத்தத்தில் ஐந்து வெவ்வேறு மொழிபெயர்ப்புக்கள் உபயோகத்திலிருந்துவந்தன. சீகன்பால்க் ஐயருடைய மொழி பெயர்ப்பு மறந்துவிடப்பட்டதனால், சுற்றுலாவிக்கொண் டிருந்த பிரதானமான திருப்புதல்கள் இரண்டெனச் சொல்லாம்.

ஆனாலும், விஷயமறிந்தோர் எவரும் பப்ரீசியுஸ் திருப்புதலையோ, இரேனியுசடைய திருப்புதலையோ மனப்பூர்வமாய் ஏற்றுக்கொள்ளப்படக்கூடிய திருப்புதலென்று சொல்ல வில்லை. ஒன்றின் பாகை நடையும் மற்றது மூலத்தை விட்டு வழுவுவதும் அதிருப்தியை அளித்தன. ஆகவே, இரண்டின் குறைகளையும் தவிர்த்து, அவற்றின் சிறப்புக்களைச் சேர்த்துள்ளதும், எவருமே ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கது

மான ஒரு திருப்புதல் வேண்டுமென்ற விருப்பம் கிறிஸ்த வர்கள் மத்தியல் பாவியது.

எனவோ, பாக் ஜிலசந்திக்ரு அப்பாலே யாழ்ப்பாணத்து மிஷனரிமார், அப்படியான ஒரு திருப்புதலைத் தாம் செய்து இவ்விருப்பத்தை நிறைவேற்றலாமெனக் கருதினர். முந்திய திருப்புதல்களைச் செய்து முடித்த தனித்தனிப் பெரியாரைப் போலத் தமக்குள்ளும் ஒருவர் இருக்கிறார்கள் என்னது தினால்ல, வேதாகம சங்கத்து யாழ்ப்பாணக் கிளை தனது பொது முயற்சியால் இதைச் செய்து முடிக்கக் கூடுமென்ற எண்ணத்தாலேயே யாழ்ப்பாணத்து ஐயர்மார் இப்படிக் கேட்டனர்.

யாழ்ப்பாணம் வேலையை மேற்கோள்ளுதல்

1815இல் கொழும்பு வேதாகம சங்கத்துக்கு ஓர் உதவிச் சங்கம் யாழ்ப்பாணத்தில் நிறுவப்பட்டது. ஆகிலும், கொழும்புச் சங்கம் மிகுதியாகச் சிங்களப் பாஷாயிலேயே வேலை செய்யவேண்டியிருந்ததால், 1835இல் யாழ்ப்பாணத் திலே பிரத்தியேகமான கிளை சங்கம் ஒன்று ஸ்தாபனம் பெற்றது. இக்கிளைச் சங்கம் முந்திய திருப்புதல்களை ஆராய்ந்து, வேரென்றை ஆயத்தப்பண்ண ஐந்து பேர் கொண்ட ஒரு குழுவை 1839இல் நியமித்தது. அக்குடுவில், அட்லி (W. Adley), ஸ்போல்டிங் (L. Spaulding), பேர்சிவல் (P. Percival), ஹாச்சிங்ஸ் (S. Hutchings), ஏர்க்காட் (J. R. Eckard) ஆகியோர் அங்கம் வகித்தனர்.

1839இல் பேர்சிவல் ஐயர் சென்னைச்சுப் போய்ச் சென்னை வேதாகம சங்கத்தைச் சந்தித்தார். சென்னைச் சங்கத்தார், யாழ்ப்பாணச் சங்கம் ஒரு பொது மொழிபெயர்ப்பைச் செய்வது தமக்குச் சந்தோஷமென்றும், அதற்குத் தாங்களும் உதவிபுரிவோபென்றும், அது திருப்திகரமாயிருந்தால், அதைத் தாழும் ஏற்றுக்கொள்ளுவோமென்றும் வாக்களித்தனர்.

அத்தருணம், இரு சாராரும் கடவுளின் இடுகுறிப் பெயரை மொழிபெயர்ப்பதில்லையென ஏற்றுக்கொண்டனர். எப்படி இப்பெயர் பூர்வத்தில் உச்சாக்கப்பட்டதென்றும்,

பாடிலோனிய சிறையிருப்பின் பின், அது உச்சரிக்கப் படாமல் அதற்குப் பதிலாக யூதர் எப்பொழுதும் ‘கர்த்தர்’ என அர்த்தங்கொள்ளும் சொல்லை உச்சரித்தனர் என்றுங் கண்டோம்; பிற்காலத்தில் எப்படி ‘யாவே’ என்ற உண்மையான பெயருக்குப் பதிலாக ‘யேகோவா’ என்ற பதம் உற்பத்தியானதென்றுங் கண்டோம், பதினாறும் நூற்றுண்டு தொடக்கம் சமீப காலம் வரைக்கும் ‘யேகோவா’வே இஸ்ரவேலரின் கடவுள்து இடுகுறிப் பெயரென எல்லோரும் நினைத்துவந்தனர். பெயரென்னவா யிருந்தபோதிலும், பழைய ஏற்பாட்டை மொழிபெயர்த்த பெரும்பாலானார் எப்போதும் கடவுளுடைய இடுகுறிப் பெயரைக் ‘கர்த்தர்’ என்று பொருள் கொள்ளும் ஒரு பதத் தினாலேயே மொழிபெயர்த்து வந்தனர்.

யாழ்ப்பாணத்து ஜீயர்மார் அதை மொழிபெயர்க்க விரும்பாததன் காரணம் யாதெனில், அப்படி மொழி பெயர்ப்பதால் அப்பெயரை ஒரு விக்கிரகம்போலப் பாராட்டுவதாக முடியும் என்ற எண்ணமே. இதர சமயங்களில் இப்படிச் சில சொற்கள் பாராட்டப்படுகின்றன வென நாமறிவோம். ஆனால், அதன் பெறுபேறு எப்போதும் ஒரே மாதிரியாக இருப்பதில்லை. இஸ்ரவேலர் என்ன நியாயத்தால் கடவுளுடைய நாமத்தை உச்சரியாமல் விட்டார்களோ, அதே நியாயத்தால் சைவர் சிவனுடைய ‘நமசிவாய’ என்னும் பஞ்சாட்சர நாமத்தை உச்சரிப்பதில் அதிக புண்ணியம் உண்டென நம்புகிறோர்கள். இவ் விஷயத்தைப்பற்றி அக்காலத்தில் யாழ்ப்பாண மிஷனரி மாரில் ஒருவர் எழுதிய ஒரு கட்டுரை இன்னும் இருக்கிறது. இது ஸ்போல்டிங் ஜயரால் எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டுமென்பதற் கையமில்லை.

1840இல் யாழ்ப்பாணக் கிளைச் சங்கம் தனது வேலையை ஆரம்பித்தது. இரேனியுசின் திருப்புதல், பப் ரீசி யு ஸ் திருப்புதலீக்காட்டிலும் பாதை நடைத் திருத்தமுடையதா யிருந்தபடியாலும், அப்பாதை நடையே தமக்குப் பீரிதியா யிருந்தபடியாலும், அதையே தமது வேலைக்காதாரமாய்க் கொண்டனர். எண்டன் நகரிலுள்ள தாய்ச் சங்கம்

யாழ்ப்பாணச் சங்கத்தின் இல்லேவைக்கு 800 பழனும், போதியளவு காகிதமும் அனுப்பினது.

விவாதம்

- வேலை நடைபெற்ற தொடங்கியபின் சென்னை வேதாகம சங்கத்தார், யாழ்ப்பாணத்தார் செய்யவிருக்கும் திருப்புதல் ‘அதிகாரம் பெற்ற திருப்புதல்’ (The Authorised Version) என்னும் 1611ஆம் ஆண்டின் ஆங்கில திருப்புதலை விட்டுச் சிறி தும் விலகக்கூடாதென ஒரு பிரமாணங்கற்பித்தனர்.* அவர்கள் இக்கட்டுப்பாட்டோடு நின்றுவிடாமல், அடுத்த வருடம் (1841 மார்ச்சு மீ 15 வ) தமது நிபந்தனையை இன்னும் விரித்து விளக்கி, ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பின் கருத்து மாத்திரமன்றி, வசன அமைப்பு, சொல்லடுக்கு, குறியீடுகள் (punctuation) எல்லாம் முற்று முழுதுமாப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமெனவுங் தீர்மானித்தனர்.† ஆங்கிலங் தெரிந்த எவரும் இப்படியான பிரமாணத்துக்கமைய மொழிபெயர்ப்பதானால் கருத்துக்கும், பாதை நடைக்கும் தமிழில் எவ்வளவு சீர்கேடு நிகழ்ந்திருக்குமென அனுமானிக்கலாம்.

இந்த மதியீனமான நிபந்தனைக்கு விரோதமாய் யாழ்ப்பாணச் சங்கம் தென்னிந்தியாவின் பல பாகங்களிலுள்ள மிஷனரிமாருக்கும் லண்டனிலுள்ள தாய்ச் சங்கத்துக்கும் மறுப்புத் தெரிவித்தது. சென்னை நிபந்தனையைக் கண்ட யாவரும் அதிக வியப்புற்று, யாழ்ப்பாணச் சங்கத்தையே ஆதரித்தனர். சென்னைக் கிளைச் சங்கத்தின் கமிட்டியிலிருந்த சில அங்கத்தினருக்குத் தமிழ் தீர்யா தென்ற சங்கதியும் இந்த வர்த்தமானங்கள் சம்பந்தமாய் வெளியாயிற்று.

தமது நிலையை எவரும் ஆதரியாமற்போனதினால், 1842ஆம் ஆண்டு மீ 1வ சென்னைச் சங்கம் தனது முந்திய நிபந்தனையை கைவிட்டு, ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு எப்பொழுதும் மிக உயர்ந்த கவனத்துடன் பாராட்டப்பட

* A Brief Narrative of the Jaffna Auxiliary, p. 13.

† A Brief Narrative of the Jaffna Auxiliary, pp. 16,17.

வேண்டுமென்றும், அதை விட்டு விலகும்போது கமிட்டியில் மூன்றிலிரண்டு பங்கினர் சம்மதித்தால்தான் அப்படிச் செய்யவேண்டுமென்றும் தீர்மானித்தது. வண்டன் தாய்ச் சங்கமும் இதுபற்றி யாழ்ப்பாணத்திற்கு எழுதி, சென்னைக் கமிட்டியின் முந்திய தீர்மானம் புத்தியீனமானதென்றும், யாழ்ப்பாணச் சங்கம் இரேனியுஸ் ஐயருடைய திருப்புதலை ஆதாரமாகக் கொண்டு தம் வேலையைத் தொடர்ந்து முடிக்கலா டமன்றும் உத்தரவளித்தது.

தற்காலத்தில் வேத மொழிபெயர்ப்பு எப்பொழுதும் ஒரு கமிட்டியாலேதான் நடத்தப்படுகிறதெனினும், யாரா வது ஒருவர் அதற்கு எப்பொழுதும் பொறுப்பாயிருப்பது • வழக்கமும், அவசியமுமாகும். இவரே திருப்புதலை நடத்தி, இடையிடையே அதைக் கமிட்டிக்குமுன் வைப்பர். கமிட்டி அங்கத்தினர் தமது குறிப்புக்கள், ஆலோசனைகள், புத்தி மதிகள், திருத்தங்கள் ஆகியவற்றைக் கூறுவர். கமிட்டியின் தீர்ப்பே முடிவான தீர்ப்பாகும். சபைகளும், உலகமும் அந்தந்தக் கமிட்டியையே அந்தந்தத் திருப்புதலுக்குப் பொறுப்புள்ளதெனப் பாராட்டியபோதிலும், எந்தக் கமிட்டியும் தனக்குள்ளே அந்தப் பொறுப்பை ஒருவர்மீதே சுமத்தும். இவரே பிரதான மொழிபெயர்ப்பாளர்.

கடுபட்டோர்

இப்படி யாழ்ப்பாண வேலைக்குப் பொறுப்பாயிருந்தவர் பீற்றர் பேர்சிவல் (Peter Percival) ஐயர். இவருடைய ‘ஆங்கில-தமிழ் அகராதி’ இன்னும் தமிழ்நாட்டில் அதிக உபயோகத்திலிருக்கிறது. இவர் யாழ்ப்பாணத்துக்கு 1826இல் வந்தார். 1829இல் தாம் ஆங்கிலத்தில் பிரசங்கங்களையெடுப்பதுபோலும், சம்பாஷிப்பதுபோலும் தமிழிலுள்ள செய்யக்கூடியதாயிருக்கிறதெனக் கூறினர். இவர் முதலில் யாழ்ப்பாணத்தில் மெதடிஸ்த் மிஷன் தொடங்கிய பாடசாலைக்கு அதிபராயிருந்தார். 1832-34இல் கல்கத்தாவில் ஊழியர்களுக்காக செய்துவிட்டுத் திரும்பவும் யாழ்ப்பாணம் வந்து, வட இலங்கை மெதடிஸ்த் மிஷனுக்குத் தலைவரானார். இவர் யாழ்ப்பாண வேதத் திருப்புதல் வேலை முடிந்தபின், 1851இல் இங்கிலாந்துக்குச் சென்று, சிலகாலத்தின்

பின் ஏன்னைக்கு வந்து, சென்னையில் புதிதாய் நிறுவப் பட்டிருந்த சர்வகலாசாலையில், ரீத்தாட்டுக் கலைகளுக்குப் பேராசிரியராயிருந்தார் (Professor of Oriental Studies). இவருடைய பிரதிமை உரு சென்னைப் பல்கலைக் கழகச் செனட் (Senate) மண்டபத்தில் இருக்கிறது.*

வேதாகமத் திருப்புதலின் சரித்திரத்தில் மாத்திரமல்ல, தமிழ் இலக்கிய உலகத்திலும், இத்திருப்புதல் விசேஷத்து இடம் பெறுவதற்குக் காரணராயிருந்தவர், இப்பிரயத்தனத் தில் பெர்சிவல் ஜயருக்கு முக்கிய உதவியானாலிருந்தவரே. இவர் இற்றைவரை தமிழ்க் கல்வித் துறையில் அழியாப் பிரசித்திபெற்ற ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலராவர். கடந்த பல நாற்றுண்டுகளில் தமிழ்க் கல்வியில் ஆறுமுக நாவலருக்கு நிகரானவர்களைக் காட்டுவது அரிது. சமீப காலம்வரை ஆறுமுக நாவலருடைய மாணக்கனின் மாணக்கன் ஒருவர் ஒரு நூலை மேற்பார்வையிட்டனரென்றாலே, தமிழ் உலகில் அந்து லுக்குப் பெருமதிப்பெனப் பதிப்பாளர்கள் உணர்தனர்.

க. ஆறுமுகம் என்பவர் 1822இல் டிசம்பர்மீ 18 பிறந்து, பன்னிரண்டு வயதில் பெர்சிவல் ஜயரின் பாடசாலைக்கு மாணவனுய்ப் போயிருந்தனர். அவர் காட்டிய மகா திறமையினிமித்தமாக, அவருடைய 16ஆம் வயதில் மேல் வகுப்புக்களுக்குத் தமிழும், சீத் வகுப்புக்களுக்கு ஆங்கிலமும் கற்பிக்க பெர்சிவல் ஜயர் அவரை நியமித்தனர். பள்ளிக்கூடம் முடிந்ததும் அவர் இரவிரவாய்க்கல்வி கற்றுத் தமிழ்நாட்டில் கல்வியென்று சொல்லப்படும் முப்பத்திரங்களில் வித்தகளிலும், அறுபத்து நான்கு கலைகளிலும் கற்றுத் தேறினார். அவருடைய சீவிய சரிதையை எழுதியிருக்கும் அவருடைய மருமகன் த. கைலாச பிள்ளையும், யோகி சுத்தானந்த பாரதியும், அவர் கற்றறிந்த நூல்கள் எல்லா வற்றையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றனர். தமிழில் அக்காலம் வரை எழுதப்பட்ட எல்லா முக்கிய நூல்களையும் கற்றிருந்தனர்.

* *Jaffna Central College (1834-1934)*, p. 26. வின்கிலோ ஜயர், இவர் Presidency Collegeஇல் கடமையாற்றினாரெனக் கூறகிறார். அக்காலத்தில் இவ்விரண்டும் ஒன்றேயென நினைக்கிறோம்.

தார்போல் தோன்றுகிறது தமிழ், ஆங்கிலம், சமஸ்திருதம் ஆசைய முன்று பாதைகளையும் நன்கு அறிந்திருந்தார். 22ஆம் வயதின்பின் அவர் எதையும் புதிதாய்க் கற்றதாக எவரும் அறியப்பில்லையென்றும், ஏனெனில், அதன்முன் எல்லாற்றையும் அறிந்திருந்தாரென்றும் திரு. கூரலாச பின்னொடு எழுதுகிறார்.* எனினும், அவர் வடமொழியில் விசேடமாகக் கற்ற நூல்களைக் கவனிக்குப்போது, அவை அந்திய காலங்களில் எழுதப்பட்ட சைவ நூல்களேயெனப் புலப்படுகின்றன. இதைக் குறிப்பிடுவதன் நோக்கம் பின்னர் தெளிவாகும். சில வருடம் செல்ல அவர் பெர்சிவல் ஐயரோடு சென்னைக்குப் போனபோது அவருக்கு வயது 26. ஆயினும், தென் னின் தியாவில் அவர் எங்கெங்குச் சென்றிரோ அங்கெல்லாம் இந்துக்கள் எழுந்து அவருக்கு மரியாதை செய்தார்கள் எனக் கூறப்படுகிறது. அவருடைய பரந்த கல்வியறிவினிமித்தம், தென்னிந்தியாவிலிருந்த பெரிய கல்விமாண்கள் கூடித் திருவாடுதுறை ஆதீனத்தில், பிற்காலங்களில் அவருக்கு ‘நாவலர்’ என்னும் பட்டம் சூட்டினர்.

யாழிப்பாணத்திருப்புதலின் பாதை நடை இவருடையதே யெனச் சுத்தானந்த பாரதி கூறுகிறார். இவருடைய ஜீவிய சரித்திரத்தைத் தாமெழுதியதால் அப்படிச் சோல்வது இயல்பென நாம் நினைக்கலாம். எனினும், அதில் உண்மை இருப்பதற்குக் காரணமுமுண்டு. பெர்சிவல் எவ்வளவு தமிழறிந்திருந்தபோதிலும், கருத்திலே கவனத்தைச் செலுத்தி, பாதை நடையை அதில் மிகச் சிறந்த அறிவும், அனுபவமும் உள்ள நாவலரிடம் விடுவது இயல்பு.

இவ்விருவரே யாழிப்பாணப் பிரயத்தனத்தில் முக்கிய காரியகர்த்தாக்களாக இருந்தபோதிலும், இவர்களுக்கு உதவிசெய்ய வேறு பலரும் இருந்தனர். யாழிப்பாணக்கிளைச் சங்கம், திருப்புதல் வேலைக்காக எப்படி ஒரு கமிட்டியை நியமித்திருந்ததென முன் கண்டோம். எனினும், வேலை நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தபோது, மிஷனரி

* ‘ஆறமுக நாவலர் சாமித்திராம்’—பக. 11. ஆயினும், சுத்தானந்த பாரதி 32 வயதுவரை கற்றார் எனக் கூறுகிறார். பக. 30.

மாரின் போக்குவரத்தினால் இக்கமிட்டியின் அங்கத்துவம் சிறிது மாற்றம் அடைந்தது. ஆயினும், யாழ்ப்பாணக் கிளோச் சங்கக் கமிட்டி ஒழுங்காகக் கூடி, வேலையை மேற்பார்வையிட்டு, தனது ஆலோசனையைக் கூறித் திருத்தங்கள் செய்து, மொழிபெயர்ப்பாளரை வழிநடத்திக்கொண்டிருந்தது. யாழ்ப்பாணம் ஒரு சிறிய இடமாகையால், இப்படிப்பட்ட ஒரு பெரிய வேலையை நடத்த அங்கு போதிய திறமையுடையவர்கள் இருக்கிறார்களா என்று அக்காலங் கேட்கப்பட்டபடியினால், இப்பிரயத்தனத்தில் ஈடுபட்டிருந்த மற்ற வர்கள் யாரென்றும் நாம் கவனிப்பது நன்று.

பாதிரிமாரில் வேத மொழிபெயர்ப்புக்கு மிக ஆதரவாயிருந்தது, டாக்டர் லீவை ஸ்போல்டிங் (Levi Spaulding) ஐயராவர். இவரே சர்வ சம்மத அங்கீகாரம் பெறும் ஒரு திருப்புதல் தமிழ்நாட்டுக்கு இன்றியமையாதது என்று உணர்ந்து, இப்பிரயத்தனத்துக்குக் காரணராய் இருந்தவர். இவர் 1791இல் அமெரிக்காவில் பிறந்து, 1820இல் யாழ்ப்பாணம் வந்து, உடுவில் என்னும் இடத்திலேயே பெரும்பாலும் சீவித்து திருப்பணியாற்றிவந்தார். இவர் பக்தியிலும் கல்வியிலும் மிகச் சிறந்தவர். அக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த வேதாகம துண்டுப் புத்தக பிரசர சங்கத்தாரால் வெளியிடப்பட்ட எல்லாப் பிரதிகளையும் இவரே பார்வையிட்டு அச்சுக்கு விட்டார்; பல ஞானப்பாட்டுக்களை மொழிபெயர்த்தார்; இருபதுக்குமேற்பட்ட புத்தகங்களைத் தமிழில் எழுதினார். ஒரு தமிழ் அகராதியையும், ஒரு இங்கிலீஸ்-தமிழ் அகராதியையும் எழுதி வெளியிட்டார். இவருடைய ஆழ்ந்த அறிவு இந்தியாவிலும் அங்கீரிக்கப்பட்டது. பின்னர் யாழ்ப்பாணத்திற்கும் சென்னைக்கு மிடையில் எழுந்த விவாதங்களில், இவரே யாழ்ப்பாணச் சங்கத்தின் சார்பில் மூல பதங்களையும் தமிழ்ப் பதங்களையும் ஆராய்ந்து, அவைகளின் உட்கருத்தைப் பலமுறையும் விளக்கியவர். 53 வருடங்களாய் இவர் யாழ்ப்பாணத்தில் ஊழியம் புரிந்தபோதிலும், ஒருமுறைதான் தன் சொந்த ஊருக்குப் போய்வந்தார். இவரிலும் பெரிய மிஷனரி ஒருவர் யாழ்ப்பாணத்துக்கு என்றும் வந்ததில்லை. C. D. வேலுப்பிள்ளை ஐயர் தமது ‘அமெரிக்கன் இலங்கை மிஷன் சரித்

திரம் என்னும் நாவின் இரு பக்கங்களில் இவரது திறமை களையும், விசேஷ ருணங்களையும் விரிவாக எடுத்துரைத்திருக்கிறார்.

இவரைவிட வேறு சில மேல்நாட்டு அறிஞரும் யாழ்ப் பாணத்தில் அக்காலம் இருந்தனர். சாமுவேல் ஹச்சிங்கஸ் (Hutchings): இவர் எப்போய் பாணையில் திறமை யடையவர். H. R. ஹோய்சிங்டன் (Hoisington): இவர் ‘சிவஞானபோதம்’, ‘அருள்பிரகாசம்’ முதலிய சைவ சித்தாந்த ஆதார நூல்களுக்கு அமெரிக்காவுக்குப் போன பின் வியாக்கியானங் குறியவர். டாக்டர் டானியேல் பூர் (Poor): இவர் வட்டுக்கோட்டையிலிருந்த பேர்பெற்ற செமினரிக்குத் தலைவர். 1835இல் இவர் யாழ்ப்பாணத்தி லிருந்து இந்தியாவுக்குச் சென்று மதுரை மிஷனை நிறுவுவ தில் பெருந்தொண்டாற்றியவர்.

திருப்புதல் நடக்கும்போதும், சென்னைச் சங்கத்தாரோடு எழுந்த பிரச்சினைகளிலும் ஜயர்மார், சுதேசிகளின் ஆலோசனையையும் பெற்றதாகத் தோன்றுகிறது. ஆனால், இவர்களில் ஒருவரின் பெயர் மாத்திரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அக்காலம் என்னவேலை நடந்தாலும் அதை ஜரோப்பியரேநடத்தினர் என்றும், சுதேசிகள் உதவிமட்டும் புரிந்தார்களென்றும் பாராட்டப்படுவதே இதற்குக் காரணமாகும். அதனால் அவர்களுடைய பெயர்களைக் குறிப்பிடத் தேவையில்லை யென்ற எண்ணமிருந்தது.

ஆனால் அக்காலத்தில் ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும் விசேஷ அறிவு பெற்றவர்கள் பலர் யாழ்ப்பாணச் சுதேசிகள் மத்தி யில் இருந்தனர். அதற்குக் காரணம் 1823ஆம் ஹஸ் வட்டுக்கோட்டையில் அமெரிக்கன் மிஷனெரிமார் ஸ்தாபித்த செமினரியே (Seminary). இதை 1846இல் சந்தித்த சர். எம்மேசன் தேன்னந்த் (Sir Emerson Tennent) என்றவர், இது ஜரோப்பாவிலுள்ள எச்சர்வகலாசாலைக்கும் நிகரா எனது எனக் குறினர். சென்னையில் ஒரு சர்வகலாசாலை ஸ்தாபிக்கப்பட்டபொழுது, இச்செமினரி மாணவர் இருவரே அதில் முதன்முதல் பட்டம் பெற்றனர்.

- பெயரால் குறிக்கப்பட்ட சுதேசி திரு. உவைமண் கத்ரவேற் பிள்ளை என்பார். இவருடைய தமிழ்ச் சொல் வகராதி இப்போது மதுரைத் தமிழ்ச் சங்க அகாதியாகப் பிரசுரிக்கப்பட்டு வருகிறது. வேறு பல கல்விமான்களும் அக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்தனர், இவர்களும் தமது ஆலோசனைகளைக் கறியிருந்திருக்கவேண்டும். ‘பாவலர் சரித்திர தீபிகை’யையும் வேறு நால்களையும் எழுதிய ஆரண்ட் (J. R. Arnold), சதாசிவம் பிள்ளை, தமிழில் முதல் தர்க்க சாஸ்திரநால் (நியாய இலக்கணம்) எழுதிய உலில்லியம் நேவின்ஸ (Nevins), அல்லது முத்துக்குமாரு அக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்தனர்.

1845இல் லண்டன் தாய்ச் சங்கம் 500 ரீம் அச்சுக் காகிதத்தைக் கொடுத்து, யாழ்ப்பாணச் சங்கம் சென்னைப் பட்டண உத்தரவில்லாமல் தமது வேதப்பிரதிகளை வெளி யிடுவதுபற்றிய விஷயத்தைச் சென்னைச் சங்கத்தாரிடமே விட்டுவிட்டது. சென்னையும் அதை அங்கீகரித்தது.

- பெர்சிவல் ஐயர் தம் முழுநேரத்தையும் வேத மொழி பெயர்ப்பில் செலவிடவேண்டுமென 1845இலேயே கேட்கப் பட்டாலும், 1846 ஜூலையில்தான் அவர் வேறு வேலைகள் எல்லாவற்றையும் ஒத்திவைத்து இவ்வேலையில் அமர்ந்தார். ஒவ்வொருநாளும் ஆறுமணி நேரத்தைச் சுதேச உதவியாளருடன் திருப்புதல் வேலையில் செலவிட்டனர். எஞ்சிய நேரத்தில் இவ்வேலையோடு சம்பந்தப்பட்ட வேறு பல காரியங்களைச் செய்துவந்தார்; வேறு திருப்புதல்கள், மூலப் பிரதிகள், முன் செய்து முடித்த வேலை முதலியவற்றில் கவனம் செலுத்துவதுண்டு. மொழிபெயர்ப்புக் கமிட்டி வாரத்தில் ஒருமுறை கூடிச் செய்யப்பட்ட திருப்புதலைத் திருத்திவந்தது.

ஆட்சேபனைகளும், மறுப்பும்

பாகம்பாகமாய்த் திருத்தி முடித்த புத்தகங்கள் அச்சிடப் பட்டுச் சென்னைக்கு அனுப்பப்பட்டன. 1847இல் அதைக் குறித்து அங்கு ஏற்பட்ட ஆட்சேபனைகள் யாழ்ப்பாணம் வந்தெட்டின. அவையாவன: (1) யாழ்ப்பாணத் திருப்புதல் மூலத்தை நெருங்கித் தழுவவில்லை. (2) இந்தியாவில் வழங்கிய தமிழ் வேறு; யாழ்ப்பாணத் தமிழ் வேறு. (3) யாழ்ப்பாணத் திருப்புதலில் இலக்கண முறையில் வருங்கால நிகழ்ச்சிகளைக் குறிக்கவேண்டிய விளைச்சொற்களின் இடத்தில் பெரும்பாலும் நிகழ்கால விளைச்சொற்கள் உபயோகிக்கப்பட்டுள்ளன.

குறித்த ஆட்சேபனைகளுக்கு யாழ்ப்பாணத்து ஐயர்மார்க்குறிய மாறுத்தரம் யாதெனில்: 'யாழ்ப்பாணத் திருப்புதல் மூலத்தை விட்டு வழுவவில்லை; அது செம்மையான பாலையில் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சென்னை மிஷனரிமாருக்கு அது நவீனமாய்த் தோன்றுவதால், அப்படி வழுவுகிறதென அவர்கள் நினைக்கின்றனர். சென்னையிலிருந்து குறைகளைக் கூறியவர்கள் தமிழ்ப் பாலையை ஒன்று அறிந்தவர்கள் எல்லா. ஆகவே, இவ்விஷயத்தில் அவர்களது தீர்ப்புப் பாராட்டப்படத் தகுதியற்றது. குறித்த மிஷனரிமார் பெரும்பாலும் ஐரோப்பியர் எழுதிய தமிழ் நூல்களையே படித்து, அவைகளில் காணப்பட்ட நடையே சரியான தமிழ் நடையெனத் தீர்த்துக்கொண்டவர்கள். இந்தியாவிலுள்ள சுதேசக் கிறிஸ்தவர்களும், பப்ரீசியஸ் ஐயருடைய திருப்புதலில் வளர்ந்தவர்களாகையால், சரியான பாலை விதிகளை அறியாதவர்கள். யாழ்ப்பாணத் திருப்புதல் மூலத்திலிருந்து வழுவியதற்கு ஒரு திட்டமான திருட்டாந்தமும் இவர்களால் கொடுக்கமுடியாது' என்பது.

யாழ்ப்பாணத் தமிழ் வேறு, இந்தியத் தமிழ் வேறு என்னுங் கூற்றை ஐயர்மார் இப்பொழுது மாத்திரமன்று பின்னருங்கூட மிக ஆர்வமாய் மறுப்பதைக் காண்கிறோம். இந்தியாவிலும், யாழ்ப்பாணத்திலும் ஒரே தமிழ் இலக்கியத்தைத்தான் யாவரும் படிக்கின்றனர். ஆகவே, பாலை வேறுபடுவதைப்படியென யாழ்ப்பாண ஐயர்மார் கேட்டனர்.

20 வருடங்களுக்குப்பின்னும் இந்கூற்றை அவர்கள் நுறைக் கூற்றும் ஆராய்ந்து மறுப்பதைப் பார்க்கிறோம். பாலையைப் பேசும் போது இருதிறத்தாரிடையேயும் சிறிது வித்தியாசமான உச்சரிப்பு இருக்கலாம்; வினைச்சொற்களின் உருபுகளும் பேசும்போது வேறுபடலாம்; எனினும், இரு இடங்களிலும் பாலை ஒன்றேயென ஜியர்மார் வற்புறுத்தினார்.

இந்நாலாசிரியனும், அக்காலம் யாழ்ப்பாண மின்னரிமார் இவ்விஷயத்தில் வற்புறுத்தியதை மிகவும் பாராட்டுகிறார். ஆறுமுகநாவலரின் பாலைநடை பிரத்தியேகமான யாழ்ப்பாணக் குணகுணத்தைக் காட்டுகிறதென்ற எண்ணம் தமிழூச் சிறிதும் அறியாதவர்கள் மனத்திலேதான் பிறந்திருக்கக்கூடும். நாவலருடைய தமிழ்நடை யாழ்ப்பாணத்துக்கு மாத்திரமல்ல, தமிழ்நாடு முழுவதற்கும் நூறு வருடங்களாய் நல்ல தமிழ்நடைக்கு மாதிரியாயிருந்தது. ‘வசனநடை கைவந்த வள்ளலார்’ என்று அவரைப்பற்றி வி. கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரியார் சொல்லுகிறார். ‘சொல்வன்மையில் நாவலரவர்கள் அக்காலத்தில் தமக்கு நிகராவார் எவருமின்றித் திகழ்ந்தவர்’ என மறைமலையாடிகள் கூறுகின்றார்.

‘தேனே கனியோ வெனவே சுவைக்குஞ்செழுந்தமிழிற் றனே தனக்கிணையாகி யுதித்துயர் சற்குருவாய் . . .’ எனச் ‘சைவ உதயபானு’ பத்திராதிபர் க. சரவண முத்துப் பிள்ளை பாடியுள்ளார்.

தமிழ்நாட்டில் கல்வி மாண்களுக்குள் முதல் முதல் செய்யுளை விலக்கி வசனநடையையே எல்லா எழுத்து விஷயங்களுக்கும் உபயோகிக்கத் தொடங்கியவர் நாவலரே. ஆகவே, தமிழ் வசனநடையை ஒரு திட்டமான கருவியாய் நிறுவியது அவர் எனக் கூறலாம். அவருடைய தமிழ் நவீனமானதெனச் சொல்வோரின் அபிப்பிராயம் மதிப்புக் குரியதன்று.

அவர் யாழ்ப்பாணத்துத் திருப்புதலுக்குப் பொறுப்பில் லாதவராகில், அதற்குப் பொறுப்புள்ளவர் யார்? பெர்சிவல் ஜியரா? பெர்சிவல் ஜியருடைய தமிழூச் யாழ்ப்பாணத் தமிழூனக் கூறுவதேன்?

மேலுள்ள மூன்று பத்திகளிலும் கூறப்படும் குறிப்புக்கள் இந்நாலாக்கியோனுடையதேயன்றி, அத்கால ஐயர்மார் கூறியவையல்ல. இக்குறிப்புக்கள் ஐயர்மாருடைய மாறுத் தரத்தை விளக்கும்.

இலக்கண முறையில், வருங்கால நிகழ்ச்சிகளைப்பற்றி கிச்சயமிருக்கும்போது நிகழ்கால வினைச்சொற்களால் குறிக் கலாமெனவும் ஐயர்மார் எடுத்துக்காட்டினர். (நான் ஒரு காரியத்தைச் செய்வேணன வாக்களிக்கும்போது, அதைக் கட்டாயமாய்ச் செய்வேணன்பதை உணர்த்துவதற்காகச் ‘செப்கிறேன்’ எனச் சொல்வது வழக்கம்.)

சென்னையும், யாழ்ப்பாணத் திருப்புதலும்

ஐயர்மாருடைய மாறுத் தரத்தோடு சென்னைச் சங்கத்தார் திருப்தியடைந்தார்போலும். 1847 ஆம் வரு செப்டம்பர் மாதம் 20 ஆம் தேதியாழ்ப்பாணத் திருப்புதலை மேற்பார்வையிட்டுத் தமக்கு அறிக்கை கூறச் சங்கம் ஒரு கமிட்டியை நியமித்தனர். M. வின்சிலோ, J. ரூபேட்ஸ், W. H. ஹோ (காரியதரிசி) என்போர், இக் கமிட்டியின் அங்கத்தினராயிருந்தனர். இவர்கள் வேறு பேரையும் சேர்த்துக்கொள்ள அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டனர். இவர்களில் வின்ஸ்லோ ஐயர் முன்னர் பல வருடங்களாய் யாழ்ப்பாணத்தில் ஊழியர்களுடைய இன்னும் உபயோகத்திலிருக்கும் பிரபல தமிழ்-இங்களீஷ் அகராதிக்கு ஆசிரியருமாவர். இவர்களோடு T. பிற் தேட்டனும் (Brotherton), J. பில்டேர்பேக் (Bilderbeck)கும் பிற்பாடு சேர்க்கப்பட்டனர்.

1848 ஆம் வரு முற்பகுதியில் யாழ்ப்பாணத்தில் வேலை முற்றுப் பெற்றுவிட்டதுபோல் தோன்றுகிறது. ஸ்போல்டிங் ஐயரும், பெர்சிவல் ஐயரும் சென்னையில் நியமிக்கப்பட்டிருந்த உபகமிட்டிக்கு யாழ்ப்பாணத் திருப்புதலைச் சமர்ப்பிக்குமாறு போயினர். அவர்களுடன் நாவலரும் போன தாக்க காணப்படுகிறது. போன வழியில் பெர்சிவல் ஐயருக்கும் நாவலருக்கும் நடந்த சம்பாஷணையைச் சுத்தானந்த பாரதியார் பின்வருமாறு விவரிக்கிறார்:

சென்னையார் தமக்கு எதிர் என்று நினைத்தபடியால் ‘பாதிரியாருக்குப் பயம் பிடித்தது.’ ‘புலவரே நாம் இவ் வளவு சிரமப்பட்டுச் செய்த மொழிபெயர்ப்பை இவர்கள் இப்படி என்னித் தன்றூபடி செய்கிறார்களே; நமது யாழ்ப் பாணத் தமிழ் மட்டமா?’ என்று பாதிரியார் வருந்தினார். ‘நமது மொழிபெயர்ப்பில் ஒரு பிழையுமில்லை. குற்றங் காட்டினால் நாம் சமாதானம் சொல்லுவோம்,’ எனத் தெரியம் சொன்னார் புலவர். சென்னை பட்டணக் கமிட்டி இம் மொழிபெயர்ப்பைத் தக்க புலவர்களுக்கு ஒப்புவித்து, அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தைக் கேட்போம் என்று கூறியபொழுது நடந்த சம்பாஷணையைப் பின்வருமாறு கூறுகிறார் சுத்தானந்த பாரதியார்: ‘சம்மதம்’ என்றார் நமது புலவர் சிங்கம். ‘இது பிசுகு என்றால் நமது முயற்சி வீணாகுமே. நூலை விரைவில் அச்சேற்றிச் செல்லவந்தேன். இப்படித் தடை நேர்ந்ததே’ என்று பாதிரியார் கவலைப் பட்டார். ‘தடையைத் தகர்த்தெறிவோம். யாழ்ப்பாணத் தமிழ் சென்னைத் தமிழுக்குக் குறைந்ததன்று எனக் காட்டுவோம். தெரியமாயிரும்’ என்று புலவர் பாதிரி யாரைத் தேற்றினார்.*

மேற்கூறப்பட்ட சம்பாஷணை சுத்தானந்த பாரதியின் மனே கற்பனை யென்றே சொல்லவேண்டும். ஆயினும், இப்படி ஒரு சம்பாஷணை நடந்திருக்கக்கூடியது இயல்லே. சென்னைச் சங்கத்தார் அங்கிருந்த வித்வான்களைப் புதிய திருப்புதலைப் பார்வையிடுமாறு கேட்டபொழுது, அவர்கள் அவ்வேலையை மழவை மகாலிங்க ஐயரிடம் ஒப்புவித்ததாக வும், அவர், ‘பெர்சிவல் பாதிரியாருடைய மொழிபெயர்ப்பு சிறந்தது; அப்பழுக்கற்றது; யாழ்ப்பாணத்தில் இப்படித் தமிழ் வழங்குவதைப்பற்றி வியந்தேன்’ என்று சொன்ன தாகவுங் கூறப்படுகிறது.

1848 தொடக்கம் இரண்டு வருடங்களாய் யாழ்ப் பாணத்திலிருந்துவந்த ஐயர்மாரும், சென்னை உபகமிட்டி யும் பலமுறை கூடிப் புதிய திருப்புதலில் சிறிய திருத்

* நாவலர் பெருமான்—யோகி சுத்தாணந்த பாரதி—புதுயுக நிலையம். புதுச்சேரி, பக. 63, 37.

தங்கள் செய்துகொண்டிருந்தனர். யாழ்ப்பாணத் திருப்புதலைக் கண்ட R. கால்ட்வெல் (Caldwell), சார்ஜன்ட் (Sargent) ஐயர்மார் அதை மிக மெச்சிப் பேசினர். 1850ஆம் ஹஸ் அக்டோபர் மாதம் 21ஆம் தேதி யாழ்ப்பாணத் திருப்புதல் வெளிவந்தது.

யாழ்ப்பாணத் திருப்புதலைப்பற்றிய சில குறிப்புக்கள்

இற்றைவரை தமிழ் நாட்டில் செய்யப்பட்ட எந்தத் திருப்புதலைப் பார்க்கினும் இந்த மொழிபெயர்ப்பிலே கூடுதலான கவனமும் வேலையும் செலவிடப்பட்டிருந்தது. பப்ரீசியுஸ் புதிய ஏற்பாட்டில் மாத்திரம் 20 வருடங்கள் செலவு செய்தது உண்மையே. அவ்வேலைக்கு ரோட்லர் (Rottler) ஐயரிடமும், வேறும் சிலரிடம் சொற்ப உதவி பெற்றதும் உண்மையே. ஆயினும், அவ்வேலை ஏறக் குறையத் தன்னந்தனியே நிறைவேற்றப்பட்டது. முன் செய்யப்பட்ட சிகன்பால்க் ஐயருடைய திருப்புதல் அவருக்கு அதிக உதவியாயிருந்திருக்கமாட்டாது. யாழ்ப்பாணத் திருப்புதலில் செலவிடப்பட்ட காலம் பப்ரீசியுஸ் ஐயர் செலவிட்ட காலத்தைவிடக் குறைந்தது; 14 வருடங்களில் முழு வேலையும் முடிந்தது. எனினும், இதில்

(1) இரண்டுபேர் சில காலமாக முழு நேரமாய் உழைத்தனர். அவர்களில் ஒருவர் மகாவித்வான்.

(2) யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த ஒரு கமிட்டி அவர்களுடைய வேலையை ஒழுங்காக மேற்பார்வையிட்டது.

(3) வேலை முடிந்தபின் சென்னைச் சங்கத்தாரின் உபகமிட்டியும் யாழ்ப்பாணப் பிரதிநிதிகளுஞ் சேர்ந்து அதை மேற்பார்வையிட்டனர்.

இத்துடன் சிகன்பால்க் ஐயருக்குச் சிறிதேனுமில்லாத தும், பப்ரீசியுஸ் ஐயருக்கு அற்பமாய் மாத்திரம் இருந்தது மான ஓர் உதவி, யாழ்ப்பாணத்தாருக்கு ஏராளமாயிருந்தது. பழைய ஏற்பாட்டுக்கு அவர்கள் பப்ரீசியுஸ் திருப்புதலையும், புதிய ஏற்பாட்டுக்குப் பப்ரீசியுஸ், இரேனியுஸ் என்னும் இருவருடைய திருப்புதல்களையும்

தமக்கு முன்பாக வைத்து வேலைசெய்யக் கூடியதா யிருந்தது.

யாழிப்பாணத் திருப்புதலே முதன் முதலாக முழுமுதற் கடவுளுக்குச் சாதாரணமாய் உபயோகிக்கும் பதமாய்த் ‘தேவன்’ என்ற சொல்லைக் கிறிஸ்தவர்களுடைய பாதைக் குள் புகுத்தியபடியால், அதன் காரணத்தை நாம் ஆராய்வது அவசியம். இரேனியுஸ் ஐயர் அச்சொல்லைச் சிலதடவைகளில் உபயோகித்திருப்பதைக் கண்டோம். எனினும், அவர் கடவுளுக்குச் சாதாரணமாய் உபயோகித்த சொல் ‘பராபரன்’. கடவுளைத் திட்டமாய்க் குறியாது, மேல் உலகத்தைக் கருதும்போது, அல்லது அறியப்படாத தெய்வத்தைச் சுட்டும்போதே ‘தேவன்’ என்ற பதத்தை அவர் உபயோகித்திருந்தார். ஆனால், எங்கெங்குப் பப்ரீசியுசும், இரேனியுசும் ‘பராபரன்’ என்றார்களோ, பெர்சிவல் திருப்புதல் அங்கெல்லாம் ‘தேவன்’ என்ற சொல்லைப் புகுத்தியுள்ளது.

தமிழ்ப் பாதையில் முழுமுதற் கடவுளைச் சுட்டும் பதமாய் இப்பதம் இருக்கிறதென ஆதாரங் காட்டுவது கடினம். ‘தேவா’ என்னும் சொல் பன்மையில் இந்துக்கள் வணங்கும் பல தெய்வங்களைக் குறிக்கும். ஆகவே, ஒருமையில் அவர்களில் எவரையுங் குறிக்கும். இத் தெய்வங்களை முழுமுதற் கடவுளாக இந்துக்கள் பாராட்டுவதில்லை. ‘பிரமதேவன்’ என்னும் பதம் உபநிடதங்களில் கூறப்பட டிருக்கும் மெய்ப்பொருளைக் குறிக்காது, முத்தொழில் களில் ஒன்றை மாத்திரம் செய்யுங் தெய்வத்தையே குறிக்கும். அதுமாத்திரமன்றி, ‘தேவர்’ என்னுஞ் சொல் மறவர் முதலிய சாதி வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவருக்கும் உபயோகிக்கப்படும். இந்துக்கள் முழுமுதற் கடவுளைப்பற்றிப் பேசும்போது, இப்பதத்தை உபயோகிக்க விரும்பினால், அதற்கு ஒரு அடை மொழியைக்கூட்டி, அவர் தேவர்களில் உயர்ந்த தேவன் என விளங்கும்படி செய்தனர். திருநாவுக்கரசு நாயனார் தேவாரங்களில் உதாரணங்களைக் காணலாம். ‘தேவாதி தேவன் சிவன் என் சிந்தை சேர்ந்திருந்தான்,’

'மங்குவார் அவர் செல்வம் மதிப்போமல்லோம் மாதேவற்கே (மகா + தேவன்) காந்தரல்லாராகில்,' எனச் சொல்லடி படுவதைக் காண்க. மாணிக்கவாசகர் 'தேவ தேவன்' என்னும் பதத்தைத் 'திருவாசகத்தில்' உபயோகிக்கிறார்.

ஆகவே, 'தேவன்' என்னுந் தனிச்சொல் ஆறுமுக நாவலரால் வன்ம நோக்கத்தோடு கிறிஸ்தவ வேதத்திற்குள் புகுத்தப்பட்டதெனச் சிலர் கூறுவர். 'ஸ்வரன்' என்னும் சொல்லைப் பிரயோகித்தால், அது கிறிஸ்தவர்களுக்கு வாய்ப்பாய் விடுமென அவருடைய தாய் எச்சரித்திருந்தா ளென ஒரு கதையுமுண்டு. இக் கதையைக் கற்பித்தவர்கள் முன்பே வேதம் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டதென்பதையும், 'சர்வேசரன்' என்ற சொல் 150 வருடங்களுக்கு முன்னிருந்தே கிறிஸ்தவருக்குள் உபயோகத்திலிருந்த தென்பதையும் அறியார்.

அதுமாத்திரமல்ல, நாவலர் தனித்து வேதத்தை மொழி பெயர்க்கவில்லை. அவருக்குமேல் பெர்சிவல் ஐயர் இருந்தார். வாரந்தோறும் மிகப் பெரிய பரிசுத்தவான்களும், கல்விமான்களும் கூடி ஒவ்வொரு வசனத்தையும் கவனமாக ஆராய்ந்தனர். இப்படிப்பட்ட ஒரு சொல் தற்செயலாயும், பாராமுகமாயும் புகுந்திருக்கமாட்டாது. திருப்புதல் தொடங்குமுன்னரே சில முக்கியமான சொற்கள் எப்படித் திருப்பப்பட வேண்டுமென கமிட்டி ஏக சம்மதமாய்த் தீர்மானித்து, மொழிபெயர்ப்பாசிரியருக்கு உறுதிப் படுத்தியிருக்குமென நாம் காத்திருக்கலாம். அவைகளில் இச்சொல் மிகப் பிரதானமாயிருந்திருக்கும். மேலும், அது யாழ்ப்பாணத்தில் மாத்திரம் அங்கோரம் பெற்றதல்ல. யாழ்ப்பாணத் திருப்புதல் வெளிவருமுன் பங்கு, பங்காகச் சென்னைச் சங்கத்துக்கு அனுப்பப்பட்டது. 1848இல் யாழ்ப்பாணப் பிரதிநிதிகள் சென்னைக்குச் சென்று, சென்னைச் சங்கத்தின் உபகமிட்டிமாருடன் அதனை ஆராய்வதில் போதிய காலம் செலவிட்டனரென்பதையும் முன்னர்க் கண்டோம்.

இதுவுமன்றிச் சென்னைச் சங்கம் யாழ்ப்பாணத் திருப்புதலைத் தள்ளிவைத்துத் தான் இன்னுமொரு

திருப்புதலைத் தொடங்கவேண்டுமோவனப் பின் ஆலோசித்துக்கொண்டிருக்கும்போது, 1852 ஜூன் 25இல் ‘கடவுள்’ என்னும் பதத்துற்றுச் சரியான திருப்புதல் என்னவை யாழ்ப்பாணச் சங்கத்தைக் கேட்டது. பின் யாழ்ப்பாணத் திருப்புதலில் இருந்த பதத்தையே அதுவும் தன் திருப்புதலில் ஏற்றுக்கொண்டமையால், சென்னைச் சங்கமும் தீர்க்க ஆலோசனையின் பின்னரே அதை அங்கே கரித்தனர் என்பது தெளிவு.

தமிழ்ப் பாஷையில் ‘தேவன்’ என்பது முழு முதற் கடவுளுக்கு ஏற்ற பதம் அல்லவெனில், ஒரு மகாணத்துவா னும், தமிழ் நன்கறிந்த ஏனையோரும் என் அதை உபயோகித்தனர்? எபிரேய பாஷையிலும் கிரேக்க பாஷையி லும் உள்ள மூல பதங்களுக்கு இதுவே ஏற்ற மொழி பெயர்ப்பு என்பதே அதற்குக் கூறக்கூடிய மறுமொழியாகும். எபிரேய பாஷையில் ‘ஏல்’ என்னும் சொல் எந்தச் சிறு தெய்வத்தையும் குறிக்குமாகையால், பழைய ஏற்பாட்டில் அதன் மரியாதைப் பன்மையாகிய ‘ஏலோகிம்’ என்பதே உபயோகிக்கப்பட்டிருப்பதை முன் காட்டினாலும், ஆயினும், இதுவும் இதர மார்க்கத் தெய்வங்களுக்கும் சில தடவை களில் உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது (பாகால் பேரீத, நியா. 8:33, காமோஸ், நியா. 11:24; தாகோன், நியா. 16:23; நிஸ் ரோக், ஏசா. 37:38). புதிய ஏற்பாட்டில் ‘தியோஸ்’ என்னும் கிரேக்க பதம் கடவுளைத் தவிர்ந்த ஏனைய தெய்வங்களுக்கும் உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது •(அப். 12:22; 2 கொரி. 4:4). ‘தியோஸ்’ என்னும் கிரேக்க பதமும் (டேயுஸ்—லத்தீன்), ‘தேவா’ என்னும் சமஸ்கிருதப் பதமும் ஒரே மூலத்திலிருந்து பிறந்தவை; ஒரே கருத்துடையவை. ‘தியோஸ்’ என்னும் கிரேக்க பதத்தின் பன்மையாகிய ‘தியோஸ்’ பல தெய்வங்களுக்கு வழங்கப்பட்டபோதும், ஒருமையிலே கடவுளுக்கு உபயோகிக்கத் தகுதியான பதமெனப் புதிய ஏற்பாட்டு ஆக்கியோன்மார் எண்ணினர்.

கிறிஸ்தவ சபை தொடங்கிய காலத்திலும் பவுல் முதலா ஞேர் முன் உபயோகத்திலிருந்த கிரேக்க பதங்களை எடுத்து, அவைகளுக்குள் கிறிஸ்தவ கருத்துக்களைப் பொதிந்தனர்.

அப்படியே யாழ்ப்பாண மிழனெரிமாரும், இன் இந்திய மிழனெரிமாரும் தாம் இந்தத் சொல்லை எடுத்து, அதற்குக் கிறிஸ்து மார்க்கத்தில் ஒரு புதிய கருத்தைக் கொடுக்கலாமென நம்பினார். ஆனால், தமிழ்நாடு மார்க்க இலக்கியங்கள் நிரம்பிய நாடு. பழைய மார்க்கச் சொற்களுக்குத் தற்காலம் புதிய கருத்தைக் கொடுப்பது அபாயமான ஒரு வேலை.

பிரயோகங்களை ஒப்பிடல்

இல பதங்கள் நாம் கவனித்திருக்கும் வெவ்வேறு திருப்புதல் ஆசிரியர்களால், எப்படித் திருப்பப்பட்டுள்ளனவெனப் பார்ப்போம். பழைய ஏற்பாடு இரேனியசால் திருப்பப் படாத்தால் இரு திருப்புதல்களை மாத்திரமே ஒப்பிடலாம். புதிய ஏற்பாடு சம்பந்தமாய் மூன்று திருப்புதல்களை ஒப்பிடலாம்.

பழைய ஏற்பாடு

பஞ்சாகமங்கள்—பர்சியுஸ்: மோசேயின் முதலாம், இரண்டாம், மூன்றாம், நாலாம், ஐந்தாம் ஆகமங்கள்.

பெர்சிவல்: ஆதியாகமம், யாத்திராகமம், லேவியராகமம், எண்ணகமம், உபாகமம்.

போநுத்தம்—பர்சியுஸ்: பொருத்தம்; **பெர்சிவல்:** சங்கற்பம்.

ஆசரிப்புக் கூடாரம்—பர்சியுஸ்: ஆசரிப்புக் கூடாரம்; **பெர்சிவல்:** ஆவ்ரசம்.

பலிபீடம்—பர்சியுஸ்: பலிபீடம்; **பெர்சிவல்:** வேதிகை.

காணிக்கை—பர்சியுஸ்: காணிக்கை; **பெர்சிவல்:** திவேதனம்.

பாவநிவாரண பலி—பர்சியுஸ்: பாவம் போக்கும் பலி; **பெர்சிவல்:** நெவேதத்தியம்.

புதிய ஏற்பாடு

1. **வெளிச்சம்—பர்சியுஸ்:** வெளிச்சம்; இரேனியசம், **பெர்சிவலும்:** ஒளி.

2. இதோ—பப்ரீசியுசம், இரேனியுசம்: இதோ; பெர்சிவல்: பார், பாருங்கள்.

3. ஐயோ—பப்ரீசியுஸ்: ஐயோ; இரேனியுஸ்: ஐயோ, வேதனைவரும்; பெர்சிவல்: ஐயோ ஆபத்துவரும்.

4. பரலோக ராச்சியம்—பப்ரீசியுஸ்: வானராச்சியம்; இரேனியுஸ்: பரலோக இராசரீகம், பரலோக இராச்சியம்; பெர்சிவல்: பரம ராச்சியம்.

5. பாக்ஷியவாணிகள்—பப்ரீசியுசம், இரேனியுசம்: பாக்கிய வாணிகள்; பெர்சிவல்: வாழ்வுடையவர்கள்.

• 6. அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகள்—பப்ரீசியுசம், இரேனியுசம்: அப்போஸ்தலருடைய நடக்கைகள்; பெர்சிவல்: அப்போஸ்தலரின் கிரியைகள்.

ரோமாபுரியாருக்கேழதின நிருபம்—பப்ரீசியுஸ்: ரோமாபுரி யாருக்கேழுதின நிருபம்; இரேனியுஸ்: உரோமாபுரியாருக்கேழுதின நிருபம்; பெர்சிவல்: உராமா நகரத்தாருக்கு எழுதிய நிருபம்.

7. நூற்றுக்கதிபதி—பப்ரீசியுஸ்: நூற்றுக்குச் சேவக்காரன்; இரேனியுஸ்: நூறு பேருக்குச் சேவைக்காரன்; பெர்சிவல்: நூறு சேவகருக் கதிபதி.

8. வெளிப்படுத்தின விசேஷம்—பப்ரீசியுஸ்: இரகசிய அறிவிப்பு; இரேனியுஸ்: வெளிப்படுத்தின விசேஷம்; பெர்சிவல்: வெளிப்படுத்தப்பட்ட வாக்கியம்.

பெர்சிவல் ஐயருடைய திருப்புதலிலிருந்து சில உதாரணங்களைக் கீழே காண்க:—

ஆதியாகமம் 1:1-15

(க) ஆதியிலே தேவன் வானத்தையும் பூமியையுஞ்

(ஒ) சிருஷ்டித்தார். பூமியானது ஒழுங்கின்மையும் வெறுமையுமாயிருந்தது; ஆழமான சலமுகத்தின் மேல் இருள் இருந்தது. தேவ ஆவி சலமுகத்தின் மேல் உலாவிக்கொண்டிருந்தது.

- (கு) தேவன், ஒளி உண்டாகக் கடவுதென்று சொல்ல
 (சு) ஒளி உண்டாயிற்று.—ஒளி நல்லதென்று தேவன் கண்டார்.
- (கு) தேவன் ஒளிக்கும் இருஞுக்கும் வேற்றுமையுண் டாக்கினார். தேவன் ஒளிக்குப் பகலென்றும் இருஞுக்கு இரவென்றும் பெயரிட்டார். சாயங்காலமும் விடியற்காலமுமாகி முதலாம் நாளாயிற்று.
- (கு) தேவன் சலத்தின் மத்தியில் ஆகாய விரிவு உண்டாகக் கடவுதென்றும், அது சலத்தையும் சலத்தை
- (எ) யும் பிரிக்கக் கடவுதென்றுஞ் சொல்லி—ஆகாய விரிவையுண்டாக்கி ஆகாய விரிவின் கீழ்ச் சலத் திற்கும், ஆகாய விரிவின் மேற் சலத்துக்கும்,
- (அ) பிரிவுண்டாக்கினார். அப்படியே ஆயிற்று.—தேவன் ஆகாய விரிவிற்கு வானமென்று பெயரிட்டார். சாயங்காலமும் விடியற்காலமுமாகி இரண்டாம் நாளாயிற்று.
- (கு) தேவன் வானத்தின் கீழுள்ள சலம் ஓரிடத்திற் சேரவும், உலர்ந்த தரை தோன்றவுங் கடவன் வென்றார், அப்படியே ஆயிற்று.—உலர்ந்த தரைக் குப் பூமியென்றும் சேர்ந்த சலத்திற்குச் சமுத்திரமென்றும், தேவன் பெயரிட்டார். அவை நல்லன வென்று தேவன் கண்டார்.
- (ஏக) பூமியின்மேல் புல்லையும், விதை கொடுக்கிற பூண்டு களையும் தங்களிலே தங்கள் விதையையுடைய கனிகளைத் தங்கள் தங்கள் சாதிப்படி, கொடுக்கிற விருட்சங்களையும், பூமி மூளைப்பிக்கக் கடவுதென்று தேவன் சொன்னார். அப்படியே ஆயிற்று.
- (இட) புல்லையும் தங்கள் தங்கள் சாதிப்படி விதை கொடுக்கிற பூண்டுகளையும், தங்கள் தங்கள் சாதிப்படி, தங்களிலே விதையையுடைய கனிகளைக் கொடுக்கிற விருட்சங்களையும், பூமி மூளைப்பித்தது.
- (ஏந) அவை நல்லனவென்று தேவன் கண்டார். சாயங்காலமும் விடியற்காலமுமாகி மூன்றாம் நாளாயிற்று.

- (இ) பகலுக்கும் இரவுக்கும் வேற்றுமையுண்டாக்குகிற தற்கு வானவிரிவிலே சுடர்கள் உண்டாக்கக்கூடவன வென்றும், அவையே அடையாளங்களையும் பருவ காலங்களையும் வருஷங்களையும் குறிக்கும் பொருட் (ஒ) டாக, டூமியன்டேமல பிரகாசிக்கும்படிக்கு வான விரிவிலே சுடர்களாகக் கடவன வென்றும், தேவன் சொன்னார். அப்படியே ஆயிற்று.

சங்கீதம் 23:1-5

- (க) யெகோவாவே என் மேய்ப்பர்; எனக்குக் குறை
- (ஒ) வில்லை.—அவர் என்னைப் பசும்புல் நிலங்களிலே படுக்கப்பண்ணி, அமர்ந்த சல சமீபத்தில் என்னைக்
- (ஒ) கொண்டுபோய் விடுகிறோர்.—அவர் என் ஆத்துமத் தைச் சீர்ப்படுத்தி, தமது நாமத்தினிமித்தம் நீதி
- (க) நெறிகளில் என்னை நடத்துகிறோர்.—நான் மரண நிழலின் பள்ளத்தின் வழியாய்ச் செல்லும்பொழு தும, நீர் என்னேடிருக்கிறதினாலும்; உமது கோலும், உமது தண்டமும் என்னைத் தேற்றுகிற தினாலும், நான் எந்தத் தீமைக்கும் பயப்படேன்.—
- (ரு) என் சத்துருக்களுக்கு முன்பாக எனக்குப் போகன பிடத்தை ஆயத்தப்படுத்தினீர். என் தலைக்கு எண்ணெயிடுகிறீர்; என் பானபாத்திரம் நிரம்பி வழிகின்றது.

100ஆம் சங்கீதம்

- (க) டூலோகத்தாரே, நீங்களைனவரும் யெகோவாவை
- (ஒ) நோக்கி, ஆனந்த முழுக்கமிடுங்கள்.—மகிழ்ச்சி யோடே யெகோவாவுக்கு ஆராதனை செய்யுங்கள்: துதி பாடிப்பாடி அவர் சந்திதியிற் சேருங்கள்.—
- (ஒ) யெகோவாவே, தேவன், நம்மைச் சிருஷ்டத்தவர், அவர் நாமல்ல; நாம் அவர் சனம், அவர் மேய்க்கும்
- (க) ஆடு; இதையுணர்ந்துகொள்ளுங்கள்.—துதியுடனே
- (ரு) அவர் வாசல்களிலும், வாழ்த்துதலுடனே அவர் பிராகாரங்களிலும் பிரவேசியுங்கள்.—யெகோவாவே தயாபரர்; அவர் தயை என்றுமுள்ளது; அவர் சத்தியம் தலைமுறைதோறும் நிற்கும்; ஆதலால்

அவரைத் துநித்து அவருடைய நாமத்தை வாழ்ந்
துங்கள்.

அப்போஸ்தலர் கிரியைகள் 17:22-27

(உ) பழல் மாருஸ் மேடையின் மத்தியில் நின்று,
அத்தேனேரே, நீங்கள் தேவ பூசையில் மிகவுங் சருத்
துள்ளவர்களா யிருக்கிறீர்களென்பது எனக்குப்

(ஒ) பிரத்தியட்சமாய்த் தோன் ருகிறது.—நான் உலாவி,
நீங்கள் பூசிக்கும் பொருள்களைப் பார்த்தபொழுது,
'அறியப்படாத தேவனுக்கு' என்றெழுதப்பட்ட
ஷருந்த ஒரு வேதிகையைக் கண்டேன். நீங்கள்
அறியாமற் பூசிக்கும் அவரையே நான் உங்களுக்கு

(ஒ) அறிவிக்கிறேன்.—உலகத்தையும், அதி ஊள் எ¹
யாவையும் சிருஷ்டித்த தேவன், வானத்திற்கும்,
பூமிக்கும் அதிபதியாதலால், அவர், கையாற்
செய்யப்பட்ட ஆலயங்களில் வாசஞ் செய்கிற

(ஒரு) தில்லை.—யாதாயினும் ஒரு பொருள் தமக்கு
வேண்டுவதாக மனுஷருடைய கையினுற் பணி

(ஒசு) விடை கொள்ளுகிறதுமில்லை.—அவர் சீவனையும்,
சுவாசத்தையும், மற்ற யாவையுஞ் சமஸ்தருக்குங்
கொடுக்கிறோ. பூமண்டலத்திலெங்கும் வாசமாயிருக்
கும்படி ஒரே இரத்தத்தினின்று மனுஷ சாதியார்
யாவரையுஞ் சிருஷ்டித்து, நம்மில் ஒருவருக்குங்
தூரமல்லாத தேவனுகைய தம்மை அவர்கள் தடவி

(ஒன்) யட்டயத் தக்கதாக தப்பைத் தேடும்படி அவர்
களுக்காக முன் தீர்மானிக்கப்பட்ட காலங்களையும்
வாசஸ்தான எல்லைகளையும் நிருபணம்பண்ணினார்.

திருப்புதல் பேற்ற அங்கீகாரமும், அதற்குக் காரணங்களும்

பூர்வ காலங்களில் ஒரு புத்தகத்தின் கதி புலவர்மாரும்,
பண்டிதர்மாரும் அதைக்குறித்துக் கொள்ளும் அபிப்பிரா
யத்திலே பொறுத்திருந்தது; தற்காலங்களிலோ அதை
விலைகொடுத்து வாங்கப் போகிறவர்களின் அபிப்பிராயத்
தைப் பொறுத்துள்ளது. இதுதான் ஒருவேளை அரங்
கேற்றத்துக்கும், அங்கீகாரத்திற்குமுள்ள வித்தியாச
மென்னலாம்போலும். யாழ்ப்பாணத் திருப்புதலைக் கலைஞர்

ஏவ்வளவு வியந்தபோதிலும், அதை வாங்கி உபயோகிக்க வேண்டியவர்களுக்குள் வேறு அபிப்பிராயம் நிலவியது. தஞ்சாவூர், திருநெல்வேலியிலுள்ளவர்களே அக்காலம் தமிழ்நாட்டுக் கிறிஸ்தவர்களுக்குள் நாவில் மூன்று பங்கான வர்கள். அப்பாகங்களிலிருந்த மிஷனரிமார் ஏகமனதாய் யாழ்ப்பாணத் திருப்புதலை ஏற்க மறுத்தனர்; ஆகவே, கிறிஸ்தவர்களும் மறுத்தனர். இந்துடன் அத்திருப்புதலின் கது தீர்க்கப்பட்டது.

இது வரையும் அத்திருப்புதலில் யாழ்ப்பாணமும், சென்னையும் சேர்ந்து வேலை செய்தபடியால், ‘ஜூக்கிய திருப்புதல்’ (Union Version) என்றழைக்கப்பட்டிருந்தது. அது தள்ளி வைக்கப்பட்டபின், ‘பரீட்சை மொழிபெயர்ப்பு’ (Tentative Version) என்று அழைக்கப்பட்டது. இந்தப் பெயரினால்தான் அது வேதாகமத்திருப்புதற் சரித்திரத்தில் இன்னும் அழைக்கப்பட்டு வருகிறது. ‘ஜூக்கிய திருப்புதல்’ என்ற பெயர் இதற்குப்பின் வந்த திருப்புதலேயே இப்பொழுது குறிக்கும்.

பல வருடங்களுக்குப்பின் சென்னை வேதாகம சங்கத்தார் இப்போது சாதாரணமாய் உபயோகிக்கப்படுகிற திருப்புதலை வெளியிட்டபொழுது, ‘பரீட்சைத் திருப்புதல்’ விஷயமாக ஒரு தீர்ப்புக் கூறினர். அவர்கள் கூறியது யாதெனில், ‘இது பப்ரீசியஸ் திருப்புதலிலும், இரேனியூசஸ்டைய திருப்புதலிலும் முறையே காணப்பட்ட நற்குணங்களை ஒருங்கேயடக்காது, தென்னிட்டிய பாதை நடையிலும் யாழ்ப்பாணப் பாதை நடையிலும் வெவ்வேறு யுள்ள நவீன குணங்களை யடக்கியுள்ளது’. இக் குறிப்பைப் புத்தியீனமாய்ச் சென்னைச் சங்கத்தார் தமது அறிக்கைச்சூர் புகவிட்டனர். யாழ்ப்பாண ஜயர்மார் அக்குறிப்பைக் கண்டித்ததால், பிற்பாடு தமது அறிக்கையிலிருந்து அதை நீக்கிவிட்டனர். ஆகிலும், அக்குறிப்பு சென்னைச் சங்கத்தாரின் உள்ளக்கிடக்கையை வெளிப்படுத்தின தென்பதற்கு ஜயமில்லை.

பரீட்சை மொழிபெயர்ப்பு ஏன் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை யென்பதற்கு அக்காலங்களில் உலாவிய இருநியாயங்களைக்

கவனிப்போம். முதலாவதாகப் ‘பரிட்சை மொழிபெயர்ப்பு’ அநேக சமஸ்கிருத சொற்களையுடையதென்பது. நாவலர் தமது சீவியத்தின் முற்பாகத்தில் அதிக சமஸ்கிருத பதங்களை உபயோகித்து வந்தாரென்பதை மறுக்க விபலாது. காலஞ் செல்லச் செல்ல பல தர்க்கங்களில் அவர் ஈடுபட்ட படியினால், இலகுவாய்ப் பேசுவது நன்றெனக் கண்டார். அதனாலே அவருடைய முதலாம் ‘பெரிய பூராண’ வசன வெளியீட்டுக்கும் பின்திய வெளியீட்டுக்கும் அதிக வித்தி யாசமிருப்பதைக் காணலாம். யாழ்ப்பாணத் திருப்புதலை அவர் முடிக்கும்போது அவருக்கு வயது 26. ஆகவே, இக் குற்றச்சாட்டுக்கு ஓரளவு இடமுண்டு.

ஆனால், இது விஷயமாய் நாம் கவனிக்கவேண்டிய சில காரியங்கள் உண்டு. சமஸ்கிருத சொற்கள் தமிழுக்குள் புகத் தொடங்கியபொழுது அறிஞர் அதை விலக்கக்கூடியதா யிருந்தது. அவர்கள் எழுதியது செய்யுள். ஆகவே, செய்யுள் ‘செந்தமிழ்’ என்னும் பெயரைப் பெற்றது; சாதாரண பாஷாயில் அதைத் தடுக்க முடியாதிருந்தது. ஆகவே அப்பாஷாக்குக் ‘கொடுங் தமிழ்’ என்ற பெயர் வந்தது. வீரமாழுனிவர் தமது இலக்கணங்களை எழுதிய போது செய்யுள் பிரமாணங்களைக்கொண்ட நாலுக்குச் ‘செந்தமிழ்’ என்ற பெயரையும், வசன நடைபற்றிய நாலுக்குக் ‘கொடுங் தமிழ்’ என்ற பெயரையுங் கொடுத்தார்.

ஆனதுபற்றி, வசன நடையில் சமஸ்கிருத சொற்களை உபயோகிப்பது சமீப காலம் வரை குற்றமாகப் பாராட்டப் படவில்லை. இற்றைக்கு 50 வருடங்களுக்குமுன் எழுதப் பட்ட நால்களில் சமஸ்கிருத சொற்களின் வீதம் மிக அதிகமாயிருக்கக் காணலாம். நாறு வருடங்களுக்கு முன்னர்தான் தமிழறிஞருக்குள் வசன நடை சாதாரண உபயோகத்தில் வரத்தொடங்கியது. அத்தகைய ஆரம்பத் தில் ஆறுமுக நாவலரே முதல்வர் எனச் சொல்லாம். பிற்காலங்களில் ஏற்பட்ட உரைகல்லீக்கொண்டு அவர் அக்காலத்தில் எழுதிய வசன நடையை நியாயந்தீர்ப்பது

சரியல்ல. அக்காலம் தமிழ் முறிஞருக்குள் வரன நடையில் வடமொழிச் சொற்கள் உபயோகிப்பது ஓர் வழக்கம்.*

இக்காலங்களில் வடமொழிச் சொற்களைல்லாவற்றையும் நமது உபயோகத்திலிருந்து நீக்கிவிட ஒரு தீர்க்கமான முயற்சியுண்டு. ஆகவேதான் 'காரியதரிசி', 'பொக்கிளதாரி' என்னும் பதங்கள் தவிர்க்கப்பட்டுச் 'செயலாளன்', 'பொருளாளன்' என்னும் பதங்கள் உபயோகிக்கப்படுகின்றன. புதையிரத நிலையத்தில் பிரயாணிகளின் சாமான்கள் வைக்கப்படும் அறைக்குப் 'பொதியகம்' என்று பெயரிடப்படும்.** இவ்வியக்கத்தைப்பற்றி நான் குறைகூறவில்லை; எனினும், நமது சாதாரண பேச்சுக்குள் எவ்வளவு சமஸ்கிருதம் புகுந்துள்ள தென்பதை நாம் பல முறைகளில் உணர்வு தில்லை. 'சாவதானமும்' வடமொழி, 'கவனமும்' வடமொழி; 'நகரமும்' வடமொழி, 'புரியும்' வடமொழி; 'ஆசாரியனும்' வடமொழி, 'குருவும்' வடமொழி. இச்சோடிகளில் முந்தியவையே சமஸ்கிருதம், பின்தியவை தமிழ் என்று நாம் பல வேளைகளில் என்னுகிறோம். ஆகவே, பெரும் பாலும் தாமே வடமொழிகளை உபயோகிப்பவர்கள் அக்குற்றச்சாட்டை மற்றவர்களுக்கெதிராய்க் கொண்டுவருவது

---

* இற்றைக்கு 100 ஏரூடங்களுக்கு 'இரகுவம்சத்தில்' அயோத்தி யென்னும் ஒரு பட்டணமிருந்ததென்று சொல்லப்பட்டதை உரையாளன் பின்வருமாறு விவரிக்கிறார்:

உன்னத தராதிரேந்திர ஹிமாலய வேதண்ட
சந்திகிதமான ஆரிய வர்த்தத்திலே சரயுநதி
கூலத்திலே சமஸ்தவஸ்து சம்பூரணமானதும்
சபஞ்சீத மின்றியதும் மகான்கள் வசிக்கும்
மனேகர மந்திரங்கள் மல்கப் பெற்றதும்
ஆசிப் பொலியும் அயோத்தி என்னும் ஓர் பட்டணமுள்ளது.

இது சம்பந்தமாய்த் தனது 'இரகுவனிய யாத்திரிகம்' என்னும் நாலுக்கு வித்துவான் கிருஷ்ணப்பிள்ளை 1894ஆம் வருஷம் எழுதிய மூகவரையும் பார்க்கலாம். அதில் எவ்வளவு வடமொழிச் சொற்கள் இருக்கின்றன வெனக் காண்போம்.

** ஒரு சந்தைக் கட்டிடத்துக்கு யாழிப்பாணத்தில் 'அங்காடி' சங்க காலப் பெயர் கொடுக்கப்பட்டிருந்ததைக் கண்டேன்.

வழக்கம். ஒருவர் வடமொழிச் சொற்களை அதிகம் உபயோகிக்கிறார்களும், இன்னுமொருவர் அவரைச் ‘சுத்ததமிழ்’ பேசுமாறு கேட்டபொழுது, அவர் ‘சுத்த’ என்பதும் வடமொழியே யென மாறுத்தரங் கூறியதாய்ச் சொல்லப்படுகிறது.

யாழ்ப்பாணத் திருப்புதலில் சமஸ்கிருதச் சொற்கள் அதிகமிருக்கிற தென்ற குற்றச்சாட்டு எழும்பியபோது, சென்னைச் சங்கம் தங்களைப் பார்க்கிலும் இவ்விஷயத்தில் அதிகமான ஒறுப்பைக்காட்டுவார்களோவென யாழ்ப்பாணத்து ஐயர்மார் பலவருடங்களாய் பொறுத்திருந்து பார்த்தனர். 1864இல் சென்னைச் சங்கத்திருப்புதல் ஏறக் குறைய முற்றுப்பெறுங் காலத்தில், மத்தேயு சுவிசேஷத்தை உதாரணமாகக்கொண்டு பின்வரும் புள்ளிக் குறிப்புக்களையாழ்ப்பாணத்து ஐயர்மார் எடுத்துக்காட்டினார்.

பரீட்சைத் திருப்புதலில் உள்ள

மொத்தச் சொற்கள்	15,716
அவற்றில் தமிழ்ச் சொற்கள்	11,971
அவற்றில் சமஸ்கிருத சொற்கள்	2,994

சென்னைத் திருப்புதலில் உள்ள

மொத்தச் சொற்கள்	15,575
அவற்றில் தமிழ்ச் சொற்கள்	12,719
அவற்றில் சமஸ்கிருத சொற்கள்	2,856

இவையிரண்டிற்கும் இவ்விஷயத்தில் வித்தியாசம் கிறி தென்பது வெளிப்படை. நாவலர் இலகுவான சமஸ்கிருத சொற்களைத் தேர்ந்துகொள்ளாது கடினமான சொற்களைத் தேர்ந்துகொண்டதே அவர் செய்த தவறு.

இரண்டாம்குற்றச்சாட்டு சென்னைச் சங்கத்தார் 1869இல் தமது திருப்புதல் வெளியிட ஆயத்தமாக இருந்தபோது கூறியதிலிருந்து வெளிப்படையாகிறது. அது பின்வருமாறு:

‘இந்தத் திருப்புதலின் (பரீட்சைத் திருப்புதலின்) மற்ற குணங்கள் எப்படியிருந்தபோதிலும், இது ஒரேயொருவரது மனப்போக்கிலிருந்து ஒருக்கப்படச் செய்யப்பட்ட தென்பதற்குப் போதுமான குறிப்புக்கள் இதில் அமைந்திருப்பது

தால், எண்ணத்திலும் பிரியத்திலும் பலபேதப்பட்டிருக்கிற ஒரு தேசத்துப் பலவகுப்பாராலும் அங்கீகரிக்கப்படுவது அசாத்தியமாயிற்று. ஆகவே, இத்திருப்புதல் கருதிய நோக்கம் கைகடாமல் பரிட்சைத் திருப்புதலாகவே நின்று விட்டது.

சென்னைச் சங்கத்தார் 1869இல் இதைச் சொல்வது இயல்பு. அவர்கள் அப்பொழுது ஆயத்தமாக்கிவைத்திருந்த திருப்புதல் அநேகரின் திருத்தங்களும் யோசனைகளுமடங்கியிருந்தது. எனினும், பலராலேதான் வேதம் எடபொழுதும் திருப்பப்பட்டதென நினைத்தல் தவறு. நாம்முன்னர்க் கண்டபடி பல திருப்புதல்கள் ஒவ்வொருவராலேயே செய்யப்பட்டன. உதாரணமாக ஐரோப்பாவிலே, ஜெரேம், மாட்டின் லுத்தர், ரின்டேல், கவர்டேல் என்போரும் இந்தியாவிலே சீகன்பால்க், பப்ரீசியஸ் ஆகியோரும் ஏறக்குறையத் தாந்தாமே தனித்தனியே திருப்புதல் வேலையைச் செய்தனர். அக்காரணத்தால் அவர்களது திருப்புதல்கள் தள்ளிவைக்கப்பட்டதில்லை. ஒருவர் ஒரு திருப்புதலைச் செய்வது குற்றமாயின், அக்குற்றத்தையாழ்ப்பாணத் திருப்புதலுக்கு விரோதமாய்ச் சுமத்துவது சரியன்று. தமிழ்த்திருப்புதல் வேலையில் முதன் முறையாக யாழ்ப்பாணத்திலேதான் ஒரு கமிட்டி ஒழுங்காகக் கிரியை செய்தது. அக்கமிட்டியின் எண்ணங்களையே யாழ்ப்பாணத் திருப்புதல் காட்டியது. எனினும், நாவலருடைய பாலை நடையிலேதான் அத்திருப்புதல் பொதியப்பட்டிருந்ததென நாம் ஒப்புக்கொள்ளலாம்.

ஆகவே, வடமொழிச் சொற்கள் அநேகம் கலந்திருந்ததெனவும், இப்பிரியத்தனம் முழுவதும் ஒரு ஆளுடைய வேலையே எனவும் சாட்டிய குற்றங்களை ஆராடிம்போது, அவை ஏழும்பியதற்கு மூலகாரணம் பரிட்சை மொழிபெயர்ப்பின் பாலை நடை அக்காலத்திலிருந்த கிறிஸ்தவர்களுக்கு மிக நவீனமாகத் தோன்றியதாகும். கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் கடந்த 200 ஆண்டுகளாகப் பப்ரீசியஸ் திருப்புதல் உருவாக்கிய பாலை நடையிலேயே வளர்ந்துள்ளோம்.

தமிழ் இலக்கியங்களை நாம் இனமையிற் கற்பதில்லை.* ஆனால், ‘சங்கற்பம்’, ‘நெவேத்தியம்’, ‘வேதிகை’, என நாவலர் உபயோகிக்கும் பதங்களையே இந்துக்கள் தமது சமயசம்பந்தமாய்ச் சாதாரணமாக உபயோகிப்பார். நமது உபயோகத்தில் அவை இல்லை.

நாவலர் தமது சீவியத்தின் முற்பாகத்தில் பெரிய சொற்களை உபயோகித்தாரென்றும், பின் காலஞ் செல்லச் செல்ல அவ்வுபயோகத்தை சூறைத்துக் கொண்டாரென்றுங் கண்டோம். தற்காலத்தில் பொதுவாகப் பெரிய வடமொழிச் சொற்கள் உபயோகத்திற் சூறைந்துவிட்டன. இது ஏன்? சென்ற நூற்றுண்டின் நடுப்பகுதியில்தான் சுதேச அறிஞர் எழுத்திலே வசனநடையை உபயோகிக்கத் தொடங்கினர். அதைக் கொடுங் தமிழ் என அவர்கள் பாராட்டியபடியால், அதில் வடமொழிச் சொற்கள் எவ்வளவும் இடம் பெறலாமென அவர்கள் எண்ணினர். ‘வசன நடை உண்டாகுவது தர்க்கத்தினால்’, என ஆங்கிலத்தில் ஒரு முதுமொழி உண்டு. 19ஆம் நூற்றுண்டில் யாழ்ப்பாணத்திலும், இந்தியாவிலும் இந்துக்கருக்கும், கிறிஸ்தவர்களுக்குமிடையில் அதிக தர்க்க மிருந்தது. இவைகளில் நாவலரும் அதிகம் கலந்துள்ளார். இதனால் அவருடைய வசன நடையும், ஏனையோருடைய வசன நடையும் இலகுவாய் வந்தது. பெரிய வித்வான்கள் கூட இக்காலம் மிக எளிதான் நடையில் எழுதுவார்கள். ஆனால் 100 வருடங்களுக்குமுன் தமிழை உண்மையில் அறிந்த ஒருவரும் நாவலருடைய தமிழில் சமஸ்கிருதம் அதிகம் கலந்துள்ளதெனச் சொல்லியிருக்கமாட்டார்கள். அது மாத்திரமல்ல, இப்போதிருக்கும் வித்துவான்களிடமும் ‘பரீட்சைத் திருப்புதலையும்,’ எனைய திருப்புதல்களையும் காட்டினால், முந்தியதில் உள்ளதே உண்மையான தமிழ் என்று சொல்லுவார்கள்.

எனினும், இவ்விஷயத்தில் கடைசி வார்த்தையைக் கூறுவது வித்வான்கள்ல. மூன்றும் அதிகாரத்தில் நாம்

* இந்நாலாஜரியன் பல வருடங்களாய் ‘கொன்றை வேந்தன்’ என்பது ‘ஆத்திருதி’ என்று தொடங்கும் செய்யுளின் இரண்டாம் வரியென நினைத்திருந்தார்.

கவனித்தபடி கற்றவர்க்கு மாத்திரமல்ல, கல்லாதவர்க்கும் வேதம் உரியது; ஆனது பற்றி அவரும் விளங்கக்கூடிய பாஷையில் அது எழுதப்படவேண்டும். சிறு பிள்ளைகள் அதை மனனம் பண்ணக்கூடியதாயிருக்க வேண்டும். ‘சிவஞான சித்தியார்’ என்பது ஒரு சித்தாந்த சாஸ்திர நால். அது வேதமல்ல. இந்துக்காந்தைய முக்கிய நால்களாகிய ‘வேதங்கள்’, ‘உபநிடதங்கள்’, ‘பகவத் கிரைத்’ முதலியன சமஸ்கிருதத்தில் மிக இலகுவான பாஷை நடையில் எழுதப் பட்டுள்ளன. நாவலர் கற்ற சமஸ்கிருத நால்கள் பிற்காலத் தில் எழுதப்பட்ட கடினமான சைவ நால்கள். ஆகவே, அவர் பரீட்சை மொழிபெயர்ப்பில் மிகச் செம்மையான தமிழ் எழுதியிருக்கக்கூடும். எனினும், அது பிள்ளைகள் மனனம் பண்ணக்கூடிய தமிழ்ல்ல. ஆகவே, அது வேதத் திருப்புதலுக் கேற்ற தமிழ் நடையென்று சொல்லவியலாது.

இத்திருப்புதலை பற்றிய வேறு குறிப்புக்கள்

‘பரீட்சைத் திருப்புதல்’ அங்கீகாரம் பெறுவிடும் அது வெளியானது கிறிஸ்தவ உலகத்திற் பெரிய நிகழ்ச்சி எனக் கணிக்கப்படவேண்டும். பப்ரீசியஸ் ஐயருடைய மொழி பெயர்ப்பே எப்பொழுதும் கிறிஸ்தவர்களின் ஆதார வசன நடை நூலாக இருந்திருப்பின், தமிழ்நாட்டுக் கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் தமிழ் பேசியபோதிலும், தமிழூர் அன்னிய பாஷையைப்போற் பேசுபவர்களாக எண்ணப்படுவோம். ‘பரீட்சைத் திருப்புதல்’ நமக்குக் கிடைத்த ஒரு பெரிய இலக்கிய நூலாகப் பாராட்டப்படவேண்டியது. ஆகையால், அது இப்போது அறியப்படாதிருப்பது துக்கம்.

‘பரீட்சைத் திருப்புதல்’ பொது உபயோகத்துக்குக் கிறிஸ்தவர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாவிடும், வேதத் தைப் பின் திருப்பியவர்களின்மீது போதிய செல்வாக்குச் செலுத்தியது. ‘ஐக்கிய திருப்புதலை’ ஆக்கினேர் பப்ரீசியஸ் ஐயர் திருப்புதலை ஆதாரமாகக்கொண்டபோதிலும், இரேணியஸ் ஐயருடைய புதிய ஏற்பாட்டையும் ‘பரீட்சைத் திருப்புதலையும்’ தம் முன்வைத்தே தம் வேலையை நடத்தி னா எனக் கூறியிருக்கின்றனர். 1861ஆம் ஆண்டு அவர்களது நான்கு சாணிசேஷன்களும், அப்போஸ்தலர் நடபடி

களும் சென்னையிலிருந்து வெளிவந்தபோது யாழ்ப்பாணத்து ஐயர்மார் அதைப் பார்வையிட்டு, சென்னை மொழிபெயர்ப் பாளன் பரிட்சைத் திருப்புதலிலிருந்து ஏராளமாய்க் கடன் எடுத்துவளரைவும், அதனால் எது ‘பரிட்சைத் திருப்புதல்’, எது புதிய திருப்புதல் எனச் சொல்வது கஸ்டம் எனவும் கூறினர். புதிய திருப்புதலை ஆக்கினேர் ஒத்துக் கொள்ள ஆயத்தமாயிருந்ததைவிட அதிகமாய் ‘அது பரிட்சைத் திருப்புதலில்’ ஆதாரப்பட்டுள்ளது என்று 1864இல் யாழ்ப்பாண ஐயர்மார் கூறியிருக்கின்றனர.* முழுமுதற் கடவுளுக்குப் பரிட்சைத் திருப்புதலிலன்றி வேறொரு திருப்புதலிலும் முன் உபயோகிக்கப்படாத ‘தேவன்’ என்ற பதம் அதற்குப்பின் வந்த, நாம் சாதாரண மாய் உபயோகிக்கும் திருப்புதலால் ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டது. ‘பரிட்சைத் திருப்புதல்’ அதன்மேற் செலுத்திய செல்வாக்குக்கு ஒரு பிரத்தியட்ச திருஷ்டாந்தம். வேறு சில திருஷ்டாந்தங்களை அடுத்த அதிகாரத்தில் கவனிப்போம்.

பரிட்சைத் திருப்புதலின் பின் உண்டான ஒரு பொது நன்மை யாதெனில், எப்பொழுதும் எந்த வேதத் திருப்புதலும் ஒரு கமிட்டியின் கையிலே இருக்கும் முறையாகும். ஆகிலும், இவ்வழக்கம் அதன்பின் ஏற்பட்டதே யொழிய அதன் பெறுபேறும் ஏற்பட்டதன்று. ஏனெனில், ஒரு கமிட்டியே ஒரு திருப்புதலுக்குப் பொறுப்பாயிருக்க வேண்டுமென்பது வேதாகம சங்கத்தின் விதி; அந்தச் சங்கமே இக்காலங்களில் எல்லா முக்கிய வேதத் திருப்புதலுக்கும் பொறுப்பாயிருப்பதால், ஒரு தனியாளிடம் எத் திருப்புதலையும் விடாது ஒரு குழுவிடமே விடுவதியல்பு.

உதவியாளரைப்பற்றிய ஒரு பிரச்சினை

கிறிஸ்தவனல்லாத ஒருவரை எந்த அளவுக்கு வேதத் திருப்புதல் வேலையில் சேர்த்துக்கொள்ளலாமென்பது பரிட்சைத் திருப்புதலுடன் ஒட்டியுள்ள ஒரு பெரிய கேள்வி யாகும். சீகன்பால்க், பப்ரீசியஸ், வில்லியம் கேரி ஆகிய யாவரும் அப்படிப்பட்டவர்களைத் துணைகொண்டனர் என்பதை யறிவோம். ஆனால் அப்படிப்பட்ட உதவி பெற்றுக்

*A Brief Narrative of the Jaffna Auxiliary, p. 123.

கொள்ளப்படும்போது கவனத்தோடு உபயாகிக்கப்பட வேண்டும். நாவலர் ஒரு சைவமத அனுசாரியும், பக்தத்தும் மாத்திரமன்று, சைவ சமயத்துக்குப் புத்துயிரளித்து, அதைப் பலப்படுத்தி நிலைநாட்டும் வாஞ்சையினால் ஆளப்பட்டு, அதற்காகவே வாழ்ந்தவராவர். பெர்சிவல் ஜயரின் கீழ் வேலை செய்யும்போதும் அதற்காகப் பெரிதும் உழைத்துக் கொண்டிருந்தவர். அவருடன் வேலை நடத்தும்பொழுதே ‘சைவப்பிரகாச வித்தியாலயத்தை’ நிறுவியவர். கிறிஸ்தவ மிஷனரிமார் தமது மார்க்கத்தைப் பரப்ப எவ்வாறு முயறு கிறார்கள் என்று பெர்சிவல் ஜயருடனிருந்த காலத்தில் கவனித்தறிந்து, அம்முறைகளையெல்லாம் சைவ சமயத்தைப் பரப்புவதில் கையாண்டார். ஏனைய பாதிரிமார் இதைப் பெர்சிவல் ஜயரின் கவனத்துக்குக்கொண்டு வந்து அவரை எச்சரித்தபோதிலும், நாவலர் தமக்குச் செய்த உதவியின் நிமித்தம் அவரை வேலையைவிட்டு நீக்கவில்லை. இதில் பெர்சிவல் ஜயர் அதிக விவேகமாய் நடக்கவில்லையென்று தான் சொல்லவேண்டும்.

பெர்சிவல் ஜயரை 1848 செப்டம்பரில் விட்டதும், நாவலர் தமது முழுநேரத்தையும் முயற்சியையும் சைவ மத முன்னேற்றத்துக்கே உபயோகித்தார். 1849இல் இவர் வேதாரணியத்தில் மேளதாளத்துடன் பின் வருமாறு வாழ்த்தப்பட்டார். ‘வருக! வருக! நெறிச் சைவம் தழைக்க வந்த பெருஞ்சொற்புலவர் வருக.’ அப்பொழுது இவருக்கு வயது 27.

1879இல் தாம் மரிக்கும் வரை சைவ சமயத்தை வீளர்க்கும் ஒரே நோக்குடையவராய் நாவலர் உழைத்தார்; இலங்கைக்கும் இந்தியாவுக்குமிடையே பலமுறை பிரயாணங்கெய்தார்; பிரசங்கங்கள் நடத்தினார்; அவைகளையும், ஏனைய சைவ நூல்களையும் அச்சிடுவதற்கு அச்சகம் ஒன்றுண்டாக்கினார்; சிதம்பரத்தில் ஓர் உயர்தர வித்தியாசாலையை ஸ்தாபித்தார். 19ஆம் நூற்றினாண்டில் எண்ணி யிருந்ததிலும் பார்க்க யாழ்ப்பாணத்திலே மிஷனரி ஊழியம் சித்தியடையாததற்கும், கிறிஸ்தவ சமயம் பரவாததற்கும் முக்கிய காரணம் ஆறுமுக நாவலரென்பதற்குச் சிறிதும்

இயமில்லை. எனவேதான் C. W. தாமோதரம் பிள்ளை
அவரைக் குறித்துப் பின்வருமாறு கூறினார்:

‘நல்லை நகராறுமுக நாவலர் பிறந்திலேரேற்
சொல்லு தமிழூங்கே சுருதியெங்கே—யெல்லவரு
மேத்து புராணைக மங்களெங்கே ப்ரசங்கமெங்கே
யாத்தனறி வெங்கே யதை.’

இதை அவர் செய்யக்கூடியவராக விளங்கினதற்குக் காரணம்
கிறிஸ்தவர்களே.

‘ஐக்கிய திருப்புதல்’, அல்லது பவர் மொழிபெயர்ப்பு

இன்னுமோரு திருப்புதலின் அவசியம்

இவ்வதிகாரத்தில் நாம் கவனிக்கவிருக்கும் திருப்புதலை சமீப காலம் வரை, தமிழ் நாட்டில் லுத்தரன் சபைகளைத் தவிர ஏனைய சபைகளிலெல்லாம் சாதாரணமாய் உபயோகிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. அநேகருக்கு வேதம் என்றால் இதையன்றி வேறொன்றல்ல. இதை எவ்வகையிலும் திருத்த முயலுவது கடவுளுடையவார்த்தையை மாற்றுவது. அல்லது புரட்டுவதுபோல அவர்களுக்குத் தோன்றும் ஆகவே, இது என் செய்யப்பட நேர்ந்தது? எப்படிச் செய்யப்பட்டது; இதைச் செய்வதில் ஈடுபட்டோர் யார்? என்ற வரலாறுகள் எவருடைய கரிசனைக்கும் உரியன.

சென்ற நூற்றுண்டின் முற்பகுதியில் இரண்டு திருப்புதல்கள் கிறிஸ்தவர்களைப் பிரித்துக்கொண்டிருந்தனவென்றும், அவ்வாறு பிரிக்கப்பட்டவர்களை ஒன்று சேர்த்து அவர்கள் எல்லாரும் ஏக சம்மதமாய் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய ஒரு திருப்புதலை உண்டு பண்ணவேண்டுமென்றே ‘பரிட்சைத் திருப்புதல்’ ஆரம்பிக்கப்பட்டதென்றுங் கண்டோம். ஆனால் அது அங்கீகரிக்கப்படாததால், 1850ஆம் வருதொட்டு கிறிஸ்தவர்களைப் பிரிக்க இரண்டல்ல முன்று திருப்புதல்கள் இருந்தன. பப்ரீசியஸ் மொழிபெயர்ப்பை ஆதரித்தவர்கள், இரேனியஸ் அதைத் திருத்திவிட்டார் என்ற காரணத்தால் இரேனியஸ் திருப்புதலை அங்கீகரிக்கவில்லை. எனவே, முன்றாவது திருப்புதலை இந்த மனப்

ହେଣ୍ଟିବୋର—1813-1889
(Henry Bower)

பான்மையுடையோர் ஏற்றுக்கொள்வது இன்னும் அசாத்திய மென்பது தெளிவு, ஆகையால் இரேணியுஸ் திருப்புதலை ஏற்றுக்கொண்டவர்களில் சிலர் புதியதை ஏற்படுத்தான் இயல்பு. அந்தப்படியே யாழ்ப்பாணம், ஆற்காடு, மதுரை மீதன் கள் பரிட்சைத் திருப்புதலை உபயோகித்தத் தொடங்கினார்.

ஆனதுபற்றி எல்லா மிழன்களும் ஏகமாய் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு திருப்புதலை நிறைவேற்றுங்கடமை திரும்பவும் சென்னை வேதாகம சங்கத்தாரின் வேலையாய் வரவேண்டியதாயிற்று. எல்லா மிழன்களும் ஏக சம்மதமாய் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு திருப்புதல் உண்டாவதானால், அது ஒரு தனிப்பட்ட மிழனுடைய வேலையாக வன்று, மிழன்களுடைய கூட்டு முயற்சியாக இருக்கவேண்டுமெனச் சென்னைச் சங்கத்தார் உணர்ந்தனர்.

ஆகையால் 1853, ஜூன் 20இல் சென்னைச் சங்கம் பின்வரும் தீர்மானத்தைச் செய்தது:—

‘இவ்வேலையை ஒப்புக்கொடுக்கக்கூடிய ஆறு பேருக்கு மேற்படாத தமிழறிஞரின் நாமங்களைத் தமிழ் நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொரு மிழனரியும் தெரிந்தெடுத் தெழுது மாறு கேட்கப்படவேண்டும். அந்த அறிஞரில் கூடுதலான வாக்குகளைப் பெறும் ஆறு பேர் புதிய திருப்புதலை நடத்தும் கமிட்டியாக நியமிக்கப்படவேண்டும். இக் கமிட்டி இற்றைவரை வெளிவந்த எல்லாத் திருப்புதல் களையும் உபயோகித்து, எல்லாரும் அங்கீரிக்கக்கூடிய ஒரு திருப்புதலைச் செய்யவேண்டும். யாழ்ப்பாண வேதாகம சங்கம் இக்கமிட்டிக்கு ஒரு பிரதிநிதியை அனுப்புமாறு கேட்கப்படவேண்டும். இந்தக் கமிட்டி இடையிடையே வேறு எல்லா வேலைகளையும் ஒத்தி வைத்து, ஒரே இடத்திற்கூடித் திருப்புதல் வேலையிலீடுபடவேண்டும்.’

சென்னைச் சங்கத்தைச் சேர்ந்த பேற்றிற் (Pettitt) இத் தீர்மானத்திலுள்ள சிலவற்றை ஆட்சேபித்து, வேரேரு ஆலோசனை கூறினார். அவர் சொல்லியது யாதெனில், ‘பப்ரீசியுஸ் ஜயராடைய திருப்புதல் நல்லது. அதைப் பற்றிக்

கூறப்படுங் குற்றங்களில் மிகுதியானவை அவ்வளவு முக்கிய மானவையல்ல. இப்போது அவசியமானது இன்னுமொரு புதிய திருப்புதல்ல, பப்ரீசியுஸ் ஜயராடைய திருப்புதலைத் திருத்துவதே. இதனைத் தமிழ்நாடு முழுவதிலுமிருந்து தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட ஆறுபேரைக் கொண்டு செய்விப்பது கஷ்டம். எனவே, இவ்வேலையை ஒரு தனியாளிடம் ஒப்புவிப்பதே நலம்’ என்பது.

1853இல் சங்கம் புதிய திருப்புதலைப்பற்றி ஆலோசிக்கத் தொடங்கியபோதிலும், விஷயம் அதிகம் முன்னேறவில்லை. 95 மில்லனரிமாருக்குச் சங்கத் தீர்மானம் அனுப்பப்பட்ட போதிலும், 28 பேர் மாத்திரம் விடையளித்தனர். அதில் 9 பேர் அதை ஆதரித்தனர். ஏனையோர் வெவ்வேறு அபிப்பிராயங்களைக் கூறினர்.

வேலை முன்னேறவில்லையென்றே, அன்றி அதைப்பற்றி அதிகம் சிரத்தை இருக்கவில்லையென்றே, சங்கம் சோர்ந்து போகவில்லை. அதன் காரியதாசி கூறியது யாதெனில், ‘1611ஆம் ஆண்டின் ஆங்கில திருப்புதல் இறுதியாகச் செய்யப்படுமுன் வேறு ஜங்கு திருப்புதல்கள் வெளிவந்தன. ஆகையால் நாமும் பொறுமையோடு வேலையைச் செய்ய வேண்டும்; வேலையைக் கைவிடுவது சரியல்ல. பப்ரீசியுஸ் ஜயராடைய பாதை நடை திருப்தியற்றது; இரேனியுஸ் போதியளவு மூலத்தைத் தழுவவில்லை. பரீட்சைத் திருப்புதல் இரேனியுஸ் திருப்புதலைப் பார்க்கிலும் மூலத்தை ஒட்டியிருந்த போதிலும், பாதை நடை கடினமும், சமஸ்கிருதச் சொற்கள் நிறைந்ததாயுமிருக்கிறது. ஆகவே, இன்னேரு திருப்புதல் அவசியம். அது எப்படியாயினும் நிறைவேற்றப்படவேண்டும்.’

சென்னைச் சங்கம் வேலையை மேற்கொள்ளுதல்

1853இல் தாம் செய்த தீர்மானம் கை கூடாமற்போகவே, 1855இல் சென்னைச் சங்கம் மறுபடியும் கூடி, ஏறக்குறைய பெற்றிற் ஜயர் முன் கூறியிருந்த ஆலோசனையின்படி, பின் வரும் தீர்மானங்களைச் செய்தனர்:

(1) பப்ரீசியுஸ் திருப்புதலை ஆதாரமாகக் கொண்டே திருப்புதல் செய்யப்படவேண்டும்.

(2) தகுதியான ஒருவரை முக்கிய மொழிபெயர்ப் பாளாக நியமித்தல் வேண்டும்.

(3) நாட்டின் வெவ்வேறு பாகங்களிலிருந்து ஆறு உதவி யாளரை நியமிக்கவேண்டும்.

(4) இவர்களிற் பெரும்பாலானேர் சிபாரிசு செய்யும் திருத்தங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளப்படல் வேண்டும்.

(5) ஒவ்வொரு பாகமும் முடிய முடிய அச்சிடப்பட்டுப் பொது அபிப்பிராயம் அறியப்படுவதற்காய்ப் பரப்பப்பட வேண்டும்.

(6) சுவிசேஷ பிரபல்ய சங்கத்தை (S.P.G.) சேர்ந்த பவர் (Bower) ஐயர் பிரதான மொழிபெயர்ப் பாளராக நியமிக்கப்படவேண்டும்.

(7) அவருக்கு உதவியாளராக, W. H. டிறா (L.M.S.), M. வின்ஸ்லோ (A.M.), J. தோமஸ் (C.M.S.) E. E. யென்கின்ஸ் (Jenkins), T. பிரதேட்டன் (S.P.G.), P. இராஜகோபால் (Church of Scotland), H. ஸ்டோக்ஸ் (Stokes) என்றவர்கள் நியமிக்கப்படவேண்டும்.

இந்த நடவடிக்கைகளையும், மேற்கூறப்பட்ட தீர்மானங்களையும் யாழ்ப்பாணத்து ஐயர்மார் சந்தோஷமாய் ஏற்றுக் கொள்வார்களென எவரும் எதிர்பார்க்க முடியாது. அவர்கள் தமது வேலையில் 14 வருடங்கள் செலவழித்திருந்தார்கள். யாழ்ப்பாணச் சங்கம் ஒரு திட்டமான நோக்கத்தை மனத்தில் வைத்துழைத்திருந்தது. அது யாதெனில், தமிழிலுள்ள வேதாகமம் தமிழ் நாட்டுக் குணத்துக்கும், இயல்புக்கும் இணங்கியதாயிருக்க வேண்டும். நவீனமான அன்னிய தன்மை பொருந்திய பாகையிலல்ல, தமிழ் நாட்டில் வழங்கப்படும் பாகையிலேயே அது பொதியப்பட்டிருக்க வேண்டுமென்பதே. தமது வேலையைச் சென்னைச் சங்கம் தள்ளி வைத்த போதிலும், சென்னைச் சங்கம் இனிமேல் மேற்கொள்ளும் எவ்வித திருப்புதல் பிரயத்தனத்துக்கும் ‘பரீட்சைத் திருப்புதலையே’ ஆதாரமாகக் கொள்ளும்; அதில் குறைகளிருப்பின் அவை தவிர்க்கப்படலாம்; ஆனால் பப்ரீசியுஸ்

திருப்புதலுக்கு இனித் திரும்பிடப் போவதேயானால், தாம் பாடுபட்டு அதற் செய்த திருத்தங்களைல்லாம் வீணும்ப் போய்விடுமென யாழ்ப்பாணச் சங்கம் எண்ணுவது இயல்பு. ஆகவே, சென்னைச் சங்கம் இப்போது போக எண்ணிய பாதை யாழ்ப்பாணச் சங்கத்துக்குத் தப்பிதமானதாகத் தோன்றியது. ஆனதுபற்றித் தாம் பரிட்சைத் திருப்புதலையே திருத்தி இன்னுமொரு திருப்புதலை வெளியிட உத்தரவுதரவேண்டுமென எண்டனிலுள்ள தாய்ச் சங்கத்தை யாழ்ப்பாணச் சங்கம் கேட்டது.

சென்னைச் சங்கம் தமது புதிய திருப்புதலைப்பற்றி ஆலோசிப்பதற்கு ஒரு பொதுக்கூட்டத்தைக் கூட்டியது. 1856 பிப்ரவரி 14இல் சென்னையில் கூட்டம் கூடியது. H. பவர் (S.P.G.), W. H. டிறூ (L.M.S.), R. D. கிறிபித், இராஜகோபால் (Free Church), H. M. ஸ்கடர் (A. M.), J. தோபஸ் (C.M.S.) ஆகியோர் அக்கூட்டத் திற்கு வந்திருந்தனர். சங்கம் முன் செய்துகொண்ட தீர்மானத்தை ஒப்புக்கொண்டால், எல்லாராலும் ஏக சம்மதமாய் ஏற்றுக்கொள்ளப்படக்கூடிய ஒரு திருப்புதலைச் செய்வது அசாத்தியமென இவர்கள் உணர்ந்தனர். ஆனதுபற்றி வேறொரு முறையைச் சிபாரிசு பண்ணினர்: ‘ஒவ்வொரு மிழனும் திருப்புதல் வேலையில் பங்குபெற ஒவ்வொரு பிரதிநிதியை நியமிக்கவேண்டும். அவர்கள் வேலை நடத்தும் முறையைத் தாமே தீர்மானிக்கவேண்டும். அவர்கள் செய்து முடிக்குந் திருப்புதல் எல்லாராலும்• ஏக சம்மதமாய் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவேண்டும்; அப்படியல்லத விடத்து இவ்வேலையிலீடுபடுவது பயன்தராது. இப்போது புதிய ஏற்பாட்டில் ஐந்து திருப்புதல்கள் இருப்பதால், முதலாவதாகப் புதிய ஏற்பாடே மொழிபெயர்க்கப்பட வேண்டும்’ என இவர்கள் சிபாரிசு செய்தனர். இது விஷயமாய் சென்னை, ஆற்காடு, தஞ்சாவூர், திருநெல்வேலி மிழன்கள் ஒத்துழைக்க ஆயத்தமாயிருக்கிறார்களெனவும், அப்படியே தரங்கம்பாடி, மதுரை, யாழ்ப்பாண மிழன்களும் ஒத்துழைப்பார்களெனத் தாம் நம்புவதாகவும் கூடியிருந்தவர்கள் கூறினர்.

மின்கள் ஒவ்வொன்றும் திருப்புதல் வேலைக்கு ஒவ்வொரு பிரதிநிதியைத் தோந்துகொள்ளவேண்டுமென்ற வேண்டுகோளுக் கிணங்கப் பின் வருவார் நியமிக்கப் பட்டனர்: E. உவெப் (Webb), திணுக்கல், H. பவர், வேதியர்பும்; H. கோடேஸ் (Cordes), தரங்கம்பாடி; P. இராஜகோபால், சென்னை.

தங்களை ஒரு பக்கத்தில் ஒதுக்கிவிட்டுச் சென்னை வேதாகம சங்கத்தார் வேலையை நடத்தி முடிக்க என்னி யிருக்கிறார்களைனக் கண்டதும், யாழ்ப்பாணச் சங்கத்தார் தாம் இவ்வேலையில் பங்கெடுக்க மாட்டோமென்று தெரிவித்தனர்.

முக்கிய மொழிபெயர்ப் பாளராக நியமிக்கப்பட்ட பவர் ஐயர் தாம் ஒவ்வொரு பகுதியையும் திருப்பி முடித்ததும் அதை மின்பிரதிநிதிகளுக்கு அனுப்பவேண்டுமென்றும், அவர்கள் அதைத் தனித் தனியே படித்தபின், திரும்ப எல்லாரும் ஓரிடத்தில் கூடி எல்லாவற்றையும் திருப்பிப் பார்க்கவேண்டுமென்றும் சென்னைச் சங்கம் தீர்மானித்தது. பவர் ஐயர் வேலையில் ஈடுபட்டிருக்குங் காலத்தில் அவரது சம்பளத்தில் பாதியை வேதாகம சங்கமும், மற்றப் பாதியைச் சுவிசேஷ பிரபல்ய சங்கமும் பொறுக்க வேண்டுமென ஒழுங்காயிற்று.

திருப்புதல் வேலை நடந்த முறை

1858ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதத்தில் பவர் ஐயர் வேலையை ஆரம்பித்தார். செம்மையான எந்தப் புதிய வேதத் திருப்புதலும் மூலத்தின் உண்மையான மொழிபெயர்ப்பாயிருக்க வேண்டுமென்றுணர்ந்த பிரித்தானிய சர்வதேச வேதாகம சங்கத்தார், 1611இன் பேர்பெற்ற ஆங்கில மொழிபெயர்ப் பில் புதிய ஏற்பாட்டுக்கு ஆதாரமாயிருந்த ‘ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட வாசகம்’ (Textus Receptus) என்னும் கிரேக்க வாசகத்தைப் புதிய திருப்புதலில் உபயோகிக்கும் படி அனுப்பியிருந்தனர். இது எப்படி முதலில் ஸ்தேபானஸ் (Stephanus) என்பவரால் 1550இல் அச்சிடப்பட்ட தென்றும், பின்னர் அதன் பல பிரதிகள் எல்லீவர் (Elzevirs) கம்பெனியாரால் 1624இல் அச்சிடப்பட்டு

அதிகம் உலாவியதென்றும் முன்பே கண்டோம். தமிழில் பர்சியஸ் ஐயருடைய திருப்புதல் சொல்லிலும், வாசகப் போக்கிலும் மூலத்திற்குச் சரியாய் ஒத்திருந்ததெனப் பாராட்டப்பட்டபடியால், அதையே கமிட்டி ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டது. ஆனால், பவர் ஐயர் பரிட்சைத் திருப்புதலீடியும் உதவியாக தனக்கு முன்வைத்திருந்தார். முந்திய திருப்புதல்களுக்கு நடந்தது இத்திருப்புதலுக்கும் நடந்துவிடக் கூடாதெனப் பவர் ஐயர் மிகவுங் கவனமாக இருந்தார். அந்த மனப்பான்மையை வேதாகம சங்கத்தார் தமது அறிக்கை யொன்றில் பின்வருமாறு வெளியிட்டனர்.

- பப்ரீசியுஸ் ஐயரது திருப்புதலை இப்புதுத் திருப்புதலுக்கு ஆதாரமாக வைத்துக்கொள்வது நல்ல தென்றும், அத் திருப்புதலைத் தானே திருத்தி மறுபடியும் அச்சிடுதல் போதாதென்றும், இவ்வளவு விஸ்தாரமாய்த் தொடங்கப்பட்ட இத்திருப்புதல் கூடியவரை பூரண திருத்தமும், சிறப்பும் பெற்றுத் தமிழ்நாடெங்கும் உபயோகிக்கப்படும் கிளையான திருப்புதலாகச் செய்யப்படவேண்டு மென்றும், இந்த முயற்சியில் அதிக சிரத்தையுள்ள அநேகர் அபிப்பிராயப்பட்டனர்.*

பவர் ஜூயர் இந்த நோக்கத்தை நன்கு நிறைவேற்றக்கூடியவர் என்பது இம்முயற்சியில் அவர் பின்னர் எடுத்துக் கொண்ட எல்லா நடவடிக்கைகளிலிருந்தும் தெளிவாய் விளங்குகிறது. 1858ஆம் வருஷம் முடியுமுன் மத்தேயு, மாற்கு சுவிசேஷங்கள் இரண்டையுஞ் திருப்பி, அவைகள் அனுப்பப்படவேண்டிய பிரதிநிதிகளுக்கு மாத்திரமன்ற வேறாகருக்கும் அனுப்பினார். அடுத்த ஆண்டு மற்ற இரண்டு சுவிசேஷங்களையும் அப்போஸ்தலர் நடபடிகளையும் அப்படியே அனுப்பினார். பிரதிநிதிகள் கூடுமுன்னரே தனக்கு அனுப்பப்பட்ட அபிப்பிராயங்கள் யாவையும் ஆராய்ந்து, அவற்றுள் தான் அங்கீகரித்தவைகளை தமது திருப்புதலுட்புகுத்தி மற்றவைகளை வேண்டுமாகில் பின்கவனிப்பதற்காகப்பக்கத்தில் குறிப்பிட்டு வைத்தார். தமது

* Revision of the Tamil Bible (Rept. of the Madras Bible Society), 1869, p. 5.

திருப்புதலைப் பற்றிய அபிப்பிராயங்களைப் பெறவதற்கு, அறிஞர் தமக்கனுப்பிய கடிதங்களை ஆராய்வதோடு மாத்திரம் நின்றுவிடாது, சமாச்சாரப் பத்திரிகைகளிற் சொல்லப் பட்டவைகளையும் கவனித்து, அவைகளிற் பாராட்டப்பட வேண்டியவைகளிருப்பின் அவைகளையும் ஏற்று, இத் திருத்தங்கள் சேர்ந்த வாசகத்தை அச்சிட்டுப் பிரதிநிதிகள் கூட்டத்திற்குச் சமர்ப்பித்தார்.

பவர் ஐயர் இவ்வளவு சிரமத்துடன் வேலையைச் செய்ததால், நான்கு சுவிசேஷங்களும் அப்போஸ்தலர் நடபடிகளும் முடியக் காலம் அதிகம் சென்றுவிட்டது. பிரதிநிதிகளின் முதலாங் கூட்டம் பாளையங்கோட்டையில் 1861 வருஷம் ஏப்ரல் 29இல் கூடி, நாளொன்றுக்கு 9 மணி வீதம் ஆறு வாரங்களுக்கு உழைத்தது. வந்து கூடியவர்கள்:—பவர் ஐயர், முன்சி முத்தையாப் பிள்ளை, இடையன்குடி டாக்டர் கால்ட்வெல் ஐயர் (R. Caldwell), பாளையங்கோட்டை சார்ஜன்ட் ஐயர் (E. Sargent), மதுரை திரேசி ஐயர் (W. Tracy). திரேசி ஐயரைத் தவிர மற்றையோர் இத் திருப்புதல் சம்பந்தமாய்க் கூடிய எல்லாக் கூட்டங்களுக்கும் வந்திருந்தனர். இத் திருப்புதலை ஆக்குவதற்கு உதவியளித்தவர்கள் பலர், பின்திய கூட்டங்களுக்கு வரத்தும் போக்குமாயிருந்தவர்களும் பலர். எனினும் இத் திருப்புதலிலே அதிகநேரத்தையும் சிரமத்தையும் செலவிட்டு, இதைச் செய்து முடிப்பதற்கு முக்கிய கார்த்தாக்களாயிருந்தவர்கள் முதற் கூறப்பட்ட நால்வரே. இவர்களுடன் திரேசி ஐயரையுங் கூட்டிக் கொள்ளலாம். இவர்கள் செய்து முடித்த திருப்புதலே இப்போது பெரும் பான்மையான தமிழ்க் கிறிஸ்தவர்கள் வீடுகளில் இருப்பது இத் திருப்புதல் இருமுறை திருத்தப்பட்டபோதிலும், இன்னும் இதுவே பெரும்பாலானேருக்கு வேதமாயிருப்பதால், இதைச் செய்து முடித்தவர்கள் யாரென எல்லாரும் அறிய விரும்புவது இயல்லே.

பவர் ஐயர்

இத் திருப்புதலின் பிரதான கார்த்தாவாகிய H. பவர் ஐயர் (Bower) 1813ஆம் வருஷம் ஜனவரி 13இல் பிறந்ததாக

Fort St. Georgeஇல் உள்ள பரி. மேரியின் ஆலய இடாப்புக் குறைக்காது. ஆயினும், அவர் குடும்பத்தார் டிசம்பர் 18ஆம் தேதியையே அவரது பிறந்த நாளாக எப்பொழுதுங் கொண்டாடினர். இவருடைய தகப்பன் பிரான்கோயில் பூவியர் (Francois Bouvier) என்னும் பேர் கொண்ட ஒரு பிரஞ்சீய போர்வீரன். முந்திய நூற்றுண்டில் இந்தியாவிலே நடந்த சண்டைகளில் கைதியாக்கப்பட்டு இந்தியாவிலேயே மணம் புரிந்து, இங்கேயே அமர்ந்து விட்டவர். நாம் இப்போது கவனிக்கும் அவரது மகன் சிந்தாதிரிப்பேட்டை ‘சீயோன் ஆலயம்’ இருக்குமிடத்து விருந்த ஒரு வீட்டிற் பிறந்தவர். இவர் Military Male Orphan Asylum என்னும் பள்ளிக்கூடத்தில் கல்விகற்று, சென்னைத் தேசாதிபதியின் அந்தரங்கக் காரியதரசிகார்பிழே (Col. John Carfrae)யின் கவனத்துக்கு வந்து, அவருடைய உதவியைப் பெற்றுவந்தார். தமது உபகாரியுடன் பவர் 1832இல் இங்கிலாந்து சென்று, அடுத்த வருடம் லண்டன் மின்ஜனரி சங்கத்தில் (L.M.S.) ஊழியருக்கப் பயிற்றப்படுமாறு, அதற்குரிய கலாசாலையில் சேர்ந்தார். 1837இல் இந்தியாவுக்கு அனுப்பப்பட்டு திரிப்பகுரில் வேலை ஆரம்பித்தார். அடுத்த வருடம் புரசவாக்கத்துக்கு வந்தார். 1842இல் சுவிசேஷ பிரபல்ய சங்கத்தை (S.P.G.)ச் சேர்ந்து, 1843இல் உதவிக் குருவாகவும், 1845இல் குருவாகவும் அபிஷேகம் பெற்றார். அவர் தஞ்சாவூருக் கருகாமையில் உள்ள ஓரிடத்தில் ஊழியரைப் பயிற்றும் நிலையம் ஒன்றை ஆக்கி, அதற்கு ‘வேதியர்புரம்’ எனப் பெயரிட்டார். இவ் வேலையை விட்டு 1858இல் வேதத் திருப்புதலில் ஈடுபட்டார். 1864இல் திருப்புதல் வேலை நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கும்போதே வேப்பேரியில் உள்ள பரி. பவுல் ஆலயக் குருவாக நியமிக்கப்பட்டார். வேதத் திருப்புதல் வேலையையும், சபை வேலையையும் எப்படி ஒருமித்துச் செய்தார் என்பது நமக்கு ஆச்சரியத்தைக் கொடுக்கக்கூடும். 1871இல் சென்னைச் சர்வகலாசாலையில் கௌரவ அங்கத்துவ பதவியை (Fellow of the Madras University)ப் பெற்றார். வேதத் திருப்புதல் வேலை முற்றுப் பெற்ற பின், ஆங்கலைய திருச்சபை (Church of England)

யின் செபப் புத்தகத்தைத் திருத் துவதற்கு 1871இல் தியமிக்கப்பட்டகமட்டியில் ஒரு அங்கத்தனராகசப்பட்டார். இவ் வேலை இரு வருடங்களாய் நடைபெற்றது. R. கால்ட்வெல் (Caldwell), E. சார்ஜன்ட் (Sargent), பென் (Fenn), கொண்ணெவியு, முத்தையாப்பிள்ளை ஆகி யோர் இக்கமிட்டியில் உழைத்த ஏணைய அங்கத்தினராவர்.

- செபப் புத்தக வேலை நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்குஞ் காலத்திலேயே, 1872இல் திருச்சினுப்பன்னிக்கு மாற்றப் பட்டுப் பின் திருநெல்வேலிக்கு அனுப்பப்பட்டார். அங்கிருந்து திரும்பவும் வேப்பேரி ஆலயத்துக்கு வந்தார். 1877இல் கண்டர் பரி மகா அத்தியட்சர் இவருக்கு இறையியற் கலாநிதி, (Doctor of Divinity) பட்டத்தை அளித்தனர். இவருடைய ஆராதனைகள் போதிய சடங்காசாரமற்றவையென்ற காரணத்தைக்கொண்டு சிலர் இவருக்கு விரோதமாயிருந்தமையால், வேப்பேரியிலிருந்து சான் தோமுக்கு (San Thome) மாற்றப்பட்டனர். அத்துடன் வேப்பேரி குரு இல்லத்தை விட்டு நீங்கும்படியும் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டார். இந்த மாற்றத்தை அவர் கொஞ்சமேனும் விரும்பவில்லை. ஆங்கிலத்தில்லை, தமிழிலேயே ஊழியம் புரிய விரும்பினார். இதனால் அவர் சுகங்குன்றியவராகி, 1885 ஜூலை மாதத்தில் குற்றுலத்தில் உயிர்நீத்தார்.

பவர் ஐயர் கிரேக்க, லத்தீன் பாக்ஷகளையும் சமஸ்கிருதம், ஆங்கிலம், தமிழ், கன்னடம், இந்துஸ்தானி பாக்ஷகளையும் அறிந்தவர். பில நூல்களை ஆக்கியவர். பகவத் கிதையை யும் நன்னாலையும் மொழிபெயர்த்தவர். சென்னைச் சர்வகலாசாலை மாணவருக்காக, ‘சிந்தாமணி’ என்னும் பேர் பெற்ற நூலின் ஒரு பாகமாகிய ‘நாமகள் இலம்பகத்துக்கு’ 1868இல் உரை எழுதினார். வைதீக, தத்துவ சாஸ்திர பதங்களடங்கிய ‘வேத அகராதி’யையும், தமது பிரசங்கங்களிற் சிலவற்றையும் பிரசுரங்க செய்துள்ளார். இவைகளிற் சில இந் நூலாசிரியன் முன் இப்போது இருக்கின்றன. இந் நூல்களைவிட மார்க்க ஒப்பீடு (Comparative Religion), தர்க்க சாத்திரம், பாக்ஷ சாத்திரம் முதலிய துறைகளிலும் கட்டுரைகள் வரைந்துள்ளார். இவர்

‘கிறிஸ்து மார்க்க சரித்திரம்’ என்றேரு நாலும் எழுதிய தாக சர் டேவிட் தேவதாஸ் தமது தந்தையாரான E. முத்தையாப்பிள்ளையின் சீவிய சரித்திரத்தில் கூறுகிறார் ஆயினும், பவர் ஜெயர் மரித்த காலத்தில் ‘Madras Mail’ என்னும் ஆங்கிலப் பத்திரிகையில் வெளிவந்த இவரது சீவிய சரித்திரத்தில் அதைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லை.

முத்தையாப்பிள்ளை

பவர் ஜெயர் மூன்று வருடம் வரை தமது திருப்புதல் வேலையைச் செய்தபின் தமிழ்ப் பாஷையில் உதவி செய்வதற்குத் தமிழறிஞர் ஒருவர் தமக்குத் தேவையென்று உணர்ந்ததால், அப்படி ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுக்கும்படி, வேதாகம சங்கம் 1861இல் ஒரு பரீட்சை நடத்தியது. அதன்மூலம் E. முத்தையாப்பிள்ளையே தேர்ந்துகொள்ளப்பட்டார். இவர் பாளையங்கோட்டையில் கைவணவு வம்சத்தைச் சேர்ந்த சங்கர நாராயணபிள்ளை என்னுடைய மகன். இவர் ‘இரட்சனீய யாத்திரிகம்’ என்னும் கிறிஸ்தவ காப்பியத்தை ஆக்கிய வித்துவான் H. A. கிருஷ்ணபிள்ளையின் சகோதரன். தமிழ் இலக்கியத்திலும் இந்து சமய தத்துவ ஞானத்திலும் அதிக பாண்டித்தியம் உள்ளவர், சமஸ்கிருதம் நன்கறிந்தவர். இவரும் இவருடைய நண்பன் தனுக்கோட்டை ராஜாவும் 1857இல் கிறிஸ்தவர்களானபோது பாளையங்கோட்டையில் பெரும் பரபரப்பிருந்தது. கிறிஸ்து மார்க்கத்தைச் சேருவோர் தங்கள் குடுமிகளை வெட்டிவிடவேண்டுமென்று சார்ஜண்ட் ஜெயர் கொடுத்த கட்டளைக்கு இவர்கள் கீழ்ப்படிய மறுத்தனர். இவர் இயற்றிய நூல்கள்: ‘வேதாந்தசாரத்தின்’ மொழிபெயர்ப்பு, ‘தேவமாதா வணக்கத்தவறு’ ‘கிறிஸ்தவர்களின் ஆசாரமும், குரு மார் போதகமும்’. வேத மொழிபெயர்ப்பு முடிந்தபோது இவரைப்பற்ற வேதாகம சங்கத்தார் கூறியதாவது*:

முன்பு பாளையங்கோட்டை சார்ஜண்ட் ஜெயர் கல்விச் சாலையில் முனிஷியரயிருந்தவரும், தற்போது வேதாகம

*Revision of the Tamil Bible (18ஆம் பக்கம்.)

சங்கத்து முனிவியாயிருக்கிறவருமான முத்தையா பிள்ளை எங்களுடைய கூட்டங்களிலெல்லாம் கூட்டுறையிருந்து இவ்வேலையில் எங்களுக்குச் செய்த உதவியை மிகுந்த சந்தோஷத்துடன் வெளியிடுகிறோம். இவர் தமிழ்ப் பாதையில் நன்கு தேறியவராயும் காரியங்களைத் தீவிரமாயும் திட்டமாயும் நிதாணிக்கத்தக்க யுக்தி யுடையவராயும், தொடக்க முதல் எங்கள் கூட்டங்களிலெல்லாம் கூடவிருந்து திருத்துதல் முறலான வேலைகளிற்பழகி அனுபவசாலியாயுமிருந்ததினால், இப்படிப் பட்ட வேலைக்கு மிகவும் ஏற்றவராயிருந்தார்.

ஆங்கிலைய திருச்சபையின் செபப் புத்தகம் திருத்தப்பட வேண்டுமென 1890இல் தீர்க்கப்பட்டபொழுது முத்தையாபிள்ளையும் அக் கமிட்டியில் சேர்க்கப்பட்டார். கால்ட்வெல் அத்தியட்சர் சேர இயலாதபடியால், முத்தையாபிள்ளை சொல்வதெல்லாம் தாம் சொன்னதற்குச் சரியென்றுரைத்து இவரைப்பற்றித் தனது மதிப்பைத் தெரிவித்தார். இவர் 1895இல் காலஞ்சென்றூர் இவருடைய சீவிய சரிதையை இவரது மகன் சர் டேவிட் தேவதாஸ் எழுதியிருக்கிறார்.

R. கால்ட்வெல் ஜியர்

இவர் 1814இல் அயர்லாந்திலே பிறந்து, ஸ்காத்லாந்திலே கிளாஸ்கோ சர்வகலாசாலையில் கல்வி கற்று, லண்டன் மின்சன் சங்க (**L.M.S.**) மின்னரியாக 1838இல் இந்தியா வுக்கு வந்து சேர்ந்தார். இவர் பாதைகளைக் கற்பதில் விசேஷ திறமையுடையவர். கப்பலில் வரும்போதே தமிழைப் படிக்கத் தொடங்கி, இங்கு வந்துசேர்ந்தபின், சென்னையில் தங்கியிருந்த காலத்திலே, G. U. போப், M. வின்ஸ்லோ ஆகியோரின் உதவிகொண்டு அப் பாதையிற் தேறினார். பிறகு வேறு பல பாதைகளிலும் பாண்டித்தியம் பெற்றார்.*

1841இல் இவர் சுவி சேசஷ பிரபல்லிய சங்கத்தைச் (**S.P.G.**) சேர்ந்து, அதே வருடம் டிசம்பரில் உதவிக்

* ஏறக்குறைய எல்லாமாய் 19 பாதைகளை அறிந்தவர் என்று நன்னீக்கிறேன்.

குருவாக அபிஷேகம் பெற்று, முடித்த வருடம் பாளையங்கோட்டைக்கு அணுப்பப்பட்டார். நீலகிரி யிலிருந்து குதிசையில் புறப்பட்டுச் சிறிது தூரம் செல்வதற்குள் குதிசை கஷ்டத் துக்குவானதால், அங்கிருந்து திருநெல்வேலி வரை காலநடையாகச் செல்லவேண்டியிருந்தது. அத்தருணம் தமிழ்நாட்டை நன்கு பார்வையிட்டறிந்தார். 1842இல் குருப்பட்டம் பெற்றார்.

திருநெல்வேலியில் இடையன்குடி என்னுங் சிராமத்தைத் தமது இருப்பிடமாகக் கொண்டார். முதலில் அவர் திருநெல்வேலியின் பழைய சரித்திரத்தை எழுதிமுடித்தார். பிறகு 1856இல் தமது பேர் பெற்ற திராவிட பாதைகளின் ஒப்பிலக்கணம் (A Comparative Grammar of the Dravidian Languages) என்னும் அரிய நாலை வெளியிட்டார். இது 1941-க்கு இடையில் 23 பதிப்புகள் பெற்றிருக்கிறது. இதில் திராவிட பாதைகள் சமஸ்கிருதத்திலிருந்து பிறக்க வில்லையென்றும், துரேனிய, ஸ்கிதீய (Scythian) பாதைகளோடு சம்பந்தப்பட்டனவென்றும், இவை ஆரிய பாதைகளினின்று முற்றிலும் பிரத்தியேகமான ஒரு குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பாதைகளோன்றும், இவைகளின் இலக்கணம் அடிப்படையில் ஒன்றென்றும், பிற்காலத்தில் தமிழ் சமஸ்கிருதத்திற் கடனெடுத்தபோதிலும், அதற்குமுன் சமஸ்கிருதம் தமிழிடம் கடனெடுத்திருந்ததென்றும், சங்க காலத்தில் ஒரு சமஸ்கிருத சொல்லுமில்லாமல் தமிழ் எழுதப் பட்டதென்றும் ரூபித்தார்.

அக் காலத்தில் திருநெல்வேலியிலே கிறிஸ்தவ சமை அதிகமாய் வளர்ந்து வந்ததாலும், சென்னை அத்தியட்சர் 400 மைல்களுக்கப்பாலிருந்து அதை மேற்பார்வையிட முடியாததாலும், அவருக்கு இரு உதவி அத்தியட்சர்மார் 1877இல் திருநெல்வேலியில் நியமிக்கப்பட்டனர். அவர்களில் ஒருவர் கால்ட்வெல் ஐயர். இவர் சுவிசேஷ பிரபல்ய சங்க வேலை நடைபெற்ற பாகத்திற்கு உதவி அத்தியட்சராக நியமிக்கப்பட்டார்.

இவர் அத்தியட்சராகி ஆறு வருடங்களுக்கு வருடம் குடிவருடைய ஆதினத்தில் 12,000 பேர் கிறிஸ்தவர்களாயினர்.

1891இல் இவர் கோடைக்கானில் மரித்தார். இவருடைய சரீரம் இடையன்குடிக்குக் கொண்டுவரப்பட்டு அடக்கம் பண்ணப்பட்டது. இந்தகைய ஒரு மகா நிபுணனாக வேலை நமது வேதாகமத்தினுட் செறிந்திருப்பதைக் குறித்து நாம் மகிழ்ச்சியடையவேண்டும்.

E. சார்லஸ் ஃபர்

இவர் 1816இல் பரி ஸ் (Paris) நகரில் பிறந்தவர். வாலிபனுயிருக்கும்பொழுதே இந்தியாவுக்கு வந்து, பெரம்பூர் வேதகலாசாலையில் ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டு ஏழு வருடம் வேலை செய்தார். அதன்பின் 1835இல் பாளையங்கோட்டைக்கு அனுப்பப்பட்டார். அங்கிருந்த போது, இங்கிலாந்துக்குத் திரும்பிச்சென்று, வேதசாஸ்திரங்கற்று, 1841இல் உதவிக் குருவாகவும் 1842இல் குருவாகவும் அபிஷேகம்பண்ணப்பட்டு, அவ்வருடமே இந்தியாவுக்குத் திரும்பி, சுவிசேஷபுரத்தில் வேலை செய்தார். ஏற்பாடு பாளையங்கோட்டையில் ஊழியர்கள் செய்தார். இவருடைய காலத்திலே திருநெல்வேலியில் கிறிஸ்தவ சபை அதிகமாய் வளர்ந்தது. 1877இல் இவர் C.M.S. வேலை செய்த பாகத்துக்கு உதவிஅத்தியட்சராக நியமிக்கப்பட்டார். அவ்வருடம் D.D. பட்டமும் பெற்றார். 1877இல் மாத்திரம் இவரது ஆதீனத்தில் 10,000 பேர் கிறிஸ்தவர்களாயினர். 1885இல் இவரது ஊழியர்கள் தன் ஜம்பதாம் வருடக் கொண்டாட்டம் மிக விமரிசையாகக் கொண்டாடப்பட்டது. அத்தருணத்தில் இவர் வரும்போதிருந்த கிறிஸ்தவர்கள் எத்தனை பேரென்றும், பின் எத்தனை பேரென்றும் எடுத்துக் காட்டப்பட்டது 1835இல் 8,693 கிறிஸ்தவர்களிருந்தனர். 1885இல், 56,287 பேர் இருந்தனர். இவர் 1889இல் பாளையங்கோட்டையில் மரித்தார். இவர் ஏழுதிய நூல்களில் சில: நான்கு சுவிசேஷங்களின் வியாக்கிபானம், வேதசித்தாந்தப் பிரமாணங்களின் வளக்கம் (Exposition of the 39 Articles), இயற்கைத் தத்துவ ஞானம், பூர்வகால சரித்திரம் என்பன.

வில்லியம் திரேசு

இவர் 1807இல் அமெரிக்காவிலே கெனக்டிக்ட் மாகாணத்தில் பிறந்து அண்டோவர், பிறின்ஸ்டன் ஆகிய இடங்களில் வேதசாஸ்திரங்கள் கற்று, 1836இல் குருப்பட்டம் பெற்று, 1837இல் இந்தியாக்கு வந்து, திருமங்கலத்தில் வேலையிலமர்ந்தார். இவர் பாடசாலைகள் நிறுவுவதில் மிக ஆர்வமுள்ளவர். திருமங்கலத்தில் செமினரி ஒன்று தொடங்கி னார். இது 1845இல் பசுமலைக்கு மாற்றப்பட்டது. இங்கு அவர் 22 வருடங்கள் செலவிட்டார். மொத்தத்தில் 41 வருடங்கள் இந்தியாவில் ஊழியம் புரிந்தார். இவருடைய முயற்சியால் 8,000 பேர் கிறிஸ்தவர்களாயினர்; 32 சபைகள் தாபிக்கப்பட்டன; 17 பேர் தேவ ஊழியத்திற் பிரவேசித்தனர். 1877 நவம்பரில் மரித்தார்.

மற்றையோர்

வேதாகமபிரசித்த விருத்தாந்தம் (The Book and Its Story) என்ற பெயருடன் சென்னை Religious Tract and Book Society என்னும் சங்கத்தால் 1888இல் வெளியிடப்பட்ட நூலில், ‘இந்த மகத்தான கிரியையை’ நடப்பித்தவர்களில் மேற்கூறப்பட்டவர்களைவிட இன்னும் 10 பேரின் பெயர்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. முன் நாம் கவனித்த நால்வரைப்போல ஏனையோர் இத் திருப்புதலில் உழைக்காவிட்டனும், பல வகைகளில் பேருதவி புரிந்தனர். ஆகையால், அவர்களிற் சிலரைப்பற்றி இங்குக் குறிப்பிடுவது நன்றாகும். ‘வேதாகம பிரசித்த விருத்தாந்தம்’ எடுத்துக் கூறும் வேறு பெயர்களாவன:

டாக்டர் ஸ்கடர் ஜீயர்

,, ஸ்போல்டின் ஜீயர்

,, வின்ஸ்லோ ஜீயர்

கனம் பேவிஸ் ஜீயர் (F. Baylis)

,, டிப் ஜீயர்

,, பிரதேட்டன் ஜீயர்

,, பாஜஸ் ஜீயர் (A. Burgess)

கனம் கிள்னர் ஜூயர்
 ,,, கோலப் ஜூயர்
 ,,, இராஜகோபால் ஜூயர்
 ,,, ஹாயிஸ் ஜூயர்

J. W. ஸ்கடர் (Jared Waterbury Scudder)

இவர் முதன் முதலாக கீழைத் தேசங்களில் கிறிஸ்தவ வைத்திய வேலையை ஸ்தாபித்த டாக்டர் யோவான் ஸ்கடரின் மகனாவர். இவருடைய தந்தை யோவான் ஸ்கடர் 1820இல் யாழ்ப்பாணத்தில் அமெரிக்க மிஷனில் ஊழியம் செய்து, 1836இல் ஆற்காட்டில் அமெரிக்கன் மிஷன் வேலையை ஆரம்பித்தபோது அங்குச் சென்றார். அவருடைய நாலு மக்கள் இந்தியாவில் ஊழியத்தில் ஈடுபட்டனர். J. W. ஸ்கடர் 1855இல் இந்தியாவுக்கு வந்து, 55 வருடங்கள் இங்கு ஊழியம் செய்தவர். இவர் வைத்திய சாஸ்திரத்தில் M.D. பட்டம் பெற்றதோடு, வேத சாஸ்திரத்தி லும் நிபுணர். நமது வேதத் திருப்புதல் முடிந்த பின்னர், இவருக்கு வைத்தீக கலாநிதிப் பட்டமும் (D.D.) கிடைத்தது.

ஸ்போல்டீங் ஜீயர்

யாழ்ப்பாணத் திருப்புதலைப்பற்றிக் கவனிக்கும்போது இவரைப்பற்றிக் கூறியுள்ளோம். அது ஒதுக்கி வைக்கப் பட்டின், இவர் பவர் ஜீயருடைய திருப்புதலில் யாழ்ப்பாணச் சங்கத்தின் சார்பாகப் பல திருத்தங்களைக் கடித மூலமாகச் செய்துவந்தார். பிறகு சென்னைக்கு வந்து பவர் திருப்புதல் கமிட்டியின் பிரதிநிதிகளோடு பற்பல திருத்தங்களைச் செய்தார். இவர் யாழ்ப்பாண வேதாகம சங்கத்துக்குப் பல வருடங்களாய் தலைவராயிருந்தார்.

மைறன் வின்ஸ்லோ ஜீயர்

இவர் 1819இல் யாழ்ப்பாணத்துக்கு வந்து அங்கு ஊழியர் செய்யத் தொடங்கினார். இற்றைவரை யாழ்ப்பாணத்தில் இயங்கிவரும் உடுவில் பெண் பாடசாலை இவருடைய மனைவியாரால் 1824இல் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. 1834இல் இலங்கை அமெரிக்கன் மிஷன் மதுரையில் ஒரு

மிஷனை ஸ்தாபித்து, அது அனுகலப்படாததால், ஸ்கடர் ஐயரையும், வின் ஸ்லோ ஐயரையும் சென்னைப்பட்டினத்தி லும் ஒரு மிஷனை ஸ்தாபிக்க அனுப்பியது. இவர் இராயபுரத் தில் வசூத்து அங்கு ஒரு பெரிய அச்சகத்தை நிறுவினார். இது அக்காலத்தில் வேதந்தை அச்சடித்தது. இவருடைய ‘தமிழ்—ஆங்கில அகராதி’ இன்றும் மதிக்கப்படும் ஒரு புத்தகம். இதற்குமுன் இருந்த மிகப்பெரிய அகராதியிலும் இது இருபடங்கு பெரியது; 67,000 சொற்கள் அடங்கியது. இவர் 1848 தொடக்கம் சில காலமாகச் சென்னைச் சங்கத்தாரின்பேரில் யாழ்ப்பாணத் திருப்புதலை மேற் பார்வையிட்டவர்களில் இவர் ஒருவர். பவர் ஐயருடைய திருப்புதலில் இவர் கடிதம் மூலமாகவே உதவிசெய்தார். அவ்வேலை நடந்துகொண்டிருக்கும்போதே இவர் சுகங்குன்றி இந்தியாவைவிட்டுப் புறப்பட்டு, தமது 75ஆம் வயதில் 1864இல் ஐப்பசிமீ நன்னம்பிக்கை முனையில் காலமானார்.

T. பிறதேட்டன் ஜியர்

இவர் திருநெல்வேலி சுவிசேஷ பிரபல்ய சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர். நெடுங்காலம் சென்னை வேதாகம சங்கத்தோடு தொடர்புடையவர். தாமறிந்த எவரைப் பார்க்கிலும் இவர் எபிரேய பாலையை நன்கறிந்தவர் எனக் கால்வெல் அத்தியட்சர் இவரைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார். ஆனது பற்றிக் கால்வெல் அத்தியட்சர் இவரை ‘ராபி’ என்றழைப் பது வழக்கம்.

யோவான் கிள்னர் ஜியர்

இவரும் ஸ்போல்டிங் பண்டிதரைப்போல இத் திருப்புத லுக்குச் செய்த முக்கிய வேலை, யாழ்ப்பாணச் சங்கச் சார்பாகப் பல திருத்தங்களுக்குக் கடித மூலமாகக் காலாக விருந்ததே. எப்படி இவரும் ஸ்போல்டிங் ஐயரோடு சென்னைக்கு வந்து, இத் திருப்புதல் ஏக சம்மதாய் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதற்குவேண்டிய திருத்தங்களைச் செய்தா ரென்று பின்னர் காண்போம். இவரே பல வருடங்களாக யாழ்ப்பாண வேதாகம சங்கக் காரியதாசியாயிருந்தார். இவர் யாழ்ப்பாண வெஸ்லியன் மிஷனுக்கு 1860 முதல் 1872 வரையும், பின் 1874 முதல் 1876 வரையும்

தலைவராக இருந்தார். ஆனால் தில் பேசுவதுபோல் தமிழிலும் பேசக்கூடியவர். மிகப் பெரிய கல்விமான் எனச் சொல்லப்படுகிறது.

C. S. கோலப் ஜியர் (Christian Samuel Kohlhoff)

இவர் இந்தியாவில் மிஷனேரி ஊழியத்தில் ஈடுபட்டிருந்த ஒரு குடும்பத்தில் மூன்றும் சந்ததியைச் சேர்ந்தவர். இவர் பாட்டன் தங்கம்பாடி மிஷனீச் சேர்ந்த J. B. கோலப்; இவர் தகப்பன் சுவாரஸ் ஐயருடைய மாணவனும் சிரேசிதனு மாகிய J. C. கோலப். இவர் 1815ஆம் வருடம் பிறந்து கல்கத்தா பிஶப்ஸ் கல்லூரியில் (Bishop's College) கல்வி கற்றவர். இவர் 1839இல் உதவிக் குருவாகவும், 1840இல் குருவாகவும் சென்னை அத்தியட்சரால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவர். இவருடைய ஊழியம் முக்கியமாய் ஏறுங்களூர் என்னுமிடத்தில் நடந்தது. இங்கு அவர் 1858 முதல் தாம் மரிக்கும்வரை (1881) தொண்டாற்றினார்.

P. இராஜகோபால்

இவர் முதலியார் வகுப்பைச் சேர்ந்த உயர்தர வம்சத்திற் குரியவர். சென்னையில் அன்டேசன் ஐயரது ஸ்காத்லாந்து மிஷன் பள்ளிக்கூடத்திலிருக்கும்போது குணப்பட்டு, 1851இல் குரு அபிஷேகம் பெற்று, 1858இல் அந்த மிஷனுக்குரிய சுதேச கிறிஸ்தவர்களுக்குக் குருவாக நியமிக்கப்பட்டார். இவர் வறியவர்களுக்காக ஒரு கலா சாலையையும், ஐந்து பெண் பாடசாலைகளையும் அமைத்தார். தீர்த்திரங்கள் என்ற ஆங்கில நாவில் இவரைப்பற்றிய ஒரு அதிகாரம் உண்டு.

நாம் கண்டபடி மேற்கூறப்பட்டவர்களில் இத்திருப்புதலைச் செய்வதில் விசேட பங்கெடுத்தவர்கள் நால்வர் அல்லது ஐவர். ஏனையோர் கூட்டங்களிலோ, வேறு விதங்களிலோ உதவிபுரிந்தனர். ஆயினும் இத்திருப்புதலை அநேகருடைய ஆலோசனைகள் அடங்கியுள்ளன. ஆலோசனை கூறிய ஒவ்வொருவருடைய அபிப்பிராயமும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படாவிட்டாலும், எவருடைய அபிப்பிராயமும்

அதைக் கூறுகிறவருக்கு அப்படிக்கூற உரிமையில்லையென்று தள்ளிவிடப்படவில்லை. இத்தகைய உதாரத்துவ சூணம் (லுத்தரன் சபையாரைத் தலைவர் என்யோருடைய) புதிய திருப்புதல் ஏகமான அங்கொரத்தைப்பெற உறுதியான அத்திபாரத்தையிட்டது.

புதிய ஏற்பாடு

1861இல் நடந்த கூட்டத்தில் நான்கு சவிசேஷங்களையும் அப்போஸ்தலர் நடபடிகளையும் கமிட்டிமார் பார்வையிட்டு முடித்தனர். இப்பொழுது பவர் ஜியருக்கு வேலையில் நல்ல பழக்கமிருந்தபடியாலும், பிரதிநிதிகளின் விருப்பங்களை அவர் நன்கறிந்தபடியாலும், பிரதிநிதிகளை முதல் கலந்தாலோசிக்க அவசியமில்லையெனக்கண்டு, புதிய ஏற்பாட்டின் ஒவ்வொரு புத்தகத்தையும் தாம் திருப்பி முடித்தவுடன் அச்சிட்டு அதைப் பிரதிநிதிகளுக்கனுப்பினார். புதிய ஏற்பாடு முழுவதும் முடிந்ததும் இரண்டாங் கூட்டம் நடந்தது.

இரண்டாங் கூட்டம் அக்காலம் பழனிமலை யென்றும் இக்காலம் கோடைக்கானல் என்றும் கூறப்படுமிடத்தில் 1862 இல் ஜூன் 12 ல் தொடக்கம் ஆகஸ்ட் 12 வரை நடைபெற்றது. நாளொன்றுக்கு 9 மணி நேரம் வேலை நடந்தது. முந்திய கூட்டத்திற் சமூகம் கொடுத்த பவர் ஜியர், முத்தையாபிள்ளை, டாக்டர் கால்ட்வெல், சார் ஜன்ன் ஜியர், திரேசி ஜியருடன் தஞ்சாவூர் கோலப் ஜியரும் இக்கூட்டத்தில் சமூகங்கொடுத்தனர். செய்யப்பட்டிருந்த தமிழ்த் திருப்புதல்களை மாத்திரம் தமது வேலையில் பார்வையிடாமல் அடிக்கடி தெலுங்கு திருப்புதலையும், சமஸ்கிருத திருப்புதலையும்* கமிட்டியார் பார்வையிட்டனர். இதோடு தத்தம் கருத்தைத் தெரிவித்தவர்களுடைய அபிப்பிராயங்களையும் சீர்தூக்கிப் பார்த்தனர். விசேஷமாகச் சென்னை வின்ஸ்லோ ஜியரும், ஆற்காட்டு ஸ்கடர் ஜியரும் அனுப்பிய குறிப்புக்கள் அவர்களுக்குப் பிரயோசனமாக இருந்தன.

தாம் மொழிபெயர்ப்பு வேலையை மேற்கொண்ட பொழுது தமது நோக்கம் என்னவென்றும் அதில் சித்தியடைவ

* வில்லியம் கேரி ஜியரால் செய்யப்பட்டது.

தற்குத் தாம் என்னத்தை முன்மாதிரியாகத் கொண்டாரென்றும் மொழிபெயர்ப்பாசிரியர் விவரித்திருக்கிறார்கள். மூல பாஷாக்களுக்கும் தமிழுக்குமில்லை வேற்றுமையினால், ‘மூலத்துக்குக் கொஞ்சமும் விகற்பமில்லாமலும், சாதாரண மக்களுக்கும் விளங்குத்தக்க தெளிவும், சுவையும் செவிக்கின் பழுமான’ திருப்புதல் செய்வது எவ்வளவு நுண்ணியமான வேலை யென்பதையுணர்ந்து, ‘இவ்விஷயத்தில் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பானது மிகச் சிறந்ததாயும் மூலத்துக்குச் சரியானதாயும், செவிக்கின்பமானதாயுமிருப்பதனால், அதை எங்கள் மொழிபெயர்ப்புக்கு மாதிரியாக வைத்துக்கொண்டோம். ஆனாலும் அவசியம் ஏற்படும்போது ஆங்கில மொழி. பெயர்ப்பை விட்டுவிலக நாங்கள் தயங்கவில்லை,’ என்று கூறியிருக்கின்றனர்.

இந்தியாவில் நடந்துகொண்டிருந்த நிகழ்ச்சிகளை யெல்லாம் கவனமாக யாழிப்பாண சங்கம் உற்றுநோக்கிக்கொண்டிருந்தது. தமது திருப்புதலைத் தள்ளிவைத்தவர்களுடைய திருப்புதல் தம்முடையதைவிட மிக விசேஷமாயிருக்குமோ வெனப் பார்த்தவண்ணமிருந்தனர். நான்கு சுவிசேஷங்களும் அப்போஸ்தலர் நடபடிகளும் வெளிவந்தபொழுது, அதைப் பார்வையிட்டு, அது பரீட்சைத் திருப்புதலிலிருந்து மிக ஏராளமாகக் கடன் வாங்கியுள்ள தென்றும், அதனால் எது ‘பரீட்சைத் திருப்புதல்,’ எது புதிய திருப்புதல், என்று வித்தியாசப்படுத்துவது கடினம் என்றும் யாழிப்பாண ஐயர்மார் குறிப்பிட்டனர். முதற்பாகம் முடிந்தபின், புதிய ஏற்பாட்டின் எஞ்சிய புத்தகங்களின் திருப்புதலைப் பவர் ஐயர் அனுப்பிய பொழுது, அதில் பல திருத்தங்களைச் செய்தனப்பினர். அவர்களுடைய கடிதம் இரண்டாங்கூட்டம் முடிய சில நாட்களுக்குமுன் வந்து சேர்ந்தது.

புதிய திருப்புதல் கமிட்டியார் இக்கடிதத்தைப் பார்த்தபோது, அதில் நான்கு புத்தகங்களின் திருப்புதலைப்பற்றி யாழிப்பாணத்து ஐயர்மார் செய்தனப்பிய திருத்தங்கள் நான்கு வருடங்களுக்குமுன் பவர் ஐயர் முதலில் செய்திருந்த மொழிபெயர்ப்பைப்பற்றியனவேயன்றி, பின் திருத்தப்பட்டுக் கமிட்டியாருக்கு முன் வந்த மொழிபெயர்ப்பைப்

பற்றியனவல்ல எனக் கண்டனர். யாழ்ப்பாணத்து ஜூயர் மார் சொல்லியிருந்து திருத்தங்களில் பலவற்றைக் கமிட்டியார் தாமாக ஏற்கெனவே செய்திருந்தார்கள். மற்றவை களைக் கமிட்டியார் சந்தோஷமாக ஏற்றுக்கொண்டனர். யாழ்ப்பாண ஜூயர்மார் புதிய ஏற்பாடு முழுவதையும் எடுத்தாராயாமல், சில பிரமாணங்களைத் திருட்டாந்தப்படுத்தும் படியாகச் சில பாகங்களை மட்டுமே ஆராய்ந்திருந்தனர். முழுவதையும் ஆராய்ந்து முடிவுகளை அனுப்பாததும், தங்கள் பிரதிநிதிகளைக் கூட்டத்துக்கு அனுப்பாததும் தமக்கு வருத்தத்தைக் கொடுத்தாய்க் கமிட்டி கூறியது.

பவர் கமிட்டியாருடைய வேலையை வெளியேயிருந்து நோக்கிக்கொண்டிருந்தது யாழ்ப்பாணம் மாத்திரமல்ல, தரங்கம்பாடியுமாகும். பவர் கமிட்டியின் வேலையைப்பற்றி இவ்விரு இடங்களிலுள்ள ஜூயர்மாருடைய முறைப்பாடுகள் ஒன்றுக்கொன்று விரோதமானவையாயிருந்தன. பப்ரீசியுஸ் போதியளவு திருத்தப்படவில்லையென்பதும், பாஷை நடை போதியளவு திருந்தவில்லையென்பதுமே எப்பொழுதும் யாழ்ப்பாணத்து ஜூயர்மார் கூறிய குறையாகும். தரங்கம் பாடி ஜூபர்மாரோ, பப்ரீசியுஸ் ஒரு முறை வேதத்தைத் திருப்பிவிட்டார்; அவருடைய திருப்புதலைத் தொடுவது பற்றி எவரும் கவனமாயிருக்க வேண்டுமென்றனர்.

ஆகவே, பவருடைய புதிய ஏற்பாட்டைக் குறித்துத் தரங்கம்பாடி ஜூயர்மார் மிகவுங் கண்ணுத்தெழுதினர். அதற்குக் கமிட்டியார் கூறிய மாறுத்தரம் யாதெனில், ‘நாங்கள் அத்தரன் சபையாருக்கு மாத்திரமன்றி எல்லாத் தமிழ்க் கிறிஸ்தவர்களுக்கும் ஒரு திருப்புதலைச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. மூன்று முக்கிய திருப்புதலைகள் கிறி ஸ்தவர் கஞக்குள் உலாவிக்கொண்டிருக்கின்றன; நாட்டின் வெவ்வேறு பாகங்களில் வெவ்வேறு திருப்புதலைகள் உபயோகிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இந்த நிலை நீங்கி, எல்லாரும் ஏகமாய் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு திருப்புதலைச் செய்வதவசியம்; பப்ரீசியுஸ் ஜூயருடைய திருப்புதலையே ஆதாரமாக வைத்து வேலை நடைபெறுகிறது. ஆனால் தரங்கம்பாடி ஜூயர்மார் சொல்வதற்கிணக்கினால், பப்ரீசியுஸ்

ஜையருடைய திருப்புதலைத் திருப்பி அச்சடிடப்பதேயன்றி, புதிய திருப்புதலைச் செய்வதாகாது; ரோமான் சபையார் ஜேரோமூடைய'வல்காத்தாவைவப்' (Vulgate) பாராட்டுவது போல நாங்கள் பட்பரீ சியுஸ் திருப்புதலைப் பாராட்ட இயலாது.

பழைய ஏற்பாடு

இனிப் பழைய ஏற்பாடு திருப்பப்படவிருந்தது. 'புதிய ஏற்பாடு கிறிஸ்தவர்களுக்குள் போதியளவு உலாவிய பின்னரே, புதிய பிரயத்தனத்தின் அனுகூல அளவு தொரியும். ஆகையால், பழைய ஏற்பாட்டைச் சில காலங் கழித்துத் தான் தொடங்கவேண்டும்,' எனச் சிலர் அபிப்பிராயப்பட்டனர். ஆயினும், வேதாகம சங்கத்தார் முழு வேதமும் ஒரே குணமும், இயல்புமாயிருக்க வேண்டு மெனில், வேலை தொடர்ந்து நடைபெற வேண்டுமெனத் தீர்மானித்தனர். எனினும், பழைய ஏற்பாட்டுத் திருப்புதல் எப்படியிருக்குமென்று பார்ப்பதற்காக, ஆதியாகமத்திலும், சாமுவேல், இராஜாக்கள், அல்லது நாளாக மங்களி விருந்தும், சங்கிதங்கள், தீர்க்கதரிசிகளிலிருந்தும் சில அதிகாரங்களைப் பவர் ஜூர் மொழிபெயர்த்து, அவைகளைப் பப்ரீசியுஸ் திருப்புதல், பரீட்சை மொழிபெயர்ப்பாகிய இவை இரண்டு நடைபெற வேண்டுமென்று வேதாகமச் சங்கம் கேட்டுக்கொண்டது. அவர் செய்து காட்டிய மாதிரி வேலை வேதாகம சங்கத்தாருக்குத் திருப்பதியளித்தால், பழைய ஏற்பாட்டு வேலை ஆரம்பிக்கப்படவேண்டுமெனச் சங்கம் உணர்ந்தது.

1864 வெள்ளீசு ஜூலைமீ 18 நடைபெற்ற சென்னை வேதாகமச் சங்கக் கூட்டத்தில், பழைய ஏற்பாட்டைத் திருப்புவதற்கு பவர் ஜையருக்கு உதவியாகப் பின்வரும் குருமார் அடங்கிய கமிட்டி நியமிக்கப்பட வேண்டுமெனத் தீர்க்கப்பட்டது: டாக்டர் M. வின்ஸ்லோ, J. கிள்னர், R. கால்ட்வெல் L.L.D., E. சார்ஜன்ட், A. டிப் (Dibb), C. S. கோலோப் (Kohlhoff), P. இராஜ

கோபால், W. திரேசு, W. O. சிம்சோன், F. பேஸ் (Baylis), J. W. ஸ்கடர்.

பழைய ஏற்பாட்டைத் திருப்பும்பொழுதும் பவர் ஜூயர் புதிய ஏற்பாட்டைத் திருப்பிப்போது செய்ததுபோல, பர்சிசியஸ் திருப்புதலை ஆதாரமாகவும், பரிட்டைந் திருப்புதலை உதவியாகவும் வைத்திருக்க வேண்டுமென்றும், ஒவ்வொரு புத்தகமும் முடிந்தவுடன் அது பிரதிநிதிகளுக்கனுப்பப்பட வேண்டுமென்றும், போதியளவு பாகம் முடிந்த பின், எல்லாரும் ஓரிடத்தில் கூடி வேலையைப் பார்வையிட்டுத் திருத்தவேண்டுமென்றும் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டது.

பழைய ஏற்பாட்டில், முதலாவதாகப் பஞ்சாகமம், சங்கீதங்கள், நீதிமொழிகள், பிரசங்கி, உன்னதப்பாட்டு முடிக்கப்பட்டுப் பிரதிநிதிகளுக்கனுப்பப்பட்டன. அவைகளை ஆராய்ந்து அரங்கேற்ற, திருநெல்வேலி ஜில்லாவில், குற்றுலத்திலே 1866இநு ஆகஸ்ட்மீ 22-ல் கூட்டம் ஆரம்பித்து, மூன்று மாதமும் 9 நாளும் நடைபெற்று, நவம்பர்மீ 12-ல் பாளையங்கோட்டையில் முடிவுற்றது. முதல் இரண்டைர மாதம் நாளொன்றுக்கு ஏழாற்றுமணி நேரமும், பின் 9 மணிநேரமும் வேலை நடந்தது. கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டவர்கள்: பவர், முத்தையாபிள்ளை, கால்ட்வெல், சார்ஜன்ட், திரேசு ஜூயர்மாருடன் வெஸ்லியன் மிஷன் பர்ஜஸ் ஜூயர், ஆற்காட்டு மிஷன் ஸ்கடர் ஜூயர், சர்ச்ச மிஷன் டிப் ஜூயர், பிரதேட்டன் (Brotherton) ஜூயர் ஆகிய இவர்களே. தமது சுகவீனங் காரணமாகத் தாம் வரமுடியாதெனக் கால்ட்வெல் ஜூயர் கூறியதனால், பிரதேட்டன் ஜூயர் நியமிக்கப்பட்டிருந்தார். ஆனால், வேதாகம சங்கத்தார் வருந்திக் கேட்டபடியால், கால்ட்வெல் ஜூயரும் கூட்டத்திற்குச் சென்றிருந்தார். எனினும், பிரதேட்டன் ஜூயர் எபிரேய பாதையில் மிக நிபுணனுபடியால், தமது சுய உரிமையிலே அங்கத்தினராயினர். முன்நடைபெற்ற எந்தக் கூட்டத்தைப் பார்க்கிலும் இம்முறை கூடுதலான பேர் பங்கெடுத்தனர். ஆகிலும், எல்லாரும் கூட்டங்கள் முடியும்வரை இருக்கவில்லை. கோலாப் ஜூயர் கூட்டங்கள் முடிய 2 வாரங்களுக்கு

முன் போய்விட்டார். ஸ்கடர் ஜியரும், பாஸ் ஜியரும் முறையே 6 வாரங்களுக்கும், 5 வாரங்களுக்கும் மாத்திரம் இருந்தனர். திறேசி ஜியர் ஒரு மாதம் மாத்திரமே இருந்தார்; ஆனால், போகும்போது, அவர் தாம் ஆயத்தப்படுத்தி இருந்த சுறிப்புக்களை விட்டுப்போயினார்.

பழைய ஏற்பாட்டில் வேலை நடந்துகொண்டிருந்தபோது, பவர் ஜியரும் கமிட்டிமாரும் பப்ரீசியுஸ் திருப்புதலைப் பற்றிய சில விஷயங்களை உணரலாயினர்:—

1. மூல பாதைபற்றிய அவரது ஆராய்ச்சி மிக நட்பமானது.

2. அவருடைய தமிழ்ப் பாதைநடை புதிய ஏற்பாட்டுத் திருப்புதலில் இருந்ததைப் பார்க்கிறும் பழைய ஏற்பாட்டில் மிகத் திருத்தமாயிருந்தது. ஏனெனில், புதிய ஏற்பாட்டைத் திருப்பியபின் அவருக்கு வேலையில் அதிக அனுபவம் வந்து விட்டது (புதிய ஏற்பாட்டில் 20 வருடங்கள் செலவிட்டார் எனக் கண்டோம்).

ஆகையினால் அவர்கள், பப்ரீசியுஸ் திருப்புதலும் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பும் ஒத்திருந்தால், வேறொரு மொழி பெயர்ப்பையும் பார்க்காமல் அவரையே பின்பற்றலாமென்த் தீர்மானித்தனர்.

இப்படியானால் மொழிபெயர்ப்பாசிரியருடைய வேலை மிகவும் இலகுவாய் வந்துவிடுமென எண்ணலாம். ஆனால் அவர்கள் பப்ரீசியுஸ் திருப்புதலையும், 17 ஆம் நூற்றுண்டு ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பையும் ஒப்பிடும்போது, ஒவ்வொரு அதிகாரத்தில் மாத்திரமன்றி, ஒவ்வொரு வசனத்திலும் பேதங்களைக் கண்டனர். ஆகவே, போதிய ஆராய்வின்றித் தாம் முன்னேறுவது சரியல்லவென்றுணர்ந்தனர். எனினும் ஒரு விஷயத்தைத் தவிரப் பொதுவில் பப்ரீசியுஸ் ஜியரையே தழுவ வேண்டுமென்த் தீர்மானித்தனர். அப்படித் தழுவ வதற்கு இரு காரணங்கள் அவர்களை ஏவின:—

1. ஆங்கிலத் திருப்புதலைப் பார்க்கிறும் பப்ரீசியுஸ் ஜியரே அதிக நிதானத்துடன் மூலத்தைத் திருப்பியிருந்தாரன் அவர்கள் கண்டனர்.

2. தமக்குக் கொடுக்கப்பட்ட சட்ட ஈள ஒரு புதிய திருப்புதலை உண்டுபண்ணுவதல்ல, பார்ஸியஸ் மொழி பெயர்ப்பைத் திருத்துவதேயென உணர்ந்தனர்.

எனினும், எழிரேய விளைச் சொற்களின் காலத்தைத் திருப்புவதில் பல மொழிபெயர்ப்புக்கள் ஒன்றுக்கொண்டு வேறுபட்டதால், அது விழயத்தில் ஆங்கிலத் திருப்புதலையே பின்பற்றினர்.

நாலாங் கூட்டம் 1868ஆம் வருடம் ஜூன் மாதம் 24ஆம் தேதி தொடங்கி, அக்டோபர் மாதம் 25ஆம் தேதி வரை பாளையங்கோட்டையில் நாளொன்றுக்கு 8 மணி நேரம் நடைபெற்றது. எல்லாக் கூட்டங்களுக்கும், எப்போதும் இருக்கும் நால்வருடன் T. பிரதேட்டன் ஜயரும், டிப் ஜயரும் வந்திருந்தனர். கோலாப் ஜயரும், பாஜஸ் ஜயரும் வரவில்லை. பேலிஸ் ஜயர் இரண்டரை மாதங்களுக்கு வந்தார்; ஸ்கடர் ஜயர் 7 வாரங்களுக்கு வந்தார். இக் கூட்டத்தில் பழைய ஏற்பாடு முழுவதும் திருப்பி முடிந்தது. பிரதிநிதிகள் மொத்தமாக எல்லாக் கூட்டங்களில் சௌ விட்டது பத்தரை மாதங்கள். இதில் பழைய ஏற்பாட்டில் மாதத்திறம் 7 மாதமும் 9 நாளும் சௌவிடப்பட்டன.

வேலை தொடங்கிப் பத்து வருடங்களாய்விட்டன. தாம் கரை உண்டுவிட்டதாய்க் கமிட்டியார் எண்ணியதால் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டனர்:—

எத்தனையோ காரியங்கள் தொடங்கியும், அவற்றில் கொஞ்சமேனும் முற்றுப்பெறுவது அசாத்தியமான இத் தேசத்திலே, உத்தேசமாகப் பத்து வருஷங்களுக்குமுன் ஆரம்பித்த இந்த முக்கியமான வேலை, யாதொரு விக்கினமுமின்றி முற்றுப்பெற்றது கடவுள்ளடைய பெரிய கிருபை. நாங்களேல்லாருங் சென்றபின்பு, இது நிலையின்று, எண்ணிறந்த ஆத்துமாக்களுக்கு நன்மை செய்யுப்படி கடவுள் ஆசீர்வதிக்கவேண்டுமென்று அவரைப் பிரார்த்திக்கிறோம்.

இக் கூட்டத்தின் முடிவில் சூ முக்கிய தீர்மானங்கள் செய்யப்பட்டன:—

1. முழு வேதமும் அச்சேற்றப்படும் வரை பவர் ஜயர் இந்த வேலையில் இருக்கவேண்டும்.

2. ஆங்கில வேதப் பிரதிகளிலுள்ள அதிகார முகவரை கரும் ஒத்த வாக்கியங்களும் தமிழில் இப்போது அச்சிடத் தேவையில்லை.

3. T. பிறதேட்டன் ஜயர் தமிழில் ஒரு ஒத்த வாக்கிய புத்தகத்தை ஆக்கவேண்டும்.

4. யாழ்ப்பாண வேதாகம சங்கப் பிரதிநிதிகள் தமது கூட்டங்களுக்கு வராதது தமக்கு விசனம்; வந்திருந்தால் இரு நாடுகளிலும் ஒரே திருப்புதல் உபயோகிக்கப் பட்டிருக்கக் கூடும்.

யாழ்ப்பாணத்துக்கும் சென்னைக்கும் விவாதம்

ஒரு பக்கமாய்க் காரியங்கள் இவ்விதமாய் இந்தியாவில் நடந்துகொண்டிருக்க, யாழ்ப்பாணத்து ஜயர்மாருக்கும் சென்னை வேதாகம சங்கத்தாருக்குமுள்ள தகராறு வளர்ந்து கொண்டு வந்தது. யாழ்ப்பாண வேதாகம சங்கம், தான் சென்னையின் ஆதிக்கத்துக்குக் கீழ்ப்பட்டதை ஒருபோதும் எண்ணியிருக்கவில்லை. சென்னையில் ஒரு வேதாகம சங்கம் உண்டாகுமுன்னரே கொழும்பு வேதாகம சங்கத்தின் கிளையாக யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு உதவிச் சங்கம் வேலை செய்துகொண்டிருந்தது. அது 1835இல் சுயாதீனமடைந்து, சென்னையைப்போல் ஒரு பிரத்தியேகமான கிளைச் சங்கமாய் இருந்துவந்தது. தமிழ் வேதத் திருப்புதல் சென்னைச் சங்கத்தால் நடத்தப்பட்டு வந்தாலும், தமிழ் வேதத்தை உபயோகிப்போரில் பெரும்பாலானேர் இந்தியாவில் இருந்தாலும், சென்னைச் சங்கத்தாரின் ஒத்துழைப்பு தனக்குத் தேவையென்ற காரணத்தால், இவ்விஷயத்தில் சென்னைச் சங்கத்தோடு சமரசமாயிருப்பது அவசியமென்றுணர்ந்ததே யொழிய, சென்னைச் சங்கத்தின் ஆதிக்கத்தின்கீழ் தான் வேலை செய்யவில்லையென யாழ்ப்பாணச் சங்கம் எண்ணியது. சென்னைச் சங்கம் நினைத்தது வேறு. யாழ்ப்பாண வேதாகம சங்கம் சுயாதீன நிலை பெற்றதல்ல; சென்னை தென்னுட்டின் தலைநகரம்; தென்னுட்டில் பல ஜில்லாக்கள் உள்ளன;

யாழ்ப்பாணமும் அவைகளில் ஒன்றைப்போன்றது; நமிழர் நாட்டு வேலைக்குப் பொறுப்புள்ளது சென்னைச் சங்கமே. இவ்வாறு அது நினைத்ததால், தனது திருப்புதல் வேலையைச் செய்யும்போது, யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து அபிப்பிராயங்கள் அனுப்பப்பட்டால், ஏனைய இடங்களிலிருந்துவரும் அபிப்பிராயங்களைப்போல அவைகளையும் கவனிக்கலாமே யன்றி வேறல்லவெனக் கருதிற்று. இந்த மனப்பான்மையினிமித்தம், பவர் கமிட்டி உறுப்பினர் கூடி, பவர் முதலில் தாமாகச்செய்த திருப்புதலைப்பார்வையிட்ட கூட்டங்களுக்கு யாழ்ப்பாணத்தை ஒரு பிரத்தியேகமான சங்கமாய்க் கருதி, அதற்கு அழைப்பு அனுப்பாமல், தனியாட்களோடு மட்டும் பவர் ஜூயர் கடிதத் தொடர்பு வைத்திருந்தார். நாலு வருடங்களாய் பழைய ஏற்பாட்டு வேலை நடந்தபோதிலும், அதில் செய்துமுடிக்கப்பட்ட ஒரு பிரதியும் யாழ்ப்பாணத்துக்கு அனுப்பப்படவில்லை.

ஆனால், யாழ்ப்பாணத்து ஜூயர்மார் தாம் பெற்றிருந்த புதிய ஏற்பாட்டை ஆராய்ந்து, அது தமிழ்நாடு முழுவதும் ஏகோபித்து உபயோகிக்கப்படக்கூடிய திருப்புதல் அல்லவெனத் தீர்மானித்தனர். யாழ்ப்பாணத் திருப்புதலே ஏற்றுக்கொள்ளப்படவேண்டுமென அவர்கள் நிலைநாட்ட வில்லை. பரிட்சை மொழிபெயர்ப்பிலும் குற்றங்களுண்டு; பவர் திருப்புதலிலும் குற்றங்களுண்டு. பரிட்சை மொழிபெயர்ப்பில், மத்தேயு சுவிசேஷத்தில் 2994 சமஸ்கிருத பதங்களுண்டு; அவைகளில் 956 பதங்களுக்குத் தமிழ்ப் பதங்கள் உபயோகிக்கப்படலாம். அதே சுவிசேஷத்தில் பவர் மொழிபெயர்ப்பில் 2856 சமஸ்கிருத பதங்களுண்டு; அவைகளில் 906-க்குத் தமிழ்ப் பதங்கள் உபயோகிக்கப்படலாம்; இன்னும் வேறு குறைகளும் இரண்டிலும் உண்டு. எனவே, இரண்டும் திருத்தப்படவேண்டியவை. தற்போதைய பவர் திருப்புதல் அதிக ஆங்கிலத் தமிழ் நிரம்பியிருக்கிறது; ஆகையால், கல்வி கற்ற சுதேச கிறிஸ்தவர்கள் அதை அதிக காலம் ஏற்றுக்கொள்ளமுடியாது. பிற்காலத்தில் சுதேசிகள் எல்லாரும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு திருப்புதல் சுதேசிகளாலேயே இயற்றப்படவேண்டும்; எனினும், அது வரை அவர்கள் மனங்கோருது ஏற்கக்கூடிய ஒரு

திருப்புதல் இருக்கவேண்டுமென யாழ்ப்பாண ஜயர்மார் வாதித்தனர்.

மேலும் யாழ்ப்பாண ஜயர்மார் சட்டிக்காட்டியதென்ன வெனில், பவர் ஜயருடைய திருப்புதல் பரிட்சை மொழி பெயர்ப்பைப் பார்க்கினாலும் மூலத்தோடு ஒத் திருப்பது உண்மையே. எனினும், அதன் காரணம், பரிட்சை மொழி பெயர்ப்பு 1611ஆம் வருடத்து ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பை இறுகத் தழுவியிருக்கவேண்டுமென்ற ஒரு நிபந்தனையைச் சென்னை விதித்திருந்தது; ஆனால் பவர் மொழிபெயர்ப்பைக் குறித்து அப்படி ஒரு கட்டுப்பாடும் விதிக்கவில்லை. ஆகவே, பவர் கமிட்டியின் வேலை இலகுவாயிருந்தது இயல்லே.

இரு திருப்புதல்களிலும் குறைகளும், சிறப்புக்களும் இருப்பதால், தாம் இரண்டு திருப்புதல்களையும் எடுத்து உபயோகித்து, இரண்டின் குறைகளையும் தவிர்த்து, இரண்டிலும் மூன்றா சிறப்புக்களாடங்கிய ஒரு புதிய திருப்புதலை இயற்ற யாழ்ப்பாண ஜயர்மார் தீர்மானித்தனர். பவர் திருப்புதல் மூலத்தை அதிகமாய்த் தழுவுகிறது; பரிட்சை மொழி பெயர்ப்பு பாஷை நடையில் சிறந்தது; ஆகவே எல்லாரும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய திருப்புதல் இவ்விரண்டு சிலங்களையும் உடையதாய் இருத்தல்வேண்டும். இப்படித் தாம் செய்த தீர்மானத்தை 1868ஆம் வருடம் மார்ச் மாதம் லண்டனிலுள்ள தாய்ச் சங்கத்துக்கு யாழ்ப்பாணச் சங்கம் தெரிவித்தது.

பவர் ஜயருடைய திருப்புதலை ஆயத்தப்படுத்துவதில் இதுவரை ரூ. 50,000 செலவாய்விட்டதால், யாழ்ப்பாணச் சங்கத்தின் இத்தீர்மானத்தை அறிந்து அங்கலாய்ப்படைந்த சென்னைச் சங்கத்தார், இது உண்மையோவெனவும், யாழ்ப்பாணத்து ஜயர்மார் இவ்வளவு பாரதூரமான நோக்கங்கொண்டதன் காரணமென்னவெனவும் அறிய முயன்றனர்.

இணக்கம்

யாழ்ப்பாணச் சங்கம் மேற்கூறப்பட்ட கேள்விக்கு மறுமொழியாகத் தான் ஒரு சுயாதீன சங்கமென்றும், வேதம் சரியாய்த் திருப்பப்படுவதற்கு முயற்சி செய்யத் தனக்கு உரிமை உண்டு எனவும் சாதித்தது. பவருடைய பாஷையில்

பல இழுக்குகளுண்டு. ஒருக்கே, அதை ஏற்கவியலாது என்று சொல்லித் தனது தடைகளைப்பல தலை அங்கங்களின் கீழ்ப்பல உதாரணங்களுடன் எடுத்துக்காட்டிற்று.

1. போய்ச்சோற்கள், விளைச்சோற்கள்: மூலத்திலுள்ள சொற்கள் பலவாறு திருப்பப்படக் கூடுமாயினும், அழகான சொற்களைபே நாம் உபயோகிப்பது நன்று. உதாரணமாக: ‘வெளிச்சம்’ என்பதை ‘ஒளி’ என்றும், ‘அடுத்தவன்’ என்பதை ‘பிறன்’ என்றும் சொல்வது நல்லது.

2. வேற்றுமை உருபுகள்: உதாரணமாக: ‘ஓடு’ என்பதை ‘உடன்’ என்று சொல்வது நலம்.

3. இடைச் சோற்கள்: உதாரணமாக: ‘மேல்’ என்பதிலும் ‘பேரில்’ என்பது நலம்.

4. பல தடவைகளில் பவர் ஜியர் மூலத்திலே உள்ள சொற்களை விடுகிறார். பல தடவைகளில் இல்லாதவைகளைப் புகுத்துகிறார்.

5. வெவ்வேறு சோற்கள்: உதாரணமாக: ‘சிற்று’ என்பதிலும் ‘சிறு’ என்பது அழகு.

6. சில சொற்றூடர்கள் நல்ல பாதை நடையல்ல. உதாரணமாக: ‘அவன் சொன்னது—என்றுன்’ என்பது, ‘அவனை நோக்கி’ அல்லது ‘மாறுத்தரமாக’ என மாற்றப் படுவது அவசியம்.

7. ‘ஹோற்றி’ என்ற கிரேக்க பதத்துக்குச் சரியான திருப்புதல், ‘ஏனெனில்’ அல்லது ‘ஆனதால்’

8. ‘இதோ’ என்பதற்குப் பதிலாகப் ‘பார்’ என்று சொல்லவேண்டும்.

9. ‘பிஸ்டெயோ’ என்னும் கிரேக்க பதம் ‘விசுவாசிக் கிறது’ என்பதேயல்லாமல் ‘நம்புகிறது’ என்பதல்ல.

இன்னும் இவைபோன்ற பல திருத்தங்களைக்கூறி பவர் ஜியர் யாழ்ப்பரனம் வந்து இவ்விஷயங்களைத் தீர்க்கவேண்டுமென யாழ்ப்பாணச் சங்கம் கேட்டது. அப்படியே லண்டன்

சங்கமும் சென்னைச் சங்கத்தைக் கேட்டது. ஆகிலும், திருப்புதலைச் செய்தவர்கள் இந்தியாவிலேயே இருந்தபடி யாலயாழ்ப்பாணப் பிரதிநிதிகளே இந்தியாவுக்குப்பொவது நன்றெனக் காணப்பட்டது. எனவே, தலைவர் ஸ்தால்யங்களையரும், காரியதரிசி யோவான் கிள்ளநூம் இந்தியாவுக்குப் போகவேண்டுமென யாழ்ப்பாணத்தில் தீர்மானமாயிற்று.

சென்னைச் சங்கம் தனது சார்பாகப் பவர் ஜயரும், கால்ட்வெல் ஜயரும் யாழ்ப்பாணப் பிரதிநிதிகளோடுகூடி வேண்டிய திருத்தங்களை ஆலோசிக்குமாறு தீர்த்தது. இவர்கள் 1869ஆம் வருடம் ஏப்ரல் மாதம் 12ஆம் தேதி தொடக்கம் 27ஆம் தேதி வரை வேப்பேரியில் பவர் ஜயர் வீட்டில் கூடினர். ஒவ்வொரு நாளும் காலை 10 மணி தொடக்கம் பிற்பகல் பீமணி வரையும் பிரதிகிதிகள் கூடினர். தமிழ் நன்கறிந்த வேறு பல ஜூரோப்பிய மினனரிமாரும் கூட்டத்துக்கு வரத்துப்போக்காயிருந்தனர். முழுத்திருப்பு தலையும் மேற்பார்வையிடுவது கஷ்டமாயிருந்ததால், யாழ்ப்பாணத்து ஜயர்மார்மத்தேயுசுவிசேஷம் முழுவதையும், ரோமருடைய நிருபம் முழுவதையும், ஆத்யாகமத்தில் முதல் 19 அதிகாரங்களையும் முதல் 9 சங்கீதங்களையும் எடுத்து, அவைகளிலிருந்து தாம் நிலைநாட்ட விரும்பிய பிரமாணங்களை எழுபித்தனர். இந்தப் பிரமாணங்கள் வேதத்தின் மற்ற எல்லாப் பாகங்களிலும், கையாளப்பட வேண்டுமெனக் கேட்டனர்.

கூட்டங்கள் பரஸ்பர அன்னியோன்னியத்தோடு நடை பெற்றன. யாழ்ப்பாண ஜயர்மாரின் எண்ணத்தை அறியும் முன்னரே அதற்கு இணங்கப் பல திருத்தங்கள் பவர் கமிட்டியால் செய்யப்பட்டிருந்ததாகக் காணப்பட்டன, கூட்டங்களில் இன்னும் அநெகம் செய்யப்பட்டன. எல்லா மாக முன்னரோ, பின்னரோ யாழ்ப்பாண ஜயர்மாரின் விருப்பத்திற் கிணங்க, மத்தேயுசுவிசேஷத்தில் 468 திருத்தங்களும், ரோமருடைய நிருபத்தில் 161 திருத்தங்களும் செய்யப்பட்டன. இத்திருத்தங்கள் சில திட்டமான பிரமாணங்களைத் திருஷ்டாந்தப்படுத்தியபடியால், அப் பிரமாணங்களின்படி வளைய புத்தகங்களிலும் வேறு அநேக திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கும்.

இருதிறத்தாரும் பின்வரும் நிர்ணயங்களை அங்கீகரித்துக் கொண்டனர்:—

- (1) பவர் ஜெயர் தேவையாகும்பொழுது பப்ரிசியல் திருப்புதலைப் பின்பற்றலாம்.
- (2) தொடர்ச் சொற்களை விரும்பினாற் பிரிக்கலாம்.
- (3) ‘ஏனெனில்’, ‘இதோ’ என்னுஞ் சொற்களைக் கட்டாய அவசியமில்லாவிடுன் விட்டுவிடலாம்.
- (4) ‘யேகோவா’ என்னுஞ் சொல் ‘கர்த்தர்’ என்று திருப்பப்படும்பொழுதெல்லாம் அது தடி தத எழுத்துக்களில் அச்சிடப்படவேண்டும்.
- (5) ‘ஐயோ’ என்னுஞ் சொல்லுடன் ‘ஆபத்துவரும்’ என்று சொல்லத் தேவையில்லை.

இவ்வாருக இரு சங்கங்களுக்குமிடையிலிருந்த தகராறு நீங்கவே, சென்னைச் சங்கத்தார் இனித் தாங்கள் இத் திருப்புதலை மாத்திரமே அச்சிடுவோமென்றும், அது அச்சிடப்படும் வரை பவர் ஜெயரே வேலைக்குப் பொறுப்பா யிருக்க வேண்டுமென்றும், முதல் தடவை 5000 பிரதிகள் அச்சிடப்பட வேண்டுமென்றுந் தீர்மானித்தனர்.

ஜக்கிய திருப்புதல்

திருப்புதலுக்கென்று நியமிக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் தமது அறிக்கையை 1869ஆம் வருஷம் ஏப்ரல் மாதம் 27ஆம் தேதி வெளியிட்டனர். அது பின்வருவோரால் கைச் சாத்திடப்பட்டது.—

1. திருவனந்தபுரம் (லண்டன் மிளன்) பேலிஸ் ஜெயர்.
2. திருநெல்வேலி (சுவிசேஷ் பிரபல்ய சங்கம்) T. பிற கேட்டன் ஜெயர்.
3. சென்னை (வெஸ்லியன்) A. பார்ஜஸ் ஜெயர்.
4. திருநெல்வேலி (சர்ச்ச மிளன்) A. டிப் ஜெயர்.
5. யாழ்ப்பாணம் (வெஸ்லியன்) யோவான் கிள்னர்.
6. தஞ்சாவூர் (சுவிசேஷ் பிரபல்ய சங்கம்) கோலப் ஜெயர்.

7. சென்னை (ஸ்காத்லாந்து மிஷன்) P. இராஜகோபால்.
8. திருநெல்வேலி (சார்ச்ச மிஷன்) சார்ஜன்டு ஜயர்.
9. சித்தூர் (ஆற்காட்டு மிஷன்) J. W. ஸ்கடர் ஜயர்.
10. யாழ்ப்பாணம் (அமெரிக்கன் மிஷன்) L. ஸ்ரோதுநான் பண்டிதர்.
11. மதுரை (அமெரிக்கன் மிஷன்) W. கிரேசி ஜயர்.
12. சென்னை (சுவிசேஷ பிரபல்ய சங்கம்) H. பவர் ஜயர்.
13. திருநெல்வேலி (சுவிசேஷ பிரபல்ய சங்கம்) R. கால்ட்வெல் ஜயர்.

பவர் திருப்புதல் செய்து முடித்ததென்ன? ஒரு பக்கமாக பப்ரீசியஸ் ஜயருடைய திருப்புதலே கிறிஸ்தவர்களுக்குள் அநேக ஆண்டுகளாய் உலாவி வந்திருந்தபடியினால், பலருக்கு அதிலே பற்று ஏற்பட்டிருந்தது. ஆனால், மற்றப் பக்கமாக அதில் திருத்தங்கள் மிக அவசியம் என்பதைப் பலர் உணர்ந்திருந்தனர். இந்தப் பற்றையும், இந்த வுணர்ச்சியையும் பவர் கமிட்டி திருப்தி பண்ணியதே அது செய்த பெரிய வேலை. தாமொரு புதிய திருப்புதல் செய்த போதிலும், அது பப்ரீசியஸ் ஜயருடைய பழைய திருப்புதலேயன்று வாசிக்கிறவர்கள் நினைக்கும்படி செய்ததே பவர் கமிட்டியின் திறமை. யாழ்ப்பாண மொழிபெயர்ப்பு இரேனியசுடைய திருப்புதலையே ஆதாரமாகக் கொண்டது. இரேனியஸ், பப்ரீசியஸ் திருப்புதலையே தமக்கு ஆதாரமாகக் கொண்டதாக்க சொன்னபோதிலும், தாம் விரும்பியபொழுதீல்லாம் பப்ரீசியஸ் திருப்புதலைவிட்டு விலகி யிருந்தார். பவர் கமிட்டியோ பப்ரீசியஸ் திருப்புதலே தனக்கு ஆதாரமென்று சொல்லி, அவசியம் காணும்பொழுது மாத்திரமே அதைவிட்டு விலகியது; புதிய ஏற்பாட்டிலே விலகியதை விடப் பழைய ஏற்பாட்டில் விலகியது சொற்பம்.

எனினும், எங்கெங்கே திருத்தங்கள் தேவைப்பட்டதோ, அங்கெல்லாம் இரேனியஸ் திருப்புதலிலிருந்தும், பரீட்சைத் திருப்புதலிலிருந்தும் வேண்டியதைப் பவர் கமிட்டி பெற்றுக்கொண்டது. எல்லாத் திருப்புதல்களையும் ஒப்பிட

டால் இது நன்கு விளங்கும். ஆனால், திருத்தப்படுவது இரேனியஸ் திருப்புதலுமல்ல, பரிட்சைத் திருப்புதலுமல்ல, பப்ரீசியஸ் திருப்புதலே என்று புலப்படும். விசேஷமாகப் பப்ரீசியஸ் ஜயராடைய இலகுவான நடையைப் பவர் தமது முக்கிய சீலமாக்க முயன்றார். ‘தேவன்’ என்னும் பதத்தை பரிட்சைத் திருப்புதலிலிருந்து பவர் கமிட்டி பெற்றுக்கொண்டபோதிலும், ‘யேகோவா’ என் பதைத் தவிர்த்து, ‘கர்த்தர்’ என் னும் பதத்தையே உபயோகித்தது. பப்ரீசியஸ் திருப்புதலைப் பவர் கமிட்டி பின்பற்றினபோது, அவரது பிழைகள் கிலவற்றையும், அவருடைய அழகற்ற பாசை நடையையும் பின்பற்ற வேண்டியதாயிற்று. இரேனியஸ், பரிட்சைத் திருப்புதலும் அஃறினைப் பன்மை எழுவாய்டன் வரவேண்டிய பயனிலை விகுதியில் செய்த திருத்தத்தைப் பவர் கைவிட்டு, பப்ரீசியஸ் திருப்புதலிலுள்ள பிழையைத் திரும்பவும் பின்பற்றத் தீர்மானித்தார். ஆனால், பொதுவாக நோச்சும் போது, அக்காலத்தில் பப்ரீசியஸ் திருப்புதலைத் திருத்தக் கூடாதென்றவர்களையும் திருத்தவேண்டுமென்றவர்களையும் பவர் கமிட்டி பெரும்பாலும் திருப்திபண்ணிற்று.

முன்னர் 1864இலும் 1867இலும் பவர் ஜயரின் புதிய ஏற்பாட்டுத் திருப்புதல்கள் அச்சாகியிருந்தன. ஆனாலும், எல்லாத் திருத்தங்களுடன் முழு வேதமும் 1871இல் தான் வேப்பேரியிலுள்ள ‘கிறிஸ்தவ கல்வி அபிவிருத்திச் சங்க’ அச்சகத்தில் வெளியிடப்பட்டது. அத்தரன் சபையாரைத் தவிரவனையமிஷன்களெல்லாம் இதில் ஒத்துழைத் திருந்ததால், தமிழ் வேதத் திருப்புதலின் சரித்திரத்திலே இது ‘ஜக்கிய திருப்புதல்’ என்றழைக்கப்படுகிறது. இது வே சாதாரணமாய் நமது கிறிஸ்தவர்களினால் உபயோகிக்கப்படும் திருப்புதல். இது சென்ற நூற்றுண்டின் கடைசிப் பகுதியில்தான் வெளி வந்ததென்பது ஆநேசருக்குத் தெரியாதிருக்கலாம்; இதைக் கேட்டதும் அவர்கள் ஆச்சரியப்படலாம்.

இந்தியாவில் நடைபெற்ற வேதத் திருப்புதல்களின் சரித்திரத்தை எழுதும்பொழுது, இத்திருப்புதலைப்பற்றி,

‘இல்தரன் சபையைத் தவிர மற்றெல்லாரும் அன்போடு பாராட்டும் திருப்புதல்’ என்று J. S. M. ஹாப்பர் ஐயர் கூறுகிறார்.

இத் திருப்புதல் நம் நாட்டுக் கிறிஸ்தவர்களால் தொடக்கத்திலிருந்தே அங்கீகரிக்கப்பட்டதற்குக் காரணங்கள் யாவை?—

அக்காலத்தில் இது அங்கீகரிக்கப்பட்டதற்குக் காரணங்கள்:—

- (1) எல்லா மிஷன்களும் இதில் ஒத்துழைத்திருந்தமையால், எல்லா மிஷனரிமாரும் இதைத் தமது கிறிஸ்தவர்களுக்குச் சிபாரிசு செய்தார்கள்.
- (2) அக்காலத்தில் வேதத் திருப்புதல் சம்பந்தமாக ஒன்றுக்கொன்று முரண்பாடான அபிப்பிராயங்களைக்கொண்டிருந்த எல்லாரையும் இது திருப்திப்படுத்தியது.
- (3) எல்லாரும் தீதை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு பவர் ஐயர் பிரயாசைப்பட்டிருந்தார்; அவ்வாறு செய்வதற்கு உதவிய நல்ல புத்திமதி யாரிடமிருந்து வந்தாலும் அதை அவர் ஏற்றுக்கொண்டார்.

இத் திருப்புதல் இற்றைவரையும் கிறிஸ்தவர்களால் விருப்போடு பாராட்டப்படுவதற்குக் காரணங்கள்:—

- (1) வேத திருப்புதல்களை நமது கிறிஸ்தவர்கள் சமீப காலம்வரை அறியவில்லை. வேதாகம சங்கம் ‘ஐக்கிய திருப்புதலையே’ அச்சிட்டு வந்தது.
- (2) ஐக்கிய திருப்புதல் இலகுவான தமிழில் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதை யாரும் விளங்கிக்கொள்ளக்கூடும்.
- (3) இத்திருப்புதல் ‘கிறிஸ்தவ தமிழில்’ எழுதப்பட்டிருக்கிறது. பப்ரீசியஸ் ஐயரே இத் தமிழுக்கு உற்பத்தி காரணர் என்று முன் சொன்னேன். அவர் அதை எழுதியபடி அதில் கிராமிய பாவை இழுக்குகள் அதிகம் கலந்திருந்தன. ஐக்கிய திருப்புதலின் காலத்திலோ

தமிழறிவு கட்டச் சிறி ஸ் தவர் கஞ் சு ஸ் ஞா ஸ்,
மிஷனரிமாருக்குள்ளும் அதிகரித்திருந்தபடியால்,
பாலைச் சுத்திகரிக்கப்பட்டு நல்ல கிறிஸ்தவ
கமிழில் இந்திருப்புநல்லச் செய்யக்கூடியதா
யிருந்தது.

ஐக்கிய திருப்புதலின்பின் வேறு திருப்புதல்களோ
வேதாகம சங்கத்தார் இந்த நூற்றுண்டல் வெளியிட்டுள்ளார்கள். எனினும், இன்னும் அநேகர் ஐக்கிய திருப்புதலுடனேயே நின்றுவிட விரும்புவது, பவர் சமிடியார் எவ்வளவு அனுகூலமாய்த் தமது நோக்கத்தை நிறைவேற்றினார்கள் என்பதைக் காட்டுகிறது.

எல். பி. லார்சன் பண்டிதர்—1862-1940
(L. P. Larsen)

லார்சன் திருப்புதல்

‘ஜிக்கிய திருப்புதல்’ திருத்தப்படவேண்டியதன் காரணங்கள்

ஜிக்கிய திருப்புதல் கமிட்டியார் தம்முடைய திருப்புதலே தமிழ்நாட்டில் எப்பொழுதும் உபயோகிக்கப்படுமென எதிர்பார்த்தனர். அவர்கள் எதிர்பார்த்தது நிறைவேறவில்லை. ஏனெனில், ‘ஜிக்கிய திருப்புதல்’ ஒரு திருப்புதல், அல்லது மொழிபெயர்ப்பு, என்பதை நாம் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். மூலம் வேறு; மொழிபெயர்ப்பு வேறு: மூலம் ஒரு முறை எழுதப்பட்டால் அப்படியே இருக்கும் (அல்லது அதை ஆக்கியோன் தானே சில தடவைகளில் திருத்துவதுண்டு). ஆனால் ஒரே மூலத்துக்குப் பல திருப்புதல்கள் செய்யப்படலாம்; செய்யப்படுகின்றன. ஒரு மூல நால் எவ்வளவு விசேடமானதோ, அவ்வளவுக்கு அதற்கு மொழிபெயர்ப்புக் கரும் காலத்துக்குக் காலம் தோன்றுவது இயல்லே. முக்கியமாக வேத விஷயமாய் இது ஏன் அவசியம் என் பதை இரண்டாம் அதிகாரத்தில் கவனித்தோம். ஒவ்வொரு மொழிபெயர்ப்பும் தான் முந்தியதிலும் திருத்தமானதென்னும் உரிமையுடனேதான் வெளிவருகிறது. ஆகவே, அதை ஆக்கியவர்கள் தங்களுடைய மொழிபெயர்ப்பே இறுதியானதென நினைப்பதும் இயல்ல.

சில மொழிபெயர்ப்புக்கள் அப்படியே எப்பொழுதும் நிலைநிற்காவிடினும், மிக நீண்டகாலம் நிலைநின்றுள்ளன. ஜெரோமுடைய லத்தீன் திருப்புதல் 5ஆம் நாற்றுண்டு தொடக்கம் அரேகா நாற்றுண்டுகளாகவும், 1611ஆம் ஆண்டின் ஆங்கிலத் திருப்புதல் 250 வருடங்களாயும் ஆட்சேபனையின்றி ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன. அப்படி

யிருக்க, ஐக்கிய திருப்புதல் திருத்தப்படவேண்டுமென்ற பிரச்சினை 50 வருடங்களுக்குள் எழுந்ததன் காரணம் எது எனக் கேட்கலாம். இக் கீள்விக்கு இரு மாறுத்தாங்க நூண்டு.

முதலாவதாக, கிறிஸ்தவ வேதத் திருப்புதலுக்கு நீண்ட காலமாயிருந்த இரண்டு ஆதாரங்களும் இனி ஆதாரங்களாயிருக்க இயலாதென 19ஆம் நூற்றுண்டின் பிறபாகத்திலே அநேக அறிஞர் உலகமெங்கும் தீர்த்துக்கொண்டனர். ‘எற்றுக்கொள்ளப்பட்ட வாசகம்’ (Textus Receptus) என்னும் கிரேக்க வாசகம் 16ஆம் நூற்றுண்டு தொடக்கம் வேதத் திருப்புதலுக்கு ஆதாரமாய் உலகமெங்கும் பாராட்டப்பட்டு வந்துள்ளதென முன்னர் கண்டோம். அதெயாட்டிய 1611ஆம் ஆண்டின் ஆங்கிலத் திருப்புதல் ஆங்கிலம் பேசும் மக்கள் எல்லாராலும் தமது திருப்புதல் களுக்கு ஆதாரமாய்ப்பாராட்டப்பட்டுவந்துள்ளது. சென்ற நூற்றுண்டில் புதிய ஏற்பாட்டின் மூல கிரேக்க பிரதிகளைக் குறித்து ஆழந்த ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டது; அதைச்செய்த அறிஞர் ‘எற்றுக்கொள்ளப்பட்ட வாசகத்துக்கு’ ஆதாரமாயிருந்த பிரதிகளைப் பார்க்கிலும் நம்பிக்கையான பிரதிகளைக் கண்டுபிடிக்கக்கூடியதா யிருந்தது. தி டீ ன் டார்ட் (Tischendorf) என்னும் ஜெர்மன் கலீగ்ரனும், வேஸ்ட்கெட் (Westcott), ஹோர்ட் (Hort) என்னும் ஆங்கிலக் கலீగ்ரனும் இவ்வாராய்ச்சியில் விசேஷத்தவர்கள். ஆகவே 1611ஆம் ஆண்டின் ஆங்கிலத் திருப்புதலும் தனது அதிகாரத்தை இழந்தது.

இதனால் முந்திய திருப்புதல்கள் எல்லாம் பொய்; மெம்த திருப்புதல் இனிமேல்தான் செய்யப்படவேண்டுமென்பது அர்த்தமல்ல. திருப்படப்படும் நூல் வேதம்; ஆகவே, ஒவ்வொரு சொல்லும் ஒவ்வொரு அட்சாமும் முக்கிய மானவை. எல்லாப் பிரதிகளும் ஏறக்குறைய ஒன்றுபோல் இருந்தபோதிலும், அவைகளுக்கிடையில் சிறு சிறு வித்தியாசங்களும் இருந்தன. ஆகையால் முற்று லும் நம்பிக்கைக்குரிய கிரேக்க பிரதிகளைக் கடைப்பிடிக்கும் பொழுதுதான் தமது கடமை சரிவர நிறைவேறும் என்று அறிஞர் உணர்ந்தனர்.

இவ்வாருக, ‘ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட வாசகத்திலும்’, 1611ஆம் ஆண்டின் ஆங்கிலத் திருப்புதலிலும் நம்பிந்தை குறைந்ததால், 1870இல் கந்தர்ப்பி அத்தியட்சாதின சங்கம், 1611ஆம் ஆண்டின் ஆங்கிலத் திருப்புதலைத் திருத்த 28 பேர்கொண்ட ஒரு குழுவை நியமித்தது. அது தான் திருத்திய புதிப் பற்பாட்டை 1881இலும், பழைய ஏற்பாட்டை 1885இலும் வெளியிட்டது. நமது தமிழ் ஐக்கிய திருப்புதல் செய்யப்படும்பொழுதே, 1611ஆம் ஆண்டின் திருப்புதல் முன் பெற்றிருந்த உயர்ந்த நிலையை இழந்துவிட்டது. 1611ஆம் ஆண்டின் திருப்புதல் திருத்தப்படவேண்டியதாயிருந்தால், அதை ஆதாரமாய்க் கொண்ட தமிழ்த் திருப்புதலும் திருத்தப்படவேண்டுமென்பது இன்னும் அவசியம் என்பது தெளிவாகும்.

இரண்டாவதாக, ஐரோப்பிய பாஷைகளில் வேதத்தைத் திருப்பியவர்களைல்லாரும், மூல பாஷைகளை நன்கறிந்த வாகள். அவர்கள் அதைத் தத்தம் தாய் பாஷைகளில் திருப்பினர்கள். ஜெராம் என்றவருக்கு லத்தீனும், மார்ட்டின் அத்தருக்கு ஜெர்மனும், 1611ஆம் ஆண்டின் ஆங்கில திருப்புதலைச் செய்தவர்களுக்கு ஆங்கிலமும் தாய்ப் பாஷைகள். ஐக்கியத் திருப்புதலைச் செய்தவர்களில் முத்தையாபிள்ளை ஒருவருக்குத்தான் தமிழ் தாய்மொழி. 20ஆம் நூற்றுண்டில் கிறிஸ்தவர்களுக்குள் தமிழறிவு முன் னிலும் அதிகமாயிற்று. மேலும், நாட்டில் பரவிக்கொண்டிருந்த தேசிய உணர்ச்சி ஓரளவு அவர்களையும் வசப்படுத்திற்று; ஆகையால் அவர்கள் மிழுநெரிமாருடைய பாஷை நடையில் அதிருப்தியடையத் தொடங்கினார்கள்.

திருத்துவதற்கான இயக்கம் உண்டாகுதல்

மேற் கூறப்பட்ட காரணங்கள் எப்படியாகிலும் ஐக்கிய திருப்புதல் திருத்தப்படுவதற்கு அதை உடயோகித்தவர்கள் மத்தியில் ஒரு இயக்கத்தை எழுப்பியிருக்கும். ஆகிலும் அதைத் தொடக்கிய சந்தர்ப்பம் அதை உபயோகியதவர்கள் மத்தியிலிருந்தே முதல் எழும்பியது. அது நேர்ந்தது பப்ரீசியஸ் திருப்புதல் திருந்தப்படவேண்டுமென்ற விருப்பத்

தினாலேயே இவ்விருப்பத்தை முதலில் வேதாகம சங்கத்துக்குத் தெரிவித்தது லைட்சிக் சுவிசேசு ஹத்தரன் மிஷனர் சேர்ந்த ணூற்றென்றைக் ஜியர் (Heydenreich). அவர் வேதாகம சங்கத்துக்கு இதுபற்றி எழுதிய கடிதம் 1913 வருஷம் நவம்பர் மாதம் கூடிய வேதாகம சங்கக் கூட்டத்தில் வாசிக்கப்பட்டது. அதில் அவர் ‘ஹத் தரன் சபையில் அநேகர் பப்ரி சியஸ் திருப்புதலில் அதிருப்தியாயிருக்கிறார்கள்; ஆயினும், அவர்கள் பவர் திருப்புதலை ஏற்றுக்கொள்ள இயலாது. எனவே, ஹத்தரன் சபையாரும் வேதாகம சங்கத்தாரும் சேர்ந்து இன்னுமொரு புதிய மொழிபெயர்ப்பைச் செய்தால், அதை எல்லாரும் உபயோகிக்கலாம்’ என்று எழுதியிருந்தார். இக் கடிதம் எல்லாரும் உபயோகிக்கக்கூடிய ஒரு திருப்புதலைச் செய்ய ஏற்ற ஒரு வழியைக் காட்டியதால், சங்கத்தாருக்கு அதிக பிரீதியை அளித்தது. ஆகவே அவர்கள் ‘ஜக்கிய திருப்புதல்’ திருத்தப்படவேண்டுமொன்று, எந்த அளவுக்குத் திருத்தப்படவேண்டும் என எல்லா மிஷன்களுக்கும் எழுதிக் கேட்கவேண்டுமெனத் தீர்மானித்தனர்.

முந்திய சந்தர்ப்பம் ஜக்கிய திருப்புதலை உபயோகியா தோறின் நிமித்தம் பிறந்தது. ஆனால் அது திருத்தப்பட வேண்டுமென்ற இயக்கம் அதை உபயோகித்தோர் மத்தியில் உண்டாவது இன்னும் அவசியமெனக் கண்டோம். அப்படிப் பட்ட பிரச்சினையை முதல் பகிரங்கமாக்கியவர் G. E. பிலிப்ஸ் ஜியர். இவர் 1911 தொடக்கம் 1923 வரை பங்களூர் வேத சாஸ்திரக் கலாசாலையில் ஆசிரியராயிருந்தவர்; தமிழ் நன்கறிந்தவர்; இந்தியாவிலிருக்கும் போது F. கிங்ஸ்பேரி போதகரோடு சேர்ந்து, ‘சைவத்தமிழ்ப் பக்தருடைய பாடல்கள்’ (Hymns of Tamil Saivite Saints) என்னும் நூலை இயற்றியவர். இவர் 1963இல் மரித்தார்.

- சென்னைக் கிறி ஸ் தவ பிரதிநிதிச் சங்கம் (Madras Representative Christian Council): 1915ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 19ஆம் தேதி கூடியபொழுது, பிலிப்ஸ் ஜியர், ‘ஜக்கிய திருப்புதல்’ திருத்தப்படவேண்டுமென்

பதற்குச் சில வலிமையான நியாயங்களை எடுத்துக் காட்டினர். அவை பின்வருமாறு:—

1. பவர் திருப்புதலில் பல சிறு பிழைகள் இருக்கின்றன.
2. பவர் திருப்புதல் 'ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட வாசகப்' (Textus Receptus) என்பதையே ஆதாரமாகக் கொண்டுள்ளது. ஆனால் கடந்த 50 ஆண்டுகளாய் மூலப் பிரதிகள் பற்றிய ஆராய்ச்சியின் மூலம் இவ்வாசகம் நம்பிக்கையான வாசகம் அல்லவென்று அறிந்துள்ளோம். வேஸ்ட்கோட் (Westcott), லைட்ட்டுட் (Lightfoot), ஹார்ட் (Hort) ஆகிய நிபுணர் இது விஷயமாய் அதிகமாய் உழைத்துள்ளனர். இப்போது நேஸ்லே (Nestle) என்பவர் பல மூலப் பிரதிகளை ஆராய்ந்து ஆக்கிய கிரேக்க வாசகத்தையே ஆதாரமாகப் பிரித்தானிய சர்வதேச வேதாகம சங்கம் உபயோகித்து வருகிறது.
3. பவர் திருப்புதல் இயல்பான தமிழ்ப்பாக்ஷநடையில் இல்லை. உதாரணமாக, 'கர்த்தர் என் மேய்ப்பரா யிருக்கிறார்', என்று தமிழர் சொல்லாமல், 'கர்த்தர் என் மேய்ப்பர்' என்றே சொல்லுவார். பவுல் முதலிய பரிசுத்த வான்களை 'அவன்' என்று சொல்லுவது சரியல்ல, 'அப்போஸ்தலஞ்சிய பவுல்' என்று சொல்லுவதும் சரியல்ல, 'பவுல் அப்போஸ்தலன்' என்றே சொல்லவேண்டும்.
4. இக்காலத்தில் மூல பாக்ஷகளை நுட்பமாயறிந்த பல சுதேசிகளில்லாவிட்டுனும், அறிந்த சிலருண்டு. செய்யப்படும் எத்•திருப்புதலிலும் அவர்கள் பேருதவி செய்யக்கூடும்.*

இக் கட்டுரை சென்னை வேதாகம சங்கத்தாருக்கு அனுப்பப்பட்டது. பவர் திருப்புதல் திருத்தப்படவேண்டுமென்ற பிரச்சினை இப்போது இரு திசைகளிலிருந்து சங்கத்துக்கு முன்வந்துபடியால், அவர்கள் ஜாக்கிரதையுடன் தமிழ்நாட்டு மின்சங்களிடமிருந்து அபிப்பிராயங்களைத் தேட முயன்றனர். அபிப்பிராயம் 1915 நடுப்பகுதியில் கேட்கப் பட்டும் மின்சங்களின் விடைகள் வரக் காலதாமதமாயிற்று.

* Morning Star—17th March 1915

1917 ஆகஸ்டு தான் மின்னகளின் அபிப்பிராயங்கள் சென்னைச் சங்கத்தாரின் கைக்கு வந்துசேர்ந்தன. வந்த அபிப்பிராயங்கள் வேறுபட்டபோதிலும், குறித்த பிரயத்தனம் இரு நோக்கங்களை நிறைவேற்றுமாகையால் திருத்த வேண்டிய அவசியத்தையே பெரும்பாலும் சார்ந்திருந்தன. அந் நோக்கங்களாவன:—

1. ஹத்தரன் சபையாரும் இவ்விஷயத்தில் ஒத்துழைப்பார்கள்.

2. பழைய திருப்புதலிலிருக்கிற தப்பிதங்கள் இதனால் நீக்கப்படக்கூடும்.

திருத்தத்துக்குச் சார்பாயிருந்தோர் அது பழைய திருப்புதலைத் திருத்துவதாயிருக்கவேண்டுமேயன்றி, ஒரு புதிய திருப்புதலாயிருக்கக்கூடாதெனக் கூறினர். டெனிவ் அத்தரன் மின்கூடப் பப்ரீசியுஸ் திருப்புதலை விட்டுப் பவர் திருப்புதலையே ஆதாரமாக்குவது சரியென ஒத்துக் கொண்டது. தென் இந்திய ஐக்கிய சபை (S.I.U.C.) பவர் மொழிபெயர்ப்பைத் திருத்தினால்போதும், புதிய திருப்புதல் அவசியமில்லை என்பதை ஆமோதித்தபோதிலும், திருத்தும் ஆசிரியருக்கு இது விஷயத்தில் சுயாதினம் கொடுக்கப்படவேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொண்டது. மேலும், இந்தப் பிரயத்தனத்தில் மேல்நாட்டினர் ஒருவரும் தமிழ்நாட்டினர் ஒரு வருமாக இரு மொழிபெயர்ப் பாசிரியர்கள் இருக்கவேண்டுமெனவும் அது கேட்டுக் கொண்டது.

ஆரம்ப நடவடிக்கைகள்

இவ்வபிப்பிராயங்களைனத்தையும் 1917 ஆகஸ்டில் கூடிய சென்னைச் சங்கம் கவனித்துப் பின்வரும் தீர்மானங்களைச் செய்தது:—

1. ‘ஐக்கிய திருப்புதலை’த் திருத்துவதற்கான ஒழுங்குகள் கூடியவிரைவில் செய்யப்படவேண்டும்.

2 இதில் முக்கியமாய் எடுக்கப்படும் நடவடிக்கை ‘ஐக்கிய திருப்புதலை’த் திருத்துவதற்கேயன்றி, ஒரு புதிய திருப்புதலைச் செய்வதற்கல்ல வெனினும், திறமையான

ஒரு பிரதியை நிறைவேற்றுவதாயின் மொழிபெயர்ப்பாசிரி யரை அதிகம் கட்டுப்படுத்தக்கூடாது.

3. லண்டன் தாய்ச் சங்கம் இப்பிரயத்தனத்தை ஏற்றுக் கொண்டபின்பே மொழிபெயர்ப்பாசிரியரை நியமிக்கும் விஷயம் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

லண்டன் தாய்ச் சங்கம் 1917 நவம்பர் 7இல் இப்பிரயத்தனத்துக்குத் தனது பொதுவான சம்மதத்தைக் கொடுத்தது. அத்துடன் கிறிஸ்தவ ஐக்கிய சங்கம் (N.C.C.), கிறிஸ்தவ வாலிபர் சங்கம் முதலிய சங்கங்களும் அதை ஆதரித்தன. ஆயினும், யுத்தம் முடிவதற்குமுன் ஒன்றும் செய்ய இயலாதெனவும், இதைத் தீர்க்கமாய் ஆலோசிக்க ஒரு மகாநாடு கூட்டவேண்டுமெனவும், சங்கம் அபிப்பிராயப் பட்டது. ஆகிலும் 1918 ஆம் வருடம் ஜாலை மாதம் இந்திய கிறிஸ்தவ குருமார் சங்கம் புதிய திருப்புதல் விஷயத்தில் வேதாகம சங்கம் மிகவும் கவனமாயிருக்கவேண்டுமென்றும், மொழிபெயர்ப்பாசிரியரத் தெரிந்தெடுப்பதில் மிகவும் புத்தியாயிருக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டது.

1918 ஆம் வருடம் அக்டோபர் மாதம் 15 ஆம், 16 ஆம் தேதிகளில் வேதாகம சங்கத்தாரால் மகாநாடு கூட்டப் பட்டது. அதற்கு வந்திருந்தவர்கள்:—

ஆங்கிலேய சபை: G. பெரியநாயகம், S. பரஞ்சோதி, S. G. மதுரம், E. A. E. மூர், M. D. தேவதாஸ், M. யேசுத்யான்.

வேல்லியன் சபை: C. H. மோன்றென், N. G. பொன்னையா.

கல்லன் மிஷன்: D. பெக்செல், N. சாமுவேல்.

டெனிஷ் மிஷன்: J. அன்டேர்சன்.

யாழ்ப்பாண மிஷன்கள்: K. முருகேசு.

தேன் இந்திய ஐக்கிய சபை: J. S. சாண்டலர், V. சந்தியாசு, L. R. ஸ்கடர், F. கிங்ஸ்பெரி, G. E. பிளிப்ஸ், பவுல் அப்பொல்லோஸ்.

இ. வார் குடே னா டி செர்த்துக்கொள்ளப்பட்டவர்கள் : திருநெல்வேலி அத்தியட்சர் H. M. உலாஸர், A. C. கிலேய்ட்டன், E. A. மூத், M. W. மோவெல் (Mowell), வேதாகம சங்கக் காரியத்தில் W. E. H. ஓர்கேன்.

ஐரோப்பிய முதலாம் யுத்தம் இன்னும் நடந்துகொண் சிருந்தபடியால், வேதாகம சங்கம் தான் எடுத்துக்கொள்ளக் கூடிய பிரயத்தனம் அதிகம் பெறியதாயிருக்க இயலாதென வற்புறுத்தியதனுலம், ஐக்கிய திருப்புதலை எவ்வளவு திருத்த வேண்டும் என்பதைக்குறித்தே தர்க்கம் நடந்தது. அதிக அபிப்பிராய பேதம் ஏற்பட்டதாலும், விஷயம் மிக நுட்ப மானதாலும், அவர்கள் ஒரு திட்டமான தீர்ப்பையும் அங்கேரம் செய்யாமல் ஒரு ஆராய்ச்சிக் குழு நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்றும், அக் குழு பின்வரும் மூன்று விஷயங்களில் சிபாரிசுகள் செய்யவேண்டுமென்றுமே தீர்த்தனர் :—

1. வேதத்தில் தோன்றும் முக்கியமான எழிரேய, கிரேக்க பதங்கள் எப்படித் திருப்பப்படவேண்டும்.

2. ஐக்கிய திருப்புதலில் காணப்படும் இழுக்குகளையும், இலக்கணப் பிழைகளையும் எப்படித் திருத்தலாம்.

3. பப்ரீசியுஸ் திருப்புதலை இன்னும் உபயோகித்து வருவோர், ஐக்கிய திருப்புதலில் என்ன திருத்தங்களைக் கேட்கிறார்கள்.

1918ஆம் வருஷம் டிசம்பர் மாதம் 16ஆம் தேதி, மேற்கூறப்பட்ட ஆராய்ச்சிக் குழுவில் அங்கத்தினர்களாயிருக்கும்படி பின்வருவோர் நியமிக்கப்பட்டனர்: N. சாமுவேல், E. A. L. மூர், அத்தியட்சர் V. அசரியா, L. P. லார்சன், G. E. பிலிப்ஸ், J. S. சான்ட்லர், பவுல் அப்போல்லோஸ், D. பெரியநாயகம், C. H. மோனஹன், A. C. கிலேய்ட்டன், K. முருகேசு, டாக்டர் J. லாசரு, வேதாகமச் சங்கக் காரியத்தில் W. E. H. ஓர்கேன். பன்னிரண்டு மாதங்களுக்குள் வேதாகமச் சங்கத்துக்கு ஒரு அறிக்கை கூறுமாறு இவர்கள் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டனர். இக் குழு கூடி, C. H. மோனஹன் ஐயர் வேதத்தின் சில முக்கிய பாகங்களைத் தெரிந்தெடுத்து, அவைகளைத் திருப்பும்பொழுது

பழைய திருப்புதலில் ஏற்பட்ட பிழைகளை எடுத்துக்காட்ட வேண்டுமெனத் தீர்மானித்தது.

இத் தீர்மானப்படி C. H. மோன்றுன் ஐபர் 1920 ஆம் வருடம் ஜூன் மாதம் 30 ஆம் தேதி 'ஐக்கிய திருப்புதலின்' புதிய ஏற்பாட்டில் காணக்கூடிய சில இழுக்குகளை எடுத்துக் காட்டும் ஒரு கட்டுரையை வாசித்தார். 'ஐக்கிய திருப்புதல்' திருத்தப்படவேண்டுமென இக் கட்டுரை போதியவாவு அத்தாட்சிப்படுத்தியதாக அங்கத் தினர் உணர்ந்தனர். அத்துடன் அத்தரன் சபையாரும் திருத்தத்தில் ஒத்துழைப்பார்கள் என்றபடியால், வேதாகம சங்கத்தார் திருத்தத்தை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று சிபாரிசு செய்தனர்.

சென்னை வேதாகம சங்கம் இவ்விஷயத்தில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கிறார்களோ, அதைத் தாம் ஏற்க ஆயத்த மெனப் பின்வரும் ஆரூபைச் சங்கங்கள் அறிவித்தனர்: சென்னை, திருநெல்வேலி அத்தியட்சாதீனங்கள், சென்னை, திருச்சிராப்பள்ளி, யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள வெஸ்லியன் மிஷன்கள், ஸ்காத்லாந்து மிஷன், சர்ச் அவ் சவீடன் மிஷன், டெனிஷ் மிஷன், லண்டன் மிஷன், ஆற்காட்டு மிஷன், மதுரை மிஷன், மொசுரி அத்தரன் மிஷன், ஸ்ரிக்ற் பப்ரிஸ்ற் மிஷன்.

இச் செய்திகள் வேதாகம சங்கத்தைத் தைரியப்படுத்தியதால், 1920 ஆம் வருடம் ஜூலை மாதம் 11 ஆம் தேதி கூடிய தமது கூட்டித்தில் வேலையைக் கையேற்று முன்னேறிச் செல்லத் தீர்மானித்தது. ஒரு பிரதான மொழிபெயர்ப் பாசிரியர் நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்றும், அவருக்கு இரண்டு உதவியாளர் இருக்கவேண்டுமென்றும், இவ்வாசிரியருக்கு உதவிபுரிய 15 பேரடங்கிய ஒரு ஆலோசனைக் குழு இருக்கவேண்டுமென்றும் அக் குழுவின் அங்கத்தவர்கள் அவ்வவும் மிஷன்களின் ஆரூபைச் சங்கங்களால் நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்றும் வேதாகம சங்கம் தீர்மானித்தது.

வேதாகம சங்கத்தின் வேண்டுகோருக்கிணங்க அவ்வவு வாரூபைச் சங்கங்களால் ஆலோசனைக் குழுவுக்கு 1921இல் பின்வருவோர் நியமிக்கப்பட்டனர்:—

லுத்தரன்: அ. தி. யட்சர் ஹூமன் (Heuman),
D. பெக்செல், G. ராணியேல்.

சார்ச்சு மிஷன்: D. பெரியநாயகம், S. G. மதுரம்,
C. P. ஞானமணி, திரு. அனுப்ரதியான்.

தென் இந்திய ஜிக்கிய சபை: J. S. சான்ட்லர், J. S. மாசிலாமணி, பவுல் அப்பொல்லோஸ்.

1922ஆம் வருடம் முற்பகுதியில் வேதாகம சங்கம் பின் வருவோரையும் இவர்களோடு கூட்டியது: டாக்டர் J. லாசரு, டோர் ஞக்கல் அத்தியட்சர் அசரியா, N. ஞானப்புரகாசம், L. P. லார்சன் பண்டிதர் அல்லது H. பேறம் (Bjerrum), A. C. கிளேய்ட்டனும் வேதாகம சங்கச்காரியதரிசி W.E.H. ஓர்கேனும் (Organe). இவர்களோடு அத்தரன் சபையார் வேண்டுகோளின்படி சாழுவேல் ஜயரும் கூட்டப்பட்டார்.

மோழிபேயர்ப்பாசிரியர் நியமிக்கப்படல்

இனி மொழிபேயர்ப்பாசிரியரைத் தேடவேண்டியிருந்தது. இந்த விஷயத்தில் எப்பொழுதும் அதிக ஊக்கங்காட்டிய C. H. மோனஹன் ஜயரையும், அவருடன் திரு. ஞான ஒலிவையும் நியமிக்க வேதாகம சங்கம் முயன்றது. ஆனால் வெஸ்லியன் மிஷன் மோனஹன் ஜயரைக் கொடுத்துதவ இயலாதெனத் தீர்க்கமாய்க் கூறவே, மதுரை சான்ட்லர் ஜயரைக் கேட்கலாமென்ற ஆலோசனை சங்கத்துக்குக் கூறப்பட்டது. ஆனால் அவர் வயதில் அதிகம் முதிர்ந்துவிட்டதால் அவரைக் கேட்கச் சங்கம் தயங்கியது. ஈற்றில், அக் காலம் பங்களூர் வேத சாத்திரக் கலாசாலைக்குத் தலைவராயிருந்த L. P. லார்சன் பண்டிதரைக் கேட்கவேண்டுமென்று 1923 அக்டோபரில் வேதாகம சங்கம் எண்ணங்கொண்டது. இவர் ஜரோப்பியருக்கும் சுதேசிகளுக்கும் பிரியமானவராயிருப்பாரெனச் சங்கம் உணர்ந்தது.

லார்சன் ஜயர் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டபொழுது, அவர்சில ஆட்சேபனைகள், கேள்விகள், நிபந்தனைகளை வேதாகம சங்கத்திற்கு அனுப்பினார். புதிய திருப்புதலைச் செய்யாது முந்திய திருப்புதலிலே திருத்தங்களை மாத்திரம் செய்ய

வேண்டுமென விதிக்கப்படும் கட்டுப்பாடு, வேலையின் பயனை அதிகம் குறைக்கும்; என்றாலும், அதுவே சிறிஸ்தவ சமூதாயத் தின் விருப்பமானபடியாலும், முந்திய திருப்புதல் இருந்தபடி இராமல், ஓரளவாவது திருத்தப் படுவது நன்றாகயாலும், அக் கட்டுப்பாட்டைத் தாம் ஏற்றுக்கொள்வதாகக் கூறினார். எனினும், ‘கடவுள்’, ‘விசுவாசம்’, ‘நம்பிக்கை’, ‘அன்பு’ என்ற பொருளுள்ள மூல பதங்களைத் திருப்புவதில் வேதாகம சங்கத்தார் தமக்குச் சுயாதீன மளிப்பார்களோவெனக் கேட்டார். அத்துடன் சுதேச மொழிபெயர்ப்பாளைனத் தெரிந்தெடுப் பதில் தமக்கே உரிமையிருக்க வேண்டுமென்ற நிபந்தனையையும் அவர் வற்புறுத்தினார்.

இவைகளுக்குத் திருப்திகரமான பதில்கள் கிடைத்த போது லார்சன் ஐயர், கிறிஸ்தவ வாலிபர் சங்க இலக்கியக் காரியதரிசியாகக் கடமையாற்றிய பண்டிதர் G. S. துரை சாமிப்பிள்ளையைத் துணை ஆசிரியராகத் தெரிந்தெடுத்தார். முன் நியமிக்கப்பட்ட ஆலோசனைக் குழு ஒழுங்காகக் கூட இயலாதிருக்கு மென்பதாலே, வேலைக்குப் பொறுப்பாயிருக்க ஒரு சிறிய நிர்வாகக் கமிட்டி நியமிக்கப்பட வேண்டுமெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

லார்சன் ஐயரும் துரைசாமிப்பிள்ளையும் 1924ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதக் கடைசியில் சென்னை சேர்ந்து, தமது வேலையைத் தொடங்கினார். மைலாப்பூரிலே லார்சன் ஐயருடைய வீட்டிலே வேலை நடந்தது. மைலாப்பூருக் கருகாமையில் பல பிராமணர் இருந்தபடியால் தமிழ்ப் பாஷாயைப்பற்றிய விஷயங்களில் அவர்களிடம் ஆலோசனை கேட்கலா மென்பதே லார்சன் மைலாப்பூரில் வசிக்க வந்ததற்குக் காரணமாகும். துரைசாமிப்பிள்ளை அவர் வீட்டுக்குச் சமீபமாக வசித்தாரெனச் சொல்லப்படுகிறது.

மோழிபேயர்ப்பாசிரியர்

லார்சன் ஐயர் 1862ஆம் வருஷம் நவம்பர் மாதத்தில் டென்மார்க்கிலே பிறந்து, கொப்பனேஹன் சார்வகலாசாலையில் கல்வி பயின்று, டெனிஷ் மின்சன் சங்கத்தின் சார்பில் ஊழியம் செய்ய 1889இல் இந்தியாவுக்கு வந்தார். அக்

காலம் உலகப்பிரசுத்திபெற்ற யோவான் R. மோட் (Mott) பண்டி-தரின் அழைப்புக்கிணங்கி, கிறிஸ்தவ வாலிபர் சங்கத் தின் கீழ், மாணவர் வேலையை 1899இும் வருஷம் தொடக்கம் பொறுப்பேற்றுச் செய்தார். அதற்கு ஒரு ஹாஸ்டல் சென் லைச் சட்டக் கல்லூரி (Law College)க்கு முன் இருந்தது. 1910இல் பெங்களூரிலே புதிதாய் ஒரு வேத சாஸ்திரக் கல்லூரி ஆரம்பிக்கப்பட்டபொழுது, லார்சன் அழைக்கப் பட்டு, 1911இல் அதன் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டார்.

பிறதேசத்திலிருந்து இந்தியாவுக்கு வந்த மிஷனரிமாருக்குள் இவர் மிக மேன்மை வாய்ந்தவர் என்பது லார்சன் ஜியரை அறிந்த எல்லாருடைய அபிப்பிராயமாகும். இந்தியாவிலும், உலகத்தின் பல பாகங்களிலும் நன்கறியப் பட்ட ஷெர்வட் (Sherwood Eddy) ஜயர், ‘கிறிஸ்தவ மிஷனரி இயக்கத்தின் பிரமுகர்’ (Pathfinders in the World Missionary Crusade) என்ற நூலில் லார்சன் ஜியரைப்பற்றி ஒரு அதிகாரம் எழுதியிருக்கிறார். அதில் அவர் கூறுவது: ‘அக்காலத்திலிருந்த எல்லா மிஷனரிமாருக்கும் அவர் ஒரு குருவும், ரிஷியுமாவர். அவர் மிஷனரிமாருக்கு மிஷனரியாக இருந்தார். எங்களொல்லாரையும் விடத் தம் இருதயத்தில் பாடுகளை அநுபவித்தவராகவும், எல்லாப் பிரச்சினைகளின் ஆழங்களையும் கண்டு கரையேறியவராகவுங் காணப்பட்டார்; அவருடைய கிறிஸ்தவ விசவாசம் ஒரு சிறு பிள்ளையினுடையதைப்போலச் சுலபமானதாயிருந்தும், இமயமலையைப்போல் ஒரை மும்பருமனும் உள்ளது. அவர் பரிசுத்தவான், தத்துவஞானி, வேதசாஸ்திரி, பாதைகள் அறிஞன். மேலைத் தேச தத்துவ சாஸ்திர சரித்திரத்தைப்பற்றி ஒருவகையான முன் அறிவித்தலுமில்லாமலே, கேட்கப்பட்டவுடனே, கையில் ஒரு காகிதக் குறிப்புமின்றி விஷயம் முழுவதையிட்டும் ஒரு கோர்வைப் பிரசங்கங்களை நாலு பாதைகள் ஒன்றில் உடனே செய்யவல்லவர்.’

தமிழ்ப் பாதையில் மிக நிபுணன். ஒரு முறை இவருடைய ஒரு உபநநியாசத்தின்பின் ஒரு வாலிபன் இவரை நோக்கி, ‘ஜியா, மிக நல்ல தமிழ் பேசுகிறீரே,’ என்று சொன்னபோது,

அவர், ‘பிள்ளாய், நீ எனக்கு இட்டாழிச் சொல்வது துணிகரமான வார்த்தை. உனக்கு எத்தனை யைது?’ என்றார். ‘28’ என்றுன் வாலிடன், ‘நான் 38 வருடங்களாய்த் தமிழ்ப் பேசி வருகிறேன்’ என்றார் ஐயர்.

லார்சன் ஐயருக்குத் துணை மொழிபெயர்ப்பாசிரியராயிருந்த பண்டிதர் G. S. துரைசாமிப்பிள்ளை திருநெல்வேலி யிலுள்ள ஓர் உயர் குலத்தைச் சேர்ந்தவர். திருநெல்வேலி நகரத்திலுள்ள வாழையழிக் கோயிலுக்குச் சொந்தக்காரர் இவருடைய இனத்தார். இவர் தகப்பன் பெயர் காந்திமதி பிள்ளை. இவர் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலுள்ள பட்டுக்கோட்டையில் 1883ஆம் வருஷம் பிறந்து, பாளையங்கோட்டை C.M.S. உயர்தரப் பாடசாலையில் கல்வி கற்று அரங்கேற்றினார். பிற்பாடு தமிழ்ப் பாண்டித்திய பரிட்சைகளில் தேறி, C.M.S. உயர்தரக் கலாசாலையில் ஊழியம் செய்தார். அங்கிருந்து சென்னைக் கிறிஸ்தவ வாலிபர் சங்கத்தில் கடமையாற்றப் போயிருந்தார். சென்னையிலிருக்கும்பொழுதே மொழிபெயர்ப்பு வேலைக்கு அழைக்கப்பட்டார். இவர் ஆக்கிய நூல்கள் பின்வருவன: ‘கனவோ, நினைவோ?’ (கதைப் புத்தகம்), மாணவருக்குரிய ஓர் இலக்கணம், உலக சிருட்டிப்பைப்பற்றிய அம்மானை, இவர் அநேக வருட ஆராய்ச்சியின் பின் எழுதிய ‘திராவிட நாகரிகம்’ என்னும் நூல் அச்சில் வெளிவரவில்லை. இவர் மரித்தது மார்ச்சு 1965இல்.

புதிய ஏற்பாட்டு வேலை

ஐயர் அவர்களும் துரைசாமிப்பிள்ளையும் காலை 8 மணிக்கு வேலை தொடங்கிப் பகல் 12 மணி வரை ஒருமித்து வேலை செய்வர். பின்னேரங்களில் ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியே அடுத்த நாள் வேலையை ஆயத்தஞ்செய்வர். மூலத்திலுள்ள ஒவ்வொரு சொல்லையும் அனுவசியமான நட்பத்துடன் ஐயர் ஆராய்ந்தாரென்று துரைசாமிப்பிள்ளை நினைத்தார். துரைசாமிப்பிள்ளை போதிய நியாயமின்றிப் பலமுறை வேலைக்கு வரத் தவறினார் என ஐயர் எண்ணினார். மற்றப் படி இருவரும் ஐக்கியமாய் உழைத்தனர்.

ஆலோசனைக் குழுவில் வேறு சில புதிய அங்கத்தினர் களும் கேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டனர். அவர்களுடைய பொய்களாவன:

லுத்தரன் சபை: S. தேவப்பிரசாதம் ஜயர், F. ஆட்ஸ் ஜயர்.

ஆங்கிலேய சபை: சென்னை அத்தியாசர், N. ஞானப்பிரகாசம் ஜயர்.

தேன் இந்திய ஐக்கிய சபை: திரு. Y. G. போனல்.

டெனிஷ் மிஷன்: H. பேறம் (Bjerrum) ஜயர்.

வெஸ்லியன் சபை: K. முருகேசு ஜயர்.

இந்த ஆலோசனைக் குழுவுக்கு நிர்வாகக் கமிட்டியாக L. P. லார்சன் பண்டிதர், பண்டிதர் G. S. துரைசாமிப் பிள்ளை, N. சாமுவேல், S. G. மதுரம், J. S. சாண்டலர், C. H. மோனஹன் என்ற ஜயர்மார் நியமிக்கப்பட்டனர்.

மொழிபெயர்ப்பாசிரியருக்குள் அதிக அன்னியோன் னியம் இருந்தபோதிலும், அவர்களுக்கும் ஆலோசனைக் குழுவுக்கும் அதிக ஐக்கியம் இருக்கவில்லை. மொழிபெயர்ப் பாசிரியர், எல்லாத் தமிழரும் நல்ல தமிழ் என ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய தமிழில் தமது திருப்புதல் இருக்கவேண்டுமென முயன்றனர். ஆலோசனைக் குழுவினரோ கிறிஸ்தவர் களல்லாதோர் தமது திருப்புதலைப்பற்றி என்ன நினைப்பார்கள் என்பதில் தமக்கு அக்கறையில்லை யென்றும், மொழிபெயர்ப்பாசிரியர் முந்திய திருப்புதலிலுள்ள இழுக்குகளை நீக்குவதேயன்றி, ஒரு புதிய திருப்புதலைச் செய்ய எத்தனிக்கலாகாதென்றும் வாதித்தனர். மொழிபெயர்ப் பாசிரியரின் போக்கை விரும்பாத S. G. மதுரம் ஜயர் 1925ஆம் வருஷம் ஜனன் மாதத்தில் கமிட்டியை விட்டு நீங்கினார். இக் கிளர்ச்சியினால் லார்சன் ஜயரும், துரைசாமிப்பிள்ளையும் இவ்வேலையை விட்டு நீங்கித் தாங்களிருவரும் பிரத்தியேகமான இன்னொரு திருப்புதலைச் செய்ய எண்ணங்கொண்டனர். எனினும்; மற்றோர் எல்லாரும் தம்மை மாத்திரமே மொழிபெயர்ப்பாளராக ஏற்றுக்

கொள்வர் என்றபடியால், அவர்கள் விருப்பத்திற்கிணையாலார்சன் ஜியர் வேலையைத் தொடர்ந்து செய்தார்.

1925 ஜூன் மாதத்தில் மத்தேயு சுவிசேஷமும், பின்னாமாற்கு, யோவான் குவிசேஷங்களும் அப்போஸ்தலர் நடபடிகளும் பரீட்சார்த்தமாய் வெளியிடப்பட்டன. பாகங்கள் வெளி வர வர, அவற்றைப்பற்றிய அதிருப்தியும் சிலரிடையே வளர்ந்து வந்தது. சென்னை வேதாகம சங்க அங்கத்தினரும், நெடுங்காலமாய்க் கிறிஸ்தவ சமுதாயத்தில் பெயர்பெற்ற வருமானம் S. பரமானந்த ஜியர், பவர் மொழிபெயர்ப்பில் ஒரு திருத்தமும் தேவையில்லை யென வாதித்தார்.

சென்னைக்கும் லண்டனுக்குமிடையில் நடைபேற்ற வர்த்த மானங்கள்

புதிய ஏற்பாட்டில் நடந்த வேலையின் போக்கைப் பார்த்த சென்னைச் சங்கம் அது 1926 முடிவில் வெளிவந்து விடுமென அனுமானித்தது. புதிய ஏற்பாட்டுக்கு இரண்டரை வருடம் வரையில் சென்றால், பழைய ஏற்பாட்டுக்குத் தனித்து 5 வருடங்கள் செல்லுமென உணர்ந்து, தமது எண்ணத்தை லண்டனுக்கு அறிவித்தது. தாய்ச் சங்கம் ஆரம்பத்தில் முழு வேலைக்கும் மூன்று வருடங்களுக்கே செலவுகளுக்கு ஒழுங்கு செய்திருந்தது. சென்னையாருடைய கேள்வி அதற்குமுன் வந்தபோது, வேலை 5 வருடங்கட்கு நடப்பதற்கு வேண்டிய ஒழுங்குகளுக்குத் தான் பொறுப்பாயிருக்க ஆயத்தமென 1926 மார்ச்சில் தீர்மானித்தது. ஆனால் சென்னையார் கேட்டது இதுவல்ல. புதிய ஏற்பாடு முடிந்தபின் பழைய ஏற்பாட்டுக்கு மாத்திரம் 5 வருடம் வேண்டுமென்பதே அவர்கள் கேட்டதாகும்.

தகரார் இப்படியிருக்க, சென்னைச் சங்கத்தோடு 30 வருடங்களாகச் சம்பந்தப்பட்டிருந்த T. பாஸ் மூர் (Passmore) ஜியர், 1926 ஜூலையில் லண்டன் சங்கத்தைச் சந்திக்கச் சென்றார். அவர் பின்வரும் நியாயங்களை எடுத்துக் கூறினார்:—

1. புதிய திருப்புதலில் வெளியிடப்பட்ட பாகங்கள் மிக விசேஷித்தவையெனச் சென்னைச் சங்கத்தார் உணர்ந்தனர்.

2. லார்சன், துரைசாமிப்பிள்ளை என்போரின் பாண்டித் தியம் எல்லோராலும் ஒத்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.
  3. செய்யப்படுவது ஒரு புதிய மொழிபெயர்ப்பல்ல, பவர் ஜயரின் திருப்புதலின் திருத்தமே.
  4. இதற்குமுன் தமிழில் நடந்த திருத்தங்கள் தாம் இப்போது கேட்பதைவிடக் கூடுதலான காலம் எடுத் திருக்கின்றன.
  5. இந்த வேலையைச் செய்து முடித்தால், அத்தரன் சபையாரும் ஏனைய தமிழரும் ஏகோபித்து இந்த ஒரே மொழிபெயர்ப்பை உபயோகிக்கக்கூடும். தமிழ் பேசும் மக்கள், 20,000,000 பேர் இந்தியாவில் இருக்கின்றனர்.
- இவற்றையெல்லாங் கேட்டதாய்ச் சங்கத்தார் சென்னைச் சங்கத்தார் கேட்டபடி பழைய ஏற்பாட்டுக்குத் தனியே 5 வருடங்கள் கொடுத்தனர்.

மீண்டும் புதிய ஏற்பாட்டு வரலாறு

புதிய ஏற்பாட்டை வெளியிடுமுன், பிற்பாடு விவாதம் ஏற்படக்கூடிய ஒரு விஷயத்தைத் தாய்ச் சங்கத்தின்முன் மொழிபெயர்ப்புக் கமிட்டியின் சார்பாகச் சென்னைச் சங்கம் கொண்டுவந்தது. 1927ஆம் வருடம் பிப்ரவரி மாதம் 9ஆம் தேதி ஸண்டனில் நடந்த கூட்டத்தில் புதிய திருப்புதலில் 'தேவன்' என்னும் பதத்தைவிட்டு, 'கடவுள்' என்னும் பதம் உபயோகிக்கப்படுகிறதேன் என்பதைச் சென்னைச் சங்கத்தாரின் கடிதம் கட்டிக் காட்டியது.—

1. அத்தரன் சபையார் 'தேவன்' என்னும் பதத்தை ஒரு போதும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை; 'பராபரன்' என்னும் பதத்தையே அவர்கள் எப்பொழுதும் உபயோகித்து வந்தனர். 'கடவுள்' என்னும் பதத்தை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள்.
2. 'தேவன்' என்னும் சொல் சரியான மொழிபெயர்ப்பல்ல. அது 'தியோஸ்' என்ற கிரேக்க மூலபதத்தைத் தமிழில் எழுதுவதாகும்.

3. ‘கடவுள்’ என்பதன் கருத்து, ‘நல்லவர்’; இது சுத்த தமிழ்ச் சொல். ‘தேவன்’ என்னும் பதம் எல்லா இந்திய மொழிகளுக்கும் பொதுவாயிருக்க, ‘கடவுள்’ என்பது தமிழில் மாத்திரம் உள்ளது.

1927ஆம் வருடம் ஏப்ரல் மாதம் புதிய ஏற்பாடு முழு வதும் முடிக்கப்பட்டுச் சென்னை வேதாகம சங்கத்தாரிடம் ஒப்புவிக்கப்பட்டு, அடுத்த வருடம் அச்சில் வெளிவந்தது.

புதிய ஏற்பாட்டுக்குக் கிடைத்த வரவேற்பு

லார்சன் ஐயருடைய சீவிய சரித்திரத்தை எழுதும் கார்ல் பின்ட்லெவ் (Carl Bindlev) என்பவர், ஐயருடைய புதிய ஏற்பாடு திருநெல்வேலியைத் தவிர ஏனைய இடங்களில் நன்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதெனக் கூறுகிறார். நடந்த தற்கு இது சொற்பழும் பொருந்தாது. கிறிஸ்தவ பிரமுகர் பலர் இதை ஏற்றுக்கொண்டார்கள் என்பது உண்மையே. ஆயினும், பொதுவாக இத்திருப்புதல் வரவேற்கப்பட வில்லை என்பதற்கையமில்லை. அக்காலத்தில் இருந்தவர்களோல்லாரும் இதை நன்குணர்ந்துள்ளனர். இக்காலத்திலுள்ள வர்கள் இதன் பிரதிகளைக் காணக் கஷ்டப்பட்டுவதிலிருந்தே இத்திருப்புதலின் பிரதிகூலத்தை நாம் அனுமானித்துக் கொள்ளலாம். இப்பிரதிகூலத்திற்கு முக்கிய காரணம், திரு. Y. சாமுவேல், E. S. யேசுடியான் என்போர் இதற்கு விரோதமாய்ப் பல ஆண்டுகளாய் நடத்திவந்த போர் எனக் கொல்வது பொருந்தும். ‘நல்ல சமாரியன்’ என்னும் இவர்களுடைய மாதாந்திரச் சஞ்சிகை மிக ஊக்கமாய் இப்போரை நடத்திக்கொண்டுவந்தது.

‘நல்ல சமாரியனில்’ மாதாமாதம் எடுத்துக் காட்டப்பட்ட நியாயங்களைத் திரட்டி ‘புதிய தமிழ்த் திருப்புதலை அச்சிடா மலும் அதை உபயோகியாமலும் விடுவதற்கு ஒரு மனு’ (The Revised Tamil Bible: an Appeal against Its Publication and Use) என்ற பெயரில் ஒரு ஆங்கில நூல் 1939 அளவில் வெளியிடப்பட்டது. அது திரு எட்வேட் யேசுடியான், S. G. மதுரம் ஐயர், S. பரமானந்தம் ஐயர், அருள் தங்கையா ஐயர், George S. வேதநாயகம் ஐயர் என்பவர்களால் இயற்றப்பட்டது. புதிய திருப்புதலுக்கு

விரோதமாக அதில் கூறப்பட்ட நியாயங்களைக் கீழே காட்டுகிறோம்:—

1. லார்சன் ஐயருடைய வேலை முந்திய திருப்புதலின் திருத்தமல்ல, இன்னொரு புதிய திருப்புதலாகும். ‘ஐக்கிய திருப்புதலி’ இல்லா வசனங்கள், சொற்கள் முதலியன பல மாற்றப்பட்டுள்ளன, புதியவைகள் புகுத்தப்பட்டுள்ளன; பல விடப்பட்டுள்ளன.

2. ஐக்கிய திருப்புதல் ‘எற்றுக்கொள்ளப்பட்ட வாசகம்’ (Textus Receptus) என்னும் கிரேக்க வாசகத்தையும், ஆதிலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்ட 1611ஆம் ஆண்டின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பையும் விட்டு வழுவனில்லை. அவைகளே நம்பிக்கையான வாசகங்கள்.

3. புதிய திருப்புதல் ‘வத்திக்கான் சுவடி’ (Codex Vaticanus), ‘சீனுய்ச் சுவடி’ (Codex Sinaiticus) என்னும் மூலங்களை ஆதாரமாகக் கொண்டுள்ளது. இவைகள் சிறந்த மூலங்களால்ல.

4. ‘புதிய திருப்புதல்’ வெஸ்ட்காட் அத்தியட்சரும் (Bishop Westcott), F. J. A. ஹோர்ட் (Hort) என்ப வரும் செய்த வாசகத்தை ஆதாரமாக வைத்துச் செய்யப்பட்ட ‘திருத்திய ஆங்கில திருப்புதலை’ (English Revised Version)த் தழுவுகிறது. இத்திருப்புதலைப் பின்வரும் நியாயங்களால் நாம் நம்ப இயலாது:—

(அ) முன்கூறப்பட்டதுபோல அது ஆதாரமாகக் கொண்ட மூலங்கள் நம்பிக்கையானவையல்ல.

(ஆ) வெஸ்ட்காட் அத்தியட்சரும், அவரது கூட்டாளி ஹோர்ட் என்பவரும் ரோம சபைச் சார்புள்ளவர்கள்.

(இ) திருத்திய ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பைச் செய்த கமிட்டியில் கிறிஸ்து இரட்சகரின் தெய்வீகத்தை மறுத்த (Unitarian) ஒருவர் அங்கத்தினரா யிருந்தார்.

5. லார்சன் ஐயர் தெய்வியல் விஷயத்தில் விபரீதக் கொள்கைகள் உள்ளவர். கிறிஸ்து இரட்சகருடைய தெய்வீகத்தை மறுத்த பிரான்சிஸ் கிங்ஸ்பெரி ஐயருடன் பல

வருடங்களாய் உடன் ஆசிரியராய் இருந்தார் என்பது இதை நிருபிக்கிறது. ஆகவே, அவருடைய கொள்கைகளைத் தாழும்கொண்டிருப்பார் என்பது வெளிப்படை.

6. புதிய திருப்புதலில் தென் இந்தியாவில் உபயோகிக்கப்படாத யாழ்ப்பாணத் தமிழ் கலந்திருக்கிறது.

7. புதிய திருப்புதலில் செய்யப்பட்ட திருத்தங்களைலாம், கிறிஸ்துமார்க்க ஆதார சத்தியங்களில் நாம் வைக்கவேண்டிய விசுவாசத்தைக் குலைக்கின்றன. முக்கிய மாக, கிறிஸ்து இரட்சகருடைய தெய்வீகத்தை இவை தாக்குகின்றன. இதற்கு அநேக உதாரணங்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன.

ஐக்கிய திருப்புதல் எல்லாருடைய கைகளிலும் இருந்தது. அதை எல்லாரும் வாசித்திருப்பார்கள். புதிய திருப்புதல் இப்பொழுதான் வெளிவந்தது. ஆகையால், அதை அநேகர் வாசித்திருக்கவில்லை. ஆகவே, அதற்கு விரோதமாய்ச் சொல்லப்பட்ட எதையும் மனிதர் நம்புவது இயல்ல. அத்தியட்சர் அசரியாவும், லார்சன் ஐயரும், துரைசாமிப் பிள்ளையும் புதிய திருப்புதலுக்குச் சார்பாகப் பேசும்படி, ஒருமுறை பாளையங்கோட்டைக்குப் போன்போது, கூட்டத் துக்கு வந்திருந்தவர்களில் மிகுதியானால் அதை வாசித்த வர்கள்லர் எனக் கண்டார்கள். அத்தியட்சா அசரியா ஒருமுறை இலங்கைக்கு வந்தபோது, புதிய திருப்புதலை வாசிக்கமாட்டேன், தொடமாட்டேன், பார்க்கமாட்டே என்று ஒருவர் சொன்னதை இந்றால் ஆசிரியர் கேட்டிருக்கிறார். மனிதர் வாசித்திருக்காத எந்தப் புத்தகமும் தீமையானதென்றும், அதை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாதெனவும், அவர்களுக்கு இலகுவில் ரூபிக்கலாம். ஆகவே, ‘நல்ல சமாரியன்’ விதைத்த விதை அதிக கணி கொடுக்கக்கூடிய நிலத்தில் விடுந்தது.

குற்றச்சாட்டுகளின் ஆராய்வு

‘நல்ல சமாரியன்’ ஆசிரியரும் அவர் நண்பருஞ் காட்டிய சூற்றங்களை ஆராய்வது நன்று:—

கடவுள்ளடைய வார்த்தை கைவிடப்பட்டதேன்ற துற்றச்சாட்டு

‘ஐக்கிய திருப்புதல்’ ஒரு நல்ல மொழிபெயர்ப்பென்று சொல்வது வேறு; அதுவே கடவுள்ளடைய வார்த்தை, அதை எவ்வகையிலும் மாற்றக்கூடாதெனச் சொல்வது வேறு. ‘ஐக்கிய திருப்புதல்’ 1871இலதான் செய்யப்பட்டது. அதற்குமுன் கடவுள்ளடைய வார்த்தையிருக்கவில்லையெனச் சொல்லவியலாது. மூத்தான் சபையார் ஒருகாலும் ‘ஐக்கிய திருப்புதலை’ ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அதனால் அவர்கள் கடவுள்ளடைய வார்த்தையை அறியவில்லையென்று சொல்ல வியலாது. ‘ஐக்கிய திருப்புதலே’ திருப்புதலென்று வாதிப் போர், பப்ரீசியஸ் ஐயருடைய திருப்புதலே திருப்புதலென்றும், அதை மாற்றக்கூடாதென்றும் வாதித்தவர்களுக்கு ஐக்கிய திருப்புதலாசிரியர் சென்ற நூற்றுண்டில் எழுதிய மாறுத்தாத்தைப் படிப்பது நன்று.

• பிரதிகளைப்பற்றியும், வாசகங்களைப்பற்றியுமாகிய துற்றச்சாட்டு

முன் கூறப்பட்டபடி, அப்போஸ்தலர் எழுதிய புத்தகங்கள் அவர்களுடைய கையெழுத்தில் இப்போதில்லை. அவர்களுடைய புத்தகங்கள் பிரதிபண்ணப்பட்டன. அவைகளைப் பார்த்து வேறு பிரதிகள் எழுதப்பட்டன. இப்படியே ஒன்றையொன்று பார்த்து எழுதப்பட்ட அநேக பிரதிகளுண்டாயின. புதிய ஏற்பாட்டின் பாகங்கள் எழுதப்பட்ட 70 ‘பாப்பிறஸ்’ பிரதிகளும், தனி எழுத்துக்களால் எழுதப்பட்ட 230 பிரதிகளும், தொடர்பெழுத்துக்களால் எழுதப்பட்ட 2500 பிரதிகளும் இப்போது உண்டு. திருச்சபையின் தொடக்க காலத்தில் எழுதப்பட்ட இந்தப் பிரதிகளே மூலப்பிரதிகள் எனப்படும். இவற்றினிடையே சிறு சிறு வித்தியாசங்கள் உண்டு. அச்சுயந்திரம் வருமுன் புதிய ஏற்பாடு முழுவதும் ஒரு தனிப் புத்தகமாகத் தொகுக்கப்பட வில்லை; பாகம் பாகமாகத்தான் தொகுக்கப்பட்டுவந்தது. இந்த மூலப் பிரதிகளை ஆதாரமாக வைத்துப் பிற்காலங்களில் கிரேக்க புதிய ஏற்பாடு தொகுக்கப்பட்டுப் பிரசரிக்கப்பட்டது. கிரேக்க மொழியில் தொகுக்கப்பட்ட இத்தகைய புதிய ஏற்பாடு ஒரு வாசகம் (Text) எனப்படும். புதிய ஏற்பாட்டின் எந்த மொழிபெயர்ப்பும் ஏதாவதோரு கிரேக்க

வாசகத்தை ஆதாரமாகக் கொள்ளவேண்டும். அந்த வாசகம் உண்மையான வாசகமா அல்லவா என்று கண்டறிய, அது எத்தகைய மூலப் பிரதிகளைப் பார்த்து ஆக்கப்பட்டிருக்கிற தெனப் பார்ப்பார்களேயன்றி, அது எத்தனை மூலப் பிரதிகளைப் பார்த்து ஆக்கப்பட்டது என்று பார்ப்பதில்லை. மிகப் பழையதும் நம்பிக்கைக்குரியதுமான மூலப் பிரதிகளைப் பார்த்து ஆக்கப்படும் வாசகமே உண்மையான வாசகமாகும்.

நல்ல சமாரியன் சினேகிதர், ‘எற்றுக்கொள்ளப்பட்ட வாசகம்’ (Textus Receptus) 1000 பிரதிகளைப் பார்த்து ஆக்கப்பட்டது; ஆகையால், அதுவே விசேஷித்ததென வாதிக்கிறார்கள். 16ஆம், 17ஆம் நூற்றுண்டுகளில் அந்த வாசகம் நல்லதென்றெண்ணப்பட்டது உண்மையே. ஆனால் ‘வத்திக்கான் சுவடி’, ‘சீனைய்ச் சுவடி’ என்பவை கண்டு பிடிக்கப்பட்ட பிறகு, இவைகளே மிக நம்பிக்கைக்குரியவையென அறிஞர் உணர்ந்தனர். இவை வகளிலிருந்து வெஸ்ட்காட் (Westcott) அத்தியட்சரும், ஹோர்ட் (Hort) என்றவரும் ஆயத்தம்பண்ணிய வாசகத்திலிருந்தே ஆங்கிலேய திருத்திய மொழிபெயர்ப்பின் புதிய ஏற்பாடு 1881இல் செய்யப்பட்டது. அதே மூலப் பிரதிகளிலிருந்து Dr. நெஸ்லே 1904இல் ஆயத்தப்படுத்திய கிரேக்க வாசகத்தை சமீப காலம்வரை தனது திருப்புதல்களுக்கெல்லாம் ஆதாரமாகச் சர்வதேச பிரித்தானிய வேதாகம சங்கம் வைத்திருந்தது. எவை நல்ல பிரதிகள், அல்லது வாசகங்கள் என்று சீர்தூக்குவது, தமது வாழ்வை இவ்விஷயங்களில் செலவிட்ட நிபுணர்களுடைய உரிமையாகும். ஆகவே, ‘எற்றுக்கொள்ளப்பட்ட வாசகம்’ 1000 பிரதிகளைக்கொண்டு தயாரிக்கப்பட்டதாயிற்றே; ஆகையால், அதை விட்டு விலகுவது பெரிய பாதகமெனச் சாதிப்பது முறையாகாது.

1881-1885இல் திருத்திய ஆங்கில திருப்புதலின் அங்கத்தினர்

வெஸ்காட் அத்தியட்சரும் அவருடைய உதவியாளரும் ரோம சபைக் கொள்கையுள்ளவர்கள்; இன்னொருவர் கிறிஸ்துவின் தெய்வீகத்தை மறுத்தவர் (Unitarian) என நல்ல சமாரியன் சினேகிதரால் சாதிக்கப்பட்டது

வெஸ்காட் அத்தியட்சர் ஆங்கிலைய திருச்சபையில் 'உயர்ந்த கொள்கைகள்' (High Church Views) உள்ளவர். வேதம் எல்லாருக்கும் உரியது. 'தாழ்ந்த கொள்கைகள்' (Low Church Views) உள்ளவர்களுக்கு மாத்திரம் உரிய தென் நினைக்கலாகாது. அவர் கேம்பிரிடந் சர்வகலாசாலையில் பேராசிரியராயிருந்தவர், பின் அத்தியட்சரானவர். இப்பரிசுத்தவாணிப்பற்றிச் சமீப காலத்தில் அத்தியட்சர் ஸ்தேவான் நீல், புதிய ஏற்பாட்டு வியாக்கியான சரிதையென்ற தம்முடைய நூலிலே எழுதுவதை வாசிப்பது நன்று.* இவரது நான்கு மக்களும் இந்தியாவுக்குத் தேவ ஊழியம் புரிய வந்தவர்கள். இவர்களில் ஒருவர் பல வருடங்களாய் இந்தியாவிலுள்ள ஆங்கிலைய திருச்சபையின் பிரதம அத்தியட்சராயிருந்த வோஸ் வெஸ்காட் (Foss Westcott) என்பவர். ஆங்கிலைய திருத்திய மொழிபெயர்ப்பில், ஒரு பக்கமாக ரோம சபைக் கொள்கைகளுண்டென்றும், மறு பக்கமாகக் கிறிஸ்துவின் தெய்வீகத்தை மறுக்கும் மனப்பான்மை புசுந்துள்ளதென்றும் கூறுவது, ஒன்றுக்கொன்று ஒவ்வாத கூற்றாகும். எனவே, அவர்கள் குற்றச்சாட்டு பொருந்தாது.

லார்சன் ஜியநடைய கோள்கைகள்

ஜூயர் அவர்கள் பெங்களூரிலே கிங்ஸ்பெரி போதகரோடு கற்பித்து வந்ததால், கிங்ஸ்பெரி போதகரைப்போல அவரும் கிறிஸ்துவின் தெய்வீகத்தை மறுக்கும் மனப்பான்மை யுடையவர் எனச் சாதிக்கப்பட்டது. கிங்ஸ்பெரி போதகர் 1919ஆம் வரு கடைசியில் பெங்களூரை விட்டவர். அவர் அங்கிருக்குங் காலத்திலும், அதற்கு முன்னும் அவருடைய கொள்கைகளில் ஒருவரும் குற்றங் கண்டவரல்ல. பரமானந்தம், சந்தியாகோட் போதகர்மாரோடும், பின்னர் அத்தியட்சராய் வந்த V. S. அசரியாவோடும் பல இடங்களில் அவர் எழுப்புதல் பிரசங்கங்கள் செய்துவந்தார். 1920இல் மொசெப்பெத்தேமியாவுக்குப் போய்வந்த பின்னர்தான் அவர்நவீன கொள்கைகளைக்கொண்டவராகக்

* Interpretation of the New Testament, 1861-1961—Stephen Niell.

காணப்பட்டார். ஆயினும், உடன் ஆசிரியர் தப்பிதமான கொள்கைகளையுடையவராதலின், இவரும் தப்பிதமான கொள்கைகள் உடையவரென லார்சன் ஐயரைப்பற்றி சாதிப்பது நூதனமான ஒரு குற்றச்சாட்டு.

யாழிப்பாணத் தமிழ்

லார்சன் திருப்புதலில் யாழிப்பாணத் தமிழ் கலந்திருந்த தெவச் சொல்லப்பட்டது. ‘ஐக்கிய திருப்புதலில்’ யாழிப்பாணத் தமிழ் கலந்திருந்ததெனச் சொல்லியிருந்தால் பொருந்தும். லார்சன் திருப்புதல் ஆலோசனைக் குழுவில் K. முருகேச ஐயர் மாத்திரமே யாழிப்பாணத்தவர். இவர் எத்தனை முறை இதுவிஷயமாய் இந்தியாவுக்கு வந்தாரோ தெரியாது. லார்சன் ஐயருடைய தமிழ் நடை தமக்குப் பழக்கமற்ற நல்ல தமிழ் நடையாயிருந்ததே அது யாழிப்பாணத் தமிழ் என்று சொல்லப்பட்டதற்குக் காரணமாகும்.

வசனங்களில் மாற்றங்கள்

லார்சன் திருப்புதல் ஐக்கிய திருப்புதலல்ல. ஆகையால், ஐக்கிய திருப்புதலிலிருந்து லார்சன் திருப்புதல் பல இடங்களில் வித்தியாசப்படுவது இயல்பு. வித்தியாசங்களைக் காணும்போது, இரண்டில் விசேஷித்தது எது என்றறிய, எது உண்மையான மூலத்தைத் தழுவியுள்ளதென்பதைக் கொண்டே முடிவு செய்யவேண்டும். லார்சனுடைய திருப்புதல் நெஸ்லே என்பவருடைய வாசகத்தைப் பின்பற்றியது. அது முந்திய வாசகங்களிலும் திருத்தமான கிரேக்க வாசகமென்று அறிஞர் ஒத்துக்கொள்வர்.

வித்தியாசங்கள் தோன்றும்போது, அவைகளுக்கூடாகக் கிறிஸ்துவின் தெய்வீகம் பெரும்பாலும் மறுதலிக்கப்படுகிற தென் நல்ல சமாரியன் சிநேகிதர் வாதித்தார்கள். ‘அஞ்சியவன் கண்ணுக்கு ஆகாயமெல்லாம் பேய்,’ என்று சொல்லுவார்கள். கிங்ஸ்பெரி போதகருடைய செல்வாக்கினால் லார்சன் ஐயர் பழுதடைந்துவிட்டார் என்றெண்ணியவர்கள், அவருடைய திருப்புதலில் எங்கும் தாங்கள் எதிர்பார்த்ததைக் காண முயன்றனர்.

லார்சன் திருப்புதலின் முகப்புத்தாளில் தொன்றிய மாற்றங்களிலும் இதை அவர்கள் கண்டார்கள். ‘சத்திய வேதம்’ என்று ஐக்கிய திருப்புதலில் இருந்தது. புதிய திருப்புதலில் இதற்குப் பதிலாக, ‘பரிசுத்த வேதாகமம்’ என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதில் விபரீத கொள்கை யைக் கண்டார்கள். இந்த இரு பெயர்களும் மூலத்தில் இல்லை. இவை பின் வந்தவர்களால் கொடுக்கப்பட்டனவை. ஆனாலும், பெரும்பாலும் பரிசுத்த வேதம் என்று சொல்வதே எல்லாப் பாதைகளிலும் உபயோகிக்கப்படும் முகப்பு வார்த்தைகள். தற்காலம் அச்சாரும் ஐக்கிய திருப்புதற் பிரதிகளிலும் பரிசுத்த வேதாகமம் என்றே சொல்லப்படுகிறது. ‘மத்தேயு எழுதின சுவிசேஷம்’ என்று ஐக்கிய திருப்புதலிலிருந்தது. ‘மத்தேயு சுவிசேஷம்’ என்று மாத்திரம் புதிய திருப்புதலில் இருந்தது. இது ஆக்ஸியோனிப்பற்றி மொழிபெயர்ப்பாசிரியர் ஆட்சேபிப்பதைக் காட்டியதெனச் சாற்றப்பட்டது. மூலத்திலுள்ளது, ‘மத்தேயுவின்படி’ என்னும் வார்த்தைகள் மாத்திரமே.

பழைய ஏற்பாடு

இப்படி ஒரு பக்கமாகப் புதிய ஏற்பாட்டு மொழிபெயர்ப் புக்கு எதிராகப் போர்ந்ததப்பட்டுவந்தபோதும், வேதாகம சங்கத்தார் திருப்புதல் வேலையைத் தொடர்ந்து நடத்துங் தீர்மானத்தில் தளரவில்லை. லீப்சிக் லுத்தரன் மிஹனீச் சேர்ந்த R. புரோலிக் ஜயர் (R. Frolich) கமிட்டியில் சேர்க்கப்பட்டார்.

புதிய ஏற்பாடு முடிந்ததும் லார்சன் ஜயர் சுயதேசமாகிய டென்மார்க்குக்குப் போய், 1928 ஜனவரியில் திரும்பவும் சென்னைப்பட்டினம் வந்து சேர்ந்து, அந்த மாதம் துரைசாமிப்பிள்ளையுடன் பழைய ஏற்பாட்டு வேலையைத் தொடங்கினார். சென்னைப்பட்டினம் துரைசாமிப்பிள்ளையின் சுகத்துக்கு ஒத்துவராமற்போனதால், இருவரும் ஜனன் மாதம் மதுரைக்குச் சென்று அங்கு வேலையை நடத்தினார். அங்கிருந்தபோது லார்சன் ஜயர் ஒரு பாடசாலைப் பொறுப் பையும் ஏற்றிருந்தார். 1930ஆம் வரு ஆங்கில அரசினர் நாட்டைவிட்டகற்றிய R. R. கைத்தான் ஜயரை லார்சன்

ஜூயர் போசனத்துக்கழைமுத்தபாடியால், பாடசாலை பொறுப்பை விடுமாறு அரசினரால் கட்டளை பெற்றுர். மதுரை ஜூயருடைய சுகத்திற்கு ஏற்றதல்லவேன வைத்தியரும் ஆலோசனை கூறியபாடியால், அவ்வருடமே அவர் பெங்களுருக்குச் சென்று வேலையை முடிவுவரை செய்து கொண்டிருந்தார்.

‘இத் திருப்புதலில் சில காரியங்கள் தெளிவாயும் இயல்பாயும் எடுத்துரைக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றும், செய்யப்பட்ட திருத்தங்களினால் வேதத்துக்கு ஒரு நட்டமும் ஏற்படவில்லை யென்றும் தமிழர் கூறக் கூடுமானால், நாங்கள் ஒரு திட்டமான காரியத்தைச் செய்து முடித்து, காலம் வரும்போது இன்னும் வேண்டிய மாற்றங்களுக்கு அடிகோவியிருப்போம்,’ என்று லார்சன் ஜூயர் கூறினார்.

திருப்புதல் கமிட்டியின் கடைசிக் கூட்டங்கள் சென்னையில் லுத்தரன் சபைப் பிரதிநிதி புரோவிக் ஜூயரது வீட்டில் 1932ஆம் வெளு அக்டோபர் 12ஆம் தேதி தொடக்கம் நவம்பர் 9ஆம் தேதி வரை நடைபெற்றது. நவம்பர் 8ஆம் தேதி லார்சன் ஜூயருடைய 70ஆம் பிறந்தநாள். அதனிமத்தம் அந்நாளில் பல கொண்டாட்டங்கள் நடந்தன. சுவீடன் சபை (Church of Sweden) மிஷன் அவருக்கு அன்பளிப்பாய்க் கொடுத்த ஆயிரம் ரூபாயையும் புதிய திருப்புதல் அச்சிடுவதற்காய் வேதாகம சங்கத்தாரிடம் ஜூயர் கொடுத்து விட்டார். வேலை முடிந்ததும் லார்சன் ஜூயர் தம் 70ஆம் வயதில், தம் சுயதேசமாகிய டென்மார்க்கு தேசத்துக்குத் திரும்பிப்போனார். அவருடைய பழைய ஏற்பாடு புதிய ஏற்பாட்டுடன் முழு வேதமாக 1936இல் வெளிவந்தது. ஜூயர் அவர்களும் 1940ஆம் வெளு ஜனன் மாதம் மரணமானார்.

சில திருஷ்டாந்தங்கள்

அவருடைய திருப்புதலுள்ள சில பாகங்களைக் கீழே காண்க. இவைகளைப் பவர் திருப்புதலிலுள்ள இதே பாகங்களுடன் ஒப்பிடுவது நன்று.

யോപ 38:1-6

- (1) അപ്പൊമുതു യെകോവാ പെന്നുങ്കാർ റിനിൻ തു
യോപക്കുപ് പതിർ പേഷവാരായ്.
- (2) അറിവിലാ വാർത്തയെ കൊണ്ടു എന്തു ആലോച്ചിന്തയെ
അന്തകാരപ്പട്ടുത്തുമും ഇവൻ ധാരാ?
- (3) പുരുഷരെപ്പോൾ നീ ഇടൈക്കട്ടിക്കൊഞ്ച്,
നാൻ കേട്പവെற്റൈ നീ അറിവിത്തിടുവായ്;
- (4) നാൻ മുമിക്കു അംഗിപാരമിടുമ്പോത്രു നീ എങ്കിൽ
കിരുന്തായ്? അറിവാശിധായിന് അറിവിത്തിടുവായ്.
- (5) അതർക്കു അണവു കുറിത്തവർ ധാരാ? നീ അറിവൈ
പോലുമും.
അതൻ മേലും അണവു നൂലും പോട്ടവർ ധാരാ?
- (6) തൊൺപാതങ്കൻ നിലീപെറ്റ്റതു എതൻമേലോ?
അതൻ കോഴിക്കല്ലൈ വൈത്തവർ ധാരാ?

ചം. 1:1-3

- (1) തെയ്വപയമർഹവർക്കണിൻ ആലോച്ചിന്യിലെ ചെല്ലാമല്
പാവിക്കണിൻ വഴിയിലേ നില്ലാമല്
പരികാസക്കാരരോടു ഉടക്കാരാമല്
- (2) യെകോവാവിൻ പിരമാണത്തിലേ പിരിയമാകി
ഇരവുമും പകലുമും അവർ പിരമാണത്തൈത്തു തിയാനങ്കു
ചെയ്ക്കിരു മനിതൻ പാക്കിയവാൻ.
- (3) അവൻ നീർക്കാലോരാമം നടപ്പട്ട മരം
പോൺരവൻ,
അതു പരുവകാലത്തിലേ കനിതരുമും,
അതൻ ഇലൈ ഉത്തിരാതു,
അപ്പടിയേ അവൻ ചെയ്വതെല്ലാമും ചിത്തിക്കുമും.

ഇചാ. 55:1-3

- (1) ഒരു താകമായിരുപ്പോരേ, എല്ലാരുമും തണ്ണിരണ്ണാടു
വാരുന്കൾ;
പണ്മില്ലാതവരേ, വാരുന്കൾ, വാങ്കിൾ ചാപ്പിടുന്കൾ;

வாருங்கள், பணமுமின்றி விலையுமின்றித்
திராட்சரசமும் பாலும் வாங்கிக்கொள் ஞங்கள்.

- (2) உணவாகாத பொருளைப் பெறப் பணம் செலவிடுவானேன்?
உழைக்குச் சம்பாதித்ததைத் திருப்தி செய்யாப்
பொருளைப் பெறச் செலவிடுவானேன்? . . .
- (3) உங்கள் செனியைச் சாய்த்து என்னிடம் வாருங்கள்.
கேளுங்கள், அப்பொழுது நீங்கள் பிழைப்போகள்;
தாவீதுக்கு அருளிய நிச்சயமான கிருபை
வரங்கள் உங்களுக்குக் கிடைக்கு மென்று
உங்களோடு நித்திய உடன்படிக்கை செய்கிறேன். •

ரோமர் 8:38,39

- (38) மரணமோ ஜீவனே தெய்வ தூதரோ
துரைத்தனங்களோ, நிகழ் காரியங்களோ வருங்
காரியங்களோ வல்லமைகளோ உயர்வோ தாழ்வோ
வேறெந்தச் சிருஷ்டியானாலும் சரி,
- (39) நமது ஆண்டவராகிய கிறிஸ்து இயேசுவிலுள்ள
கடவுளின் அன்பைவிட்டு நம்மைப் பிரிக்கமுடியா
திருக்குமென்று நிச்சயித்திருக்கிறேன்.

1 கோரி. 13:1-3

- (1) மனுக பாகைகளையும் தெய்வதூதர் பாகைகளையும்
நான் பேசினாலும் அன்பு எனக்கு இராவிட்டால்
சத்தமிடும் வெண்கலமும் ஒசையிடும் கைத்தாளமும்
ஆய்விட்டேன்.
- (2) நான் தீர்க்கதாரிசன வரத்தையுடையவனும் சகல
இரகசியங்களையும் சகல அறிவையும் அறிந்தவனு
மாயினும் மலைகளைப் பேர்க்கும் சகல விசுவாச
முள்ளவனுயினும் அன்பு எனக்கு இராவிட்டால்
நான் ஒன்றுமில்லை.
- (3) எனக்குள்ள யாவற்றையும் நான் அன்னதானஞ்
செய்தாலும் சுட்டெரிப்பதற்கு என் சரீரத்தை
ஒப்புக்கொடுத்தாலும் அன்பு எனக்கு இராவிட்டால்
எனக்குப் பிரயோஜனம் ஒன்றுமில்லை.

புதிய திருப்புதல் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாததற்குக் காரணங்கள் லார்சன் ஐயருடைய திருப்புதல் பொதுவில் தமிழ்க் கிறிஸ்தவர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை என்பதை எவரும் அறிவார். இதற்கு நல்ல சமாரியன் பத்திரிகை எவ்வளவு பொறுப்பாயிருந்ததெனப் பார்த்தோம். அது நடத்தி வந்த போர் அனுகூலமடைந்ததற்கான காரணங்களைக் கவனிப்பது அவசியம்.

சென்ற நூற்றுண்டில் ‘ஐக்கிய திருப்புதல்’ வெளிவந்த போது, அத்தரன் சபையாரைத் தவிர வேறு எவரும் ஒரே திருப்புதலைப் பிடிவாதமாகக் கடைப்பிடித்திருக்கவில்லை. சிலர் பப்ரீசியஸ் திருப்புதலையும், சிலர் இரேனியஸ் திருப்புதலையும், சிலர் பரீட்சை மொழிபெயர்ப்பையும் உபயோகித்து வந்தனர். இவர்கள் எல்லாரும் ‘ஐக்கிய திருப்புதல்’ வந்ததும், அதையே ஏகோபித்து உபயோகிக்கத் தொடங்கினர். வருடங்கள் செல்லச் செல்ல, ஐக்கிய திருப்புதலே எல்லாரும் அறிந்த ஒரே திருப்புதலாய் வந்தது. எனவே, காலகதியில் வேறு திருப்புதல்கள் முன்னிருந்ததென்பதையும் எல்லாரும் மறந்துவிட்டனர். ஐக்கிய திருப்புதலின் வசனங்களையே அவர்கள் மனப்பாடமாய் அறிந்திருந்தனர். அதன் பாலையே அவர்கள் பாலையாய் இருந்தது.

ஆகவே, பெரும்பாலானேர் வேறொரு திருப்புதலை விரும்ப வில்லை. வேதத்திற்கு வேறொரு திருப்புதல் இருக்கக்கூடும் என்பதும் பெரும்பாலானேரின் மனத்திற்குப் புலப்படவில்லை. மூலப்பிரதிகளைப்பற்றி அறிந்தோர் மத்தியிலும். நல்லதமிழை விரும்பினேர் மத்தியிலும் மாத்திரம், ஐக்கிய திருப்புதலைத் தவிர்த்து, இன்னுமொரு திருப்புதல் செய்யப் படவேண்டுமென்ற அவா இருந்தது. ‘ஐக்கிய திருப்புதல்’ வெளிவருமுன்னமே அதை வரவேற்க அவா இருந்தது; லார்சன் திருப்புதல் வெளிவரும்போது அப்படிப்பட்ட அவா இருக்கவில்லை.

• லார்சன் ஐயருடைய திருப்புதலுக்கு விரோதமாய் இவ்வளவு மும்முரமாகப் போர் நடத்தப்படக்கூடியதற்கு, அக்காலத்திருந்த வேத சாஸ்திர அறிவுக் குறைவு மிகவும் உதவியாயிருந்தது இன்னொரு காரணமாகும். இக்காலத்

தைப் போன்று அக் காலத்தில் வேத சாஸ்திர அறிவு பரந்திருக்கவில்லை. இப்போது பெங்களூர் வேத சாஸ்திரக் கலாசாலை நிறுவப்பட்டு 56 வருடங்களாய்விட்டன. திருமறையூர், சென்னை, தரங்கம்பாடி, நாகர் கோயில் முதலிய இடங்களிலும் பல்லாண்டுகளாய் வேதசாஸ்திரம் கற்பிக்கப்பட்டு வருகிறது. 35 வருடங்களுக்கு முன் சொல்லப்பட்ட சூற்றுச்சாட்டுகளும் நியாயங்களும் இக் காலம் ஆதிகமாய்ப்பாராட்டப்படமாட்டா.

எனினும், தப்பிதமெல்லாம் கிறிஸ்தவ சபையாரை மாத்திரம் பொறுத்ததெனச் சொல்லிவிட முடியாது:—

1. ஐக்கிய திருப்புதல் செய்யப்படும்போது பவர் ஐயர் மற்றவர்களுடைய அபிப்பிராயங்களை அறிய எவ்வளவு ஆவலாயிருந்தாரென்றும், யார் எந்த ஆலோசனையைக் கூறியிருந்தாலும், அதை அவர் சீர்துக்கி ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியவைகளை ஏற்று, இயன்ற அளவு தமது திருப்புதல் எல்லாராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்படியாக முயன்று ரென்றும் கண்டோம். லார்சன் ஐயரும் அவரது இனை மொழிபெயர்ப்பாசிரியரும் தமது வேலையை எவ்வளவு ஊக்கமாய்ச் செய்தபோதிலும், இந்த மனப்பான்மையுடன் செய்யவில்லை. தமது கமிட்டியின் அங்கீராத்தைப்பெற்றது உண்மையே. எனினும், அவர்களுக்கும் கமிட்டிமாருக்குங் கூட எப்பொழுதும் கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்துவந்த தெனக் கண்டோம். ஆனால் பொது அபிப்பிராயத்தைப் பெறப் போதிய முயற்சி செய்யப்படவில்லை. ஐக்கிய திருப்புதல் பலருடைய வேலை; லார்சனுடைய திருப்புதல் மிகச் சிலருடைய வேலை.

2. லார்சனும் அவருடைய உடன் ஆசிரியரும் தமது வேலையை நடத்தும்போது, எல்லாராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுப்பாராட்டப்பட்ட இன்னைரு திருப்புதல் பல்லாண்டுகளாய் உபயோகத்திலிருந்து வருகிறதென்பதையும், அதனை வசனங்களைக் கிறிஸ்தவர்கள் மனனம்பண்ணி அன்பாயும், அருமையாயும் பாராட்டி வருகிறார்கள் என்பதையும் போதியளவு கவனத்தில் கொள்ளவில்லை.

சென்ற நூற்றுண்டில் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு திருத்தப் பட்டபொழுது அதன் கமிட்டி மார் அவசியங்கண்டாலன்றி ஒரு மாற்றத்தையும் செய்யாது கவனமாயிருந்தனர். அவர்களில் மூன்றில் இரண்டு பங்கானேர் சம்மதித்தால் தான் எந்தத் திருத்தமும் செய்யப்படவாமென அவர்களுக்குக் கட்டளையிடப்பட்டிருந்தது. அதிக அன்போடு பாராட்டப்பட்டு வந்த திருப்புதல் ஏற்கெனவே உபயோகத்திலிருந்தமையால், சரியான நியாயங்கண்டே அதிலிருந்ததை விட்டு விலகினர். இவ்வித மனப்பான்மை யுடன் லார்சன் திருப்புதல் செய்யப்படவில்லை.

லார்சன் ஜயருடைய பாதை திருத்தமாயிருக்கலாம், பீழைகள் குறைந்தனவாயிருக்கலாம். எனினும், எந்தப் புத்தகமும் ஆக்கப்படும்பொழுது அதை படிப்போரை மனத்திற்கொண்டே ஆக்கப்படவேண்டும். ஜக்கிய திருப்புதலின் இடத்தைத் தமது திருப்புதல் எடுக்கவேண்டுமெனில், அதற்கு ஜனங்களும் சம்மதிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் லார்சன் திருப்புதலைச் செய்தவர்களுடைய மனத்தில் இருக்கவில்லை.

இந்த நியாயங்களைக்கொண்டு இந்த நூற்றுண்டில் ஒரு புதிய திருப்புதல் எவ்வளவு அவசியமாய் வந்துவிட்டபோதிலும், லார்சனுடைய திருப்புதல் எவ்வளவு செவ்வனே செய்யப்பட்டிருந்தபோதிலும், அது பொது அங்கீகாரம் பெறவில்லையென்பது ஆச்சரியத்துக் குரியதல்ல.

ഈ. എച്. മോനഹൻ—1871-1963
(C. H. Monahan)

மோனஹன் திருப்புதல்

லார்சன் திருப்புதலை என்ன செய்யவேண்டும்?

லார்சன் ஐயருடைய திருப்புதல், சரியான காரணம் கொண்டோ, பிழையான காரணம் கொண்டோ, கிறிஸ்தவ பொதுமக்களாலே ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை யென்பது தெளிவாயிற்று. எவ்வகையான நூலை ஆக்குவதும், அந்நூலை வேறு மொழிகளில் திருப்புவதும், அத் திருப்புதல்களைப் பின்பு திருத்துவதும் ஆகிய இவை எல்லாம் மக்கள் அதைப் படித்தல் வேண்டுமென்னும் ஒரே நோக்கங்கொண்டுதான் செய்யப்படுகின்றன. மக்கள் படியாத புத்தகம் பயனற்றது; எனவே, அது தன் நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதில் தவறியதாகும். லார்சன் ஐயருடைய திருப்புதலைக் கிறிஸ்தவர்கள் வாசிக்காதபடியால், அது தன் நோக்கத்தை நிறைவேற்றிற்குத் தாங்கியிருக்கிறது. இங்ஙனம் புலப்பட்டதனால், லார்சன் திருப்புதலை என்னசெய்யவேண்டுமென்ற கேள்வி எழுலாயிற்று.

திரு. யேசுடியானும், நல்ல சமாரியன் ஆசிரியரும், அவர்களுடைய நண்பரும் லார்சன் திருப்புதலைப் புறம்பே விட்டு, மீண்டும் பவர் திருப்புதலுக்கே திரும்பவேண்டுமென்று கேட்டபோது, தாம் கேட்பது என்ன என்று வேண்டிய அளவு உணராதிருந்தனர். பவருடைய திருப்புதல் ‘ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட வாசகம்’ (Textus Receptus) என்ற வாசகத்தின் மொழிபெயர்ப்பு. இதைப் புதிய ஏற்பாட்டிற்குச் சரியான ஆதார வாசகமாக 20ஆம் நூற்றுண்டில் அறிஞர் எவரும் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார். லார்சனுடைய

திருப்புதல் பொதுமக்களின் விருப்பத்தைப் பெருமளவிலும் ஸாம். ஆகையும், அது அறிஞர் எவராலும் தற்காலம் அங்கீகரிக்கப்படும் புராதன மூலப் பிரதிகளிலிருந்து செய்யப்பட்ட வாசகத்தின் மொழிபெயர்ப்பு. பவருச்சும் லார்சனுக்கும் உள்ள ஜேறூபாடு பாலை நடையிலும் திருப்புதலிலும் அடங்கியிருக்கவில்லை. அவை இரண்டு நடைய ஆதாரங்களிலேயே முக்கியமாகத் தங்கியிருந்தது. ஆகவே, அறிஞரின் ஆழந்த ஆராய்ச்சியின்பின் சரியெனக் கண்டுபிடித்த ஆதாரத்தை இவ்விஷயத்திலே தள்ளிவைத்து, பொதுமக்கள் விருப்பத்துக்கிசைந்ததும், சுறைவுள்ளது மான ஒரு ஆதாரத்திற்கு நாம் திரும்பிப்போவது ஏற்படுத்தன்று.

ஆகவே, இரண்டுகாரியங்கள் பிரத்தியட்சமாய் விளங்கின ஸார்சனுடைய திருப்புதலைக் கை விட்டால், அதனால் ஏற்பட்ட ஆதாயம் இழந்துவிடப்படும். ஆனால் அது இருந்தபடி இருக்கவிட்டாலும் ஒருவரும் அதைப் பிரயோகிக்காத காரணம்கொண்டும், அதனால் வந்த ஆதாயம் இழந்துவிடப்படும். ஆனதுபற்றி, அவ்வாதாயத்தைக் காப்பாற்றுவதாகில், ஸார்சன் திருப்புதல் இருக்கிறவண்ணம் இருக்கவிடாமல், அதைத் திருத்தி, அதைப் பொதுமக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளும்படி செய்யவேண்டும். அப்படியே ஸார்சனுடைய திருப்புதலைத் திருத்தவேண்டுமென்று 1939ஆம் வருடம் பிப்ரவரி மாதம் 13ஆம் தேதி, திருநெல்வேலி அத்தியட்ச மகாகனம் ஸ்டேவன் நீல் (Stephen Neill) சென்னை வேதாகம சங்கத்துக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினார்.

எப்படிப்பட்ட திருத்தம் செய்யவேண்டுமே?

இவ்வேண்டுகோளை அங்கீகரித்து, வேதாகம சங்கத்தார் செய்த தீர்மானம் யாதெனில், ஸார்சனுடைய திருப்புதலைத் திருத்தும்பொழுது, சூடியளவு பவருடைய பாலை நடையையே உபயோகிக்கவேண்டும் என்பது. பவரில் இருக்கும் சுறைபாடுகள், இழுக்குகள் முதலியவற்றை நீக்கலாம்; ஆகையும், பழைய பாலை நடையையே இயன்ற அளவு தழுவவேண்டுமென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது.

இத்தகைய நோக்கமே சென்ற நாற்றுண்டில் பவர் கமிட்டியையும் ஏவியது. 100 வருடங்களுக்கு முன் பப்ரீசியுஸ் திருப்புதலுக்கு ஓருந்த மதிப்பு மிகப் பெரிது. ஆகவே, பவர் கமிட்டிமார் தமது திருப்புதலைப் படிக்கும் போது, ஜனங்கள் தாம் பப்ரீசியுஸ் திருப்புதலையே படிக்கிறோமென உணரச் செய்தும் படி முயன்றனர். பப்ரீசியுஸ் திருப்புதலே பவர் திருப்புதலுக்கு அடிப்படையாக இருந்தபடியால், இதைச் செய்வது எனிதாயிருந்தது. ஆனால் லார்சன் அடிப்படையாகக்கொண்ட திருப்புதலைப் படிக்கும் ஜனங்கள், தாம் பவர் திருப்புதலையே வாசிக்கிறோமென உணரச் செய்வது கஷ்டம். எனினும், இவ்விலக்கையே தமது மனத்தில் வைத்திருக்க வேண்டுமென்று வேதாகம சங்கம் மோனஹன் கமிட்டிக்கு வற்புறுத்திக் கூறிற்று.

லார்சன் திருப்புதல் திருத்தப்பட வேண்டுமென்று 1939இல் பிப்ரவரி மாதம் வேதாகம சங்கம் தீர்மானித்த பொழுது, மேற்கூறப்பட்ட நோக்கம் நிறைவேறும்படி, அது முதலாவதாகக் கேட்டுக்கொண்டது யாதெனில், ‘யேகோவா’ என்ற பதம் புதிய திருப்புதலிலே தவிர்க்கப்படவேண்டுமென்பதும், அதற்குப் பதிலாக ‘கர்த்தர்’ அல்லது ‘ஆண்டவர்’ என்ற பதங்கள் உபயோகிக்கப்படவேண்டுமென்பதுமே. பப்ரீசியுஸ் ‘கர்த்தர்’ என்ற பதத்தை உபயோகித்திருந்தார். எப்படி ‘யேகோவா’ என்ற பதம் முதலில் ‘பரீட்சை மொழிபெயர்ப்பில்’ உபயோகிக்கப்பட்டதென்றும், எப்படித் திரும்பவும் பவர் ‘கர்த்தர்’ என்னும் பதத்திற்குத் திரும்பிப்போன்றும் கண்டோம். (ஏனைய தென் இந்திய பாஷாகளில் எப்படி ‘யேகோவா’ என்னும் பதமே உபயோகிக்கப்படுகிறதென முன்பே கூறியுள்ளோம்.) ஆகவே, இது விஷயத்தில் எப்படிப்பவர் தனக்கு முன்வந்த ‘பரீட்சை மொழிபெயர்ப்பை’ விட்டுப் பப்ரீசியுஸ் மொழிபெயர்ப்புக்குத் திரும்பினுரென்றும், எப்படி லார்சன் தமக்கு முன்வந்த பவர் திருப்புதலை விட்டுப் ‘பரீட்சை மொழிபெயர்ப்புக்கு’த் திரும்பினுரென்றும் கண்டோம். ஆனால் இவைகளிலிருந்த வித்தியாசம்யாதெனில், பப்ரீசியுஸ் திருப்புதலும், பவருடைய திருப்புதலும் நீண்ட காலம் உலாவிய திருப்புதல்கள். பரீட்சை மொழிபெயர்ப்பு

ஒருக்காலும் உலாவாது திருப்புதல். ஆனதுபற்றி, முந்தியவைகளின் உபயோகம் ஜனங்களின் மனத்தில் படிந்துள்ளது; பின்தியதின் உபயோகம் ஒருவருடைய மனத்திலும் படிந்துள்ளதல்ல.

கடவுளைடைய நாமம் பாண்டியிலுள்ள ஏனைய சொற்களைப் போன்றதல்ல, மிகவும் பயபக்தியுடன் உச்சரிக்கப்படும் நாமம். இது விஷயத்தில் ஜனங்கள் எந்த நாமத்துடன் பழகிக்கொள்ளுகிறார்களோ அதை அவர்கள் கைவிட மாட்டார்கள். 150 வருடங்களாய் உலாவிய ஒரு சொல்லை விட்டுவிட்டு, லார்சன் ஐயர் விரும்பியபடியால், இன்னேரு சொல்லை ஜனங்கள் உபயோகிக்கவேண்டுமென்று கேட்டது சரியன்று. இதை லார்சன் ஐயரோ, அவருடைய கமிட்டியோ உணர்ந்தார்கள்போல் தோன்றவில்லை. 1936 ஆம் வருடம் வரை அத்தியட்சர் அசிரியா கொழும்புக்கு வந்து லார்சன் திருப்புதலுக்காக ஊக்கமாய் வாதாடியபொழுது, இந்நுலாசிரியரின், ‘யேகோவா’ என்ற பதம் வேதத் திருப்புதலிலே உபயோகிப்பது சரியன்று; ஏனெனில், அப்படியொரு சொல் எபிரேய பாண்டியில் இல்லையென்று காட்டமுயன்றபொழுது, அவர் அதைப் பரிகாசமாகப் பாராட்டிவிட்டார்.

புதிய கமிட்டி அங்கத்தினர்

புதிய ஏற்பாட்டு வேலையை நடத்தும்படி பின்வருவோர் கமிட்டியாக நியமிக்கப்பட்டனர்:—

கனம் C. H. மோனஹன், மெதடிஸ்ட் மிஷன்; டோர்னக்கல் அத்தியட்சர் V. S. அசிரியா, கனம் H. K. மோல்டன் (Moulton), திருநெல்வேலி அத்தியட்சர் மகாகனம் ஸ்தேவான் நீல் (Neill), ஆங்கிலேய திருச்சபை; கனம் H. பேறம், டேனிய அத்தரன் மிஷன்; கனம் J. S. மாசிலாமணி, தென்னிந்திய ஐக்கிய சபை; கனம் அருள் தங்கையா, கிறிஸ்வத இலக்கிய சங்கம்; கனம் S. தேவப்பிரசாதம், தமிழ்ச் சுவிசேஷ அத்தரன் சபை.

இவர்களைப்பற்றிச் சில விபரங்களைக் கீழே கூறுகிறோம்:—

C. H. மோன்றூன்

இவர் 1869ஆம் வருடம் அபர்லாந்தின் வடபாகத்திற் பிறந்தவர். டபிளின் நகரச் சர்வகலாசாலையில் கிரேக்க, லத்தீன் பாலைகளில் தேறி, இரண்டு பரிட்சைகளிலும் முதலாம் வகுப்பில் சித்தியடைந்தார். 1893ஆம் வருஷம் இந்தியாவிற்கு வந்து ராயப்பேட்டையிலும், கிண்டியிலும் ஊழியம் புரிந்தபின், திரள்கூட்ட சுவிசேஷ இயக்கத்தில் உழைக்க ஈக்காடு என்னுமிடத்திற்கு அனுப்பப்பட்டார். 1915ஆம் வருஷம் மெதடிஸ்து மிஷன் சென்னைக் கிளைக்கு அக்கிராசனராக நியமிக்கப்பட்டார். பவர் ஐயருடைய திருப்புதல் திருத்தப்படவேண்டுமோ என்ற பிரச்சினை எழும்பியபொழுது, அதுவிஷமயாக 1920இல் இவர் வாசித்த கட்டுரையின் பெறுபேறுகவே புதிய திருப்புதல் வேண்டுமெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டதென்று முன்னர் கண்டோம். திருப்புதல் வேண்டுமெனத் தீர்க்கப்பட்டபின், இவரே அதற்குப் பொறுப்பாளியாக விருக்கவேண்டுமென விரும்பப் பட்டது. ஆனால் மெதடிஸ்து மிஷன் அவரை அவ்வேலைக்கு விடுதலையாக்கிவிட இயலாதென வேதாகம சங்கத்திற்கு அறிவித்த தெனவும் கண்டோம். ஆகிலும், இவர் லார்சன் கமிட்டியில் அங்கத்தினராயிருந்து உழைத்தாரெனப் பார்த்தோம். இவர் மிஷன் வேலையில் இருந்து 1940ஆம் ஆண்டில் இளைப்பாறினார். இவர் ஒரு பிராமணனைப்போல் தமிழ்ப் பேசுவாரெனச் சொல்லப்படுகிறது. திருப்புதல் வேலை முடிய 1948இல் இங்கிலாந்துக்குச் சென்று 1951ஆம் வருஷம் காலஞ் சென்றார்.

மகாகனம் V. S. அசிரியா

பல்லாண்டுகளாய் டோர்னக்கல் அத்தியட்சராயிருந்த இவர், இற்றைவரை இந்தியாவில் வசித்த சுதேச கிறிஸ்தவர் எல்லோரிலும் பெரியவரென்று பாராட்டப்படத் தகுதிவாய்ந்தவர். இவர் 1874ஆம் வருஷம் திருநெல்வேலியில் பிறந்தவர்; ஒரு குருவானவரின் மகன்; சென்னைக் கிறிஸ்தவ கல்லூரியில் கல்வி பயின்றவர். பல வருடங்களுக்குப்பின் கேம்பிரிட்ச் சர்வகலாசாலையால் இவருக்கு LL.D. என்னும் கொரவப் பட்டம் கொடுக்கப்பட்டது. 1895ஆம் வருஷம் தொடக்கம்

1905ஆம் வருஷம் வரை கிறிஸ்தவ வானிப சங்கத்தின் ஒரு உத்தியோகஸ்தனுக இருந்தார். அப்படியிருக்கும்போதே 1903ஆம் வருஷம் திருநெல்வேலி மின்னாரி சங்கத்தை ஸ்தா பித்தார். அந்தச் சங்கம் தெலுங்கு நாட்டில் டோர்னக்கல் என்னும் கிராமத்தில் ஊழியம் செய்யத் தீர்மானித்தது. அந்த ஊழியத்தில் தானும் பிரவேசிக்குமாறு, 1909ஆம் வருஷம் உதவிக் குருவாகவும், பின் குருவாகவும் அபிஷேகம் பெற்றூர். ஆகிலும், அவருடைய ஊழியம் இந்தியாவில் மாத்திரம் நடந்ததல்ல. J. R. மோட் (Mott) பண்டிதர், ஜேர்வுட் எடி ஐயர் முதலியோருடன் கிடை, ஜப்பான் முதலிய தேசங்களுக்குப் போய்ப் பிரசங்கம் செய்தார்; 1910ஆம் வருஷம் எடின்ப்ரோவில் நடந்த பெரிய சுவிசேஷ மகாநாட்டில் பங்கு பெற்றூர்; 1912ஆம் வருஷம் அத்தியட்சராக அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டார். அவர் இந்தியாவில், வேதாகம சங்கம், கிறிஸ்தவ ஐக்கிய சங்கம் போன்ற பல சங்கங்களுக்குத் தலைவராக இருந்தார். தென் னிந்திய திருச்சபையை ஏற்படுத்திய இயக்கத்தில் தொடக்கம் தொட்டு முடிவுவரையிலும் இவர் ஒரு முக்கிய பிரமுகராக இருந்தார். அவர் டோர்னக்கல்லில் தொடங்கிய வேலையின் பெறுபேரூக அவர் மரிக்கும்பொழுது 1945இல், டோர்னக்கல் ஆதீனத்தில் ஏறக்குறைய இரண்டு லட்சத்து முப்பதினுயிரம் கிறிஸ்தவர்கள் இருந்தனர். இவர் மரித்தது 1945ஆம் வெளு ஜனவரி 1ஆம் தேதி. இவர் சுவிசேஷ வேலையில் ஊக்கமுள்ளவரும் வாக்குவல்லமையுள்ளவருமான வரை நபது இந்நால் ஆக்கியோனுக்கு ஏற்கெனவே தெரியும். ஆயினும், மோனஹன் கமிட்டியின் நடவடிக்கைப் பத்திரங்களை ஆராய்ந்தபோதே இவருடைய அறிவின் ஆழத்தையும், கலையின் நுண்ணியத்தையும் இந்நாலாக்கியோன் அறியலானார். இவருடைய ஆலோசனைகள் கமிட்டியால் பெரும்பாலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டன.

•H. K. மோல்டன்

இவர் கிரேக்க பானையில் உலகப் பிரசித்தி பெற்ற J. H. மோல்டன் என்னும் பெரியாரின் மகன். இவர் இங்கிலாந்தில் பிறந்தவர். பாடசாலையில் இருந்தபோது,

ஆசிரியர் இவருக்கு கிரேக்க பானையில் ஒருமுறை 100-ச்சு 99 புள்ளிகளைக் கொடுக்க, இவர், என்ன பிழையைக் கண்டு ஒரு புள்ளியைக் குறைத்திரெனக் கேட்டாராம். இவர் கேம்பிரிட்ஜ் சர்வகலாசாலையில் கற்று, 1932ஆம் வருஷம் தொடக்கம் 1957ஆம் வருஷம் வரை பெங்களூர் வேதசாஸ் தீரக் கல்லூரியில் தொண்டாற்றினார். இப்பொழுது (1966இல்) வண்டன் வேதாகம சங்கக் காரியாலயத்தில் உதவி மொழிபெயர்ப்புக் காரியதறிசியாகக் கடமையாற்றி வருகிறார். மோனூறுன் மொழிபெயர்ப்பைபத் திருத்தியமைக்கும் வேலையிலும் இப்போது ஈடுபட்டுள்ளார்.

ஸ்தேவான் நீல் (Neill)

இவர் 1900ஆம் வருஷம் டிசம்பர் மாதம் 31ஆம் தேதி பிறந்து, 1922ஆம் வருஷம் கேம்பிரிட்ஜ் சர்வகலாசாலையில் அரங்கேறினார். அங்கே மூன்று பரீட்சைகளில் முதலாம்வருப் பில் சித்தியடைந்தது மாத்திரமல்ல, அநேக பரிசுகளையும் பெற்றார். இந்தியாவுக்கு 1924இல் வந்து, 1939ஆம் வருஷம் திருநெல்வேலிக்கு அத்தியட்சராக அபிவேகம் பண்ணப் பட்டார். 1944இல் திரும்பவும் இங்கிலாந்துக்குச் சென்றார். இவருக்கு 20 பாஷைகள் வரையில் நன்கு தெரியும். இந்தியாவைவிட்டுச் சென்றபின், அகில உலக கிறிஸ்தவ மன்றத்திலும், பற்பல சர்வகலாசாலைகளிலும் தொண்டாற்றி பிரூக்கிறார். அநேக புத்தகங்களையும் ஆக்கியுள்ளார்.

H. பேற்ம் (Bjerrum)

இவர் டென்மார்க் தேசத்தில் பிறந்து, கொப்பனேஹன் சர்வகலாசாலையில் அரங்கேறி, இந்தியாவுக்கு 1904ஆம் வருஷம் வந்து சேர்ந்தார். வருமுன்னரே சமஸ்கிருதம் படித் திருந்தார். முதலில் சென்னையிலிருந்து தமிழ் நன்குகற்றபின், கள்ளக்குறிச்சி என்னும் இடத்திற்கு அனுப்பப்பட்டார். 1922-24ஆம் ஆண்டுகளில் கடலூரில் உள்ள டேனிஷ் அத்தரன் செமினெரியின் தலைவராகவிருந்தார். 1924-1929இல் பெங்களூரில் கல்வி புகட்டினார். இன்பு புதுக் கோட்டையில் சுவீடன் மினன் சார்பாக ஊழியம் புரிந்தார்.

லார்சன் ஐயருடைய கமிட்டியிலும் இவர் அங்கத்துவம் வகுத்திருந்தார். ஹிந்தி பாசையையும் இவர் நன்கறிந்தவர். 1946இல் டென்மார்க்குச் சென்று 1950இல் காலமானார்.

J. S. மாசிலாமணி

இவர் மதுரை ஜில்லாவைச் சேர்ந்தவர். இவர் 1878ஆம் வருஷம் ஏப்ரல் மாதம் 3ஆம் தேதி பிறந்து, சொம்பூர் வேத சாஸ்திரக் கலாசாலையில் B.D. பட்டம் பெற்றவர். ஏறக் குறைய அங்கிருந்து புறப்பட்ட காலம் தொடக்கம் அநேக வருடங்களாய்ப் பசுமலையில் இருந்த செமினரியில் கல்வி தற்பித்து வந்தார். தமிழில் மிகப் பாண்டித்தியம் பெற்றவர். இந்து சமயத்தை நன்கறிந்தவர். 1934ஆம் ஹெஸு ‘ஹிந்து மதச் சங்கிரகம்’ என்னும் நூலை ஆக்கி வெளியிட்டார். வித்துவான் கிருஷ்ணப்பிள்ளையின் ‘இரட்சனீய மனோகர’த்திற்கு முகவுரை முதலியன் எழுதி இருக்கிறார். லார்சன் ஐயருடைய திருப்புதல் கமிட்டியிலும் அங்கத்தினராயிருந்தவர். இவர் 1951ஆம் ஹெஸு அக்டோபர்மீ 4ஆம் தேதி மரித்தார்.

A. அருள் தங்கையா

இவர் 1902ஆம் ஹெஸு பிறந்தவர். திருமறையூர் வேதசாஸ்திரக் கலாசாலையில் கற்று, 1933இல் குருவாக அபிஷேகம் பெற்றவர். இவர் கிறிஸ்தவ இலக்கியச் சங்கத்தில் (C.L.S.) பணியாற்றியதுமன்றி, சென்னை வண்ணைப்பேட்டைச் சபையில் குருவாகவு மிருந்தார். இவர் தமிழ் இலக்கியம் கற்றவர்; ‘G. U. போப் என்பவரின் வாழ்க்கை வரலாறு’, ‘வேத சாஸ்திரத்திற்கு அணிந்துரை’ என்னும் நூல்களின் ஆசிரியர். மோனஹன் கமிட்டியில் இவருடைய விசேஷ கடமை தமிழ்ப் பாசை நடை சூறித்து ஆலோசனை கூறுவதே.

S. தேவப்பிரசாதம்

இவர் 1875இல் நாகபட்டினத்தில் பிறந்தவர். 1915இல் குரு அபிஷேகம் பெற்றுப் பற்பல லுத்தரன் சபைகளில் ஊழியஞ் செய்தார். 1926இல் இரங்கூனில் தொண்டாற்றி னார். இவரும் முந்திய திருப்புதல் கமிட்டியில் அங்கத்தினராயிருந்தார். இவர் 1948இல் மரித்தார்.

போதுக் குறிப்பு

லார்சன் திருப்புதலில் ஈடுபட்டவர்களுடைய வேதசாஸ்திரக் கொள்கைகளைப்பற்றி E. S. யேசுடியானும், நல்ல சமாரியன் பத்திராதிபரும், அவர்களுடைய பல சிறேகிதரும் பலமுறை கொண்டுவந்த குற்றச்சாட்டு இம் முறை ஒருவரும் கொண்டுவர இயலாதென்பதை வேலை நடந்துகொண்டிருந்தபோது கனம் மோனஹன் ஐயர் எடுத்துக்காட்டினார். அவர் சொன்னதாவது:—

‘இத்திருப்புதலில் ஈடுபட்டிருக்கும் ஒவ்வொரு அங்கத் தினரும் தொடக்கம் தொடங்கி, பிதா, சூமாரன், பரி சுத்தாவியின் பூரண வெளிப்படுத்துதல், பரிசுத்த வேதாகமத்தில் அடங்கி இருக்கிறபடியும், சபையின் விசவாசப்பிரமாணங்களிலே கூறப்பட்டபடியும் நம்பு கிறார்கள்.’

மோனஹன் கமிட்டியின் புதிய ஏற்பாடு வெளிவந்த போது, இந்துஸ் ஆக்கியோனும் அதேவண்ணமாக யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள உதய தாரகை என்னும் பத்திரிகையில் தமது எண்ணத்தை வெளிப்படுத்தியிருந்தார். மோனஹன் ஐயர், டோர்னக்கல் அத்தியட்சர், மோல்டன் ஐயர், நீல் அத்தியட்சர் முதலியோர் வேதத்தைப் புரட்டும்படி மாதங்களுக்கூடாகவும், வருஷங்களுக்கூடாகவும் ஆவலாய்க் கூடி முயன்றனர் என்னும் குற்றச்சாட்டை எவரும் ஏற்பது கஷ்டமாகும்:

இந்நாலாக்கியோனின் அறிக்கை

மோனஹன் திருப்புதலின் சரித்திரத்தை எழுதும் எவருக்கும் ஒரு அளவுக்கு அதிக வசதியும், ஒரு அளவுக்கு அதிக கஷ்டமும் உண்டு. வசதி யாதெனில், அதில் வேலை நடந்த முதற் சில வருடங்களில் அது செய்த வேலைபற்றிய பத்திரங்கள் எல்லாம் தப்பி வந்து நமது கைக்கெட்டியிருக்கின்றன. ஆகையால், கமிட்டிமார் தமக்கிடையே எழுதிக் கொண்ட கடிதங்கள், எழுதிவைத்த குறிப்புக்கள், திருப்புதலையிட்டு அக்காலப் புதினப் பத்திரிகைகளில் வெளி வந்த கட்டுரைகள் முதலியன எல்லாவற்றையும் நாம் காண

லாம். கஷ்டம் யாதெனில், அக்காலம் யுத்தம் நடந்துகொண் டிருந்த காரணம்கொண்டு கமிட்டியின் பிந்திய வர்த்தமானங் களைப்பற்றிய ஒருவகையான பத்திரமும் இந்தியாவிலுள்ள தலைமைக் காரியாலயத்திலாகிலும், ஸண்டனிலாகிலும் பாதுகாத்து வைக்கப்படவில்லை. திருப்புதல் முடிந்ததைக் குறித்து மாத்திரம் ஸண்டனில் ஒரு சூறிப்புண்டு. ஆகவே, கமிட்டியின் பிந்திய வருட வரலாற்றைக் குறித்து நாம் அறியவேண்டுமானால், தற்காலம் உயிரோடிருக்கும் அதன் அங்கத்தினர்களிடம் மாத்திரம் கேட்டு அறியக்கூடும். ஆனால், வேலை நடந்து இப்போது சில வருடங்களாகிவிட்டன வாதனின், இவர்கள் பல விவரங்களை மறந்துவிடுவது இயல்ல.

புதிய ஏற்பாட்டு வேலை தோடங்குவது

கமிட்டி முதல் முறையாக 1939ஆம் வருடம் மே மாதம் கோடைக்கானலில் கூடியது. இரண்டாம் முறையாக அவ் வருடம் ஆகஸ்ட் மாதம் கூடியது. சாதாரணமாகக் கூட்டங்கள் வருடத்துக்கு நான்கு முறை, பிப்ரவரி, மே, செப்டெம்பர், நவம்பர் மாதங்களில் நடைபெற்றன. கூட்டங்கள் ஒவ்வொரு முறையும் பத்து நாட்களுக்கு நடந்தன. மோனஹன் ஐயர் தலைமை வகித்தார். அத்தியட்சர் நீலும், கனம் அருள்தங்கையாவும் விகிதராய்க் கடமையாற்றினர். கிரேக்க ஆதாரமாக வேதாகம சங்கம் தமது மொழிபெயர்ப்பு எல்லாவற்றிற்கும் உபயோகித்து வந்த நேஸ்லே (Nestle) என்பவருடைய வாசகத்தைக் கமிட்டி தழுவினது. இது வெஸ்ட்காட், ஹோர்ட் என்ப வர்களுடைய வாசகம், ரிசென்டோர்ப் என்பவருடைய வாசகம் முதலியன போன்ற அதி திறமையான வாசகம் இல்லாவிடினும், இதைப் பார்க்கும்போது அப்போஸ்தலர் அக்காலமெழுதிய அதே வார்த்தைகளை ஏற்குறையச் சொல்லுக்குச் சொல் வாசிக்கலாமென, நீல் அத்தியட்சர் கூறியிருக்கிறார்.

ஒவ்வொரு முறையும் கூட்டங்கள் தொடங்குமுன் அங்கத்தவர் அத்தடவை கவனிக்கவிருக்கும் புத்தகங்களைப் படித்து, அவைகளின் அடிப்படை இறையியலையும், முக்கிய

பதங்களின் கருத்துக்களையும் ஆலோசித்து வருவர். கூட்டங்களில் ஒவ்வொரு வசனமும் உரத்து வாசிக்கப்படும். கிரேக்க வாசகத்தின் நிமித்தம், அல்லது பாதை நடையின் நிமித்தம் திருத்தங்கள் தேவையென மாரும் உணர்ந்தால், ஸார்சன் திருப்புதலையும், பப்ரீசியுஸ், பவர் என்பவர்களுடைய திருப்புதல்களையும் ஒப்பிடுவர். அவைகளும் போதா தெனில், தற்காலம் பேசப்படும் வேறுபல பாதைகளிலுள்ள திருப்புதல்களையும் ஆராய்வர். சுவீடிஷ், டெனிஷ், தெலுங்கு, கன்னடம், ஹிந்தி, மலையாளம் என்னும் பாதைகளை அறிந்தவர்கள் கமிட்டியில் இருந்தனர். ஆனால், விசேஷமாக ஹிந்தி, மலையாளம், தெலுங்கு என்னும் பாதைகளிலுள்ள திருப்புதல்களையே கவனித்தனர். இக் கடமையை அவ்வவ் பாதைகளிலே தேர்ந்தவர்களாகிய பேறம், அத்தியட்சர் நீல், அத்தியட்சர் அசிரியா என்போர் நிறைவேற்றினர்.

கமிட்டி கடைப்பிடித்த பின்வரும் பிரமாணங்கள் கவனத் திற்குரியவை:—

1. எந்தக் கிராமத்திலுள்ள அதிகங் தாழ்ந்த கிறிஸ்தவனும் புதிய திருப்புதலை படித்து விளங்கக்கூடியதாயிருக்க வேண்டும். இதன் சார்பாக மோனஹன் ஐயர் குறியது, 16ஆம் நூற்றுண்டில், வில்லியம் திண்டேல் தமது திருப்புதலைச் செய்யும்போது வயலிலே உழுகிற ஒரு பையனும் வேதத்தை வாசிக்கக் கூடியதாயிருக்கவேண்டும் என்ற நோக்கங்கொண்டிருந்தார் என்பது. அப்படியே எங்கள் திருப்புதலையும் எவரும் படித்து விளங்கிக்கொள்ள வேண்டும். இந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்குப் பாதை கொச்சையாயிராமல், இலகுவாயிருக்கலாமெனக் கமிட்டி உணர்ந்தது.

2. புதிய திருப்புதல் இலகுவாயிருப்பது மாத்திரமல்ல, கிறிஸ்தவர்கள்முன் இந்தச் சந்தர்ப்பங்களில் உபயோகித்துப் பழகிய வார்த்தைகளில் இருக்கவேண்டும். இதன் கருத்து, நாம் முன் கவனித்தபடி ஸார்சன் திருப்புதலைப் பவருடைய பாதை நடையில் பொதிவதே.

3. லார்சன் கடவுளுடைய இடுகுறிப்பெயருக்கு உபயோகித்த ‘யேகோவா’ என்னும் பதத்தைத் தழிர்த்த போதும், அவர் கடவுளுடைய காரணப்பெயராக உபயோகித்த ‘கடவன்’ என்னும் பதத்தையே தாழும் கடைப் பிடிக்கவேண்டும். இப்பதம் இரண்டு நியாயங்களைக்கொண்டு உபயோகிக்கப்பட வேண்டியதாயிருந்தது. முதலாவதாக, முழுமுதற் கடவுளுக்கு ‘தேவன்’ என்பதிலும், ‘கடவள்’ என்பதே சரியான பதம். இரண்டாவதாக, ‘தேவன்’ என்னும் பதம் உபயோகிக்கப்பட்ட ‘பவர்’ திருப்புதலை வித்தரன் சபையினர் ஒருகாலமும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.
- கமிட்டியின் முதலாம் கூட்டத்திற்கு அத்தியட்சர் நீலும், மோல்டன் ஐயரும் வரவில்லை. 1940இல் பெப்ரவரி மாத முடியுமுன்—அதாவது வேலை தொடங்கி ஒரு வருடத்திற்குள்—நான்கு சுவிசேஷங்களும், அப்போஸ்தலர் நடபடி கரும் கவனிக்கப்பட்டுவிட்டன.

பத்திரிகை விவாதம்

1940ஆம் வருடத்தின் நடுப்பகுதியில் கமிட்டிக்கு இருந்த முக்கிய வேலை யாதெனில், பவர் திருப்புதலில் எவ்வகைத் திருத்தமும் செய்யப்படாதென எழும்பிக்கொண்டிருந்த கூக்குரலுக்கு மாறுத்தரம் அளிப்பதே. இக்கூக்குரலும் அதற்கு மாறுத்தரமும் ‘இந்தியக் கிறிஸ்தவ தேசாபிமானி’ (Indian Christian Patriot) என்னும் ஆங்கிலப் பத்திரிகையில்தான் பிரதானமாய். வெளியிடப்பட்டதாகத் தொன்றுகிறது. திரு. யேசுடியான், Y. சாமுவேல் முதலியோர் சாதித்தது யாதெனில், 1611இன் ஆங்கிலத் திருப்புதல் பின்பற்றிய ‘ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட வாசகம்’ (Textus Receptus) மிகவும் நம்பப்படத்தக்க வாசகம்; 19ஆம் நாற்றுண்டின் ஆங்கிலத் திருத்திய திருப்புதலும், லார்சன் திருப்புதலும் அதைவிட்டு விலகியது தவறு. இவர்களுக்கு இதுவிஷயத்தில் கமிட்டியின் சார்பாக மறுமொழி எழுதியவர் நீல் அத்தியட்சர். இவர் கூறியது யாதெனில், முற்கால நால்கள் கையினால் பிரதிபண்ணப்பட்டபடியால், அவைகளுக்கிடையில் சிறிய வித்தியாசங்கள் எழும்புவது இயல்ல. பல வருடங்களுக்கு

முன் இரண்டு பகுதிகளாய் அச்சிடப்பட்ட கம்பராமாயனைத் தின் பிரதிகளுக்கும், அதற்குப்பின் அச்சிடப்பட்ட பிரதி களுக்கும் பாடல்தோறும் வித்தியாசங்கள் காணப்படுகின்றன. அப்படியே புதிய ஏற்பாட்டிற்கும் நடந்துள்ளது. சமீப காலங்களில் ‘ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட வாசகம்’ தொகுப்பதற்கு ஆதாரமாயிருந்த பிரதிகளிலும், நம்பிக்கைக்குரிய மூலப் பிரதிகள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எகிப்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட ‘செஸ்டர் பியற்றி’ (Chester Beatty) பத்திரிகைள் என்னும் மூலப்பிரதி பூர்வ வாசகத்தை நாம் கண்டுபிடிப்பதற்கு அதிக உதவியென்றும் காட்டினார். ஆகவே, இவைகளைவிட்டு ‘ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட வாசகத்திற்குத் திரும்பிப்போக இயலாதெனவும் காட்டினார். ஒப்புநாட் பள்ளிக்கூடப் புதினம் (Sunday School Times, U.S.A.) என்ற அமெரிக்கப் பத்திரிகையும், ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட வாசகத்திற்குச் சார்பாகவும், லார்சன் திருப்புதலுக்கு விரோதமாகவும் ஒரு கட்டுரை பிரசரித்தது. அதில் லார்சன் பண்டிதருடைய வேத சாஸ்திரக்கொள்கையைப்பற்றிக் குறை கூறப்பட்டிருந்தது. அக்கட்டுரையின் தலைப்பு ‘இந்தியாவில் விபரீதக் கொள்கைக் காரரின் சதி’ (Modernist Intrigue in India) என்பது.

திருப்புதலில் ஏற்பட்ட பிரச்சினைகள்

மேற்கூறப்பட்டது திருப்புதல் கமிட்டிக்கும் அதற்குப் புறம்பே உள்ளவருக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட விவாதம். ஆனால், கமிட்டிமார் தமக்குள்ளே தீர்க்கவேண்டிய பல காரியங்களிருந்தன. ஒரு பாதையிலிருந்து வேறொரு பாதையில் மொழிபெயர்க்கும்போது சில பொதுவான பிரச்சினைகள் எழுவதுண்டு. ஒன்று, இடுகுறிப்பெயர்களை எப்படித் திருப்பவேண்டும் என்பது. சிலதடவைகளில் அடிப்படையான காரணங்கொண்டு இவைகள் வேறு பெயர்களினால் மொழிபெயர்த்திருப்பதைக் காணலாம். ரோமான் சபையினர் பேதரு, யோவான், பலல் என்போருடைய பெயர்களை முறையே இராயப்பர், அருளப்பர், சின்னப்பர் என்று திருப்பியிருக்கிறார்கள். ஆகிலும், பொதுவாகப் பெயர்களின் முதற் பகுதியைக் கடைப்பிடித்துக்கொண்டு,

இறுதியைத் தமக்கேற்றவிதம் திருப்புகின்றனர். ஒல்லாந்தர் இலங்கையில் செய்த திருப்புதலில் தமது பாஷை முடிபு களின்படி வேதப் பெயர்களைத் திருப்பினர்; உதாரணமாக, இயேசுஸ் கிறிஸ்துஸ், மத்தேயபுஸ், பதூலுஸ் முதலியன் பப்ரீசியஸ் ஐயருக்குப்பின், நமது திருப்புதல்களொல்லாம் அவரையே பின்பற்றி வந்திருக்கின்றன. லார்சன் ஜூயர் சில இடங்களில் சொற்ப வித்தியாசமான பெயர்களை உபயோகித்திருந்தார். இவ்வெப்போகத்தையிட்டு யாது செய்தல் வேண்டுமென்பது கமிட்டி ஆராய்ந்த ஒரு சிறிய பிரச்சினையாகும்.

- அடுத்த சிறு பிரச்சினை வேதப்புத்தகங்களின் பெயர்களை எப்படி மொழிபெயர்க்க வேண்டுமென்பது. இவைகளின் பெயர்கள் வேதாகமத்தை எழுதியவர்களால்ல, பின்வந்த வர்களால் கொடுக்கப்பட்டன. ஆனால், தொன்றுதொட்டு எல்லாப் பாஷைகளிலும் ஒரே கருத்துள்ள பெயர்களே வழங்கப்படுகின்றன. தமிழில் எப்பொழுதும் ஒரே புஸ்தகத்திற்கு ஒரே பெயர் வழங்கப்படவில்லை. பவர், பப்ரீசியஸ் திருப்புதலிலிருந்தும், பரீட்சை மொழிபெயர்ப்பிலிருந்தும் பெயர்களை எடுத்திருக்கிறார். ஆனால் பவர் திருப்புதலில் உள்ள பெயர்களை எல்லோருக்கும் பழக்கமானவை. இவைகளுக்குப் பதிலாக லார்சன் சில தடவைகளில் வேறு பெயர்களை உபயோகித்திருக்கிறார்; உதாரணமாகப் பழைய ஏற்பாட்டில் ‘தினவர்த்தமானம்,’ ‘கீதகீதம்,’ ‘பிரலாபப் பாடல்,’ புதிய ஏற்பாட்டில், வெளிப்படுத்திய விசேஷத் திற்குப் பதிலாக ‘தரிசனம்’. இவைகளை என்னசெய்ய வேண்டுமென்பதையும் கமிட்டி ஆலோசிக்கவேண்டியிருந்தது.

- வேறு இரண்டு பிரச்சினைகளும் இருந்தன. இவை முன் வந்தவைகளைப்போல் சில தடவைகளில் மாத்திரம் வராமல் எப்பொழுதும் எழும்பியதால், இவை சிறியன வெனச் சொல்ல இயலாது. இவையிரண்டும் தமிழ்ப் பாஷையின் விஸ்தாரத்தினால் எழும்பியவை.

இவைகளில் முதலாவது, சொற்களைத் தெரிந்தெடுப்பதைப் பற்றியது. பெரும்பாலும் ஒரு பாஷையிலிருந்து இன்னு

மோர் பாலையில் திருப்புதல் செய்யும்போது, ஒரு பாலையிலிருந்து திருப்பட்டவேண்டிய ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும் மற்றைய பாலையில் ஒன்றில் பொருத்தமான சொல்லிருக்கும், அல்லது இல்லாமலிருக்கலாம். தமிழில் உள்ள கஷ்டம் யாதெனில், பல தடவைகளில் ஒவ்வொரு சொல்லிற்கும் சமனுக ஒரு சொல் அல்லப் பல சொற்களிருக்கும். ஆகவே, எதைத் தெரிந்தெடுக்கவேண்டுமென்பது கேள்வியாகும். இப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களில் வெவ்வேறு தடவைகளில் வெவ்வேறு சொற்களை உபயோகிப்பது ஒரு வழி. உதாரணமாக, ‘பொலிஸ்’ என்னும் கிரேக்க பதம் 68 முறை ‘ஹர்’ என்றும், 21 முறை ‘நகரம்’ என்றும், 20 முறை ‘பட்டினம்’ என்றும் திருப்பப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அப்போஸ்தலர் 12இல் ஏரோது சிங்கசனத்தில் ‘அமர்ந்தானு,’ ‘உட்கார்ந்தானு,’ ‘வீற்றிருந்தானு,’ என்பது மோனஹன் கமிட்டிமாருக்குப் பெரிய கேள்வியாயிருந்தது. முடிவில் அசரியா அத்தியட்சரின் ஆலோசனைப்படி, அவனை வீற்றிருக்கச் செய்தனர்.

தமிழின் விஸ்தாரத்தினால் வரும் மற்றக் கஷ்டம், ஒரே வசனத்திலேயே சொற்களுக்கு வெவ்வேறு விகுதிகளை உபயோகிக்கலாம். உதாரணமாக, ஒருவன் வந்தால், ‘அவன் வந்தான்’ ‘வந்தனன்’ ‘வந்தெய்தினான்,’ என்றெல்லாம் சொல்லலாம். ‘அவர்கள் கேட்டபோழுது’ என்பதை ‘அவர்கள் கேட்டதும்,’ ‘கேட்டபோது’ என்றும் சொல்லலாம். ஆகவே, கமிட்டிப் பெரியார், சொற்களின் சந்தி, விகுதி, இடைநிலை, சாரியை என்பவை பற்றியதத்தம் கருத்துக்களைக் கடிதங்களின் மூலம் பரிமாறிக் கொண்டனர். உதாரணமாக, பிலிப்பு, பேதுரு, நிக்கோதேமு என்பவர்களின் பெயர் வேற்றுமையடையும்போது, ‘வ’ என்னும் சாரியை கூட்டப் படவேண்டுமா? (‘பிலிப்பின்’ என்று சொல்லவேண்டுமா, அல்லது பிலிப்புவின் என்று சொல்லவேண்டுமா?) லார்சன் சில வேளைகளில், சாரியைக் கூட்டியும் சில வேளைகளில் கூட்டாமலும் விட்டிருந்தார். அல்லது சாரியை கூட்டும் பொழுதும் எது சரியான சாரியை என்பதும் கேள்வியாயிற்று. ‘இதன்’, ‘அதன்’ என்று சொல்லவேண்டுமா, ‘இதின்’, ‘அதின்’ என்று சொல்லவேண்டுமா? பொதுவான

திருப்புதலைக் கூட்டங்களில் செய்துபின்னரும் இப்படிப்பட்ட சிறிய காரியங்களையிட்டுப் பின்னர் ஜூயம் ஏற்பட்டது.

வேலை முன்னேறவது

1940ஆம் வருஷம் ஜூன் மாதம் கோடைக்கானலில் கமிட்டி கூடியபொழுது இப் பிரச்சினைகளையிட்டுச் சில தீர்மானங்கள் செய்தனர். அதிலே முக்கியமானவை: லார்சன் ஜியரைப்போல ‘வெளிப்படுத்திய விசேஷத்திற்கு’ ‘தரிசனம்’ என்று சொல்லவேண்டும்; ‘மரியும்மாள்’ என்று அவர் சொன்னதை விட்டு ‘மரியாள்’ என்று முன்னிருந்துபயோகத்தை அநுசரிக்கவேண்டும்; பின்னும், ‘மனிதன்’ என்பதை ‘மனுஷன்’ என்று எழுதவேண்டும்; சாதாரணமாய், ‘கடவுளின் ராஜ்யம்’ ‘கடவுருடைய ராஜ்யம்’ என்று எழுதாமல் ‘கடவுள் இராஜ்யம்’ என்று எழுதவேண்டும்; ‘அதைக் கேட்டு’ என்று சொல்லாமல் ‘அது கேட்டு’ என்று சொல்ல வேண்டுமென்றும்; ‘வெளிச்சம்’ எங்கெங்கே கடவுளை அல்லது கிறிஸ்துவைக் குறிக்கின்றதோ, அங்கே ‘ஒளி’ என்று சொல்லவேண்டுமென்றும் தீர்மானித்தனர். சந்தி விஷயமாயும், குறியீடு விஷயமாயும் சில பொது தீர்மானங்களைச் செய்தனர்; அவையாவன: எப்பொழுதும் ஒரே முறையைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்றும், சமுச்சயமிருக்கும்போது பவர் ஜெருடைய திருப்புதலையே பின்பற்றவேண்டுமென்பதுவே. திட்டமாய்ச் சந்தியைப் பற்றித் தீர்மானித்தது யாதெனில், சொற்கள் பிரத்தியேகமானவை யாகில், அவைகளைப் பிரத்தியேகமாய் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்; பின்தொடருவது அச் சொல்லின் பாகமாய்ப் பாராட்டப்படக்கூடுமாகில் அது அச் சொல்லோடு ஒருமித்து எழுதப்படல்வேண்டும் (போக + வேண்டும் = போகவேண்டும்).

ஜூன் மாதக் கூட்டத்தில் மிகச் சில பொதுப் பிரமாணங்களையே கமிட்டி செய்தது. ஆனால் வசனங்களையும், சொற்களையும் எப்படி எழுதவேண்டும் என்பதையிட்டு மாதங்களுக்குடாக, ஒருவரோடொருவர் கடிதப்போக்கு நடத்தி வந்தனர். உதாரணமாக, அசரியா அத்தியட்சர் யோவான் சுவிசேஷி வசனங்களை எழுதுவதில் சில திருத்தங்களைக்

குறிஞர். சில இடங்களில் கிறிஸ்து ‘கடவுளின் குமாரன்’ என்றும் சில இடங்களில் ‘தேவ குமாரன்’ என்றும் சொல்லாமல் எப்பொழுதும் ‘தேவ குமாரன்’ என்றே இருத்தல்வேண்டும். 4:10இல் ‘ஹிவத் தண்ணீர்,’ ‘ஹிவ தண்ணீர்’ என்றும் மாற்றப்படவேண்டுமென்றும், 6:12இல் ‘தம்’ என்பது ‘தம்முடைய’ என்றும், 8:26இல் ‘நானும்’ என்பது ‘நான்’ என்றும்; 8:52இல் ‘தமது’ ‘தன்’ என்றும், ‘எபிரேய பாலை’ ‘எபிரேயு பாலை’ என்றும் இருக்க வேண்டுமெனச் சொன்னார். இன்னும் வெவ்வேறு அங்கத்த வர் வெவ்வேறு இடங்களில் வெவ்வேறு ஆலோசனைகளைக் கூறினார்கள். மேல்டன் ஐயர் ‘நிமித்தம்’ என்று சொல்லுமிடங்களில் ‘பொருட்டு’ என்று சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டார். மோனஹன் ஐயர், லார்சன் ஐயர் சொல்வதுபோல் ‘மார்க்கு’ என்று சொல்லாமல், பவர் சொல்வதுபோல் ‘மாற்கு’ என்று சொல்லவேண்டுமென்றும் கேட்டார். ரோமர் 2:19இல் ‘சட்டகம்’ ‘சட்டம்’ என்றிருக்க வேண்டுமென்று, கனம் பேறம் கேட்டார். இன்னும் இப்படி அநேக சிறிய காரியங்களையிட்டு அங்கத் தினவர்க்குள் கடிதப் போக்குவரத்து நடந்துவந்தது.

ஜனன் மாதக் கமிட்டியில் ரோமருக்கு எழுதப்பட்ட நிருபமும், முதலாம் இரண்டாம் கொரிந்தியரில் சில அதிகாரங்களும் கவனிக்கப்பட்டன. கூட்டங்கள் தம்மை அதிக இளைப்படையப் பண்ணினவென மோனஹன் ஐயர் வேதாகம சங்கக் காரியதரிசிக்கு எழுதினார். திருத்தப்பட்ட புத்தகங்கள் படிப்படியாக அச்சிடப்பட வேண்டியதால், இக்கரிலங்களில் அங்கத்தினர்களுடையகடிதங்கள் பெரும்பாலும், அச்சடிப்பதற்குச் செய்யப்படும் திருத்தங்களைப்பற்றியே எழுதப்பட்டனவாகக் காணப்படுகின்றன. இப்படித் திருத்தங்களைச் செய்வதற்கு, அசிரியா அத்தியட்சர், மோல்டன் ஐயர், கனம் பேறம் என்போரைக் கமிட்டி பொறுப்புடையோராக்கியிருந்தது. இதைப் போன்ற கேள்விகள் பல முந்திய திருப்புதல் கமிட்டிகளிலும் எழுஷ் திருக்குமென்பதற்கு ஐயமில்லை. ஆனால் அவர்களுக்குள்ளே பரிமாறப்பட்ட கடிதங்கள் நமது பரிசோதனைக்கு எட்டாவில்லை.

கமிட்டியின் அடுத்த கூட்டம் 1940ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 6ஆம் தேதி தொடக்கி 16ஆம் தேதி வரைக்கும் நடந்தது. நவம்பர் மாதம் 7ஆம் தேதி மத்தேயு சுவிசேஷ மும், மாற்கு சுவிசேஷமும் அச்சக்திர்க்குக் கொடுக்கப் பட்டன. அவ்வருடம் கமிட்டி மீண்டும் ஒரு முறை கூடிற்று. ராயப்பேட்டை சினட் மண்டபத்தில் நவம்பர் மாதம் 18ஆம் தேதி தொடக்கம் கூட்டம் நடைபெற்றது.

பழைய திருப்புதல்களைத் திருத்துவதற்கிருந்த எதிர்ப்பு இப்போது குறையத் தொடக்கிவிட்டதென்பது ஒரு அளவு வெளிப்படையாயிற்று. இதற்கு அத்தாட்சி 1941ஆம் வருடம் ஐனவரி மாதம் தமிழ்ச் சுவிசேஷ லுத்தரன் சபையின் சினட் கமிட்டி (Synod Continuation Committee) யில் நடந்த வர்த்தமானமாகும். இக் கமிட்டிக் கூட்டத்தில் லார்சன் திருப்புதலுக்கு விரோதமாக ஒரு துண்டுப்பத்திரம் விடுத்திருந்த சாந்தப்பா என்பவர், பப்ரீசியஸ் ஜயருடைய திருப்புதலைத் திருத்தும் நோக்கமாய் எவரும் தொடுவதை அதிகம் ஊக்கமாய்க் கண்டித்தார். ஆனால் அவரைத் தவிர்ந்த ஏனையோர் எல்லோரும் பின்வரும் தீர்மானத்தை அங்கீகரித்தனர்:—

முந்திய (லார்சன்) திருப்புதலுக்கு விரோதமாகக் கூறப்பட்ட குறைகள் எல்லாவற்றையும் கவனித்து அது திருத்தப்படுவதைக் காண்கிறோம். திருத்தங்கள் இன்னும் முடியாதபடியால் முந்திய திருப்புதலையே (லார்சனுடைய) இன்னும் மூன்று வருடங்களுக்கு நாம் உபயோகிக்கவேண்டுமென்று சிபாரிசு செய்கிறோம்.

இந்தச் சிபாரிசு அந்த வருடம் மே மாதம் நடந்த சினட் மகா சபையால், ஒருவர் மாத்திரம் தமது வாக்குரிமையைச் செலுத்தாமலிருக்க, ஏனையோரால் ஏகோபித்து அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

- 1941ஆம் வருடம் பெப்ரவரி மாதம் 2ஆம் தேதி நான்கு சுவிசேஷங்களும், அப்போஸ்தலர் நடபடிகளும் அச்சக்குக் கொடுக்கப்பட்டன. அந்த மாதம் 17ஆம் தேதி கமிட்டி திரும்பவர் ராயப்பேட்டையில் கூடியது. இக் கூட்டத்தில்

புதிய ஏற்பாட்டுத் திருப்புதல் முடித்கப்பெற்றது. திருத்தம் முடிந்ததென்றபடியால் உடனே புதிய ஏற்பாடு அச்சுக்குப் போக ஆயத்தமென்பதல்ல. முன் நாம் கண்டதுபோல் கமிட்டி பொதுத் திருப்புதலை முடித்த பின்னரே திட்டமான இறுதி வாசகம் நிறைவேற்றப்படவேண்டியிருந்தது. இந் நிறைவேற்றம் மாதங்களுக்குடாக நடந்துகொண்டிருந்தது. ஆகவே, அங்கத்தினர் பல முறையிலும் மோனஹன் ஐயருக்குத் தமது ஆலோசனைகளைத் தெரிவித்து வந்தனர்.

பழைய ஏற்பாடு

இனிப் பழைய ஏற்பாட்டின் வேலை தொடங்கவேண்டியிருந்தபடியால், எபிரேய பாஸையில் நிபுணதெருவரைத் தேடவேண்டியதாயிற்று. மோல்டன் ஐயர் புதிய ஏற்பாடு முடிந்ததும் கமிட்டியை விட்டு விலக விரும்பினார். ஆகவே, பெங்களூர் வேத சாஸ்திரக் கலாசாலை அதிபர், M. H. ஹரிசன் பண்டிதர், அவருடைய இடத்தை நிரப்பு மாறு கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டார். கலாசாலையை விட்டுக் கமிட்டியின் கூட்டங்களுக்கு எப்பொழுதும் தான் வரமுடியாதென்றும், ஆனால் தானும் கனம் மார்க்கஸ் வாட் (Marcus Ward) ஐயரும் மாறி மாறி வர ஆயத்தமென்றும், தாங்கள் இருவரும் எப்பொழுதும் கூட்டங்களுக்கு முன் கூடியாலோசித்து, ஒவ்வொரு கூட்டத்திற்கும் வருகிறவர் இவருடைய ஆலோசனையுடனும் வருவாரெனவும் அறிவித்தார். இது அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

• மார்க்ஸ் ஹன்டர் ஹரிசன் (Max Hunter Harrison) பண்டிதர் அமெரிக்காவில் ஹாவட் சர்வகலாசாலையில் கல்வி கற்று, 1919ஆம் வருடம் யாழ்ப்பாணத்திற்கு மிஷனெரியாக வந்து யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் ஆசிரியராக இருந்து, 1931ஆம் வருடம் பெங்களூர் வேத சாஸ்திரக் கல்லூரியைச் சேர்ந்து, 1937ஆம் வருடம் தொடக்கம் 1953ஆம் வருடம் முடியும்வரை தலைவராகவும், பின் 5 வருடங்களுக்கு ஆசிரியராகவும் கடமையாற்றினார். இவர் 10 பாஸைகளை அறிந்தவர். ஹாவட் சர்வகலாசாலையில் வேதாந்த சாஸ்திரத்தில் ஆராய்ச்சி செய்து பண்டிதர்

பட்டம் பெற்றவர். பெங்களூரில் அவர் பழைய ஏற்பாட்டை யும் தத்துவ சாஸ்திரத்தையும் படிப்பித்தவர்.

மார்க்கஸ் வாட் இங்கிலாந்தில் கேம்பிரிட்ஜ் சர்வகலாசாலையில் கல்வி கற்று, மேதழிஸ்து மினன் சார்பில் இந்தியாவுக்கு வந்து 1936ஆம் வருடம் தொடக்கம் 1955ஆம் வருடம் வரை பெங்களூரில் ஆசிரியராக இருந்தார். இவர் பழைய ஏற்பாட்டையும் வேத சாஸ்திரத்தையும் படிப்பித்தவர். இப்போது ஸ்டாண்டன் சர்வகலாசாலையோடு சம்பந்தப்பட்ட ஓர் வேத சாஸ்திரக் கல்லூரியில் ஆசிரியராக இருக்கிறார்.

- பழைய ஏற்பாட்டைக் கவனிப்பதற்கு முதற்கூட்டம் நீலகிரிமலையில் கோத்தகிரி என்னுமிடத்தில், அத்தியட்சர் அசரியாவுக்குரிய ‘பஞ்சகம்’ என்று சொல்லப்படும் வீட்டில் மே மாதம் 13-23 வரையுள்ள தேதிகளில் நடைபெற்றது. இக் கூட்டத்தில் சங்கீதம், நீதிமொழிகள், யோபுவின் புத்தகமாகிய மூன்றையும் திருத்தி முடிக்கலாமென எண்ணினார்கள். காரியங்களை இலகுவாகவும் கவனமாகவும் நடத்துவதற்காகப் புத்தகங்களையிட்ட பொறுப்பு ஏற்கெனவே வெவ்வேறு அங்கத்தவர்க்கிடையில் பிரிக்கப்பட்டுக் கொடுக்கப்பட்டது. ஆகவே, ஒவ்வொருவரும் சிற்சில புத்தகங்களுக்கு விசேஷ உத்தரவாதமுள்ளவராயிருந்தனர். நீல அத்தியட்சர் தான் எபிரேய பாலையில் நிபுணனல்லவென வற்புறுத்தியும், சங்கீதங்கள் அவருடைய பொறுப்பிலே விடப்பட்டது. நீதிமொழிகள் கனம் பேற்றின் பொறுப்பில் இருந்தாகத் தோன்றுகிறது. யோபுவின் புத்தகம் அத்தியட்சர் அசரியாவின் பொறுப்பிலிருந்தது. கூட்டங்களில் தர்க்கத்தைத் தக்கவாறு குறைக்கும்படி எபிரேய பாலை நிபுணர் முன்னரோகூடி எழும்பக்கூடிய நண்ணிய விஷயங்களையிட்டு ஓரளவு இணக்கத்திற்கு வரவேண்டுமென்று கேட்கப்பட்டனர். இப்படி அவர்கள் எப்பொழுதும் செய்தார்களா இல்லையா என்பதை நாம் அறிவதற்கில்லை கோத்தகிரியில் தாங்கள் மூன்று மூழுப் புத்தகங்களை மூடிக்கலாமெனக் கமிட்டி நினைத்தது வீணுப் மூடிந்தது. சங்கீதங்களில் அரைவாசியை மாத்திரம் முடிக்கக்கூடியதாயிருந்தது.

இதற்குப் பிறகு தாம் நினைத்துபடி தீவிரமாய்ச் செல்வது கூடாதகாரியமெனக் கமிட்டிக்குப் புஸ்பட்டபடிபால், அடுத்த கூட்டத்திற்குக் குறைந்த இலக்கைத் தமக்குமுன் வைத்து அதில் சங்கீதங்களை முடித்து, ஆதியாகமத்தைத் தொடங்கத் தீர்மானித்தனர். பழைய ஏற்பாட்டில் முதல் சங்கீதங்கள் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டதற்குக்காரணம், புதிய ஏற்பாட்டை அச்சிடும்பொழுது சங்கீதங்களையும் அத்துடன் அச்சிடுவது பெரும்பாலும் கைக்கொள்ளப்பட்டு வரும் ஒரு வழக்கம்.

1941இல் கமிட்டிக்கு இரண்டு வேலைகளிருந்தன முதலாவது, பழைய ஏற்பாட்டுத் திருப்புதலைத் தொடர்ந்து நடத்துவது. இரண்டாவது, புதிய ஏற்பாட்டை அச்சில் வெளியிடுவது. கூட்டங்களில் பழைய ஏற்பாட்டுத் திருப்புதலில் நேரம் செலவழிக்கப்பட, அக்காலம் அங்கத்தினர் தமக்கிடையில் எழுதிக்கொண்ட கடிதங்களைப் பார்க்கும் போது, கூட்டங்களுக்குப் புறம்பே முக்கிய கவனம் புதிய ஏற்பாட்டு வாசகத்தைத் திட்டமாக்குவதிலேதான் செலுத்தப்பட்டதாகக் காணப்படுகிறது.

1941ஆம் வருடம் செப்டம்பர் கூட்டம் 15ஆம் தேதி தொடக்கம் பெங்களூர் வேத சாஸ்திரக் கல்லூரியில் நடந்தது. அதில் சங்கீதங்களையும், ஆதியாகமத்தில் நாலு அதிகாரங்களையும் முடிக்கக்கூடியதாயிருந்தது. அடுத்த கூட்டம் நவம்பர் மீ 18—22இல் ராயப்பேட்டையில் நடந்தது. அத்தியட்சர் அசிரியா வேறு வேலைகளின் பொருட்டுக் கூட்டத்திற்கு வரவில்லை. லார்சன் ஐயர் பழைய ஏற்பாட்டை மிகவும் நன்றாகச் செய்திருக்கிறபடியால், அதில் கமிட்டி அதிக நேரம் செலவழிக்கவேண்டுமோவனவும் கேட்டிருந்தார்.

பழைய ஏற்பாட்டிற்கு ஆதாரமான வாசகத்தைப்பற்றிப் பெரும்பாலும் ஒரு கேள்வியும் எழும்புவதில்லையென்பதை முன் கூறியிருக்கிறோம். யூதருக்குள் இற்றைவரைக்கும் ஆதாரமாயிருக்கும் ‘மாசுறைற்றிக்’ (Massoretic) வாசகத்தையே நமது திருப்புதல்கள் பின்பற்றி வந்திருக்கின்றன. இதுவே சரியான முறையென்ற போதிலும், ‘மாசுறைற்றிக்’

வாசகத்தின் கருத்தையிட்டு ஐயுறவு உண்டாரும்போது பழைய கிரேக்க, சீரியாக்கு வாசகங்களையும், 'வல்கத்தா'வையும் அத்துடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவூம், கீழத்தேசப்பாகை களிலுள்ள திருப்புதல்களையும் அப்படிப்பட்ட சமயங்களில் கவனிக்கவும், ஹரிசன் பண்டிதர் உத்தரவு கேட்டார்.

புதிய ஏற்பாடு வெளிவருவது

புதிய ஏற்பாட்டுத் திருப்புதல் அச்சக்காயத்தப்படுத்தும் வேலை வருடம் முழுவதும் நடந்துகொண்டிருந்த படியால் மோல்டன் ஐயர் இன்னும் கமிட்டி அங்கத்தினராயிருந்தார். ஆனால் அவர் இக்காலம் செய்த சேவை அச்சகத்திலிருந்து வந்து கொண்டிருந்த புதிய ஏற்பாட்டின் முதற் பதிப்புகளை (Proofs) திருத்தம் செய்வதே. இவ் வேலை முடிவுக்குவர அவர் அளித்த உதவிக்காக வேதாகம சங்கம் அவருக்கு நன்றி கூறியது. அதில் அவர் தமது குடும்பத்தின் பரம்பரைப் பாண்டியத்தை இவ்வேலைக்குக் கொடுத்துதவியதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

புதிய ஏற்பாட்டையும், சங்கீதங்களையும் அச்சடித்து ஒரே பிரதியாகச் சீக்கிரமாய் வெளியிடக் கமிட்டி முயன்றது. ஆனால் சங்கீதங்களை அவ்வளவு விரைவில் அடித்துமுடிக்க இயலாதென அச்சக அதிகாரிகள் தெரிவித்தனர். ஆனது பற்றிப் புதிய ஏற்பாட்டைத் தனியே அடிக்கவேண்டியிருந்தது. 1942ஆம் வருடம் ஜனவரி மாதம் 30 முதல் பெப்ரவரி மாதம் 2ஆம் தேதி மட்டும் பெங்களூரில் ஹை (Haigh) ஞாபகமன்டபத்தில், மெதடிஸ்து சபைகளின் மாகாணச் சங்கக்கூட்டங்கள் நடந்தன. அத்தருணம் அங்கத்தினர் பிரதிகளைப் பார்க்கக்கூடியதாகவும், வாங்கக்கூடியதாகவும் புத்தகத்தை வெளியிடக் கமிட்டி முயன்றது. அப்படியே பிரதிகள் பெங்களூரில் மெதடிஸ்து மகாசபைக் கூட்டங்களில் வாங்கக்கூடியதாய் வெளிவந்தன. மெதடிஸ்து மகாசபை அதைச் சபைகளுக்குச் சிபாரிசுபண்ணினது. அத்தியட்சர் அசிரியா, தாம் அதிக பாடுபட்டுத் தயாரித்த புத்தகம் வெளிவந்தபோது, அது மகா சிறப்பான திருப்புதல் என்று தீர்ப்புக்கூறினார். அத்தியட்சர் நீல், அது இந்த நூற்றுண்டு

முழுவதும் எல்லாரும் உடயோகிக்கும் வேதமாயிருக்கு மெனக் கூறினார்.

பழைய ஏற்பாட்டு வேலை தோடர்ந்து செய்யப்படுவது

1942ஆம் வருடம் பெப்ரவரியில் ஆங்கிலையை திருச்சபை ஆதினங்கள் மூன்று வருடத்திற் கொருமுறை கூடும் மகாசபை நடந்தபடியால், அசிரியா அத்தியட்சரும், நீல் அத்தியட்சரும் தாங்கள் கமிட்டிக் கூட்டங்களுக்கு வரவியலாதென அறிவித்தனர். ஆனதுபற்றி வழக்கமாய் அம்மாதத் தில் நடைபெறும் கூட்டம் நடைபெறவில்லை. இவ்வருடம் மார்ச்சு மாதத்தில், இங்கிலாந்திலிருந்து ‘உவாறன் பரோபகார நிதி’யிலிருந்து 50 பவண் நீல் அத்தியட்சரின் முயற்சியால் திருப்புதல் வேலைக்கு உதவியாகப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. அடுத்த கூட்டம் கோடைக்கானலில் ஐஞ்சாதம் 9-19இல் நடைபெற்றது. அத்தருணம் ஏசாயாவும், ஆமோசும் கவனிக்கப்பட்டன. செப்டம்பர் கூட்டத்தில் கீதிமொழிகளும், யோபுவின் புத்தகமும் எடுக்கப்பட்டன.

இக்காலத்தில் யுத்தம் மும்முரமாய் நடந்துகொண்டிருந்த படியால் கமிட்டியின் பிந்திய வர்த்தமானங்களைப்பற்றிய பத்திரங்கள் பாதுகாக்கப்படவில்லை. ஆகவே, ஒவ்வொரு கூட்டத்தைப்பற்றியும் ஒழுங்காக இனிக் கூறவியலாது. அங்கத்தினர் எல்லாரும் எப்போதும் கூட்டங்களுக்கு வரவில்லைபோல் தோன்றுகிறது. முந்திய வருடம் நவம்பர் மாதக் கூட்டத்திலேயே அதையிட்டு என்ன செய்யவேண்டுமென ஆலோசிக்கப்பட்டு, வேறு சிலரையும் சேர்த்துக் கொள்ளக் கமிட்டி எண்ணங்கொண்டது. அவர்களில் இருவர் 1942இல் வேலை செய்ததாகத் தோன்றுகிறது: S. W. சவரிமுத்து, C. G. ஹல் (Carl Gustav Diehl).

இவ்வருடம் எஞ்சிய பாகத்தில் ‘சிறிய தீர்க்கதரிசிகள்’ (Minor Prophets), உதாரணமாக, ஒசியா, யோவேல் முதலானங்களையும் புத்தகங்கள் கவனிக்கப்பட்டன. தமது திருத்தங்களைக் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர, ஆமோஸ் தீர்க்கதரிசி புத்தகத்தின் பப்ரீசியுஸ், பவர், லார்சன் என்போரின் திருப்புதல்களையும் தம் திருப்புதலையும் அடுத்துத்தாற்போல் அச்சிட்டு வெளியிட்டனர்.

மோனலூன் திருப்புதல் நடக்கும் காலத்தில் ஒரு புதிய இயக்கம் தமிழ் நாட்டில் தொடங்கி இருந்தது. சென்ற நூற்றுண்டில் முதல் முதலாக உரைநடை சாதாரண உபயோகத்தில் வந்தபோது, அத்துடன் எப்படி வடமொழிச் சொற்கள் மிகக் கலந்திருந்ததெனக் கண்டோம். மோனலூன் கமிட்டி வேலை செய்த காலத்தில், வடமொழிச் சொற்களை விலக்கித் தனித் தமிழ்ச் சொற்களையே உபயோகிக்கவேண்டுமென்ற உணர்ச்சி தமிழ் நாட்டில் சிலருச்சுள் ஏற்பட்டது. அவ்வணர்ச்சி இப்போது எப்படி வலுப்பெற்றிருக்கிறதென அறிவோம். கமிட்டியில் இவ்வியக்கத்தின் சார்பாக வாதாடியது கனம் அருள்தங்கையா அவர்கள். ஒரு அளவுக்கு நீல் அத்தியட்சரும், இவருக்கு ஆதரவாயிருந்தார். உதாரணமாக, யோவா. 19:31இல் ('பெரிய வெள்ளிக் கிழமை' என்று சொல்லப்படுவதுபோல்) 'பெரிய ஓய்வு நாள்' என்று சொல்லவேண்டுமென அருள்தங்கையா வாதாடினார். ஆனாலும் அசிரியா அத்தியட்சரும், ஏனைய தமிழ் அங்கத்தினரும் வடமொழிச் சொற்களைத் தவிர்க்க வேண்டிய அவசியமில்லையென எப்பொழுதும் நிலை நாட்டி னர். இப்பொழுது 'விசேஷித்த ஓய்வுநாள்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இத்தகைய விவாதம் கமிட்டியில் திரும் பவும், திரும்பவும் எழும்பியது. ஆனால் வடமொழிக்குச் சார்பானவர்களே பெரும்பாலும் வெற்றி பெற்றனர். மோனலூன் ஐயர், பவர் ஐயருடைய பாலை நடைக்குத் திரும்புவதே நன்றென வற்புறுத்திக்கொண்டிருந்தார்.

பழைய ஏற்பாடு புதிய ஏற்பாட்டைப் பார்க்கலும் மிகப் பெரிய புத்தகம். ஆகவே, அதைத் திருத்திமுடிக்க நீண்ட காலஞ்செல்லும். அத்துடன் கமிட்டியின் பிரதம அங்கத்தினர்களாகிய மோனலூன் ஐயரும். அசிரியா அத்தியட்சரும் 1944இல் முறையே தத்தம் 75ஆவது வயதுக்கும் 70ஆம் வயதுக்கும் கிட்டி வந்தனர். வேலையைத் துரிதப் படுத்தப்படவேண்டுமெனக் கமிட்டி விரும்பியும், அது விரும்பிய அளவு வேலை துரிதமாய் நடைபெறவில்லை. ஆகவே, எந்த நிகழ்ச்சி முதலில் நடைபெறுமெனத் தமக்குத் தெரியவில்லையென்று மோனலூன் ஐயர் சொல்லுவது வழக்கமாயிற்று: யுத்த முடிவோ, தங்கள் திருப்புதல்

யதി - നു . അന്തിക്കാസം .

നണ്ണയിാന്തു ടേ — കത്തുകക്കതാക
നമപിക്കണ്ണകയുമധിയണ്ണവന്നരുധാനു
കത്തുകക്കതാക അഞ്ചുമുണ്ണായിരുക്ക
കവേച്ചുമ .

പ. പെറുകന്നരുധാന്തുകച്ചാന്തുയണ്ണരുലു
നണ്ണരുധാന്തുകടൈക അരിയത്തുകക
താകവാണ്ണവുകൾലിരുക്കിയേവക്കണ
പിതാവേ യേണ്റ വണ്ണക്കുമ റിഡ വലു
ശോവേച്ചുമ സ്രൂഗ്ഗുലാന്ത വണ്ണക്കുത
ക്കൈക്കൊലശ്ചേവാമ .

എന്നാനോത്തിലെ ധിാണ്ണടുപിണാ മാട്ടു
ക്കൈക്കണ്ണവാണ്ണവുകൾലിരുക്കിയേവക്കണഭൂ
പിതാവേ യേണ്റ വണ്ണക്കുങ്കുചൊല്ലു
ലുതു — നുക്കിയതിന്നാട്ടു—യേമറുപഭൂ
പിണാമിക്കണ കൂ — കുചൊലി വാട്ടു
കവേച്ചുമ . ഭൂ

Padrenosso

വാണ്ണവുകൾ	ശ്രീ അന്തൈ
അരുക്കി	ബോാച്ചിയദി
ഓന്തുക്കണപിതാവേ	ശ്രീ വാ
ഓന്തൈയന്നാമ	ശ്രീ നാമന്തിന്നാമ
ഒലാരുക്കുന്ന	ശ്രീ വാണ്ണവാക്കണ
ഓത്തമാക	ശ്രീ വാണ്ണത്തിലു

ഡൈ

നു . അന്തിക്കാസം .

ശ്രീ ചേയുമാപ്പോളേ

ശ്രീ പ്രമിഷ്മ

ശ്രീ എലാരുക്കു

ശ്രീ ചേയ

ശ്രീ അണ്ണവാച്ചണാ

ശ്രീ എന്വക്കാപ്പമ

ശ്രീ എന്വക്കുക്കു

ശ്രീ ഇന്ത താ

ശ്രീ എന്വക്കണ

ശ്രീ പിംഗ്രുക്കുന്താരാരുക്കു

ശ്രീ എന്വക്കണ

ശ്രീ പോചക്കുമാപ്പോളേ

ശ്രീ നി ധു

ശ്രീ എന്വക്കണ

ശ്രീ പാവക്കുന്താമിഡ

ശ്രീ പോച

ശ്രീ എന്വക്കൊത

ശ്രീ തൊച്ചത്തുകു

ശ്രീ എന്തുവാക

ശ്രീ ദൈ — ഏതെ

ശ്രീ എന്വക്കുകുപ

ശ്രീ പോലുവാന്തു

ശ്രീ ആനാമല

• 54 •

എ

പോർത്തുക്കേയർ വെൺവിട്ട ഒരു നാലിൽ കർത്തരുടൈ ചെപ്പമ്—1579
(The Lord's Prayer in 'Doctrina Christam' issued by the Portuguese)

ஷுவூர்.

கந்தாவாநியபராட்டரன்
 மகாடோகமாயங்கவமனுஷ்டாதீகுமபர
 மண்டலத்திலிந்ததஞ்சப்பன தேயவுமா •
 ராயேயேசுதீஹஸதகுவேணமலைக்ரெட
 கருடயஸ்விசீமுதஞ்சவிளாங்கபபன
 ஸுமநேதபபோஸகதநகதஞ்சவாசகத
 சுராங்ககுபபொக்கியஸக்குடக்குதோ. சுவரி.
 கள தீனமேல புத்தியனா சிந்தி ஹா ன ய
 னவகரு, தங்களுக்குதீருமேறேந புத்திக
 குலவேள்செதநுகங்குடத்துபோகாமல, அ
 குக்கிடங்கோடுகைக்கடவாரிகன. ஏனேன
 குலநாமநரகதநுக்குபபோகாமலக்கரா
 குமபழக்குபராபரனநமகு—மேலக்குமுப
 னவகநமக்குச்சேயதமகாஶத்தீயமா எ
 உபகாரமதீலேவிபாக்கபபடுத்து. என்ன
 வேண்டுதமமேரடேநக தேயவமாக்ய
 குமதுநன ஜனகுமாரங்குவரி நமக்கு
 ரேதங்ராகதநகநவீஜாணபதுதானே.
 தன சுதநுமதநுஷ்சீனங்கக்கீஸவன நேதச்சவி
 சீமுதநுக்குக்கேந்கோடுபபா ஆக.

என்னிலநமகுமசுத்தாயத்கபபனபி
 காசன போயபபோநகத்துக்கடங்கோடுத
 து. பாவகுகேயது. தங்களுக்குநத்தல்குண்ட
 அதபபோகட்டதது. தேயவர்த்திக்குமகாநே
 ரஸததரானத்தினல்யவரிதன பீனா லனகளாக
 கயநாமஶுணவநகதேயவகோபத்துக்கும
 பிரானைவலை குமக்குமநிதத்யஷுக்குக்கு ஹனக
 குடுளாானபாவிகளாயபிறநதேதாம. மன
 ஜுஷுப்புக்குமகட்டுக்குதேகம மோகவிக்கா
 சமுதலானதுகுண்ணங்களமன குதபட்டித
 திருக்கறதுமலைாமல. சுவரவருடைட்டக
 அதனனையுடியாதபாவங்களாரலக்குப
 பயத்துக்குது சுனநுகோணாடுலேகமானது
 போயவேதங்களவிக்கமங்குராத்தனகள
 குரோகங்களுகோலைபாதங்களகளகள
 களாங்காரங்களாகணக்களவஞ்சிங்களகள
 குதலாாநாங்கங்களாலநாக ஹநத்துக
 குது, நகுதநநநங்பாவங்களுக்காகத்தாநநா
 னேபராபரங்குயாதோமடத்துராவாதம
 பதா

ஸ். சுதாரம்.

॥ அப்பாறுமப்பவுதத்திலப்பண்ணன்
பிறகுகம். நூற்றுமுடிபெம்புடவா
மன்ன நாக்களாயாயமறந்து
உவேணுமென்பது

மனுஷராலேகாண பபடுவதற்கு, அவர்
களானுபாக்டாக்டானதற்குமக்குது, சேய்யாத
படிக்குனாக்டாக்குதயாயிருந்தோன். மற்றப்
படிப்பாமண்டலங்களாக்குதாக்டான்ப்ரா
வின்டத்திலங்கள்குப்படலனவிலை.

॥ சுனபடியாலந்தற்குமுடிசேயகறபோ
து, மாயகாற்காந்தாக்டானமனுஷராலேபு
துபபடுவதற்கு, சுலையங்கள் ஒழுமவீதிகள்
ஒழுக்கேயக்குப்போலே, உன்னுபாக்டா
தாங்காந்தாவியாதே. மேயயாக்டேவுடங்
கருக்குச்சோலாலாக்கமேன், அவர்களாதங்கள்
பல்ளணவுடநாக்குந்திருவது.

ஒ நீயோவண்ணலாக்குமுடிசேயகறபோது,
உனதற்குமாகநூற்றாக்டாக்டமாயருக்கிறதுக்காக
உனவுலதுகுக்கேயக்குந்துநன் பேடதுக்க
அக்கியாத்திருக்கக்கூடவது

॥ அப்போவநாக்டாக்டத்திலப்பாறக்குமூன்று
பத்தாற்காமேவேளீயரங்கமாயானாக்குப்
பலன்துள்பபாரி. ஒரு. யசு. யசு

ஒ நீசேபமபண்ணாலுக்கிறபோதும, மாயக்
காறுகரபபோவராதே. அதேதேன குறை
காங்களாமனுஷருக்குக்காணப்படத்துலையா
கள் ஒழுமவீதிகள் ன முக ஹாக்டாவிருமந்தனா
கோண்டுசேபமபண்ணன விரும்புக்குரிசன்.
மேயயாக்கவேலங்களுக்குசோலாலாக்கமேன்
அவர்களாதங்களபலதனாகுடநாக்குந்திருவது.

ஒ நீயோவண்ணலாக்கேபமபண்ணாலுக்கறபோ
து, உனசுற்றுவிட்டுக்குள்ளப்பறவேசத்து, உன
குஞ்சுவுபலாயு, சுநாதாக்டத்தில்குக்கை உன
பிருானுவநோக்டாக்டேபமபண்ணாலு, வடபோ
சுநாதாக்டத்திலப்பாறக்கூடநப்தாவேளீயராப
கமாக்கும்குப்பலனாக்குப்பபாரி.

ஓ நீங்கள் சேபமபண்ணாலுக்குப்போதே
வேண்டல, சுக்கியான்கங்களப்போலவின்ன
வாறுநகங்களாலுபபாக்கேயுக்கேளன். ஏனோ
ஏல்லங்களாவேந்துவங்கப்பறுக்கேளநாக்களிர்
கேட்கப்படுவாமேனாக்குந்திஹங்கக்குரிசன்.
* க. ராஷா. யசு, உன்... உகூ

ஒ சுனதுகோண்டுசுவர்களாயாயிரா
கேயங்கோன், பூதேனேன அலைங்கள
நா

முடிவோ, அல்லது தமது சொந்த வாழ்க்கை முடிவேவா. 1944ஆம் வருடம் முதற் பாகதிதில் நீல் அத்தியட்சர் இங்கிலாந்துக்ருத் திரும்பினார்; வருட முடிவில் (1-1-1945) அசிரியா அத்தியட்சரும் காலமானார்.

திருப்புதல் வேலை 1945, 1946 அளவில் முடிவற்றது ஆனாலும், நாம் முன் கண்டதுபோலத் திருப்புதல் முடிவதற்கும் அது அச்சேறுவதற்கும் இடையில் பல மாதங்கள் தேவை. மோனஹன் ஐயர் 1948ஆம் வருடம் சுயதேசம் திரும்பினார். புதிய வேதம் முழுவதும் 1949ஆம் வருடம் வெளிவந்தது. பழைய ஏற்பாட்டில் 1064 பக்கங்களும் புதிய ஏற்பாட்டில் 315 பக்கங்களும் இருந்தன. புத்தகம் 25 செண்டி மீட்டர் நீளமும், 15 செண்டி மீட்டர் அகலமும் கொண்டிருந்தது.

புதிய ஏற்பாட்டில் மீண்டும் கவனம்

வேதத்தைத் திருப்புகிறவர்கள் எல்லாரும் எப்பொழுதும் புதிய ஏற்பாட்டுடனேதான் தொடங்குகிறார்கள். பல தடவைகளில் அத்துடன் நின்றுவிடுவதுமுண்டு. அதற்குப் பின் பழைய ஏற்பாட்டை அவர்கள் கையெடுத்தால், முன் பெற்ற அனுபவத்தின் உதவியால் அதைப் புதிய ஏற்பாட்டி அம் திறமையாகச் செய்யக்கூடியதாயிருப்பது இயல்பு. பப்ரீசியஸ் ஐயருடைய திருப்புதலையிட்டுப் பவர் கமிட்டி இதே காரியத்தைக் கண்டதெனக் கவனித்தோம். ஆனது புற்றி, மோனஹன் திருப்புதல் முழுவதும் இரண்டாம் முறை வெளியிடப்படுமுன் புதிய ஏற்பாட்டைத் திரும்பவும் உற்றுநோக்கி, அதில் ஏதாவது திருத்தம் வேண்டுமோவென ஆலோசனை கூற ஒரு புதிய சிறு கமிட்டி ஏற்படுத்தப் பட்டது. இந்தக் கமிட்டிக்குத் தலைவராக அத்தரன் சபையைச் சேர்ந்த C. G. ஹல் (Carl Gustav Diehl) நியமிக்கப் பட்டார். ஏனைய அங்கத்தினர்: H. K. மோல்டன், W. H. குர்ட், H. E. மில்லர், D. ராஜீகம், P. சோதிமுத்து. இவர்கள் செய்த ஒரு சில திருத்தங்களுடன் மோனஹன் திருப்புதல் திரும்பவும் 1954இல் வெளிவந்தது.

பொதுக் குறிப்பு

லார்சன் மொழிபெயர்ப்பிலிருந்து சில வசனங்களை முந்திய அதிகாரத்தில் கொடுத்தோம். அவைகளைத் தற்காலம் இலகுவாய் வாங்கக்கூடிய மோனஹன் திருப்புதலில் உள்ள அதே வசனங்களோடு ஒப்பிட்டால் எவ்வளவு சாமர்த்தியமாகவும், நுண்ணியமாகவும் மோனஹன் கமிட்டியார் தமது வேலையைச் செய்திருக்கிறார்களைனக்காணலாம். லார்சன் ஐயர் ஆதாரமாகக்கொண்ட அதே கிரேக்க வாசகத்தையே தாம் ஆதாரமாகச்கொண்டும், அவருடைய திருத்தமான தமிழைக் கூடியளவு பாதுகாத்தும், படிப்போர் பவருடைய ‘ஐக்கிய திருப்புதலில்’ இருந்து அதிக வித்தியாசமான வேறு திருப்புதலை படிக்கிறோமென உணராமலிருக்கும்படி செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, மோனஹன் திருப்புதல் பழையதைத் தழுவினேரையும், புதியதை விரும்பினேரையும் திருப்திபண்ணக்கூடியதாயிருக்கிறது.

இப்படிப்பட்ட திருப்புதலை நிறைவேற்றக்கூடியதாயிருந்ததற்குக் காரணம் பவர் கமிட்டி தனது மனத்தில் வைத்திருந்ததும், லார்சனும், துரைசாமிபிள்ளையும் தமது மனத்திலே வைத்திராததுமான நோக்கத்தைக் கடைப்பிடித்ததேயாகும். பவர் கமிட்டியின் காலத்தில், பல திருப்புதல்கள் உலாவின. ஆகவே, எல்லாரும் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய பிரகாரம் ஒவ்வொரு வசனமும் திருப்பப்படவேண்டுமென்று அக்கமிட்டி விரும்பி, அந்த நோக்கத்துடன் உழைத்தனர். லார்சன் காலத்திலேயோ எல்லாரும் ஏற்றுக்கொண்ட ஒரு திருப்புதல் இருந்தது. ஆகவே, பவருக்கு இருந்த அவா லார்சனுக்கு இருக்கவில்லை. நல்ல திருப்புதல் ஒன்றைச் செய்துவிட்டால், அதை எல்லாரும் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று அவரும் அவருடைய துணை ஆசிரியரும் நினைத்தனர். ஆகவே, அவர்கள் விசேஷித்த கிரேக்க மூலத்தைத் தழுவியபோதிலும், கிறிஸ்தவ மறைநாலில் ஒரு மாசு மறையும் இருக்கக்கூடாதென்ற பிடிவாதத்துடன் உழைத்தபோதிலும், அவர்கள் திருப்புதல் பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை.

ஆனாலும், மோனைஹன் திருப்புதலுக்கு எதிரிடை ஏற்படாதது கமிட்டியின் வேலைக்கு ஒரு நற்சாட்சி மாத்திரமல்ல, கடந்த 25 வருடங்களாய்த் தமிழ்க் கிறிஸ்தவர்களுக்குள் நடந்தெய்திய அறிவு வளர்ச்சிக்கும், மனதிலை மாற்றத் திற்கும் ஒரு சாட்சி. லார்சன் காலத்திலிருந்த பொதுக்கலை அறிவையும், வேத சாஸ்திர அறிவையும்விட இப்போது இவ்விஷயங்களில் உள்ள அறிவு மிகப் பெரிது ஆகவே, அக்காலத்தில் பரபரப்புண்டாக்கிய போவி நியாயங்கள் இக்காலத்தில் கிஞ்சித்தும் பாராட்டப்படமாட்டா.

லார்சனுக்கிருந்த எதிர்ப்பு மோனைஹன் திருப்புதலுக் கில்லாவிடினும், முன்போலவே இன்னும் அநேகர் ‘ஐக்கிய திருப்புதலையே’ வாங்கி உபயோகிப்பதை நாம் காணலாம். இதற்குக் காரணம் யாதெனில், ‘திருப்புதல்களுக்கிடையே உள்ள வித்தியாசங்கள் சிறியன; நாம் பழகிய திருப்புதலோடு சின்றுவிடுவது தொல்லையில்லாத அலுவல்’, என்ற மனப்பான்மை.

ஆனால், வேதம் பரிசுத்தமானது; சத்திய வசனம் அடங்கியது. ஆகவே, நமக்கு விருப்பமானதையல்ல, ஆதியில் எழுதப்பட்டதையே நாம் பேணவேண்டும். நமக்கு ஒரு காரியம் பிரியமாயிருக்கிறது என்னும் காரணத்தால் அது சத்தியமாகினிடாது. தமக்குப் பிரியமானதையே மனிதர் கடைப்பிடிப்பது சரியானால், இந்துக்கள், முகமதியர் முதலானோர், நமது வேதத்தைத் தழுவத் தேவையில்லையே! அவாகள் தமது வேதங்களையும், கொள்கைகளையும் தொடர்ந்து தழுவி வரலாமே! ‘ஐக்கிய திருப்புதல்’ பல திருப்புதல்களில் ஒன்றாகும். ஆதியிலே எழுதப்பட்ட வார்த்தைகளைத் தவறுமற் காட்ட முயலுவது எதுவோ அதைத் தழுவுவதே நமது கடமையாகும்.

மோனைஹன் திருப்புதல் எவ்வளவோ கவனமாகச் செய்யப்பட்டபோதிலும், அதில் ஆங்காங்குச் சில அச்சுப் பிழைகளும், வேறு வகையான பிழைகளும் காணப்படுகிற படியால், அதைத் திருத்துவதற்கென D. ராஜீகம் ஐயரின் தலைமையில் ஒரு சிறு குழுவை வேதாகமச் சங்கம் 1961இல் அமைத்தது. அதன் வேலை முடிவடைய இன்னும் சில ஆண்டுகளாகும் எனத் தெரிகிறது.

பூமியின் கடையாங்கி ரங்க ளோப் படைத்தவரும், அதரிசனரும், தாம் ஒருவருமே ஞானமுள்ளவருமாகிய அனுகூல கடவுளுக்கு முன்பாக, காலையிலே முளைத்துப் பூத்து, மாலையிலே அறுப்புண்டுபோகிறவர்களாகிய நாம் எம்மாத்திரம்? நம்முடைய ஞானம் எம்மாத்திரம்? நாம் எப்படி அவரை அறிவோம்? ஆகிலும், அவரை நாம் அறியா விடின், உலகத்தில் இருக்கும்போது எப்படி நாம் அவருக்குக் கீழ்ப்படியலாம்? பின் எப்படி அவரிடம் போகலாம்?

இதற்காகவே, கடவுள் நமக்கு வேதத்தைத் தந்திருக்கிறார். இது, பூர்வகாலத்தில் எழுதப்பட்ட பல புத்தகங்கள் அடங்கியுள்ளது ஆனாலும், இதை வாசிக்கும்பொழுது கடவுளைப்பற்றியும், அவருடைய தன்மையைப்பற்றியும் நாம் அறிகிறோம். வெவ்வேறு மனிதர் காலத்திற்குக் காலம் வேதத்திலேயுள்ள புத்தகங்களை எழுதியிருந்தபோதிலும், அப்புத்தகங்களிலேயுள்ள ஞானம் அவர்களுடையதல்ல, கடவுளுடையதே.

ஆகவே, வேதத்தை உலகத்திலுள்ள ஒவ்வொருவரும் தமது தாய்ப்பாகைகளில் வாசித்து விளங்கிக்கொள்ள வேண்டியது அவசியம். இந்த நோக்கத்திற்காக, இந்த அநேக நூற்றுண்டுகளுக்கூடாக, அநேகர் அதிக காலத்தைச் செலவழித்திருக்கிறார்கள். அவ்வேதத்தைத் திருப்புவோர் வேதத்தில் சொல்லப்படுவதைத் தாமே தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும்; ஏறக்குறைய ஒரு கருத்துள்ள இரண்டு சொற்களுக்கிடையில் உள்ள வித்தியாசத்தை உணரவேண்டும். ஒவ்வொரு அட்சரமும் ஏன் அப்படி இருக்கிற தென்றும், அது ஏன் வேறொரு மாதிரி இல்லை என்பதையும் ஆராய்ந்தறியவேண்டும். இவை எல்லாவற்றையும் அறிந்துணர்ந்த பிறகு வாசிப்போர் எளிதில் விளங்கிக்கொள்ளும் முறையில், மிகவும் நுண்ணிய கவனத்துடன் ஒவ்வொரு வசனத்தையும் மொழிபெயர்க்கவேண்டும். இதற்கு எப்படிப்பட்ட தராதரம் தேவையென்பதை முன் கவரித்தோம்.

இப்படி வேதத்தை நமது பாலையிலே தருவதற்கு இருந்றறைம்பது வருடங்களாய் எவ்வளவு யதார்த்தமாயும், பிரதிஷ்டையோடும் பலர் உழைத்தனர் என்று கண்டோம். நமது வேதத்தைத் தமிழில் வாசிக்கும்பொழுதெல்லாம் எப்படி ஒவ்வொரு சைனமும், ஒவ்வொரு வேற்றுமை உருபும், சந்தி, சாரியை, இடைச்சொல்லும் இருந்றறைம்பது வருடங்களாய் அநேகருடைய நட்பமான பரிசோதனைக்கூடாக நமக்கு வந்திருக்கிறதெத்து உணரவேண்டும்.

இப்படி நாம் நமது நாட்டில் நமது வேத புத்தகத்தை படிக்கக்கூடிய வழியைக் கடவுள் ஏற்படுத்தியதற்காக நமது துதி அவருக்கே உரித்தாருக.

அனுபந்தம் ।

ரோமான் சபைத் திருப்புதல்கள்

ரோமான் சபையார் சுவிசேஷ வேலையில் எப்பொழுதும் ஜாக்கிரதையாயிருந்தும், வேதத்தை மொழிபெயர்ப்பதில் ஏன் அதிகம் முன்வருவதில்லையென்பதற்குக் காரணத்தை முன்னமே காட்டியிருக்கிறோம். ஆனால், எந்த மொழியிலாவது அவர்கள் ஒரு மொழிபெயர்ப்பை வெளி யிட்டிருப்பார்களாயின், அதைப்பற்றி இரண்டு காரியங்கள் சொல்லலாம். முதலாவதாக, அது லத்தீன் ‘வல்கத்தா’-விலிருந்ததேயொழிய கிரேக்க மூலத்திலிருந்து செய்யப்பட்டிருக்காது. ஏனென்றால், எல்லா மொழிபெயர்ப்புக்களும் வல்கத்தாவை மூலமாக வைத்தே செய்யப்படவேண்டுமென்பது ஒரு கட்டாயப் பிரமாணமாக இருந்துவந்தது. இரண்டாவதாக, வியாக்கியானங்களும், குறிப்புரைகளும் அதில் அடங்கியிருக்கும். வில்லியம் திண்டேல் தமது ஆங்கிலத் திருப்புதலைச் செய்தபொழுது, வயலில் உழும் பையனும் வேதத்தை படித்து விளங்கிக்கொள்ள வேண்டுமென ஆசித்தார். ரோமான் சபையோ அப்படி ஒவ்வொருவரும் தான் நினைத்தபடி வேதத்தை படித்து விளங்கிக்கொள்வதில் அதிக மோசமுண்டு. ஆதலால், சபையே விளக்கிக் காட்ட வேண்டும் என்று எண்ணிற்று.

எப்படி ரோமான் மதக் குருமார் போர்த்துக்கேயரோடு 16ஆம் நூற்றுண்டில் இந்தியாவுக்கு வந்தார்களென்று முன்பு காட்டிறேனும். எப்படிப் புரோட்டஸ்தாந்து குருமார் தாம் வந்த காலமுதல் வேதாகமத்தைத் தமிழில் திருப்புமுயன்றுர்களென்றும், எப்படி ரோமான் சபையினர் முதல்

முறையாக, 1857இல் புதுச்சேரியில் தமது புதிய ஏற்பாட்டை வெளியிட்டன ரென்றும், பிறகு வோசேரூர் திருப்புதலைக் கிருச்சிராப்பள்ளியில் 1890இல் வெளியிட்டனரென்றும், பழைய ஏற்பாடு 1904இல் புதுச்சேரியில் வெளியிடப்பட்டதென்றும், முழுவதுமாய்த் தூத்துக்குடியில் 1960இல் வெளியிடப்பட்டதென்றும் சொல்லப்பட்டது.

சீகன்பால்க் 18ஆம் நூற்றுண்டில் தமது திருப்புதலைச் செய்யும்போது, கடவுளுக்குச் ‘சார்வேசரன்’ என்னும் பதத்தை உபயோகித்தாரெனக் கண்டோம். அவர் அதை ரோமான் சபையாரிடமிருந்தே கடன் வாங்கியிருந்தார். எப்படி ரோமான் சபையைச் சேர்ந்தவர்கள் உபயோகிக்கும் பதத்தை விட்டுவிட்டு வேறு பதம் உபயோகிக்க வேண்டுமென்ற நியாயம்கொண்டே 18ஆம் நூற்றுண்டின் மத்தியில் நம்மவர் வேறு பதம் உபயோகிக்கத் தொடங்கினார்கள் என்றும் கண்டோம். ஆகவே, ரோமான் சபையாரும் ‘சருவேசரன்’ தமது பதமாய் நிலைத்துவிட்டது, இனி வேறு பதத்தைத் தாம் உபயோகிப்பது சரியல்லவென உணர்ந்தனர் போலும். இற்றைவரை அதையே அவர்கள் உபயோகித்து வருகிறார்கள்.

கடந்த நூற்றுண்டில் வெளிவந்த ரோமான் சபையாருடைய திருப்புதல்களையும் நம்முடைய திருப்புதல்களையும் ஒப்பிடும் போது, வேறு பல வித்தியாசங்களைக் காண்போம். முதலா வதாகப் பல் பெயர்கள் நமக்குப் புதியதாய்த் தோன்றும். இராயப்பர், அருளப்பர், சின்னப்பர் ஆகியோரைப்பற்றி முன் சொல்லி இருக்கிறோம். அவைகளைத் தவிரப் பின் வரும் உதாரணங்களைக் கவனிக்கவும்: யாகப்பர் (யாக்கோடு), பிலவேந்திரம் (அந்திரோயா), எலியாசு (எலியா), இசயாஸ் (எசாயா). சில பெயர்களை மொழிபெயர்க்காமல் அப்படியே எழுதியிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக, ‘ஸ்பிரித்து சாந்து’ (பரிசுத்தாவி), செந்துரியன் (நூற்றுக்கதிபதி).

அநேக சாதாரண சொற்களிலும் வித்தியாசமுண்டு. இரு சார்பாருடைய திருப்புதல்களிலும், வடமொழிச் சொற்கள் அதிகம் கலந்துள்ளன. ஆகவே, ஒரு சார்பார் மற்றவர்க

வீலே குறை சொல்வது சரியா யிராது. நமக்குப் புதிதாகத் தோன்றும் பதங்களை அவர்கள் உபயோகிக்கருக்கவேண்டுமாத்திரம் சொல்லலாம். சில உதாரணங்களைக் கவனிக்க வேம்: ‘சுதார்த்த பாக பதி’ (காற் பங்கு தேசாதிபதி); ‘இஷ்ட் பிரசாதம்,’ ‘வரப் பிரசாதம்’ (கருபை); ‘ஸ்துல சரீரம்’ (ஜென்ம சரீரம்); ‘அசத்த அருடி’ (பசாசு); ‘அர்ச்சிக்கப்பட்டவர்கள்’ (பரிசுத்தவான்கள்). எனினும் நமது சொற்கள் தமிழிடையே பெருவழக்கு எனச் சொல்லலாம். சில இடங்களில் வடமொழி உபயோகம் அவர்களுடையதிருப்புதலில் அவசியமற்றது, உதாரணமாக: இரண்டு மீன்களுக்கு, ‘மச்சங்கள்’; இடத்திற்கு ‘ஸ்தலம் முதலியவை.

திருஷ்டாந்தங்கள்

திருச்சிராப்பள்ளி திருப்புதலிலிருந்து சில வசனங்களைக் கொடுக்கிறோம்:—

1 கோரி. 1:1,2

- (1) சர்வேசரனுடைய சித்தத்தினாலே யேசுக்கிறீஸ்து நாதருடைய அப்போஸ்தலஞக அழைக்கப்பட்ட சின்னப்பனும் சகோதரஞகிய சொல்தேனும்
- (2) கொரிந்து நகரத்தில் யேசுக்கிறீஸ்து நாதரில் அர்ச்சிக்கப்பட்டவர்களும், அர்ச்சியசிஷ்டவர்களாகும்படி அழைக்கப்பட்டவர்களுமாகிய சர்வேசரனுடைய திருச்சபையாருக்கும் தாங்களும் நாமும் இருக்கிற இடமெல்லாம் நமது ஆண்டவராகிய யேசுக்கிறீஸ்துவின் நாமத்தை மன்றுடுகிறவர்களுமாகிய அனைவருக்கும் (எழுதுவதாவது).

1 கோரி. 13:1-3

- (1) மனிதருடைய பாலைகளையும், தேவ தூதருடைய பாலைகளையும் நான் பேசினாலும், என்னிடத்திலே தேவ சிநேகமில்லாவிட்டால் ஒரையிடுகிற வெண்கலம் போலவும் கிண் கிணீரன்கிற கைத்தாளம் போலவும் ஆனேன்.

- (2) நான் தீர்க்கதறிசன வரத்தைக் கொண்டிருந்தாலும் எல்லா இரகசியங்களையும், எல்லாக் கல்விகளையும் அறிந்தவனையிருந்தாலும், மலைகளைப் பெயர்க்கத்தக்க எவ்வித விசுவாசத்தையுமுடையவனையிருந்தாலும் என்னிடத்தில் தேவ சிநேகமில்லாவிட்டால் நான் ஒன்றுமில்லை.
- (3) அன்றியும் என் ஆஸ்திபாஸ்திகளெல்லாவற்றையும் நான் ஏழைகளுக்குப் போஜனமாகப் பகிர்ந்தாலும் என் சூரியதைச் சுட்டெரிக்கும்படி கையளித்தாலும் என்னிடத்தில் தேவ சிநேகமில்லாவிட்டால் எனக்குப் பிரயோசனமொன்றுமில்லை.

2 கோரி. 13:12,13

- (12) பரிசுத்த முத்தமிட்டு ஒருவருக்கொருவர் மங்களஞ் சொல்லிக் கொள்ளுங்கள். அர்ச்சிக்கப்பட்டவர்கள் யாவரும் உங்களுக்கு மங்களஞ் சொல்லுகிறார்கள்.
- (13) நம்முடைய ஆண்டவராகிய யேசுக்கிறீஸ் து நாதருடைய இஷ்டப்பிரசாதமும் தேவ சிநேகமும் இஸ்பிரீத்து சாந்துவின் ஜக்கியமும் உங்கள் அனைவரோடுங்கூட இருக்கக்கடவது. —ஆமென்.

ரோமான் சபையில் சமீப காலத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் புதிய மனப்பான்மையை எவரும் அறிவர். அதன் பொருட்டு அநேக நூற்றுண்டுகளின் பாரம்பரியம் பல விஷயங்களிலே தளவிடப்படுகிறது. வேதத்தைச் சாதாரண கிறிஸ் தவர்கள் படிப்பதைக் குறித்து மூன்னிருந்த பயம் ஓரளவிற்கு நீங்குகிறது. இன்னும் விபாக்கியானத்துடனேதான் தமது திருப்புதல் வெளியிடப்பட வேண்டுமென்று அவர்கள் உணர்ந்தபோதி லும், பொதுஜனங்கள் வேதத்தை படிப்பதற்கு இருந்ததடை குறைந்துவிட்டது. ஆகவே, பல இடங்களில் புரோட்டஸ்தாந்து கமிட்டிகளோடு வேதத் திருப்புதலில் ஒத்துழைக்க அவர்கள் ஆயத்தமாயிருக்கிறார்கள்.

மேற்கூறப்பட்ட புதிய மனப்பான்மையின் காரணமாக, 4ஆம், 5ஆம் நூற்றுண்டு தொடக்கம் ஜெரோமுடைய

(Jerome) ‘வல்கத்தா’ விலிருந்தே எல்லா மொழிபெயர்ப்புக்களும் செய்யப்படவேண்டுமென்றிருந்த கட்டுப்பாடு கைவிடப்பட்டு, கிரேக்க மூலத்திலிருந்து திருப்புதல் செய்ய ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அதுமாத்திரமல்ல, 1611ஆம் வருடம் ஆங்கில திருப்புதல் பின்பற்றிய ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட வாசகத்தையல்ல, தற்காலத் திருப்புதல்கள் பின்பற்றும், பூர்வ கிரேக்க பிரதிகளைப் பின்பற்ற ஆயத்தமாக இருக்கிறார்கள். ‘ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட வாசகம்’ கடவுருடைய வார்த்தை; அதைவிட்டு விலகுகிறவர்கள் எல்லாரும் வேதப் புரட்டர் என்று 30, 40 வருடங்களுக்கு முன் நமக்குள் வாதாடியவர்கள் இப்போது இருந்தால், இப்படி ரோமான் சபையார்கள் செய்வதை மிகவும் கண்டனம் செய்வார்களென்பதைச் சொல்லத் தேவையில்லை.

இப்படிப்பட்ட ஒரு திருப்புதலே 1965ஆம் வருடம் தூத்துக்குடி தமிழ் இலக்கிய கழகத்தாரால் வெளியிடப்பட்ட மத்தேயு சுவிசேஷம். இது பெங்களூரில் ஒரு ரோமான் வேத சாஸ்திரக் கலாசாலையில் பேராசிரியராயிருக்கும் L. லெக்ரான் சவாமியால் முதலில் ஆக்கப்பட்டு, திருப்புதல் குழுவினருக்கு ஒப்புவிக்கப்பட்டது. அந்தக் குழுவினர் மிகச் சிறந்த தமிழில் மத்தேயு சுவிசேஷத்தைப் பிரசுரம் செய்திருக்கின்றனர். சில திருஷ்டாந்தங்களைக் கீழே காணக:

மத். 2:1-4

- (1) ஏரோது அரசன் காலத்தில், யூதேயாவிலுள்ள பெத்தலேகேமில் யேசு பிறந்திருக்க, இதே? ஞானிகள் கீழ்த்திசையிலிருந்த யெருசலேமுக்கு
- (2) வந்து, ‘யூதர்களின் அரசர் பிறந்திருக்கிறாரே, அவர் எங்கே? ஏனெனில், கீழ்த்திசையில் அவருடைய விண்மீனைக் கண்டு, அவரை வணங்க வந்தாம்’ என்றார்கள். இதைக் கேட்டதும் ஏரோது அரசனுக்கும், அவனேடு யெருசலேம் அனைத்திற் கும் கலக்கம் உண்டாயிற்று. அவன், தலைமைக்குருக்கள், மக்களுள் மறைந்தால் அறிஞர் அனைவரை
- (3)
- (4)

யும் கூட்டி மெசிபாஸ் என்றே இறுப்பார் என்று
விசாரித்தான்.

மத். 19:16,17

- (16) இதோ, ஒருவன் அவரிடம் வந்து ‘போதகரே,
முடிவில்லா வாழ்வு பெற நான் என்ன நன்மை
- (17) செய்யவேண்டும்? என்று கேட்டான். அவரும்
அவனை நொக்கி ‘நன்மையைப்பற்றி என்னக்
கேட்பதேன்? நல்லவர் ஒருவரே. வாழ்வு
பெற விரும்பினால் கட்டளைகளைக் கடைப்பிடி’
என்றார்.

மத். 22:1-4

- (1) யேசு மீண்டும் அவர்களிடம் உவமைகளில் உரைத்த
- (2) தாவது: ‘விண்ணரசு தன் மகனுக்குத் திருமணம்
- (3) செய்து வைத்த அரசனுக்கு ஒப்பாகும். அவன் ஊழி
யரை அனுப்பித் திருமணத்திற்கு அழைக்கப் பெற்ற
- (4) வர்களை வரச் சொன்னான். அவர்களோ வர விரும்ப
வில்லை. மீண்டும் வேறு ஊழியரை அனுப்பி, ‘இதோ!
விருந்து ஏற்பாடு செய்துள்ளேன்; காளைகளும்
கொழுத்த மிருகங்களும் அடித்து எல்லாம் ஏற்
பாடாயிற்று. திருமணத்திற்கு வாருங்கள் என்று
அழைக்கப் பெற்றவருக்குச் சொல்லுங்கள்’
என்றான்.

அனுபந்தம் II

சுயேச்சைத் திருப்புதல்

முற்காலங்களில் வேத மொழிபெயர்ப்புத் தனியாட்கள் முயற்சியாகவே இருந்தது. ஆயினும், ஒவ்வொரு பாகையிலும், பொது அங்கீகாரம் பெற்ற திருப்புதல்கள் வெளிவந்த பின்னர், இது விஷயத்தில் தனியாள் முயற்சி நின்றுபோய் விட்டது. தற்காலத்தில் ஆங்கிலத்தில் சில சுயேச்சை மொழி பெயர்ப்புக்கள் உலாவுகின்றன; ஆனால் இவையெல்லாம் பெரும்பாலும் இந்த நூற்றுண்டில் வெளிவந்தவை. 1611ஆம் வருட ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பின் பின் இந்த நூற்றுண்டு வரை ஒருவரும் ஆங்கிலத்தில் சுயேச்சை மொழிபெயர்ப்புச் செய்ய எத்தனிக்கவில்லை. 1611ஆம் வருட ஆங்கில மொழி பெயர்ப்புச் சென்ற நூற்றுண்டில் திருத்தப்பட்டபொழுது, கந்தர்புரி (Canterbury) ஆதீன மகாசபை கேட்டுக்கொண்டதற்கிசைய, பல சபைப் பிரதிநிதிகளின் ஒத்துழைப்போடு, அவசியம் கண்டபொழுது மாத்திரமே திருத்தஞ்சையைப்பட்டவேண்டுமென்ற பிரமாணத்தையொட்டிச் செய்யப்பட்டது.

தமிழில் இந்நால் ஆக்கியோன் அறிவுக்கடங்க ஒரு சுயேச்சை மொழிபெயர்ப்பு மாத்திரமே உண்டு. இது தஞ்சாவூர், S.P.G. யைச் சேர்ந்த N. ஞானப்பிரகாசம் ஜயரால் செய்யப்பட்டு 1922ஆம் வருடம் கல்கத்தா கிறிஸ்தவ வாலிபர் சங்க அச்சுக்கூடத்தில் வெளியிடப் பட்டபுதிய ஏற்பாடு. இதற்கு திரு K. T. பவுலும், H. A. பாப்புளி (Popley) ஜயரும் சாற்றுரை எழுதியிருக்கிறார்கள். இவ் வேலைக்கென ஞானப்பிரகாசம் ஜயர் முப்பது வருடங்களைச் செலவழித்தாரெனக் கூறப்படுகிறது.

மொழிபெயர்ப்பாளர் தமது முன்னுரையில் எப்படி 1875ஆம் வருடம் தாம் வேத சாஸ்திர மாணவருகிறந்த காலத்திலேயே பவர் மொழிபெயர்ப்பில் பல குறைகளைக் கண்டதாகவும், விஷயத்தைத் தூராய் தூராய், பவர் திருப்புதல் கட்டாயம் திருத்தப்படவேண்டுமென உணர்ந்தாரெனவும் சொல்லுகிறார். தமது முகவுரையில் தாம் உபயோகத்து வியாக்கியானங்கள், திருப்புதல்கள் என்னவென்றும் தாம் திருப்பிய ஒவ்வொரு அதிகாரத்தையும் 9 முறைதொடக்கம் 15 முறைவரை திருப்பிப் பார்த்ததாகவும் சொல்லுகிறார்.

மூன்று வியாயங்களைக்கொண்டு இந்தத் திருப்புதல் மொழிபெயர்ப்பாசிரியரின் பெரிய தைரியத்தைக் காட்டுகிறதென்காம் காணக்கூடும். முதலாவதாக, இவ்விஷயத்தை தன்னாந்தனியனுக மேற்கொண்டதே. முற்காலங்களில் இப்படியே ஜெரோம், திண்டேல், மார்ட்டின் அத்தர் முதலியோர் மேற்கொண்டது உண்மையே. ஆனால் முற்காலங்களில் கிரேக்கபாலை அறிந்தவர்கள் அநேகரில்லை. ஆகவே இப்படிபபட்ட வேலையைப்பற்றிக் குறைக்குற அநேகரில்லை. இந்த நூற்றுண்டில் ஒவ்வொரு திருப்புதலையும் நுட்பமாய் ஆராய்வதற்கு அநேகர் உள்ளனர். மிகப் பெரிய அறிஞர் சேர்ந்த கமிட்டிகள் செய்த திருப்புதல்களையே கீறிக் கிழிக்கப் பலர் ஆயத்தமாயிருக்கும் காலத்தில் தன்னாந்தனியே ஒருவர் இவ்வேலையை முப்பது வருடங்களாய் விடாப்பிடியாய்ச் செய்தது அதிக வியப்புக்குரிய காரியமாகும்.

*இரண்டாவதாக, எல்லாரும் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடனும், அதிகப் பிரயாசத்துடனும் பல வருடங்களுக்குடாகச் செய்யப்பட்டு, எல்லா மிஷன்களும் ஏக சம்மதமாய் ஏற்றுக்கொண்ட ‘ஐக்கிய திருப்புதல்’ வெளிவந்த 4 வருடங்களுக்குள் அதில் பல குறைகளைக்கண்டு, அது திருத்தப்படவேண்டுமென்றுணர்ந்தது அதிக தைரியத்தைக் காட்டுகிறது. ‘ஐக்கிய திருப்புதல்’ வெளிவருமுன் எல்லாரும் ஏற்றுக்கொண்ட ஒரு திருப்புதலும் இல்லை. ஆகவே, ஒவ்வொரு திருப்புதலையும் உபயோகத்தவர்களும் மற்றவைகளில் குறை கூறிக்கொண்டிருந்தனர்.

ஆனால் கனம் ஞானப்பிரகாசம் தமது வேலையை ஆரம்பித்த பொழுது எல்லாரும் நல்லதென ஏற்றுக்கொண்ட ஒரு திருப்புதல் இருந்தது. ஆகவே, இன்னுமொன்றை இயற்ற முன் வந்தது அதிக தொறியத்தைக் காட்டுகிறது.

முன்றுவதாக, மொழிபெயர்ப்பாசிரியர் ‘எற்றுக்கொள்ளப்பட்ட வாசகம்’ (Textus Receptus) என்ற கிரேக்க வாசகத்தை விட்டு, சென்ற நூற்றுண்டில் வெளிவந்த வெஸ்ட்காட், ஹோர்ட் (Westcott and Hort) கிரேக்க வாசகத்தைப் பின்பற்றத் தீர்மானித்தது பெரிய தொறியத் தைக் காட்டுகிறது. ‘எற்றுக்கொள்ளப்பட்ட வாசகம்’ ஐரோப்பாவில் அறிஞரால் சென்ற நூற்றுண்டின் பிறபகுதி யில் கைவிடப்பட்டதென்பது உண்மையே. ஆயினும், இந்தியாவில் அதிலிருந்து செய்யப்படாத திருப்புதல் எதுவும் எவ்வளவு கலகத்தைக் கிளப்பக் கூடுமென்பதை லார்சன் திருப்புதலுக்குக் கிடைத்த வரவேற்பிலிருந்து காண்கிறோம். லார்சன் திருப்புதல் மேற்கொள்ளப்பட்ட எவ்வளவோ காலத்திற்குமுன் கனம் ஞானப்பிரகாசம் தமது வேலையைத் தொடங்கி, லார்சன் தமது வேலையைத் தொடங்கு முன்னமே தமது திருப்புதலை வெளியிட்டது பாராட்டத்தக்கது.

கனம் ஞானப்பிரகாசம் அவர்களின் திருப்புதலில் தோன்றும் பெரிய குறையாதனில், அவர் அவசியமில்லாமல் வடமொழிச் சொற்களை உபயோகிக்கிறார் என்பதல்ல, அவர் வடமொழிச் சொற்களை உபயோகிப்பதில் ஒரு விசேஷமிருக்கிறது என நம்பியதே. சென்ற நூற்றுண்டில் யாழிப் பாணத்தில் செய்யப்பட்ட ‘பரிட்சை மொழிபெயர்ப்பில்’ வடமொழிச் சொற்கள் அதிகம் கலந்துள்ளதென இந்தியாவில் பாதிரிமார் குறை சொன்னார்கள் என்று பார்த்தோம். அப்படிக் கலந்ததற்குக்காரணத்தை எடுத்துக்காட்டினேம். அது யாதெனில் அவ்வளவு காலமும் தமிழ் அறிஞர் உரைநடை அதிகம் எழுதவில்லை; நாவலர், முதல் முதல் அப்படி எழுதத் தொடங்கிய பொழுது ‘கொடுந்தமிழ்’ வடமொழிச் சொற்களைக் கொண்டிருக்கலாம்; ஆகவே, எவ்வளவையும் கொண்டிருக்கலாம் என்று எண்ணினர்:

கனம் ஞானப்பிரகாசம் வடமொழியைப்பற்றி வைத் திருந்த மனப்பான்னம் இதுவல்ல. நம்மொழ்வார் செய்த ‘திருவாய்மொழி’ என்னும் வைச்சென்னை நாலுக்கு V. K. ராமானுஜதாசன் எழுதிய உரையில் ‘வேதத்தையே சொல்லிக் கொண்டிருக்கவேண்டிய ஸ்ரீவைச்சனவர்கள்’ தமிழ்ப் பாஷையில் ஏற்பட்டிருக்கிற ‘திருவாய்மொழியைப்’ பழக்கலாமாவென்று சிலர் கலங்குவார்கள் என்று சொல்லி, தமிழில் எழுதப்பட்ட நூலைப் பழப்பதற்குச் சில நியாயங்களைக் காட்டுகிறார். இதிலிருந்து நாம் காண்பதென்ன வென்றால், மார்க்க விஷயங்களில் வடமொழிக்கு ஒரு தனிப் பெருமை இருக்கிறதென்று இந்தியாவில் ஓர் ஆழந்த அபிப்பிராயம் இருந்து வந்திருக்கிறது. வேத சம்ஹீதங்கள், உபநிடதங்கள், வேதாந்த சூத்திரங்கள், பகவத் கீதை, மகா பாஷியங்கள் எல்லாம் சமஸ்கிருதத்தில் எழுதப்பட்டன. ஆகவே, எந்த மார்க்க நாலும் வடமொழியில் எழுதப்படாவிட்டால் அதற்கு மதிப்பில்லை.

இப்படியான எண்ணம் தற்காலத்தில் இல்லை. ஆனால் கனம் ஞானப்பிரகாசம் 60, 70 வருடங்களுக்குமுன் எழுதும்போது இவ்வெண்ணம் அதிகமாய் நிலவி வந்தது. ஆகவே, ‘பேரிட்ட’ என்பதற்கு, ‘நாமதேயஞ்சூட்டிய’ தென்றும்; ‘வியாதிஸ்தன்’ என்பதற்கு, ‘ரோகஸ்தன்’ என்றும்; ‘கைப்பற்றுவதற்கு’, ‘பிராதீனப்படுத்துவது’ என்றும் இப்படிப் பல இடங்களில் வடமொழிச் சொற்களைத் தேடிக் கண்டுபிடித்து உபயோகித்திருக்கிறார். பவுலுடைய நிருபங்களைத்தான் ‘உபநிடதங்கள்’ என்று முதல் அழைக்க எண்ணிப் பின் அவ்வெண்ணத்தை விட்டதாகவும் சொல்லுகிறார். வடமொழிச் சொற்கள் உபயோகிக்கப்படுமிடங்களில் அவைகளின் வடமொழித் தன்மையை வற்புறுத்த அரும்பதங்களை உபயோகிக்கிறார். உதாரணமாக, ‘வேத பாராயணர்,’ ‘வேதபாராயணம்பண்ணுகிறவர்கள்,’ ‘வேத விகிதர்,’ ‘வேதப்பிரமாணிக்கர்’ (வேதபாரகர்); ‘தன்னியர்’ (பாக்கியவான்கள்); ‘ஆசான்’ (போதகர்); ‘சூக்மன்’ (ஆத்துமா); ‘சம்வாதித்தார்கள்’ (தர்க்கம்பண்ணினர்கள்); ‘வைத்தீகப் பிராணிகள்’ (தேவ பக்தர்); ‘விசவாசப்பாதகர்’ (அவிசவாசிகள்); ‘ஸ்தாவரசங்கம சொத்துக்கள்’ (காணி

யாட்சிகளும் சொத்துக்களும்). சில தடவைகளில் அவைகள் வடமொழியில் எழுத்துக் கூட்டப்படுகிறபடியே அவைகளை எடுத்துக்கூட்டுகிறார். உதாரணமாக, பாபம், சப்தம், பாதாலம், இரக்ஷிக்கிற, மானவன். இப்படியாயிருந்த படியால், ஒரு வேளை மொழிபெயர்ப்பாசிரியர் சமஸ்கிருதத் திருப்புதலையே பின்பற்றினாரோவென என்னி அத்துடன் ஒப்பிடவேண்டியிருந்தது.

மேற்கண்ட உபயோகங்களுக்கு ஒரு அளவுக்கு நியாயம் காட்டலாம். சமஸ்கிருத சொற்களை உபயோகித்தல், கற்றறிந்த இந்தியருக்குப் பிரீதியாயிருந்திருக்குமெனச் சொல்லலாம். ஆனால் என்ன காரணத்தினிமித்தம் தமிழுக்கும், சமஸ்கிருதத்திற்கும் புறம்பேயிருந்து சொற்களைக் கொண்டு வருகிறாரோ தெரியவில்லை. உதாரணமாக, ‘முஸ்திப்பு’ (ஆயத்தம்) மத். 3:2 தாசு (மணிநேரம்), அப். 2:15; ‘யோகில்’ (தரிசனம்), அப். 10:3 ‘உவாசல்’ (தர்க்கங்கள்), அப். 26:3; ‘சு வி சே ஷ ம்’ என்பதற்கு எப்பொழுதும் ‘இவாஞ்செலியம்’ என்னும் கிரேக்க பதத்தை உபயோகிக்கிறார்.

இன்னுமொரு நாதன் காரியத்தை இத்திருப்புதலிலே காணலாம். கிரேக்க மூலத்தைத் தாம் நெருங்கித்தமுவுகிறேனென்று காட்டப் பல இடுகுறிப்பெயர்களை விகாரப் படுத்துகிறார். உதாரணமாக, யோகன்னர் (யோவான்), பித்தானியா, பித்சாயிதா, பித்பகே (பெத்தானியா, பெத்சயிதா, பெத்பகே); பிஸ்டஸ், பிஸ்து (பெஸ்து); காய்சர், காய்சாரிய (சீசர், இராயன், செசேரியா). ஒரு பாஷாயிலுள்ள ஒரு பெயரை இன்னொரு பாஷாயில் திருப்பும் போது ஒன்றில் அதை அப்படியே எழுதலாம் அல்லது என்ன பாஷாக்குள் புகுத்தப்படுகிறதோ அதற்கேற்ற வண்ணம் அதை எழுதிக்கொள்ளலாம். பெரும்பாலும் பிந்திய முறையை எல்லாரும் பின்பற்றுவார். உதாரணமாக, ‘இங்லண்ட்’ என்று ஒவ்வொருவரும் சொல்வதில்லை. ‘இங்கிலாந்து’ என்று சொல்லுகிறார்கள். ‘ஐரோப்பா’ என்று நாம் எழுதுகிறோம். அப்படியொரு சொல்லும் ஐரோப்பிய பாஷாயில் இல்லை. ‘பேதுரு’ என்று நாம் எழுதுகிறோம்;

கீரேக்க பாலையில் அது ‘பெற்றூஸ்’ என்றிருக்கிறது. கனம் ஞானப்பிரகாசம் இயற்றிய பெயர்கள் சாதாரணமாய் வழங்கும் பெயர்களிலும் மூலத்திற்குக் கிட்டியவையுமல்ல, தமிழுக்கு இசைந்தலையாயுமில்லை. மூலத்தில் அவை முறையே யோ ஆனேஸ், பேத்தானியா, பேத்சயிதா, பேத்பகே, பேஸ்ரோஸ், கைஸாரியா என்றும் எழுதப்படும்.

கனம் ஞானப்பிரகாசத்தின் புதிய ஏற்பாட்டிலுள்ள சில வசனங்களைக் கீழே காண்க:—

மத். 5:3-8

- (3) ஆன்மாவின் கண் தரித்திரர் தன்னியர்கள், ஏனை னில் பரங்களின் இராஜ்ஜியம் அவர்களுடையது.
- (4) துயரப்படுகிறவர்கள் தன்னியர்கள்,
- (5) அவர்கள் ஆறுதலடைவார்கள். சாத்மீகர் தன்னியர்கள், ஏனை னில் பூமியைச் சுதந்தரித்துக்கொள்
- (6) வார்கள். நீதி நிலையில் பசிதாக முடையோர் தன்னியர்கள், ஏனை னில் அவர்கள் திருப்தியடைவார்
- (7) கள். தயாள குணமுள்ளவர்கள் தன்னியர்கள்,
- (8) ஏனை னில் அவர்கள் தயை பெறுவார்கள். இருதயத்தில் சுத்தமுள்ளவர்கள் தன்னியர்கள், ஏனை னில் அவர்கள் தேவனைத் தரிசிப்பார்கள்.

ஆப. 2:14-17

- (14) அப்போது பதினெடுவருடன் பேதுரு எழுந்து நின்று ‘யூத மனிதரே, எருசலேமில் குடியிருக்கிற எல்லாருங்கூட (கேளுங்கள்) இது உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கட்டும். என் வார்த்தைகளைக் காதில் வாங்குங்கள். (என் று) ஒங்கி அவர்களுக்கு
- (15) நியாயஞ் சொன்னார். ‘ஏனைன்றால், நீங்கள் நினைக்கிறபடி இவர்கள் வெறித்திருக்கிறவர்களால்ல, இது
- (16) பகலில் மூன்றும் தாசுதானே. அப்படியல்ல, கடைசி நாட்களில் மனிதர் யாவர் பேசிலும் என் ஆத்மனைப் பொழிந்தாருளவேன். உங்கள் குமாரரும் குமார்த்திகளும் தீர்க்கதறிசனம் உரைப்பார்கள்

உங்கள் வாணிபம் தரிசனம் காண்பார்கள், உங்கள்
(17) முதியோர் சொற்பனங் காண்பார்கள், ஆமால்
எனது ஊழியக்காரர் மேலும் ஊழியக்காரிகள்
மேலும் எனது ஆத்மனைப் பொழிந்தருஞ்சேவன்.
அவர்கள் தீர்க்கதறிசனம் சொல்லுவார்கள்.

1 கோரி. 13:4-6

- (4) அன்பு நீடிய பொறுமையுள்ளது, தயாவிருத்தி
யுள்ளது. அன்பு பொறுமைப்படாது, பெருமை
(5,6) பாராட்டாது, கர்வமடையாது, வரம்பு கடவாது,
சயலாப திஷ்டியாயிராது, சினந்து சீருது, குற்றம்
பாராட்டாது,* அனியாயத்தில் சந்தோஷப்படாது,
சத்தியத்தோடுகூடச் சந்தோஷப்படும் யாவையும்
தாங்கும்.

---

* இதற்குக் கருத்து 'பாதிருஞான யோகமுள்ளது' என்று ஆசிரியர்
அடிக்குறிப்பிற் கூறுகிறார்.

BIBLIOGRAPHY

BOOKS CONSULTED

A Brief Narrative of the Operations of the Jaffna Auxiliary Bible Society (in the Preparation of a Version of the Tamil Scriptures, 1868).

Carl Brindley, *L. P. Larsen*, 1962.

The Ceylon Literary Register, 1932.

John S. Chandler, *Seventy-five Years in the Madura Mission.*

David Devadoss, *Life of E. Mutthiahpillai*, 1951.

„ „ „ *Life of Poet H. A. Krishnapillai*, 1952.

Inauguration of the Church of South India. First Quarry Article, 1947.

C. B. Firth, *An Introduction to Indian Church History*, 1962.

J. Z. Hodge, *Bishop Azariah of Dornakal*, 1946.

J. S. M. Hooper, *The Bible in India*, 1938.

„ „ „ & W. J. Culshaw, *Bible Translation in India, Pakistan and Ceylon*, 1963.

International Missionary Council, *Who's Who*, I.M.C., 1938.

Jaffna Central College, 1834-1934.

E. S. Jesudian, *Revised Tamil Bible : Appeal Against Its Use.*

K. Govindan and T. Singaravel, *R. Caldwell*, ஒப்பிலக்கணம்.

T. Kailasapillai, ஆறுமுக நாவலர் சரித்திரம், 1936.

E. Arno Lehmann, *It Began in Tranquebar*, 1956.

Madras Tract & Book Society, Tamil, வேதாகம பிரசித் திர்வர்த்தம், 1888.

Eugene A. Nida, *Bible Translation*, 1947.

„ „ „ *God's Word in Man's Language*, 1952.

- Stephen Neill, *Interpretation of the New Testament*, 1964.
- P. E. Pieris, *Ceylon and the Hollanders*, 1918.
- Sathianathan, *Sketches of Indian Christians*.
- Seeni Venkataswami, கிறிஸ்தவரும் தமிழரும், 1936.
- V. Selvanayagam, தமிழ்உரை கடை வாலாறு, 1957.
- R. P. Sethupillai, கிறிஸ்தவத் தமிழ்த் தொண்டர், 1946.
- Eugene Stock, *History of the Church Missionary Society*, Vol. III.
- C. D. Velupillai, இலங்கை அமெரிக்க மிஷன் சரித்திரம், 1922.
- Harriet Wilder, *A Century in the Madura Mission*, 1961.
- Yogi Suddananda Bharathi, சாவலர் பெருமான், 1948.

REFERENCE BOOKS

- Karl Feyerabend, *Hebrew-English Pocket Dictionary*.
- J. H. Hastings, *Dictionary of the Bible*, T. & T. Clark, New Edition, 1963 ; also Edition of 1919.
- Thomas Nelson & Sons, 1962, *Peake's Commentary on the Bible*.
- J. H. Thayer, *Greek-English Lexicon to the New Testament*, Harper Bros., New York.
- Myron Winslow, *Tamil-English Dictionary*.
- Sir Monier Williams, *Sanskrit to English Dictionary*.
- The Interpreter's Bible*, Vol. I, 1952.
- Oxford Dictionary of the Bible*, 1957.
- The Various Tamil Versions of the Bible*.
(வேதத் திருப்புதல்கள் பல)
- Young, *Analytical Concordance to the Holy Bible*.

DOCUMENTS AND PAPERS

- S. Arasaratnam, Ceylon Journal of Historical Studies,
Article on Rev. Phillipus Baldaeus.
- Illustrated Weekly of India, Sept. 2, 1956, *Article on Printing
in India.*
- Sabapathy Kulandran, Tamil Culture, 1958, *Article on 'The
Tentative Version of the Bible or the Navalar Version'.*
- Madras Bible Society, *How We Got the Tamil Bible—Jubilee
Series, No. 4.*
- Report of the Madras Auxiliary Bible Society, 1869, Tamil
and English copies, *Revision of the Tamil Bible.*
- Brochure on the Scudder Centenary, 1920.*
- The Morning Star, 17th March, 1915.*
- Various copies of the Ceylon Dutch Burgher Union Journal.*
- Extracts from Unidentified Book on Tamil Bible.*
- D. Rajarigam, *Manai Malar* of various dates,
தமிழ் வேதாகமத்தின் வரலாறு.

PRINTED IN INDIA
AT THE DIOCESAN PRESS, MADRAS,
FOR THE BIBLE SOCIETY OF INDIA,
A/1, MAHATMA GANDHI ROAD, BANGALORE-1,
INDIA—1967. B5784

வாக்கா 16:19

அயிகுரியமுடைத்தானுயிருக்கிற யாதொரு மனுவன் உண்டாயிருந்தான். அவன் சகலாத்துக்களையும் விலையேறப் பெற்ற பிடவைகளையும் தரிச்சிக்கொண்டு அனுதினமும் சந்தோஷப்பட்டுப் பிறுதாபிச்சுக்கொண்டிருந்தான் (1714).

ஐசுவரியமுள்ள ஒரு மனுவன் இருந்தான். அவன் இரத்தாம் பரமும் விலையேறப்பெற்ற புடவையுங் தரித்துக்கொண்டு, அது தினமுன் சம்பிரமாய் வாழ்ந்திருந்தான் (1773).

இரத்தாம்பரமும் மெல்லிய வஸ்திரமுந்தரித்த ஒரு ஐசுவரிய வான் அனுதினமும் சம்பிரமாய் வாழ்ந்திருந்தான் (1850).

ஐசுவரியமுள்ள ஒரு மனுவன் இருந்தான்; அவன் இரத்தாம் பரமும் விலையேறப்பெற்ற வஸ்திரமும் தரித்து, அதுதினமும் சம்பிரமாய் வாழ்ந்துகொண்டிருந்தான் (1864).

ஐசுவரியமுள்ள ஒரு மனுவன் இருந்தான்; அவன் இரத்தாம் பரமும் விலையுயர்ந்த வஸ்திரமும் தரித்து அதுதினமும் சம்பிரமாய் வாழ்ந்துகொண்டிருந்தான் (1942).

தனவந்தனுனை மனிதன் ஒருவன் இருந்தான்; அவன் செந்திர ஆடையும் நார்ப்பட்டும் உடுத்திக்கொண்டு நாள்தோறுப் பூண்டு களித்துச் சம்பூரணமாய் வாழ்ந்து வந்தான் (1967).